

ZODIACUS

**CÆLI SARMATICI
IN PALMARI SOLEA**

SOLI EUCHARISTICO

MYSARYM OFFICIO

EXPORRECTUS.

LUMEN

**AVITÆ GLORIÆ, VIRTUTIS, & HONORIS
ILLUSTRISSIMO DOMINO,**

D. STANISLAO

MATTHÆO

in Rozdol & Rejowiec

RZEWUSKI,

**Palatino Podlachix, Duci Campi Regni
Capitaneo Chelmensi, Lubomlensi, Drohowicensi, &c.**

REFUNDENS.

SEV

LYRICORUM LIBRI IV.

& EPODON Liber Unus.

AUTHORE

**JOANNE DAMASCENO à Matre DEI,
Scholarum Piarum Sacerdote.**

Anno 1715. Mense

Die

VARSAVIA,

Typis Scholarum Piarum.

<http://rcin.org.pl>

IN ARMA ILLUSTRISSIMÆ RZEWVSCIORVM Domûs.

I.

Non ego Signiferi rutilos emectiar Arcus,
Unde suas terras Sol dare sœvit opes.
Zodiacus SOLEÆ nova portat Sidera Regni,
Unde refert magnum purpura quæq; jubar.
Hic pro Sole nitens CRUCIS aurea flamma, beatos
RZEWINIÆ Domui signat, alitq; dies.

II.

Quando vides Patrias magno de sanguine Ceras,
Hinc SOLEAM, simul hinc irradiare CRUCES;
Disce, quod hic quævis signat vestigia Cælum,
Absq; suo palmæ munere, ne quod eat.

ILLUSTRISSE DOMINE.

Cælo receptos credidimus Ducum
In fulgurantis Sidera Baltbei
Cetus reaccendi, serenus
Quos rutilo beat igne Titan,
Quotannis alta lucida permeans
Gemmante curru limina Curie,
Totumq; lustraturus Orbem
Æthereas celer intrat arces;
Sed Tu Polorum lux animosior,
Juxtaq; terre flos, & honor recens,
DUX Magne, Cælestem Polono
Zodiacum reparabis Orbi;
(a 2) *Quem*

*Quem Martiali de SOLEA artifex
Format vetusti gloria Stemmatis,
Quem tot triumphorum corusca
Signa replent, memoresq; palmae.
Hic vellus, inquam, purpureum nitet,
Quod praeliaris fert Aries Tibi,
Non ille dives pelle Colchus,
Jasoniam quod amicit Argo,
Hic subiugati cornua Bosphori,
Qui more torvi littora colligit,
Fretumq; Tauri, cum trecentis
Massagetum radiant trophaeis,
Par dulce Fratrum, seu Geminos voces,
Honoris implet tergeminum iubar,
Et nata Bellonæ venustis
Progenies generosa fertis;
Duo, sed ingens corrigit indoles,
Capaxq; mentis spes numerum brevem,
Virtutis Heredes Paternæ,
Sarmaticum decus, astra lucent.
Hic, qui severæ Balthidis è sinu,
Ipsi timendus Cancer Orioni,*

Cbe-

*Chelâ vagabatur rapaci ;
Indomito retrò pulsus ense.
Idemq̃ magni qui tulit Herculis
Clavam minacem, Protheus insolens ;
Leo coronatus, Tuarum
Subsidys Aquilarum abactus.
Hic Virgo Pallas mitibus eminens
Palmis coruscat, quæ potius Tuo
Cunas capaces, quàm Parentis
In cerebro Jovis, ambÿsset.
Tu pondus ingens es Themidos Libræ,
Cuius Tribunal si pretium probeat
Sensûs honesti, mentis æquæ,
Pompilios, Fabiosq̃ mille
In lance contra porrigat alterâ,
Et unus illis maior habeberis,
Sententiarum swave lumen ;
Justitiæ vigor exequentis,
Intoxicati scorpius hic gelu,
Palude repens è Zaporovia ;
Virtutis ignite trophæis
Ardet in obsequium, decusq̃.*

RZEWUSCIANÆ nobile laurea,
Quem saepe fausto Marte cœrcuit,
Nimbos Cosacorum feroces

Dum validis premit illa signis.

Hic fortis arcu, pars homo, pars equus,
Audace quondam, nunc tremulo nisi
Vestris triumphatus manipulis,

Hæmonius micat igne Chiron.

Hic in Budensi barbaricus Caper

Nutritus arvo, per sata Lechica

Cum dirus invasor pererrat,

Laurigeris cicuratus armis;

Laxoq; regnans fonte, Meothicis

Crymeus undis implet Aquarius

Arcum trophæorum capacem;

Et liquidâ illachrymatur urnâ.

Hic celsa, non in flumine turbido,

Sed in vetusti Sanguinis equore

Piscatur auratas frequentes

Sors trabeis, solysq; præstant.

Hæc astra portat cladibus hostium

Incensa, tantis sub spolijs nitet,

Hæc

*Hæc signa præsentat reflexæ
Zodiacus SOLEÆ, faventi
Quæ Sol beatus lumine recreat
In orbe Panis Triticei latens,
Pluresq; palmas, pluraserta
Purpureos iaculatus ignes,
Maturat; ut Te, MAGNE DUCUM, sibi
Plùs ornet, à quo diligitur magis,
Et gaudet insigni sacratam
Te Cererem coluisse ritu.
Nosti, supernâ quælibet ut venit
Ex arce laurus; quidquid ad Istriam,
Tyræq;, Serethiq; ripam
Magnanimo parat ensis ausu,
Perenne durat, sidereâ manu,
Basiq; nixum; maxima sit licet,
Laborat infringenda virtus,
Astra negant cù grande fulcrum.
Quodcunq; flagret, nil nocet ignei
Onus Gradivi; nulla pericula
Duces fatigant, si calentem
Sustineat DEUS ipse pugnam.*

Hæc

*Hâc arte Thraces, hâc Arabum manus,
Hâc Tu triumphas, DUX Probe, barbaros
Arcus Gelonorum, supernis
Associans Tua castra castris.
Semperq; pulchris laudibus afflues,
Exuberantem dum Tibi strenuo,
Nos, Imperatori Corymbum
Pieriâ reforemus undâ.*

Prout vovet

**Illustrissimæ Dominationi
Vestrae**

Devotissimus Servus

**JOANNES DAMASCENUS à Matre DEI
Scholarum Piarum.**

LE-

LECTORI ARGUMENTUM

Pòésèós Lyricæ ,

ex vetustissima Origine Illustrissima

RZEWUSCIORUM PROSAPIÆ DESUMPTUM.

SI quando, certe hic ad illustrandam Augustæ Domus RZEWUSCIORUM gloriam, veritas de terra orta est. Nisi thesaurum magnarum mentium dixeris, qui in agro absconditus, pretium non amisit, sed auxit; ut aurum, ita aurea Nomina, diu humata latent, ut Regum Coronas tutius è latebris involent. Coronanda suo flore sementis, pingui prius intumescitur gleba. Adeoq; fertilis laudum, RZEWUSCIÆ gentis Majestas, quia è terra sacra lucem auspiciatur. Quid enim veterum monumenta? nisi Religionis Sanctuaria? quæ ut Reges, ita leges inter res sacras constituunt. In rudibus funebris colossi quis crederet tot Heroum Nomina vixisse? scilicet Phænices animæ; id est rare Indolis, è cineribus renascuntur. Et licet, Regum Mausolea, plerumq; sunt arancarum domicilia; at non hæc, quæ Duces corpore implent, qui prius Orbem famâ repleverunt: nulla illorum laudis vacua acies, ideoq; nec sepulchri. Woynik Wolnoszi ex ethymo Nominis Propugnator Libertatis, ut equestri sago, ita trabacâ insignis Minister Regni, dum immortalis multorum Procerum vitæ consulit, sepulchrali Pyramidi eorum gesta & Nomina commendavit, optimo Strategemate, ut manes tuerentur heroica manûs decora; aut quia funebris marmoris illatæ majorum cerea longius durare debuerant, quàm ut aliquo aestu bellorum liquerentur. Nem-

(b)

pè ab

pè ab Anno Christi circiter 81. Historiam Regni emensus, in
 monumento Filij pignus illud Prosapiarum deposuit, quasi ma-
 gnis hæredibus semper Regnorum contumuletur felicitas. Coa-
 cervata tot Optimatum curæ in illo lapidum acervo, ad Ste-
 phani Bathorei tempora, annos luctus ferebant, donec Corona-
 tum hujus Principis Nomen, tot gemmas Reipublicæ in apri-
 cum evocavit. Nam vetustate premente, dilapsa est suâ spon-
 te Colossi moles, tot viribus & stipendijs erecta; utinam tan-
 to Ilij lucro muri cecidissent! Dum saxis & lateribus expoliat-
 tur Sacra Pyramis, grande illud depositum Orbi detexit. Ab
 omni invidiæ dente immunes ejusmodi Annales, neq; edax ti-
 nea lasit. cortex arborum, supplevit vices paginarum. He
 veterum Fastorum tabula è monumenti saxis eruta, in curam
 Illustrissimi ZBOROVII commendata, quas ille multo Slavo-
 num labore explicari fecit. Adeoq; ex Woynik Wolnosti an-
 nalibus Elementa RZEWUSCIANÆ Gloriæ collegimus, quæ
 compendiosissimè, & primis labris delibo, donec pleniori alveo
 in publicam lucem cum Historia emanaverint. Revinas Chama-
 leontes, Corvinus seu Kruk, Hesperum felicem nivosa Arcto,
 Tyberim Vandalo, Romana Castra, Jazygarum & Jadzvin-
 goriam Aquilæ, Patriam, exotica Colonia commutavit. Dux
 ut ad Solis, ita & gloriæ meridiem natus, facile estu armorum
 Jazyges ascendit. Supremus armorum Ductor toties assumitur,
 quoties sub signa Jazyges evolarunt. Vnde magno metu, ma-
 jori clade Hungariam, Lithvaniam, Russiam, Prussiam affectit;
 sterilem aliàs bellorum arenam hostili inundans sanguine, ut
 sibi palmarum fertilem redderet. Tot fertis, aras meruit, &
 ornavit, cultus à gentili protunc populo pro Numine. Patri
 Filius Buczny seu Magnanimus Rzewin, Dux Duci, Victor
 Victori successit. Vicinorum Principum spolijs, Jazygarum au-
 xit copias continua serie per aliquot sæcula regnantes; qui om-
 nes Laurearum avidissimi, omnes Jazygarum Duces, trium-
 phis

phis Patriam, vicina Imperia bellis illustrarunt. Tandem ex
 Hercule Rzevin natus Lubicz, à quo solea Lubicz dicta, No-
 men non animos Rzewinjs mutavit. Hic Jazygas, & vicis
 Buniak ac Tuman Ducibus, Russiam Poloniae, cui Lechus im-
 perabat adjunxit. Ex hoc Pomian Ducibus Poloniae Patrem
 se fecit, vitæ & imperij purpuratus Author. Nam Wisimirus
 Pomiani Filius ad Supremos Ducatus Poloniae fasces assumptus,
 RZEWINIIS summum adscivit decus; sed cum ille thronum,
 invida Magno Sanguini sterilitas occupavit thorum. Unde in
 Fratrem suum Glowniak susceptam molem deposuit. Hic dum
 filios impuberes Juliacum, & Cornicum sub tutela Craci reli-
 quit, & Successores, & Regnum amisit; communi Tutorum
 vitio, qui pupillarum fortunâ ditescunt. In tantum enim Cra-
 cus RZEWINIOS splendores tunc attrivit, ut per quinque sæ-
 cula latuerint, donec cum Lescone nigro, Paulus RZEW-
 SKI Krzywdæ primus Author ex hoc seculorum naufragio ena-
 tasset, non sine lucro gloriae, cui tot gemmas Regni in Illustris-
 simis hujus ævi Nepotibus RZEWUSCIJS debemus. Hinc
 Gervillus Episcopus Plocensis, Praeclaus Castellanus, & Capita-
 neus Brestensis in Lithuania, trabeata Reipublicæ Sidera; hinc
 Martinus Colonellus Cataphractæ cohortis, Stanislaus Subdapifer
 Bractaviensis, Laurentius Bractaviensis itidem Subdapifer, Pe-
 trus Camerarius Bractaviensis, Joannes Cataphractæ Militiæ He-
 ros, Stanislaus Judex Leopoliensis Terræ, Joannes Pocillator
 Terræ Leopoliensis, Franciscus Dapifer Livenensis, Illustrissimus
 Florianus Michæl ex Stanislao Thesaurarius Curiae Regni, Il-
 lustrissimus Stanislaus Matthæus ex Florianio Palatinus Podlachia,
 Imperator Campi Armorum Regni, Illustrissimus Adamus Ca-
 stellanus Podlachia, Mauritius Capitanus Drohovicensis, Jose-
 phus Capitanus Olchoviensis, Franciscus Capitanus Czuscensis
 Colonellus exoticæ militiæ, Fratres Illustrissimi Palatini; Seve-
 rinus Capitanus Chelmensis, Lubomlensis, Venceslaus Capitanus
 Dro-

{ b 2 }

Drohovicensis, Swiniocensis Filij Illustrissimi Palatini, & que
nascentur ab illis Sidera Sarmaticum merito flammantia Cae-
lum. Quam hincbo Fortune sudii, sub Imperio tot Luminum sor-
tietur Patria! maxime cum majora quaeq; Luminaria, illis
conjunctiona veneremur, ut ex tot siderum constellatione felicif-
sima Republicae tempora, nullam crysim ominari liceat. Avia
Illustrissimi Palatini Podlachia Imperatoris Armorum Campi,
quae & Mater Illustrissimi Thesaurarii Curiae Regni Czerniejo-
wska Succameraris Leopoliensis, Pontificibus Coronae, Cardinali-
tij Curulibus in Caraffijs, Regalibus Sceptris, in Zoardis Hun-
gariae Principibus, Ducalibus Mitris, in Ducibus de Bibel, tri-
umphis de Caelo in Joanne Korczak ejusdem Prosapie Heroe,
qui cum Exercitum duceret, ad Fluvium Dzvina associatus E-
quiti candido amictu insigni, Moschos triumphavit, toti Orbi
inclaruit. Hujus Magnae Parentis Magna Parens, & Abavia
Illustrissimi Palatini Snopkowskia, Patre, Filio Castellani Laba-
czoviensis spectatissima, Serenissimum Sanguinem in JOANNE
III. Rege Poloniae, cujus Avia Zotkiewskia Mater, de Sno-
pkowskij Parentibus ortum dedit, quae fuit germana Soror
Abavia Illustrissimi Palatini, RZEWUSCIJS propinavit; a-
deoq; , ut Jagellonij Scirpos, ita Snopkowskij non belli tan-
tum, sed & Clavarum, imò & Sceptrorum debemus manipu-
los. Soror Aviae Serenissimi JOANNIS III. & Abavia
Illustrissimi Nostri Palatini, Jacobum Sobieski Castellatum Cra-
coviensem Primiceriae in Regno Curuli dedit, prout & filias
thorae; ex quibus Catharina Radziejowska Palatina Lancicien-
sis primos Regni honores in Principe & Cardinali Radziejo-
vio, prout & Prazmovio occupavit. Illustrissima Rozrazenska
Castellana Pofnaniensis Opalinios, semper purpurata Nomina;
Sophia Wodynska, Palatina Podlachiae, Sapiechas, Zalescios,
Lubomirscios, Wielopolscios, Tarlones, ut Castrorum ita Cu-
riarum Sidera; Hedvigis Gutowska Kostkas, Laccios, Szcza-
vinios;

vinis; Anna Karnkowsk^a, Palatina Derptensis, quæq; pri-
 ma Republicæ Columnina ex Sobiescijs RZEWUSCIORUM
 gloriæ associavit. Tantæ lucis opes Avio de Sangvine manant!
 Mater verò Illustrissimi Palatini, Anna Dzierzkowna Filia
 Castellani Rossiriensis & Capitanei Zydzaczoviensis gloriosissimis
 splendoribus in Virico primo Bohemiæ Senatore, in Dzierstavo
 Pocillatore Regni Boleslai Kriwousti Ministro, in Palatino Sen-
 domiriensi Duce Magno Exercituum sub Miecislao Sene, &
 Vladislao II. in Luca, Christophoro, Joanne, Adamo Dzier-
 zek, Castellanis Kijovia, Belza, Sanoci, Rossiria, hoc ævo
 in Antonio Dzierzek Vexillifero Podolia, ex Sorore Illustrissimi
 Palatini Wołhynia Stadnicka procreato, & omnibus fermè pri-
 mæ dignitatis purpuris spectatissima. Non minor illi ex affini-
 tate gloria accedit in Illustrissimo Georgio de Buczacz Jazłowiec-
 ki Palatino Russiæ, Duce Magno, qui per abnepsem suam He-
 lenam ex Czuryłovijs Dzierzkowam Castellanam Rossiriensem,
 Capitaneam Zydzaczoviensem, Illustrissimam RZEWUSCIORUM
 Profapiam maximis quibusq; in Regno Proceribus adjunxit, &
 sociavit, præsertim in Nicolao, Hieronymo, Andrea Jazłowiec-
 cijs Capitaneis, Palatinis & c. Marianna, Anna ex Jazłowiec-
 cijs Czuryłovia Filij Heroibus eximij, Georgio, Nicolao, Mar-
 tino, spectatissimæ Parentes, eodem affinitatis vinculo Dzidusyc-
 sios, Jablonovios, Stepkowsios, Lanckoroncios, Kosakowsios,
 Grochowcios, Mieleccios, Gumonsios, Bogussios, Zamoycios,
 Danielovicios, Ossolinacios, Odrzywolscios, Duninovios, Hodor-
 wscios, Moranacios, Lazeccios, quam prosperrimè innodarunt.
 Auget tot Conseratorum in Illustrissima Dzierzkowna Siderum
 Majestatem Illustrissima Febronia Elizabetha, ex RZEWUSCIJS
 Konicpolska Palatina Siradiensis Soror Illustrissimi Palatini Podla-
 chia, quæ innumeras propè Palatinæ, Castellane, Ministrorum
 Regni, & Patritiæ dignitatis Curules, prout & plurimas Regni E-
 xercituum Ductorum Laureas in Hymenali RZEWUSCIÆ Do-

mui

mui offert arrhabone. In Illustrissima Oberscia secundi voti Consorte Illustrissimi Thesaurarij Curia Regni, quot exardescunt Phenomenas cujus unica filia, cum Maternis Oborsciorum splendoribus, & Paternis RZEWUSCIÆ Domus trophæis, luminosissima Karcewsciorum Nomina commiscuit, Consors Illustrissimi Castellani Czerniecho-wiensis Karcewski auspiciatissima. Affluit tanto Sangvini Illustrissimorum Aboriginum, toto fermè Archipelago decumana Illustrissimi Potocciorum Sangvinis Gloria, tum in Anna Potocka Castellana Camenecensi tertia Consorte Illustrissimi Thesaurarij, ideoq; gratiosissima, tum in Marianna ex RZEWUSCIJS Potocka Illustrissimi Excubitoris M. D. L. Consorte, Filia Illustrissimi Palatini Podlachia; quorum ut affinitatem stringam, omnes Regni Familias, Regum etiam & Imperatorum Sceptra pagina inferre tenebor. Claudunt agmen tot purpuratorum Siderum Illustrissimi Ceterorum splendores, in Illustrissima Ceterowna Illustrissimi Palatini Podlachia primo voto lectissima conjuge, quorum Palatinos fascès, Castellanas Curules, Patritios & Curia Regni edisserere Honores, ut arduum, ita non unius pagine labor est. Illustrissimi Kunicciorum Aborigines, in Illustrissima Ludowica ex Kuniccys Rzewuska Illustrissimi Palatini Podlachia & Campiductoris Regni secundo voto dignissima Consorte, Præsularibus Insulis, Castellanis, Palatinis fascibus, Ministerialibus Regni irabeis, in Baranowscyjs, Swięciccys, Kierdeys, Bienienscyjs, Zaborowscyjs, Leszczynscyjs, in Ducibus Szolomereccys, Zolkiewscyjs, Sobiescyjs, Brzostowscyjs, splendidissimi; Illustrissimi Comites Krasiccij in Illustrissima Eleonora ex RZEWUSCIJS Krasicka Illustrissimi Castellani Chelmensis Consorte; Illustrissimi Zbrozkonwij, in Illustrissima N. ex Zbrozkonwys RZEWUSKA, Illustrissimi Castellani Podlachia Consorte, & ex horum vinculo Illustrissimi Krosnowij, Illustrissimi Wychowscy in Illustrissima N. ex Wychowscyjs RZEWUSKA Capitanei Olechowiensis spectatissima Conjuge; ea omnibus virtutum & Honoris Gloria, & Procerum nexus, hac animi, & virium magnitudo, ut non ex una Gente, sed ex toto Terrarum Orbe electos putares. Habes Benevole Lector Illustræ Lyricæ Poëtes Argumentum, ut scias quod in Augusta RZEWUSCIORUM Genesi

*Per fascès numerantur Avi; quemcunq; requiras
 Hac de stirpe Virum, certum est ad culmina nasci*

Ad

Ad Lectorem.

Cur ego Divinam Cererem conjungere Ceris
RZEWINIÆ studui laurigeræq; Domûs?
Jam video tacitâ libras indagine mentis;
Ut faveas; causam candide Lector habe.
Hostia facta DEUS, Ducibus conjungitur illis,
Hostia pro Patria qui cecidêre sua.

Imprimatur.

M. BARTHOLOMÆUS
Episcopus Posnaniensis.

FACULTAS R. P. PROVINCIALIS.

DAtâ mihi potestate ab Admod. Reverendo Patre Nostro ANDREA à S. SEBASTIANO Præposito Generali, Typis edi permitto libros 4. LYRICORUM & EPODON Librum Unum, quos P. DAMASCENUS à Matre DEI conscripsit, quosq. Patres Religionis nostræ Theologi, quibus id commissum fuerat, prævio Superiorum permissu, censuerunt & approbarunt. Eam in rem subscribo, & signo. *Chelme, die 8. Septembr. Anno 1714.*

DOMINICUS à S. THOMA Aquinate
Præpositus Provincialis,
mpp.

DAMIANUS à Purificatione B.M.V.
Assitens Provincialis,
mpp.

LIBER PRIMUS
LYRICORVM
ODE I.

*Fons Eucharistici Solis, pro Hippocrene
Musis propinatur.*

FESU sub niveis abdite nubibus
Divinæ Cereris, Triptolemi decus
O! & deliciae, & dulcis amor meus!
O! Fons ambrosiæ nectare suavior!

Sunt, quos Pieriæ frigus aquæ levat,
Et potus superos erigit ad Deos
Humor Castalidum; fertaq; Daphnea
Umbrant perpetuo vere sacrum caput:
Hunc Cyrrhæ Dominus suaviter aureâ
Dignatur Cytharâ, quæ Cypriæ aves,

A

Amphry-

Amphrysiq; pecus mulceat, & freta,
Ac Amphionios excitet incolas.

Illum Mercurij svada perennibus
Commiscet superis, Regnaq; Civico
Obstringit studio, cum fluidâ prece
Orator Populos, sceptraq; commovet;

Est qui Palladijs ambiat imbribus
Offundi prius, ac nascitur aureæ
Mentis Progenies, par pretio Iovis;

Est, qui barbarico sanguine gestit
Aras Threijcij tingere Numinis,
Et frontem tepido pulvere sordidam
Ostentare Dijs, aut lituos graves,
Aut victos gemitus ferre animosior.

Multos flava Ceres, vel Lybicus Iigo,
Saturniq; juvant aurea germina,
Multos cæruleo Nereides vitro
Lassant naufragijs, non tamen exules
Iratæ Tethydis suffugiunt sinus.

Hos Dytinna suis arcibus evocat;
Illis turbat aves accipiter rapax;
Me castæ Cereris sub nive conditum
Numen, sideris aptat honoribus;
Hoc de fonte novos eloquij sales,

Hoc

Hoc vatum celebres haurio spiritus,
 Musis ille fluat Pegaseus latex;
 Hinc æterna salus Gentibus enatat.
 Etsi Tantaleâ conficerer siti,
 Etsi vel Tytio vulture pascerer,
 Hic tam dira fitis, quàm dolor excidit.

Ergo de Siculis currite pascuis,
 Sèu Pæstum colitis, sèu juga Tyburis,
 Agmen dulce, Rosæ, Lilia currite,
 In fertum Dominæ Vos Cereris feram,
 Ac in siderei Fontis amabile
 Pignus, florigenæ spem Zephyritidis.
 Illuc semper ego carmine defluam;
 Illuc magnamini ferta RZEVUSCII
 Quæ DUX ex acie, quæ tulit in toga
 Civis Purpureus, quæ sibi Curia
 Divinæ Themidos nexuit, offeram.
 Ut sic nectareis tincta liquoribus,
 Æternâ vireant laude Propaginis,
 Ad fontem redeunt, unde meant aquæ.

ODE II.

*Ad Spiritum Sanctum
Musæ Calasantina auspicem.*

S Umme Regnorum Pater, atq; Princeps,
Mens, & Os, & Vis superi Tonantis,
Mutui, Patris, Genitiq; , felix
Partus amoris.

Quo fretum, tellus, viget, atq; dives
Jupiter nimbi, sine quo diferti
Conticent Cæli, cui docta verbum
Sidera fari.

Tu meam condi chelyn, & Latinas
Edoce Musas recalere molli
Spiritu, seu Rex superum canetur,
Seu caput Orbis.

Seu triumphatæ fera bella Dirces,
Seu Palatinos recitabo fasces,
Seu jocos, adsis, & inominatæ
Funera Parcæ.

Omne fæcundæ Tibi carmen alæ,
Innocens, sacri vice, charta Libi
Immolat, pleno Tibi nostra manat
Sepia rivo.

Me

L Y R I C O R V M 5

Me lacernosis ubi pusionem
Fascijs Divæ tenuère Musæ,
Me Tuus, Vatem, Tibi tinxit almo

Fonte Sacerdos.

Incapax tanti puerile pectus
Numinis, rumpi voluisse fertur,
Non minùs toto fluis amne flammæ

Sideribusq̃.

Hinc, tuus Vates ego dicar olim
Doctus à primis cecinisse cunis,
Tu meo, carmen quoties sonabo,

Pectore regnes

Non ego Deo genitum natante
Cynthium quæram, puerumve Majæ,
E throno Cæli mihi, devolutus

Sufficis ales.

Ales argento nivæ columbæ
Fulgidas; seu Te pia cura mundi,
Seu Poli tangat, celeras juvante

Remige pennâ.

Novimus largo cecidisse nimbo
Igneam mentem, pluviasq̃ linguas,
Quæ Tuo sparsos procul imbuerunt

Lumine Vates;

A₃

Et

Et simul toto stetit orbe Numen,
 Fluxit ignotus simul ore sermo,
 Sed miratur nova lingua Parthas

Fingere voces.

Si iubes, bellum posuere Cives,
 Et rigorosas acies abhorrent,
 Hoc ubi nolis, acuire ferrum,

Bellaque ducunt.

Curias imple; fugit unde rectum,
 Et profanati vitiosa juris.

Bella, conformi superis tenore

Dirigis author.

Torpet horrenda jecur obstinatum
 Nocte peccati, stygis umbra cæcas
 Occupat mentes, nisi tu sereno

Fulgure certes.

Et mihi tandem precor entheato
 Corde respices, Tua penna nostros
 Recreent partus, venias secundo

Igne Camænis.

Tu velis nostri radiosus auspex
 Carminis dici, Tuus in tenellis
 Spiret æternâ pietate chartis

Flammeus æther.

L Y R I C O R V M

7

Tu prout flammâ generosiore,
Martium pectus DVCIS author imples
Arma cum sumit, rege destinatum

Nunc melos illi.

O D E III.

*Illustris: DUCI STANISLAO MATTHÆO
RZEŹWUSKI Romanorum Ducum Ma-
gno Nepoti.*

SUmms Orte viris, optime Lechicæ
Ductor Militiæ, non humili venis
Cantandus Cytharâ, sed Capitolij
Mavortis lituo mihi.

Nam, qui, tot veterum restituis Patrum
Gentis Romulæ strenua sidera,
Tot censere DUCES Ausonios potes,
Vestri ex ordine sanguinis;

Lucem quam Patriæ DUX bone, gloriæ
Quos auges titulos? & seriem Tibi
Laudum perpetuam? cui minor est mea
Quantuscunq; labor Chelys.

Instar grandis, enim, Nomen ubi Tuum

Inter

Internecto libris, historiæ datur,
 Quod de tot Procerum Nominibus fuit,

Quod tangit juga Dauniæ.

CORVINUS Latix gloria purpuræ,
 Augustiq; Parens, & caput ordinis,
 Et sol, & melius, si quid habet Polus,
 Vestris fulget honoribus.

Hujus nosse volens juracq; sartaq;
 Sêu quæ Pannonicis urbibus intulit,
 Sêu forti Litavo, sive Borussicis

Quæ victor populis dedit:

Rufforum validas sive quibus manus,
 Gentis Iazygiæ DUX probus obruit,
 Daci sive quibus pingvia jugera,

Lustravit Domitor gravis;

Quot fastos referam? quam seriem Ducum?

Vt justâ memorem laude REVINIOS

Ortus, quanta mihi materies fluet

De tot ducta Parentibus?

Ipsis jure licet vatibus Ausonum

Quos vel Roma sibi, vel juga Mantua

Foverunt, memores dicere laureas,

Inviçti Tyberis Ducum;

Nos tardâ, fateor, consequimur chely,

Celsum

L Y R I C O R U M

9

Celsum Romulei culmen Horatij,
Sed laus exterior, quam Patrij soli
Semper gratius affluit.

Laudat fidereum vulgus amabile
Titanis regimen, lucis opem suæ;
Hic vero Rhodij terrigenis cani
Mavult æris honoribus.

Multum de rapido Danubij vado
Fert Euxina Thetis, si tamen & Tyras,
Nostris si veniat lympha Borysthenis
Majori tumet equore.

Et nos à Calabris inferius licet
Musis ingenium promovet, attamen
Non commune decus Regibus Hesperii,
Externo recoli genu.

Terrent astra quidem, terret apex Tui
Imbelles generis, Pieridum Choros,
Quem tot gestz Patrum, tot tituli Ducum
Librant ad superos propè;

Pænus victor, ubi Scipio fixerat
Enses, quos trepidæ diripit Africæ;
Cimbræ Drusus, ubi, ferta potentia
Tarpejo retulit Iovi,

Ianus claudit, ubi vel, referat fores,

B

Cum

Cùm vel bella sago Mars adamantino
Indutus cohibet, vel moderatius

Pacis consilium placet.

Quò Parthi pharetras, quò spoliū Getæ,
Indi dentis opes, divitias Padi,

Quò miles Lybico pulvere squallidus
Regum insignia contulit;

Quò tot sæpe Duces, hostibus obrutis,
Evecti niveis pertigerant equis,

Et Ius Ausonius dixit, ubi, Numas,

Hinc deducis originem.

Tot laudum Titulos, castratq;, Regnatq;,

Auctus tergeminis fascibus occupas;

In Te mundus habet, quid quid in Hespero,

Vnquam vidit, & Adria.

Quo tam grande, igitur, dicere barbato

Ausit Musa jubar? quo tot opum Ducem!

Et mox non metuat, ne Phætonicos

Casus inde resuscitet.

Conatus tenuis grandia deterit;

Pelide Clypeum non benè sustinet

Patroclus, validâ qui caruit manu,

Nec vim junxit Achilleam.

Formidant, equidem, Pierides meæ

Miscen

Misceri Clypeis, mite sed erigit
 Nomen spes humiles, adjuvat Optimi
 Manfuetudo Ducis Chelym.
 Quod si nostra probes carmina, quam feret
 Laudem Musa favens, quod pretium suis,
 Affulgere metris sentiet? Ausoni,
 Cum scribetur, & Appulo.

O D E IV

Panegyris

*Illustrissimo CORVINO seu RZEVINO Chamaleonti
 Inuictissimo Iazygarū seu Iadzyngorum DVCI, Bul-
 garorum, Pannonum, Dacorum, Prussorum, Russo-
 rum, debellatori, primo in Sarmatia RZEWVSCIO-
 RVM PARENTI.*

Celsæ, REVINAS & Pater, & caput
 Insigne gentis, Iazygionij
 Spes alta Martis, fluctuantūma
 Firma basis, Clypeusq; rerum.
 Polona iam Te sideribus suis
 Præfecit Arctos, non satis Hespero,
 Tuos adornari Triumphos
 Teste, putans, Capitolijq;

B 2

Emaſcu-

Emasculatis fulminibus Iovis,
 Cessit coruscantem lætior essendum,
 Novum redonatura solem,
 Æthereis animosa Regnis.
 Excedis alto vertice sidera,
 Vbi minorem Iuppiter occupat;
 Te pone sedem, bellicamq;
 Iam tremulo colit igne clavam;
 Os expavescit; non opus est Tibi
 Phæbi caballis, nec volucris rotâ,
 Id præstat Arctos, quâ ferente
 Astra super veheris timendus.
 Sed dum còactò federis altius
 Circùm fluentum concilio facum,
 Martem Planetarum feroci
 Plus radio procul æstuantem
 Proscribe Cælo, Lechica barbaris
 Quod cingat armis undiq; mænia,
 Et Regna tot passim ruinis
 Intumulet, cineriq; parvo.
 En, quàm severis cornibus increpat;
 Tubâq; tristi bella Cydonibus
 Inclusa saxi? quàm cruento
 In populos, trepidasq; gentes:

Evadit.

LYRICORVM

13.

Evadit Hæmo? quàm Rhodopeijos
Inauspicatâ cum face fulminat

Præ se furores, & solatis

Regna, super, vehitur quadrigis,

Quæ Tu potenti fronte subegeras,
Cum sub nivosis strenuus Alpibus

Dux Iazygarum, præliari

Castra manu regeres, & Arcton;

Vidit superbus Dalmata Laureas,
Eubœa vidit, Coacq, & Arcadum

Robusta pubes, quas perenni

Illyrium Tibi laude littus

Offundit, ultra Caspia marmora,
Rhetenq; vastam, vitifer Hungarus

Cruore pingvi purpuratæ

Officium toleravit. uvæ.

Quò se Tibiscus, quò vada porrigunt
Istri capacis, plurima pullulat

Tibi Corollarum propago,

Belligeræ mōnumenta dextræ.

Quot sarta quondam Danubius Tibi,
Hinc, inde largis cædibus affluens,

Nutrivit? aut emancipati

Ripa tulit populosa Rheni;

B₃

Pon-

Pontus cruentis decolor amnibus,
 Hastas, & arcus, & Clypeos vago

Vexisse tergo, Civiumq̄

Fertur opes, ubi substitisti.

Borussa tellus, quot tibi detulit

Palmas, & urbes? quot vaga Littavi

Delerta? quantis Roxolanæ

Planities viruere fertis?

Hæc Regna forti Mars modò cuspide

Divexat, in nos tela vi brat sua,

Necdumq̄ dat pænas, Deorum

Pullus ab eximio Senatu;?

Sed tot malorum conscîus igneas

Reliquit arces, anteq̄ bellicas

DVCTORIS augusti Gradivus

Se posuit, gladiumq̄ plantas.

Quem nunc Poloni cura tenet boni,

Cui signa pronis ensibus acubant,

Quem post Palatinas curules,

Major adhuc honor ambit Orbis.

Hunc Mars perenni vinculus adorea

Miles sequetur; tu cape sidera

Novum RZEVUSCIANA virtus

Vt recolat super astra Numen,

Sic

Sic sic Polonas pax Aquilas Gotho
 Iunget Leoni, picta Draconibus
 Sic signa, Parthorumq; Lunas,
 Sarmaticis sociabit armis.

O D E V.

Panegyris

*Illustrissimo Buczyn seu Magnanimo Rzewin, &
 reliquis successoribus Iazygarum Ducibus in
 omni expeditione bellica gloriosissimis.*

ATrolle frontem vulgus iners supra,
 Supra protervi funera Tænari,
 Omnem triumphatura nubem
 Immemoris mea Musa lethi.

Quò bellicosæ robora dexteræ,

Quò te cruentis laudibus evocat

Bellona fulgens, Martioq;

Te accumulât; sociata cælo.

Hæc illa nobis supplice Nomina

Colenda metro, cladibus integrum

Quæ prorsus offudère mundum

Iazygiæ genus acre gentis.

Quis credat unquam? posse perennibus
 Oblivioſe grande decus tegi
 Etatis umbris, aut ademptâ
 Protinùs occubitura luce,
 Quæ geſta magno pectore vidimus?
 Certè futuris uſq; nepotibus,
 Durat legendum, quod ſevera
 Forte ſibi manus apparavit.
 Quot nos ab Argis ſecula dimovent?
 Quot à potenti tempora Dardano?
 Tamen minacis bella Teucris
 Et Priamum, Sthenelumq; fortem,
 Et præliares Hectoris impetus
 Vt inde, Græcos, ac Agamemnona,
 Achillis immortale robur,
 Uſq; hodie legimus, ſagaxq;
 In arma lumen Dulichij Ducis;
 Res tuta fame, non pavet obliſi
 Etate longâ, quam frequenti
 Poſteritas novat ipſa cultu.
 Nihil ſepulcræ debet inertie
 Heroa virtus; quanta tuos agi
 INVICTE RZEVIN, ad triumphos
 Agmina, purpureoſq; falces,

Et ſub.

E subjugatis conspicor urbibus?
 Quàm liberali sanguine victimas?
 Flectitq; dedignata colla,
 Vindicibus gladijs flagellas?
 Expertus Ister, Thrax didicit fugax,
 Quid ense posses; quis benè DUX Tuam
 Tentavit iram, nec trecentis
 Funeribus simul id redemit?
 Invadit Hæmum, Bisthonio gravis
 Vis vestra Marti, ne temeret suos
 Cornu rigoroso Triumphos,
 Et famulas jubet ire palmas
 Sub jus lacerti; sensit Athos Duces,
 Sensit repexo vertice Concanus,
 Fugêre Daci, limen ultra
 Bosphoreum, quociens in armis
 Fulsêre, magnâ laude potentiæ,
 Et Iazygarum nominis ardui.
 Quæserta BUCZNY; quod sequentes
 Præsidium movet in nepotes?
 Quo Marte rupes Carpathias fidit?
 Stravitq; Russos, implacidum genus?
 Scythasvè sævos, Theutonesvè
 Quo toties tremefecit ense?

C

Silere

Silere crimen; sed licet improbæ

Litare tantas vellet adoreas

Oblivioni livor audax,

Eximeres generosiore

Fatis lacerto DVX bone patrias

Laurus, avitis qui Tua sidera

Implet Trophæis, ac Avorum

Restituis proba gesta solus.

Canêris Orbi, de DVCIBVS Nepos,

DVX ipse belli, quem studium grave

Commendat armorum, Gelonos

Dum peragravit Tua signa campos.

ODE VI.

Panegyris

*Illustrissimo Lubiszyo Rzewin, qui primus Soleâ
in stemmate usus; Unde ab ipso Stemma denomi-
natum LVBISZ. & reliquis Successoribus DU-
CIBUS Iazygarum, longissimis in varia Regna
excursionibus admodum claris, LUBISZYIS.*

Qualem superbis Oceanum fretis
Exæstuantem, sol super enatans,

Fulvôq; prætervectus auro

Affiduj vaga monstra Prothêi,

Reve-

Revelat Orbi, qui tumido nimis
 Regnat profundo gentibus ultimis
 Thules, & hinc Samojedorum,

A vitreo tamen orbe primis
 Propinat æquor, mox varias procul
 Offundit urbes, scissus in alveos,

Testante quovis amne vasto,

Vnde fluat, generisq; quanti
 Derivet undas. debet Arar suos
 Illi liquores, debet opum ferax

Pactolus, Euphratesq; grandis

Vandalicæ spatiosa ripæ

Fluenta debent. unus in omnibus
 Rivis vigescit, sit licet extimo

Regnator Undarum sub axe

Æquor humo dirimente totum.

Tali fluentem laude, *Revinij*

In Regna mens est cernere Sangvinem,

Cujus Trophæorum secundis

Posteritas cumulata fertis,

Præsente terras quasq; periculo,

Ensisq; forti fulmine perculit,

Virtute non ferente magnâ,

Limitibus latitare parvis.

Sensere cives, quos filices Athos
Tutantur, & quos Pelion obsidet,
Pinu coronatis virenti

Culminibus, quid avita virtus
*Revini*orum, quid potuit manus
Infraeta *Lubisz*, cum celer arduis
Tot Regna signis, ad Pelasgum

Vsq; fretum pugil involaret
Dilectus armis, armaq; diligens,
Vt nomen ipsum, quod sibi Martius
Indulsit ardor, ritè signat,

Signat honor soleæ, quæ & ipsa est
Vocata *Lubisz*, Dacus, & effero
Cruore potus, (quos eques antea
Insedit) ater Trax equorum,

Et refugo metuendus arcu
Trucis sagittæ barbarus, impigram
Sensit *Revini vindicis* Indolem,
Veloce palmâ, qui ruentes
Dicitur anteijsse ventos.

Quid iam Polonus post tot adorceas
Debet orbis? famaq; nobili
Censu redonatura pulchros
*Lubisz*s Patribus Triumphos?

Quæ

Quæ consecrabit præmia Martiæ
 Menti? perennem Iazyge milite
 Cum flexit aulæ Sarmatarum
 Congeriem populosioris
 Servire Russi; testis erit Tyras
 Et nigra Thetis, quas tulit Istrio
 Ex hoste palmas, quo fugaci
 Institerat Scythiæ calore;
 Testis Moravus, Pannocq, qualibus
 Vt arma Regum frangeret, artibus
 Est usus, unde Nomen,
 Traxit in historia legendum
 Honore magno, cui ratio caput,
 Palmare ferrum munierat manum,
 Minore defectu fuorum,
 Innumeras populatus arces.

O D E VII.

*Illustissimo Lubicz Rzewin Duci & Consiliario
 Magno Lechi Ducis Polonia, cui Iazygas, & mox
 victis Bania, Tumano, invasoribus Russiæ, Russos
 univit, ante tempus Vende, dictus postea a Lecho
 Rzewus, ob brevem staturam, vocavitq, a nomine
 suo solæ Lubicz, quæ Lubisz a Lubiszyo dicta fuit.*

NOvi triumphos, & decus Ilij
 Ferro petitum, non Agamemnoni
 Cessisse tantum, Dux Achivæ
 Qui fuerat, Dominusq; pubis.
 Multas Achilli, quem sua ter Thetis
 In amne traxit sulphuræ stygis,
 Durasset, ut quosvis in usus,
 Ferrigerum sine clade corpus,
 Debere Laurus; Dulichio seni
 Multas fatetur Græcia Laureas,
 Hic ense præstans Martiali,
 Consilio fuit ille clarus;
Augusta Regum, scilicet, atria,
Belliq; robur, fertaq; frontium,
Laudesq;, successusq; magni,
 E Procerum ratione majus
Tulère fulcrum, fronteq; cassidis
Ab orbe tuta, quam solijs ubi
 Res cessit omnis; rara longum
 Regna vigent, quibus excubitrix
 Deest bonorum cura Quiritium;
 At purpurato culmen Olympicum
 Honore tangunt, que potentum
 Fulcit amor procerum, fidesq;.

Hoc

Hoc noster Arcto Sarmaticæ *Lubicæ*,
 Regnante Lecho præsidium talit,
 Cum signa Ductor Iazygarum,
 Imperio, populisq; Regni
 Adjunxit, & se; Rossia mænia
 Subegit armis, & docuit pati
 Leges Polonorum vetustas
 Vulgus atrox, nimiumq; forte.
 Videre binos, tunc licuit Duces
 Tinnire strictâ compede; vertice
 Squallere dejecto, hinc Tumanum;
 Inde ferâ sine bile Buniak;
 Iam contumaci murmure cornuum
 Vasto feriri limine diffitas
 Gentes Mæotæ Paludis,
 Iam dubio fluitare motu;
 Quo se tueri robore Pannoncs,
 Quo Marte vellent, proximus ultimâ
 Cum Roxolanus clade civis,
 Auxit opes, spoliūq; *Lubicæ*.
 Sed non minori fænore gloria
 Optat videri *Revinij Ducis*,
 Quanto, cōerciturus enses
 Barbaricos, celeravit ausu?

Quo

Quo Militares jecit in ordines
 Fervore pectus? pulvere quo caput
 Tinctum ferebat, ut Polono,
 Imperium solidasset orbi.

O D E VIII.

*Illustissimo Huffio Rzevin palmarem in campo Martis
 auspicanti mortē, cū adversus Buniak Russorum Du-
 cem depreliaretur.*

Quo tela centum pectore sustinet
 Massylus atrâ cæde calens Leo,
 Regnator, & metus ferarum,
 Et Dominus Nemées jugosæ;
 Aut quâ torosos sternere pertinax
 Cervice tauros tollitur, aut vagum
 Gregem molossorum fatigans,
 Quo memores agit ungue palmas;
 Qualis severos currit in hostium
 Enses, & iras, cum vigil undiq;
 Venator assultat pacem,
 Imperij caput, in cavernam.
 Nunc uncta tabo succutitur juba,
 Nunc dens Gelono par vel acinaci
 Armatur in campestre murmur,
 Iacta feras modò lingua fauces.

Monet

Monet cruoris, fulmine missili

Mox ocyori se vibrat impetu

Sævos in ictus, propriumq;

Ultrò per exitium triumphat.

Tulère Daci, Rossia pertulit

Talem potestas, & vigor, *Huffium*

RZEWIN, Triumphales corymbos

Afferuit sibi qui per ipsam

Lethi ruinam; quanta pericula

Fervore mentis non imitabili,

Quot arma, bellacesq; turmas

Herculeo propè fregit ausu?

Vidère, quid mens ignea, quid manus

Affveta telis posset, ab algido

Hostes reacciti trione,

Per medios ubi victor enses

Immane *Buniac* fulmineo latus

Haurire ferro quæreret, & nisi

Crudele *Parcarum* vocasset

Imperium Ducis insepultos

Æstus, Tyrannum non prius arduo,

Vtcunq; cinctus militibus foret,

Cessasset infestare nisu,

Quàm jugulo miseri positus.

D

Quam

Quamvis perempto, sic quoq; debitas
 Mox ipse manceps inferias dedit,
 Cum quo, tot armorum trophæa,
 Tot fera succubuère castra!

*Sic dulce semper pro Patria mori
 Illi, perennes sanguine nobili
 Debere mercari triumphos,
 Qui didicit, patriosq; fines,
 Et jura Regni, pluris habet sue
 Amore vitæ; nec melior viret,
 Quàm parta per cedes virorum
 Qui Patriæ studuère, laurus;
 Fecunda laudis palma cruoribus
 Rigata, que fit, patriiæ manûs,
 In tot refrondescit coronas,
 Quot maduit proba plaga stillis.*

ODE IX.

*Illustriſſimo Pomian ex clade grandi RZEVVSCIO-
 RVM in bello Roſſio unico relicto Succęſſori.*

A *Vguſta non ſic occidit, ut nova
 In laude virtus non retrò fulgeat,
 Ipſos per occaſus ſerenam
 Indolis exhibitura lucem.*

Et

Etsi protervo tunditur Africo
Iovisq̄, dextrâ, stat tamen integra,
Plagasq̄, mox quercus recentes
Propitijs inamicit astris
Viore pulchro; si quoq̄, concidat
Sevis Coloni victa bipenibus,
At Sylva de radice nascens
Restituet nova ferta trunco.
 Vis illa magnæ durat Origini,
 Quæ sêu trecentis atteritur malis,
 Inominosâ sêu procellâ
 Luctiferæ latet hausta Lethes,
 Seû jura Parcæ ferre animosior,
 Fæcunda partæ femina gloriæ
 Post se relinquit, & Parentûm
 Laude suos fluit in nepotes.
 Tercenta Romæ nomina bellicis
 Adscripta signis, de Fabio genus,
 Instante Vejentûm furore,
 Vnâ acie cecidère victi;
 Illis peremptis, & decus, & domum,
 Restaurat unus, quem patrij Lares
 E clade servavêre tanta,
 Laus Italæ Fabius coronæ.

Externa narro; nostra recentius,
 Par fama sceptris exhibuit jubar,
 Culta RZEVINORVM perenni,
 Rosfiacis ubi cæsus armis
 Flos ille gentis, pulchriùs emicat
 Post atra lethi funera, Principis
 In sorte Pomian, qui superstes
 E numero potiore fratrum
 In bella crevit, regnâq; Vandali,
 De cujus alto sanguine strenuos
 Tulere Ductores Poloni,
 Et Dominos popularis Arctos,
Adbucq; seris, in Duce Maximo,
Ferent future germinibus spei
Munus coronarum, potenti
Cum venient sua scepra Clave.

ODE X.

*Serenissimo Visimiro Rzevin Principi Magno
Polonia.*

Quantus Dardanijs venit ab arcibus
 Dux Tros in Latium, fata domestica
 Correcturus opum fænore, Regij
 Ac Hæredibus Hesperij;

Quo

Quo grandem Priamum, quo numerat gradu
Fasces Affaraci, quo genus Attali,
Et priscam seriem Pygmalioniae

Gentis, quærat ab hinc Maro;

Quærat Papinij gloria pectinis,
Quantùm laurigero distat ab Inacho
Cadmus, Sidonio natus Agenore,

Thebas quo posuit situ?

Atræænè nitet major honor domus?

An laudata Codri scepra, vel Æaci,
Ves si quid recitant sæcula dignius,

Iam nunc quærere distuli;

Cùm me RZEVINII lumina sangvinis,
Augustum veteris cum genus evocat

KRZYWDÆ, cujus Avos tangere laus mihi,

Cunctis major honoribus.

Et iam multa Ducum de Duce maximo,

Quem Romana Lechis nobilitas dedit,

Noster multa labor continuat suæ

De splendore propaginis.

Sed plus fert reliquis murice Lechico

VISMIRVS radians, quem Rhodope ferox,

Quem Rossus metuit, bella sub algido

Princeps cum gereret polo.

D 3

Illum

Illum nec gelidis Caucasus imbribus,
 Nec vis flammiferi torrida Syrij
 Movit, barbaricos quò minus ordines
 Forti pectore frangeret;
 Nil damnosa novæ cornua Cynthiæ
 Offecêre bonis ignibus ardui
 Ductoris, mediâ nocte ferocibus
 Se permiscuit hostibus.

Hinc, è belligeri pulvere cespitis,
 In culmen solij promeritis Patrum,
 Quamvis obstiterit, vectus amoribus,
 Regnavit probiùs Numâ.

*Nil scepro melius, quod sibi bellica
 Virtus affruit; purpura sepibus,
 Quæ sit barbaricis tincta cruribus,
 Plus ultra solitum nitet.*

ODE XI.

*Serenissimo GŁOWNIAK, seu Sapienti RZE-
 WIN Magno Principi Polonia
 Cui Visimirus frater imperium cessit.*

A Les trifulci fulminis arbitra
 Postquam minores in spoliis sibi,

Hinc

L Y R I C O R V M

38

Hinc inde pervagata campos,
 Afferuit, niveumq; plumæ
 Decus, ferino sanguine polluit,
 Colles in altos nititur, eminens
 Structura Regnum, culmen orbis.
 Imposito super omne nido,
 Vt hinc agrestes Imperio Iovis
 Vicina, terras despiciat, sui
 Hinc iussa prospectet Tonantis,
 Grandis honor, volucrum, metusq;
 Nil inquieti vis nocet ætheris,
 Aut grando bellax, nil manus invida,
 Assveta prædari minores.
 Sæpe greges avium, triumphat
 Vtrumq;, celsis nubibus altior;
 Herodæ tanto fænore proficit,
 Nunquam tot in castris laborum
 Aut pluvij Iovis, aut ruinæ,
 Pertæsa virtus; in medios vigor
 Primus Gradivi currere turbines,
 Tranare Pontum, mutiformes
 Carpathio sene pectus infra
 Vrgente Phocas, quodlibet aggredi
 Amnis profundum, frangere mænia,

Et

Et quid quid hîc obstaret, ictu
 Fulmineo propè docta vincit ;
 Nullum cruenti Martia prælij
 Commendat usquàm gloria sangvinem,
 Quem parte non majore fudit ,
 Barbaricis redimita fertis ;
 Spes nulla fultit nominis inclyti,
 Quod non per ipsos quæsiit exitus,
 Donec triumphatâ malorum
 Congerie, caput excitatis
 Inferret astris, & chalybem fero
 Cruore tinctum Bistonis aut Daci
 Mutaret auro, purpuræq̃
 Acre sagum, galeamq̃ mitris.
 Hæc sceptrâ nostro mille per igneos
 Belli furores, grandius ob lucrum
 Famæ perennantis parata,
 Hæc titulum Ducis, hæc fideles
 Sub jus Lechorum detulit ordines,
 Cùm dulce Regni munus *Heracliâ*
 Submisit in mitra potenti
 R Z E W I N I O, Dominumq̃ toti
 Porrexit Arcto; quantus honor Domus
 R Z E W V S C I A N E ? murice Principum,

Mitræq̃

Mitræq̃, sceptrorumq̃ donis,
 Sarmatico radiare Cælo?
Sed tu Parentum, DVX Bone, fulcies
Sublime fatum, Regia, cum Tibi
Lechi ter insignes Triumphos,
Sors titulo meliore reddet.

O D E XII.

*Serenissimis Principibus Poloniae, Iuliano & Cor-
 nico fratribus RZEWVSCIIS, Heredibus Sapi-
 entis sub tutela Craci bonis & fortunâ exspolia-
 tis.*

Diræ in Cracum

Avara Regum Nomina, posthumam
 Odere magno de Patre gloriam,
 Que non sub augustos honores
 Crevit adhuc, tenerisq̃ se se
 Metitur annis. Multa pati jubet
 Fortuna major, cum vel in hosticos
 Propellit enses, vel relictam
 Insidijs premit undequaq̃.

E

Ortûs

*Ortûs sereni progeniem, suas
Ut per ruinas alter in eminens*

*Evadat insignis cacumen,
Tantaleos imitatus æstus.*

Et hæcne sceptris? hæc soliis fides?

Non usitatâ cur trabe regias

Ornatis ædes? quam vel Indæ,

Vel Lybicæ peperere sylvæ?

Cur dives auri de laquearibus

Se vibrat ignis? cur ebur innocens

Servit coronato tumori,

Gemmaq; purpurei profundi?

Cur jam sepultum cladibus Ilij

Regnare rursus poscimus Attalum?

Qui mille normas colligendæ

Instituât, revocetq; gazæ;

Cùm de jugosis montibus erui

Opes propinquo sanguine sordidas,

Cùm flumen omne fulguranti

Pergimus exspoliare limo?

Ipsos superbis cur animus viget

Intrare Cælos culminibus? freta

Arcere terris, & ruentes

Obicibus cohibere rivos?

Ut

Ut ampliori sæviat arêa
 Erecta suprâ stelligeras Domos
 Sedes, & æmulante flammâ
 Sidereos jaculetur ignes?
 Si fastuosæ nixa potentia
 Fortuna quævis corrui, & suis
 Premit ruinis innocentes
 Sæpe duces; scelus est id unum
 Fuisse natum sanguine Regio;
 Ingrata, Dîj! te fors perimant, probos
 Qui flore Regnatricis aulæ
 Exspolias Iuvenes, paterno
 Quorum nitore Regia laureas,
 Tu ferta quævis, sceptraq; , bellaq;
 Debes, at infausto Tyranni
 Malueras pepigisse voto!
 Vsurpat aulæ jura *RZEVINIÆ*
 Sibi, Parentis non memor inclyti
 Cracus, minorenes reliquit
 Cui geminum decus ille, fratres.
 Nam dissipatis censibus, & bonis
 Nec dum peritæ quid noceat, aut quid
 Prosit juventæ, purpuratam
 Insiluit metuendus augem;

Cessere prædæ, parta RZEVINIO

Sudore Regni culmina, nobiles

Cessere Palmæ, sed perennis

Extat honor, viget alta virtus.

O D E XIII.

Illustrissimo PAULO RZEWUSKI Primo Krzywdæ Possessori ex collatione Lesconis Nigri Principis Poloniæ, ejusdem ab intimis Consiliario.

EXcede terris tristior Eumenis,
Et omne funus, non querimoniam,
Non luctus hic regnabit ullus,

Omne sacrum tumularis umbræ

Evitet aras; vivit, & inclytis

Potitur astris, post sua funera,

PAULUS RZEWUSKI, cui perennes

Conciliat generosa virtus

Vitæ triumphos, qui toties vetus,

Prætervoluti Sangvinis, & Domus

Ævum redorditur, potentes

Substituit quoties nepotes.

Ut semper ortu posteritas suo,

Quamvis sepulchri marmor atrox vetet,

Red

Reddit perennatura Patrum
 Serta, forent quasi morte nullâ
 Regnis adempti; floret in arduo
 DVX Tros Iulo; restituit genus
 Sequens Neronum, consēpultum
 Iuliacæ grave nomen aule.
 Quidni severæ prævolet Atropos
 Immite limen, tot genitor DUCUM
 PAULUS? coronandosq; Manes
 Excitet armigeri Parentis?
 Ventura magni gloria Sangvinis
 Chari nepotes? vivit adhuc Lechia
 In Te, virentes, quem morantur
 Longius ex Oriente palma,
 DVX magne belli, vivit amor Throni
 Avus, beatis quem crucibus, Niger
 Lesco notavit, quo veniret
 Imperijs, populisq; cultu.
 Dum sceptrâ forti protegis egide,
 Fidemq; nullo turbine mobilem,
 Per ipsa detrimenta sortis
 Patritiæ retinens Monarchis,
 Vigore summo belligerantium
 Sanguis Parentum prælia conseris,

*Vt nil Polonorum Senatus
Dêesse sibi Duce Te queratur.*

O D E XIV.

*Illustrissimorum Aboriginum Gentis RZEŦU-
SCIANÆ*

*Gloriosissima origo ex Palatinatu Sendomiriensi
in Bonis RZEŦUCHY.*

*Magnorum Procerum Natalibus commendantur
Imperia.*

Vides? ut altis sidera turribus
Invadit ipsi terribilis Iovi,
Et usq; Martiale totâ
Sede movet jubar inquietum?
Ut æmulanti verberat aureas
Faces Olympi lumine Civium,
Urbesq; florentemq; terram
Celsa ferè locat inter astra?
Ut se beatis arcibus implicat?
Gentesq; magnas gentibus ætheris
Junxisse Sendomiriense
Gaudet, abhinc, populare Castrum?

Post

Postquam colonus cessit honor sibi
 RZEWUSCIANI Sangvinis, ultimo
 Noscendus Orbi, qui vetustam
 Immemori propè jure Regni
 Illis sub astris fixit originem?
 Vides? canoræ Dux chelys, & vigor
 Apollo vatum, quàm superbâ
 Laude fori tumet aula quævis?
 Cui nempe tanti gloria Nominis
 Asserta pulchro sædere contigit,
 Aut prima cunas in capaces
 Patritium sibi stravit ostrum?
*Natale magnis gentibus, & viris
 Non emovendâ laude viret solum;
 Hæc unda felix, quâ tepentem
 Halcyones posuere nidum.*
 Depræliantis nil timet Africi,
 Nil bella Cori, tuta volucris
 Pullis, soporato fretorum,
 Quos agitat Thetis ipsa fluctu.
 Quantis id explet censibus Ilium
 Genus, feroci quod dedit Hectori?
*Post busta nil palmare Troje,
 Quàm Priami Patriam fuisse?*

Quo

Quo Græca fastu Regia vindicat
Clarum trecentis cædibus Herculem?

Quo dives agrorum potentem
Creta Iovem? cui lacpropinat;
Achille floret Iyrtibus imperans
Jolcus, audax Pella sui tumet

Cunis alumni, quem subactus
Post Macetas veneratur orbis.

Quas ergo laurus? quæ sibi postulet
Æterna ferri præmia? fortium

Perinde Sendomiriensis

Gleba ferax, ut opum, virorum?

Quâ munerari debet adorea

RZEWUSCIORUM florida laureis?

Certè Palatinos honores

Exsuperat præba spes nepotum.

Vtroq; flores, Dux probe, nomine;

Et Regna fasces contribuunt Tibi,

Et non recessuro decore

Progenies animosa crescit.

ODE

LYRICORVM
ODE XVI.

41

*Invidiissimis Jazygarum, Theutonum,
& Pruthenorum Domitoribus RZEWU-
SCIIS, in Podlachiam ex Sendomiriensi
Palatinatu Coloniã moventibus.*

Omne solum forti Patria est.

O ! Marte forti, dextera fortior,
Centum protervis tincta cruoribus,
Sêu Iazygarum, sêu Magistri
Theutonicâ Cruce fulgurantis!

O ! dura virtus, & patiens mali
RZEWUSCIORUM, sivè per igneas
Iviffe liventis procellas
Glandis, in exitium pedestre,

Sêu per solutos militis impetus,
Cui citatis spes in equis fuit
Plerumq; tota, sêu sub æstu,
Sêu rigido glaciante Cælo

Immota semper; nempe perennibus
Quem fama crescens urit adoreis,
Crudumq; Bellone decenter

F

Lauri-

*Laurigeris alit uber armis,
 Non ingruentis more periculi,
 Non cede multâ, non pluvio Iove,
 Sitivè frangetur molestâ,
 Vel nimium dape tardiori.*

Majora viso sanguine prœlia
 Intentat hosti, comprimit alterâ
 Hians, recrudescensq; vulnus,
 Fronte minax, animæq; largus,

Manu sarissam projicit alterâ;
 Illum nec æquor frangere Caspium
 Pigebit, adversoq; densos
 Pectore sustinuisse fluctus;
 Nec toxicatas Thracis arundines,
 Aut triste ferrum centimani Gyges,
 In corpus admisisse totum,
 Clade suâ magis incalescens.

Audet profundam Curtius armiger
 Intrare lætâ fronte voraginem,
 Servata grande cûi sepulchrum
 Roma fuit, cineriq; mersa.

In mille Cocles tela ferocior,
 Post terga fracto ponte ruit, nisi
 Partis regressurus trophæis
 Romulæ bonus hospes Urbi.

Sed

Sed cur ab Austro? cur ego ab Adria
 Exempla duco? quanta *RZEWVSCIVS*
 Trophæa, florentesq; palmas
 Fervor init? quôt inurit hosti
 Notas pudoris? sub juga Iazygen
 Lechæa cogens, qui Tyberim prius
 Victor bibebat, parte magnâ
 Cæsareas comitatus alas;
 Qui multa Regum mænia diruit,
 Pompèjanos contudit ordines,
 Adusq; Calpen, & Pelorum,
 Æmathijs gravis ense campis?
 Hic ille cessit præda *RZEWVSCIIS*,
 Cessère victi Theutones, & ferox
 Borussus, infestis ad Oßam,
 Et Pregelam retrò pulsus hastis.
Tibi superbæ prælia Prussie
Et Iazygarum fusus erat cruor,
Vt aucta, magne DVX, vigeret
Præteritis Tua palma palmis.

O D E XVI.

Gloriosissimis Tartarorum, Dacorum, Valachorum, & totius Turcici Orientis expugnatoribus, Russiae, ex Podlachia Sacros Penates inferentibus Heredibus in Rozdol RZEWUSCIIS.

Fortes Deus adjuvat enses.

CEler nivosum, Sarmatiae jugis
 Permutet Hæmum Mars adamantina
 Indutus arma; sub Rutheno
 Sithon habet, Rhodopenq; Cælo!
 Cui bellicosi signaq; castraq;
 Dat aula Rozdol, sed Geticas nives
 Dissolvit ignito calentûm
 Sub galca Procerum Vesevo.
RZEWUSCIANIS inclyta prælijs
 Hic tuta pulchram ferta coloniam
 Fixere, mite laurearum
 Flante levi nemus undat Austro;
 Magnis foveri conditionibus
 Hic palma quævis impetrat, & genus
 Insigne bellatoris armî,
 Quem Scythicæ tremuere scortes,

Dū

Dum Roxolanos barbarus incolas
 Prægressus Istrum, & claustra Mæotidos.
 Veloce Thrax infestat arcu,
 More lupi fugiens rapacis,
 Qui se latenti condit in arbuto,
 Pollutus atro pectora sanguine
 Palantis armenti, novasq;
 Velleribus parat inde clades.
 Sed hîc Laconum Thermopylas habet,
 Parcas Lechæis cædibus, Istriâ
 Quæ cæde laxantur; cruentas
 Dacus habet, Lybiæq; Cannas.
 Utcunq; fido provolet imperu
 In rura, & urbes, mellea pascua
 Apum perferret, & cubantem
 Turbet equis, jaculisq; matrem;
 Ceu pulsa duro Thessalici senis
 Sagitta cornu, ceu Notus aliger,
 In Tauricanas retrò prædæ
 Immemor, accelerat paludes,
 Vix arma Rozdol Patritiæ manus
 Objecit, æstrum vix tuba Martia
 Dedit, perhorrendumq; murmur
 RZEWINIIS speciale signis.

Sic Martiales vindice Spiritus
 Ardent orexi; Sic Polus arduos
 Tuetur herodés, adeptis
 Qui Superos coluère fertis,
 Et plus avite, quàm sibi, gloria
 Semper laborant; non ita Noricum
 Trophea ferrum, non manipli
 Quàm pietas animosa firmat.
 Cordi Supremo vis proba Numini;
 Et quas ab armis non habet, ab Iove
 Calchas, ut arâ sic & ense,
 Suppetias feret, expeditus.
 Hæc ferta Rozdol' educat, hic Deus
 RZEWSCIANIS viribus asserit
 Cæleste robur, hic potentis
 Fulget honor penes astra Clave.
 Quâ Tu Poloni, Dux bone, prælia
 Cogis Gradivi, quâ Crymeum pecus,
 Cimbrumq;, Baltticumq;, Martem,
 Quâ Serethi caput omne tundes.

ODE

O D E XVII.

In obliviosam antiquitatem.

*Quæ tot Illustrissimorū RZEWUSCII Sanguinis
Aboriginum sago, togâq; memoranda suppressit
Nomina*

Diræ minaces.

NAta de Circes, vel Erynnis atræ
Improbo fertur soboles abortu,
Strenuis, ætas, sua quæ negavit

Nomina factis.

Quàm bonum terris, placidæq; dextræ
In scelus Numen fuit expiandum,
Quod soporati putre tempus ævi

Currere sivit.

Cur nives Hæmi, glaciesq; Ponti,
Grando cur segnes Rhodopæa, menses,
Hædus immiti, ferus ac Orion

Præterit ense?

Debit rursus pluviale tristes
Plejadis sidus tumulasse gentes,
Debit vindex redijisse Pyrrhæ

Urbibus æquor;

Quasq;

Quasq; laxavit face somnolentâ
 Morpheus stertens, pecus Amphitrites
 Squammeum, motis habitasse sedes,
 Debuit undis.

Conqueror Vates? patiente fluctu
 Quod pigras fastis, memoriq; laudi
 Vandalus noster rudioris aulæ
 Pertulit Arces!

Cur procellosâ, vagus, & superbis
 Auctior prædis, super alta Phæbi
 Tecta non ivit rabie, silentes
 Mergere Musas!

Nescio, quæ nox onerosa primam
 Texerat vitam? fueritnè torpor,
 Sive neglectus? quod honora famæ
 Fugerit astra.

Novimus pulchras peperisse laurus
 Patribus nostris, toties in Istrum
 In venenatos toties relumpta
 Arma Gelonos;

Clade quâ frænos tolerare iustum
 Littus Euxinum, dominantis aulæ,
 Atq; Lechæos, modò Tauricana
 Mænia, Cives.

Quo

Quo Pomerani grave vulgus arvi

Marte sub nostras abiêre leges!

Quo tot insignes populi, Ducesq;

Sanguine parti ?

Novimus tantum, quibus est Polono

Viribus juri, quibus est lacertis

Robur assertum, tacet illa socors

Nomina tempus.

Molle quod virgâ metit impudenti

Tarquinî fastus, recitant, papaver,

Debiles muscas, Tyberina narrant

Acta Tyranni.

Auream Persæ platanum, brevisq;

Artis inclusam nuce Myrmecææ

Posthumâ multum celebrat juvenus

Laude quadrigam.

Turpis Æsopi studium, jociq;

Inverecundi, vel habere siquid

Fæx potest orbis, canitur; virorum

Fama tacetur.

Fulmen offensi Iovis illud omne

Sæculum perdat, gravibusq; fastis

Urat indignum, tacuit, quod ingens

Lumen avorum.

G

Sed

*Sed Tibi, quod nunc inimica, munus
Grandibus Regni Patribus negavit,
Reddit, & claros vigil implet ævi*

Fama Triumphos.

Tutus in seram, patiens laborum

Ibis ætatem, tuiturus ibis

Curias Regum, metuendus acris

Milite Ductor.

O D E XVIII.

Illustrissimo Gervillo RZEWUSKI Episcopo Plo-
censi Antistiti Vigilantissimo.

Musa vocalis, Iove nata magno,

Matre, clarorum generosa ferta

Quæ perennanti memor Attavorum

Condit acervo.

Tu mihi Sanctum decus, & Plocensis

Insulæ gemmam refer, insepultâ

Laude *Gervillum*, grave quo peregit

Robore munus!

Dicis? an parvis ego cogar æquor

Icari solus peragrarè lembis?

Sed Tuæ nostro chelys adsit optem

Gloria plectro.

Ille

Ille felices revocasse fertur,
 Civibus Regni trabeatus author,
 Ille Divinis pepigisse Præful

Ritibus, annos.

Candor innubem sibi lacte puro
 Alluit mentem, nihil hinc dolose
 Frontis Autumnus, nihil oris anceps

Protheus egit.

Cura templorum, tenerique mores,
 Ac amor Sacri gregis excitatam
 Iure possedit meliore fundi

Pectoris arcem.

Fortius tantas gravis orcus audet
 Aggredi dotes, sua cum frequenter
 Grandibus ductor probus inquietat

Specetra ruinis.

Sed Tyaratæ pede pressus iræ
 In paludosas retro cessit umbras,
 Quæque fallenti quatiebat arcu

Castra, reliquit.

Ille DUX solers animas minaci
 Erutas pugnae stygis, in supernas
 Prosperâ sedes radiantis aulae

Sorte reponit.

Aureos menses daret usq; nostris
 Sæculis, & mox, rapiente letho,
 Involat cælum, populis abundè

Gratus & aris.

*Sed Tuus Ductor galeate, mucro,
 Quod Pedi Virtus animosa necdum
 Præstitit, reddet, chalybemq; fulvo.*

Induet auro

O D E XIX.

*Illustrissimo. Præclao. RZEŹWUSKI Castellano
 Brestensi. Lituanensi.*

Quem mihi Delphus, vel acuta Thracis
 Orphei, tantæ: lyra: fuscitabit
 Laudis Heroém? cui plûs. Hyadne

Florida plaudit?

Quis: Deus Graijs maculosus aris?

(Ficta sint quàmvis: ea sacra diræ
 Moribus plebis): speciosiore:

Claruit ausu?

Quæ pari vidit studio calentem
 Hectorem tellus? prout excubitrix
 Gesta *Præclai* notat irretortis

Vultibus ales?

Iuppiter

Iuppiter pulchro Ganymede pectus
 Gaudet incendi, tamē absq̄nævo
 Non fuit, quamvis puerille magnos
 Fovit amores:

Quid soror Iuno, simul atq̄ conjux?
 Quam vigil multo tenet Argus igne,
 Iam coloratæ volucris superbo:

Syrmate pennæ.

Mercuri mollis grave virgæ lumen
 Sopiit, quo se nimum ferebat:
 In Deæ primos oculatus usq̄:

Pastor honores.

Par in æternas studio Minervæ
 Ire Tydides violentus arces,
 Cedit immanem tamen ille diræ

Falcis ad ictum.

Iactat Æneam Dea fortis Idæ,
 Quod velut sparsos rosa celsa supra
 Eminent flores, pietate quævis

Nomina vincat.

Hic tamen ventis, pelagoq̄ fractus
 Invidas nubes orientis Hædi
 Pertulit, Teucris ubi Tybrin ille
 Involat armis.

G 3

Casto

Castâ Thaumantis capitur decori
 Flore Thitoni, reparatq; lapsam
 Nobili rursus senis egelati

Sanguine formam.

Sed quid, ætatem tulit ille præter,
 Strenui? *multis viguisse lustris*
Absq; nervosæ probitate dextre

Infima laus est.

Enatet vastæ freta pigra lethes
 Fama Victrici redimita fronde
 Grandis Alcidæ, genus omne crescat

Utile bellis.

Noster hos inter rutilantiori
 Fulget Herodæus face clarus Heros,
 Purpuratarum cui Brestâ nutrit

Sidera laudum.

Ore facundo, Ganymede quovis
 Comptior, Lechi vigil Argus orbis,
 Seû fuit signis eques adjuvandus,

Seû fora Curis.

Vim novam sensit sibi fabulosi
 More Thitoni redijisse, Thracis
 Victor Auroræ, quoties Gelonos

Contudit arcus.

Canus

Canus Ædonas hyemes sub acri
 Cassidis rictu quoties ferebat,
 Fortibus gestis magis, ac senili

Providus ævo.

Quid prius dicam? sed ad hæc minoris
 Tibiæ vires nequeunt levare;
 Thressa testudo nisi Martiales

Par canet æstus.

O D E XX.

*Illustrissima MARTINO RZEWSKI Colo-
 nello cataphractæ militiæ gloriosissimo.*

CAntaris rapidum civibus efferis,
 Cantaris gravidis Matribus, ad Tyram,
 Dacorum metus, & fulmen, & Istrij

Debellator Orionis.

O! lux Sarmaticæ prima Propaginis!
 O! Martis specimen grande RZEWUSCII!
 Scribêris tabulis, ac ebori, frequens

Seris cura nepotibus.

Quâsecunq; Tui gloria Nominis
 Porrexit, memores excitat incolas
 In laudum pelagum, quò Duce Te ruit

Miles certus adoret.

Dum sævas acies, barbara prælia,
Magni Bessus atrox roboris elicit,
Te mox de viridi cespite cogitat

In se surgere vindicem.

Hinc, cùm pulvereâ, quo velit ordine
Decertare, notat mole, Tuum prius
Nomen Bisthonijs cladibus horridum

Hastâ sculpsit eburneâ.

Et tanto timidus sistitur obice,
Aut totis in eam viribus erigi
Alam constituit, quam sibi finxerit

Flecti Marte RZEWŪSCIO.

*Sic quos belligera laurea dextera
Commendat Proceres, perpetuos alunt
Inter Castra metus hostica; frigidus*

Fert in bella facem cinis.

*Umbra magnanimi frangitur arduus
Cecrops Merionis; quantus, Achillei
Manes, terror erant? Iliacâ licet*

Stripato Paridi manu.

*Nescit fama mori, quam suus evehit
Suprà vulgus honor, multaq; laurea;
Celtas, terret adhuc Oëta gravi minax*

Alcidæ tumulo Duces.

Nos

Nos, septemgemino sub bove, nec gravem
 Ajacis Clypeum, cuspide nec potens
 Pelidæ jaculum quærimus in Scytham,
 Plus est dextra RZEWUSCII.

Qui suprema feræ jura licet pati
 Est jussus Lachesis, posthuma sed viget
 Virtus, laurigeris inclyta prælijs,
 Et vires reparat Lechi.

O D E XXI.

*Illustrissimo STANISLAO in Rozdol RZE-
 WUSKI Subdapifero Braclaviensi.*

*Heroum animi Avitos parietes exteris impu-
 gnatorum hostium permutant limitibus.*

MUsæ? quæ Calabri mihi,
 Quæ Vatis Tyrij dulciloquam chelym,
 Annæoq; venustius

Carmen, nectareis amnibus instruet?
 Ut RZEWUSCIA Dardano

Par Bellona Duci, par Danais cani
 Possit Regibus & viris,

Quâ per Threijcias ivit arundines

H

Telis

Telis omnibus altior,
 Quâ tot Bassarabum fronte tonitrua
 STANISLAUS abegerat,
 Cum nigri premeret littora Nerei,
 Effrenemq; Propontidem;
 Vastaret trepidæ mænia Daciæ,
 Parthis terror, & Ortui;
 Campis assiduus miles in Istrijs,
 Hospes ratus in urbibus.

*Pugnaces aquilæ non nisi sub Iove
 Puro nidificant bene,*

Docturæ radios progeniem pati.

Ignavi nota pectoris

Nativis animum cogere sepibus,

Quem spes Herculeæ vocant,

Pelleiq; ciet gloria nominis.

Isthmo vilis inertiae,

Mentem Carpathio, vel Siculo parem

Ponto, quis bene clauserit?

Et natam Geticis cladibus Indolem

Agro foderit Apulo?

Non quòd Bistoniae non placeant sibi

Laurus, urit adorea,

Sed quòd ruricolæ scindere fertilem

Glebam

Glebam sivevimus Attavo;

Invitat cupidas pulvis olympicus

Frontes, sed piget erigi;

Arctamarq; brevi, quo trahimus dies

Indignas repeti, loco.

Arrident calidi prælia Dardani,

Et classes Agamemnonis;

Aut Chiron rigidis artibus imbuens

Pelidam Dolopejum;

Sed nec nos Asiæ jungere viribus,

Nec Phtio volumus duci.

Librari superis vix poterit bonis

Increscens animus solo;

Et quàmvis avidum pectus edant nimis

Celsæ munera gloriæ,

Sed durum est Lybico currere tramite,

Fossis quod patet Alpibus.

Sic morem pecorum, quæ stabulis retro

Ducit rorifer Hesperus,

Sectamur; solitis hæc nisi semitis

Ad notas celerant casus,

Nec quâ sit melius curritur orbita,

Sed quâ sæpe cucurrerant.

Stagnantes patrijs aggeribus, vagum

Oderunt animi fretum ,
 Sed frangi scopulis dum metuunt , rudi
 Limo segniter innatant.

Transvectus Numida stipes ab arbore
 Externo melius solo

Frondet , sollicitâ dum colitur manu.

Sic celsos feriet polos,

Ornant divitiæ quod caput hosticæ;

Sic Martis propè sidera

STANISLAUS opes Tauridos , & Scythæ
 Ereptas jaculo locat ,

Æternusq; suis vivet adoreis.

O D E XXII.

*Illustrissimo LAURENTIO in ROZDOŁRZE-
 WUSKI Subdapifero Braclaviensi STANISLAI
 Filio.*

*Martialis indoles castrensibus magis oblectatur
 penurys , quàm Vitellij epulis.*

Quo Te Cynthus entheo ?
 Quo germana cohors Pieridum canent
 LAURENTI , decus arduæ ,
 Et laus Subdapifer prima Braclaviæ ?

Omnes illecebras Tibi

Supplevit viridis culcitra cespitis,

Auratosq; Vitellij

Panes, sicca Ceres, & paleis rigens,

Flumen, Cæcuba præstitit;

Non Te Pygmalion, non Sybaris chorus,

Non ullus tenuit sopor;

Belli sæpè famem plus docilis pugil

Quàm molles epulas pati,

Aut inter Phrygias stertere purpuras.

Plus Thressas hyemes amas

Et tristes Hyadas, & Boream trucem

Castrorumq; pericula,

Quàm spes Attalicas, regnaq; Persica,

Aularumvè superbiam.

Offusus Dominæ sidere Regiæ

Et splendoribus aulicis,

Nil tantis animus frangitur ictibus.

Nam lux hæc oculo gravis,

Non menti, tenues quæ magis æstimat

Famæ divitias suæ,

Quàm vellus Tyrium, vel Siculas dapes.

Quòd si parva repullulet

Spretæ luxuries indè superbiæ,

H₃

Hanc

Hanc frons ardua corrigit;

Non mutant Gabiæ pectus Achilleum
Merces, nec jubar aureum,

Sed motu simili concutitur vitro,
Quod mens fregit, ut attigit;

Advertens rutilæ fulgura gloriæ,
Ictum vincere palpebræ;

Cur æger Cyprios aspiciat thoros?
Et martis Scythicæ cutim?

Pantheres maculis terga notantibus
Hæres concolor induat?

Cur vulpis spoliū? cur ferat extera
Pelles hic varias fera?

Quem lorica trilix, quem clypeus magis
Et comit juba cassidis;

Hæc tentant aciem pectoris æream,
Non de limite submovent,

Mox discussa gravâs judicij librâ,
Infrâ tela cadunt sua.

*Fluxum, nempe, bonum, quod micat, & perit;
Sed quid quid parit improbus*

*Sudor belligeræ frontis, & ignea
Virtus, secula possidet.*

Sic audit memori robore floridus

Sic

Sic LAURENTIUS Atticos
 Quosvis exsuperat militiæ Duces,
 Qui tot sub galea nives,
 Castrorum toties pauperiem tulit.

O D E XXIII.

*Illustrissimo PETRO in ROZDOŁ RZEWU-
 SKI Camerario Bractawieniſi Viro conſultiffimo.*

Conſilio potiùs, quàm ferro Regna proteguntur.

Non armis, neq; viribus,
 Tantum Patriæ lumina gloriæ,
 Sed nec divitijs Patrum
 Augentur, meritis clara nepotibus,
 Quantum conſilio gravi
 Auxit Sarmaticas PETRVS adreas,
 Cum res ardua civium:
 Cervicem validam, & fortia poſtulat.
 Grandi brachia ſarcinæ,
 Quæ jus Imperij ſuſtinet integrum,
 Tunc nec trux Scythæ, nec Dacus
 Tutâ ſede latent, ingenio ſuæ.

Cum

Cùm RZEWSCIVS, omnium
 Exemplar, Patriæ, militat, & Deo.
Non solus Maròtice
Laurus tergemini frondet honoribus,
Qui magnis aciem toris
Proceriq; premit pondere corporis;
Nec qui nimbigenas ferox
Nubes Threijciâ vexat arundine,
Nudis conferit ensibus,
Et suso maculat pectora sanguine,
Aut clavam cerebro horridam.
Plures consilijs, quàm gladijs parat
Belli gloria laureas.
Dùm pugnat Nicias, laurigerâ ducem
Pallas protegit ægide;
Victrices aquilas sulphureus fragor,
Et nox exoculat nitri,
Ni lesas acies lampade Cynthiâ,
Et chartæ reparent die.
Non sic Æmonix cassidis æreo
Complexu caput obrutum,
Ut doctæ Galeâ Palladis eminens
Expugnat ratio malum.
Musis Mæonijs ivit in ultimos

Indos

Indos Dux Macedonius,
 Lassatum toties ex acie caput,
 Prudens cui levat Ilias;
Vaginis melior pagina ferreis;
Illas ingravidat chalybs,
Hæc servat pretium consilij grave.
 Bellum Roma brevi sago,
 At longâ domuit Cesaribus togâ.
 Quid ferro rigidæ manus?
 Quam regnis adigunt ferrea tempora?
 Fatum frugibus insolens;
 Is tantum merito pulvere squallidus
 Bessum, contudit, & Scytham,
 Qui sensu pharetras reppulit optimo,
 Et mentis stationibus,
 Lethi præcipitem sustinuit gradum.
Is stipendia perferat,
Cui miles ratio, consilium manus.
 Ex utroq; RZEWSCIVS,
 Ut felix clypeo, sic rationibus.

J

ODE

O D E XXIV.

*Illustrissimo IO ANNI in ROZDOŁ RZEŃW-
SKI cataphractæ militiæ eximio Heroi.*

Factis ætas, non annis, distinguenda est:

MAvors cuspide Thraciâ
Grandes in Pario marmore laureas,
Exantlata RZEŃWSCIO

Herói celerat sculperè prælia,
Tinctos sanguine Barbaro
Campos Podoliæ, castrâq; regnâq;
Aucturus spolijs, Ducem,
Mundi, ni tenero mors inimicior
Flori purpureæ Domûs,
Præcidisset eas spes nece lugubri.
Vixit non minùs hic diu,
Gestis nobilibus sæcula qui gravat;
Non annis, neq; mensibus,
Pulchre canities Indolis eminent.
Non quem longa trahit dies,
Partiri meruit cum Iove Sidera,
Sed qui vindice fulmine
Titanas validos, Enceladum gravem

Stravit

Stravit cladibus altior.

Canam cæsariem Carpathiæ nives
Et rupis senium ferunt,
Nullis saxa tamen vivere laudibus,

Dicuntur, licet arduos

Colles in superos, astraq; porrigant
Terræ pondus inutile ;

*Commendat meriti præmia verticis
Virtus dignior aspici,*

*Non ætas gravior, non pretium pili.
Et frons pulvere bellico*

*Fulgens, ac oleâ, Nestoream Pylon,
Non crinis meruit senex ;*

Tithonus roseæ vix bene conjugii
Ignavo senio placet,

Ni mentem superis excitet æmulam.
Quercus sideribus minax,

Non quot Parrhasios occubitus tulit,
Sed quot verbera fulminum,

Et quantis, numerat, belligeri Iovis
Telis usta refronduit,

Quot sævas hyemes, bellaq; Caspij
Fregit vertice turbinis.

Is demum Pylio tempore vixerit

J 2

Quem

Quem virtus decorat vetus ,
 Provectaq; capax gloria laurea est.
 Et qui fascibus additis
 Aut palmis Scythiæ , vel necibus Phrygum,
 Non ætatibus imperat:
 Nec quantum vacuum rexerit Atticam,
 Sed quot Pergama vicerit ,
 Quantis incaluit cæstibus , æstimat.
 Hic nostrum stimulat DUCEM,
 Ut per magna sibi funera gentium
 Ævum sufficiat, vigor,
 Et quam longa dies denegat , inclytâ
 Aptat canitiem manu.
 Sat vixit Thetidi , quo jacet Ilium
 Et pubes Priamèia ;
 Impubi facie jam tulit Hectorem,
 Annos ense recuperans;
 Qui vitæ spatium , fataq; langvida
 Solâ decrepita cute ,
 Metitur; potius dic puerum senem.
 Factis clarus, & arduis
 IOANNES studijs laurigeræ manûs,
 Non fastis, neq; Nestore
 Palmarum numero sæcula computat.

ODE

O D E XXV.

*Illustrissimo STANISLAO in ROZDOŁ RZE-
WUSKI Iudici Leopold: Avo Illustrissimi Pala-
tini Podlach:*

VATICINIUM MARTIS.

De Illustrissima ex STANISLAO Propagine.

Cum Lucina Parens divite purpurâ,
Et centum gravibus sterneret hostium
Insignes spolijs, Patrio Duci,

Cunas egregiæ spei:

Armorum dominus, stridula, Mars, jubet
Hæmi Bessarabis cedere murmura,
Clangoremq; tubæ, talia provolans,

Hastâ nixus, in omina:

O! quam fausta dies, & nimium probâ
Phæbi luce means! candidus hanc nisi
Cives, inter, Olor, fidereos feret,

Bubo sit procul Atticus;

Quam cornu niveo Luna notet polis,
Quæ tantâ gremium nobile sarcinâ,
Orbis præsidio liberat, & gravi

Hostes compede mancipat.

I;

Hic

Hic, est, ille, sacræ fidere fasciæ
 Circumplexus, opem sanguine maximam
 Qui regnis tribuet, qui juga Caucaſi
 Celsâ progenie premet.

Hèu quot jam video Martia pectora!
 Quantos stare Duces! quot sub Othry viros,
 Armatas hyemes vincere, quot feri
 Passim funera Bisthonis!

Nil Dictinna suis noxia spiculis
 Pugnacem Scythidem, semideus fero
 Arcu Phyllirides nil iuvat; ibitis
 Daci, præda *RZEWVSCIIS*.

Num limosa palus, Taurica mænia,
 Aût Xerispelagus, viribus igneis
 Iuratiq; globo militis eruent?
 Qui gaudet Dominos sequi?

Si Busris equos, cædibus hospitem
 Nutritos adigat, Bosphorus omnibus
 Exundet populis, præcipitem vago
 Fluctu corripiet fugam.

Non Sithon Boreâ, non Rhodope nive
 Est munita satis, Dacica fraxinus
 Victori gladio, strage decemplici,
 E radicibus accidet.

Quantâ

Quantâ pernicie! quot necibus Scythæ,
Incumbet Tanai tot Genitor Ducum!
Quot iam bella parit filius Ortui!

Et clavæ Dominus Nepos.

*Fæcundi Proceres, quo proba pignora
Gestant, Regna, sinu; lactat idem ferè,
Terris, uber, opem, quod tenerum decus,*

Prolem moribus inclytam.

Uno culta pyrus fertilis est sibi,
Pomonæq; modo; quippè minus suam
Conservat speciem, Trinacriæ, nemus,

Fructus quod parit & Deæ.

Spartanis Cilices Græcia Matribus
Debebat tumulos, quæ clypei magis
Natos esse suos, quàm Patrimonij

Aût gemmæ, memores jubent.

O D E XXVI.

*Illustriſſimo IO ANNI in ROZDOŁ RZEŦW-
SKI POCILLATORI Terræ Leopold: Dignisſi:*

Mors ſemper Marti invida.

Quis

Quis desiderio Patritiæ Domûs
Iustam ferre potest temperiem modus?
Quæ semper queritur, non sibi vivere
Carum militiæ decus.

Æterno fatagit, nempè, *RZEWVSCIÆ*
Flammari studio sæcula gloriæ,
Immortale cui vis animosior
Dextræ conciliat jubar.

Sed quem non Atropos dira necessitas
Certâ lege premat? nascimur, ut mori,
Ementâ modici temporis-orbitâ,
Possimus, cinis impotens.

Hæc, hæc omnimodâ difficilis prece
Evinci, medijs è stationibus
Herdém, Lechici mite jubar poli,
Vix usu, rapuit, datø.

Frustrâ fatidicis Euridiceen suam
Ad vitam revocat cantibus Orpheus,
Cûi prorsus vetitum turbida ferreæ
Lethes flumina transgredi.

Vanus, jussâ licet præcipiant Iovis,
Æneæ labor est, Matris amabile
Ut speret retrahi pignus, ubi fames
Fructus Elisij, negat.

Nec

Nec stipes sanie pinguis Achaica
 Alcidaë, nec amor, famaq; Thesei
 Quemquam de rigidis juribus eximet

Lethi, quæ patimur simul.

*Æquâ sorte thronos, ac humiles casas
 Tristis Parca gravat; sed cineres probæ
 Nescit cura manûs, & tumulos supra*

Assurgit meriti vigor.

Quod si nostra aliquid proficeret chelys,
 Illum Threijcio cautius Orpheo,
 Hinc conarer ego reddere Sarmatis,

Luci reddere pristinaë.

*Illum vestra mihi, fortior Herculis,
 Thracum fulmen atrox, clava reponerets
 An plus quis Procerum plangitur, ut Tibi*

Ductor Maxime, Patruus?

O D E XXVII.

*Illustrissimo FRANCISCO in Rozdol RZEWU-
 SKI Dapifero Livensi, qui persuadet verbo &
 exemplo, bellum commodius extrâ, quàm intrâ
 viscera Regni tractari.*

K

FRAN-

FRANCISCUM, decus inclytum
Gentis Sarmaticæ, præsidium Poli,

Ac fulmen grave Daciæ,

Regum, scribo, famem, qui dapibus præest,
Et virtutibus optimos

Supplevisse cibos, atq; Vitellij
Panis creditur aureos.

Quis, cùm Patriijs, de Lechico Statu
Decertatur honoribus,

Audit magnanimâ voce disertior?

Quis præstantius arduas

Libertatis opes, consilio gravi,
Ferro texerat, & manu?

Ut noster solitâ laude RZEWUSCIUS?
Fultus Palladis ægide;

Hic, dùm Barbaricis irruerent Scythæ
In nos undiq; cladibus,

Sic Regni Proceres, sic Equites monet:
Signis faustiùs obvijs

Franguntur tumidæ cornua Tauricæ,
Inter septa Mæotidis;

Sed cùm per medios bella ruunt sinus,
Ac in visceribus calent,

Sên victor redeas, civibus es gravis,

Sen

Sên victas acies trabas;

Hinc hostis rapidus fulgurat ensibus,

Hinc miles patrius premit;

Alternâ miserum strage cadit pecus:

Externis benè censibus

Mercamur celebres Martis adoreas;

Hostilisq; feracior

Verbenas generat campus Eléúsiæ:

Quodsi luserit alea,

Bellacesq; retro compulerit minas,

Aût nos cedere jusserit,

In tuto Patria est, quò cuneus fugax,

Quò se signa recuperent.

Æneas Danaos fugit, & Ilium,

Turnum vicit, & Ausones.

Hoc fregit Latium milite, quo truci

Impar est Agamemmoni;

Pugnatum Rutulo prosperius solo.

Vires, scilicet, advenæ

Perstringunt oculos, & cumulat metum

Ignoti litui sonus.

Majores clypei, fulget Eques magis,

Et vis fortior in manu,

Quàm si quis Patrio robore polleat.

Armorum Macedo potens
 Prægressus Scythiam, regnaq; Græciæ,
 Persis incubuit jugis,
 Ex ipsis Asiam visceribus movens,
 Et ferro Macetum soli,
 Aurum purpureæ Persidis obtudit.
 Xerxes fregit Athon viris;
 Euphraten tenues in latices scidit,
 Ut Græcos peteret domi,
 Efferrerq; suo prælia de Lare;
 Alpes contudit Annibal,
 Ut Romam Latios quæreret ad focos;
Nil est ensibus arduum,
Aptant subsidijs ipsa pericula:
 Obstat nullus obex mihi,
 Non Diræa palus, non juga Carpathos,
 Sunt frangenda, vel os Stygis.
 Cur non in Scythiam tendimus, & Getas?
 Aut in Colchica littora?
 Extra Sarmaticos quærerere limites
 Nunquam bella docebimur?
 Nè nos patritium non toleret solum,
 Frontem sol maculet novus;
 Nè desint populi, funera qui fleant.

Dixit

Dixit, fronteq; Martiâ
 Ardescens, gelidos moverat in Scythas
 Robur nobile Sarmatæ,
 Et primus Geticos fregerat impetus.

O D E XXVIII

*Illustrissimo MICHAELI FLORIANO in
 Rozdol' RZEWUSKI Thesaurario Curie
 Regni, Illustrissimi Palatini Podlach: Parenti,
 Turcarum, Tartarorum, Valachorum Daco-
 rû, Pannonum, Bulgarorû Victori; Europæ, Po-
 loniæ, Pannoniæ, & aliarum Provinciarum ar-
 mis & victorijs illustratarum luctus super mor-
 tem eiusdem.*

E U R O P A.

Quæ verba tantis apta doloribus?
 Ut ægra tangant pectora Principum,
 Unaq; solentur legendo,
 Per Proavos, Atavosq; luctu!
 Caput Quiritûm, Cor jacet Urbium!
 Iacet supremo vertice non minor

Cervix

Cervix Atlantis! & potenti
 Inferior nisi lege sceptro;
 Infracta cælo, par superûm gravem
 Tulisse molem! Sarmatiæ Pater,
 Ingensq; Mavortis lacertus,
 Quem validi tremuère Brenni:
 Qui tot Gelonos contudit integer
 Enses, ad urnæ corruit objicem!
 Stravisse, vix, credente tantum
 Morte Ducem; poterat vel ipso
 Rigore vultus, quæ satis abstrahi,
 Ni vellet ultrò, jam patiens mori,
 Cessisse fati, ex humoq;
 In superas celerasse sedes.
 Jacet propinquis Manibus arduâ
 Timendus umbrâ! quem sibi tot viri,
 Tot Martis invidere campi,
 Tot Clypei, populiq; fortem
 Sensère dextram, milite cum prior
 Invalit arcus, castraq; Bistonum;
 Corona, quis credat? Lechææ
 Occubuit memoranda famæ!
 Aut ipse totis Nereus amnibus
 Plorabit, aut nos lugubris obruet

Undante

Undante singultu procella,
In lachrymas oculiq; luctum.

*Sed bellicosi gloria pectoris,
Et Martiales occubitus Ducum*

*Odere plorari, cadensq;
Per galeas nisi sudor oris,*

*Aut fusus udos in Clypeos cruor
Parentat armis; praefica lachryma,*

Et meror imbellis, minores

Tantum animas iuvat, atq; vulgus;

Confossus hastâ vel jaculis leo,
Nullo gementis funere pectoris

Testatur ictum, sed silenti

Magnanimus jacet in cubili:

Parvisq; non vult, signa, leonibus
Patere lethi, dum sibi vindicem

In bella rugitum coërcet,

Atq; truci secat ungue terram.

Et nos severis nonnisi luctibus,
Vel Martiarum, qui decet Hectorem,

Lesso tubarum, vel quod ingens

Semicanon dare murmur optat,

Vacare fas est; quos satis erudit,

Armatq; magni vis animi potens

In fata

In fata, lethalesq; casus;

Nam gemitus vetat ipse Ductor.

Quisquamne fieri debuerat minus?

Qui nil avitis egit honoribus,

Castrisq; lugendum, nec ullas

Elicuit lachrymas subactis

Per bella terris? oderat improbos

In hoste fletus; pluris habens eos

Fregisse, quos nec movit ictus,

Et domitis viget ira constans.

Videre Reges; vidimus integram

Ad arma mentem, seu clypeo, seu

Rectore vocum scipione

Consilij, acieq; victor,

Instare vellet; fulmina pro Jove

Tulisse dignus, cum tonitru scelus

Quodquam merebatur; fereni

In populum fuit oris ille;

Si bella jussit summa necessitas?

Suo probari debuerant Stylo;

Qui fudit hostem, Dux priusquam

Visus erat, capulumve nosset.

Sensere Cives; quid ratio potens,

Armata quid mens, celsa quid indoles,

Nutrita

LYRICORVM

81

Nutrita bellorum trophæis,
Eloquio, gladiove posset.

Intensa docti vis bona verticis

Exira regentis limina curie

Componit arma, quod còactæ

In rigidas acies catervæ

Diu nequirent; & capiti puto

Vitata belli, non galeæ, mala

Debere victores; quid illi

Cassidibus, Clypeisq; tecti

Iuvère trunci, castra Primislij?

Consulta parmam dextera fortiùs,

Molemq; sustentat Gradivi,

Viribus Herculeis domandam.

Vim cauta virtus promovet igneam;

Pectusq; bellax jure caput regit:

Vicunq; defecère vires,

Continuat ratio triumphos.

Hos ergo, magno pro lachrymis Duci

Europa luctus deferet; at mea

Camæna cessabit, perennes

Ne temeret minor ipsa laudes.

L

ODE

O D E XXIX.

Eidem strenuo ad Viennam & Strigonium, bellatori, funebrales Pannonia ex manubÿs hostium excitat rogos, ubi multâ Turcas affecit clade, & Bassam Sylistriæ cepit. Anno 1674.

INter funeræ sidera gloriæ,
 Bellorumq; rogos, ignea fulmina,
 Uruntur lachrymæ, nullus erit locus
 Ægro tristitiæ salo.

*Luget flamma Viros, cùm vice fletuum
 Dissolvit galeas, scutaq; ferrea,
 Et rorat liquidis ignibus, æreæ,
 Vel testudinis aureæ.*

*Ambusti gemitus grandis abenei,
 Armorumq; fragor dissilientium,
 Luctus pulcher ijs, quos sua lux obit
 Ac incendia Nominis.*

Ergo Panno veni? belligeras faces,
 Victrices aquilas, & Cydares Getæ,
 Et Peltas Arabum collige, funebrem
 Regnis elicies pyram!

Arcus

Arcus Bisthonios , & pharetras Daci,
Plumatas volucris Thracis arundines ,
Et molles tunicas , hirtaq; tegmina ,

Setis texta camelicis:

Cristarum rabiem , collaq; tigrum ,
Ac Hæmi spodium , fraxineas trabes ,
Ingenti cumulo , tela Gelonica,

Enses confer Otryfios:

Sêu belli canones, Martia fulmina,
Incudis pretium Mulcibereix ,
Sêu sclopos graciles, & nitrium genus;

Flammas junge volatiles:

Quales exuvias Strimonis accolæ,
Et gens septa sui marmore Caspij ,
Quales fractus Athos , vel juga Caucafi

Invictis dederant vlris;

Quot Cimber Mario , Theuto quot obtulit
Druso , Scipiadae quot dedit Africa
Laurus , ac oleas , clara RZEWUSCIO

Urat gloria funeri.

Et quas pampinifer Danubius vehit,
Oppresso jaculis exuvias vado ,
Et quot Threjicio sanguine decolor

Portat Rhenus adoras.

L 2

Audaces

Audaces scopulos Illyrici finûs,
 Captivas acies, regnaq; Bulgari;
 Quid quid Carpathijs jungitur Alpibus,
 Stagnantiq; Propontidi:

Crescat mole labor; Turcica Cynthia,
 Parthorumq; jubæ, desuper involent,
 Et quid quid domitis amnibus alluit,
 Lymphæ ripa Tibiscidis.

Non tot Cynthus habet ferta perennia,
 Aut palmare nemus tot sibi frondibus
 Sylvescit, quot eunt undiq; laureæ,
 Et Regum diademata.

Hic Victoris honor; quæ sibi vindici
 Adscivit gladio munera reddimus,
 Aut quas obtinuit per jûga Pannonis
 Multo sanguine laureas:

Qui tot Barbaricos fregit acinaces,
 Tot palmas Latio, fertaq; Cæsari
 Pulso Thrace talit, perpetuis modo
 Regum flagret honoribus.

Vidit Panno fugax (si volucris pavor
 Aspexisse dedit, cæsaq; tergora)
 Quanto fulmineæ robore dexteræ
 In cervicibus hæserat!

Quis

Quis frontem rigidam sustinuit diu
 Adversis jaculis barbarus obstrepens?
 Quem non ipsa levi retrò dedit fugæ,

Majestas Ducis arduis?

Collatas acies primus equo scidit,
 Fregit signa prior, quæq; repullulans
 Vires Hydra tulit, fortior Hercule

Fauces obtudit igneas

Per cædes animum, bellaq; nutriit,
 Et victum toties, cum renovat minas,
 Hostem vincit adhuc, donec ad ultimos

Hæmum protulit Artaces;

Impendens trepidæ cladibus Austriæ,
 Ferro motus Otrys, quod vel ab Aulide,
 Vel Bactris rapuit, vel Tenedo brevi,

Indulsit spoliū Lecho,

Sed jam Panno faces, Martia lumina
 Claris adde rogis, proxima lugubri
 Stet Bellona sago, Mars volucris nigræ

Luctum casside præferat

Phænices animæ, gens clypeo potens,
 Hoc nascentur Avo; quot cineres tepent,
 Tot Bellona sinu mox feret Hectores,

Ortus fulmina Barbari.

ODE XXX.

*Eidem ad oppidum Gotab accepto super totum
Exercitum Regni à Duce Czarneccio regimine
gloriosissimo Suecorum triumphatori lugubres
Polonia instituit nœnias.*

Quis luctus? aut quæ lachrymæ!
Tanto DUCI laborent!

Cum quo recumbunt aurea
Sceptri regentis astra;
Et quid quid orbis maximi,
Stirpesq; Sarmatatum,
Quid quid Gradivus extulit,
Una jacet ruinâ.

Collapsa Regni culmina,
Flos gentis, Urbiumq;
Illius hærent marmore,
Spes civium peremptæ.

Avita divi sanguinis
Fortuna, posteriç;
Illa tot æstus gloriæ,
Conduntur in favilla.

Singultus

Singultus ingens pectorum ,
 Solem laceffit ipsum ,
 Tristiq; mundi lachrymâ
 Mærens natat feretrum.
 Quod cùm Gelonus audijt
 Graves trahens catenas ,
 Offudit orbes asperos ,
 Luctu genas lavante.
 Luget Cytheron , mæstaq;
 Plebs Cynthij, Camænæ ,
 Deliq; fontes fletibus
 Laxant , & Hippocrenen.
 Hæc ferta fronti diripit ,
 Hæc ungue scindit ora ,
 Vox una cunctis , DUX jacet ?
 Victor jacet ? Paterq; !
 O! quàm Polonis invida
 Fortuna semper armis !
 Quàm Martiales insolens
 Fatum premit triumphos !
 Confundit altæ sidera
 Famæ brevi tumultu ,
 Auctosq; belli laureis ,
 Tollit rapax honores ;

Auc

Aut astra, vobis defuit

Fulmen Iovis trifulcum?

Aut tarda miti vis Polo

Ultore langvet igne?

Cur Parca tantum pertinax

Credit sibi licere;

Ducem timendum gentibus

Sævâ metendo falce?

Quod sub frequenti casside

Brumâq; Tartarorum,

Ætate longa canuit,

Semper manu vigente;

Quod tela Parthi, quod Scythæ

Caput ferire nolunt,

Imbelle lethi classicum

Brevi còercet urnâ.

O! frons amæno sidere

Lechi nitens coronæ,

Ipsiq; tantum Bisthoni

Rugas alens minaces!

Non nos sereno jam die,

Non intueris astris,

Attracta magno funere

Morti timeris ipsi.

Qualis

Qualis severos Ædones,
Arcton feram subisti,

Qualis Gothorum prælia
Golabq; vindicatam;

Adhuc minari classica,
Adhuc videris enses,

Et præter ipfos Spiritus,
Nihil viri recessit.

Quæ bellicosos aggredi
Sunt ausa fata vultus?

Quæ non domanda pectori,
Vim ferre par ruina?

Ni cæcus erro, mors foret,
Possset minas mereri;

Quæ falce sævit rusticâ
Ignara cûi noceret.

Quam parva laudis prodigam,
Arctavit urna dextram?

Quæ liberali gurgite
Tot templa, Cælitesq;

Augusta Regum tempora
Lauru sacrâ coronat,

Et instar amnis aurei
Largâ fluit procellâ.

M

Sed

Sed quod proterva fors rapit,
 Reddunt decus nepotes,
Victrix clava jam potens
Pensat trophæa Ductor;
Vigescit in Natis Pater,
Ævumq; fert perenne,
Iniqua fati, quod sibi.
Libido denegabat

O D E XXXI.

Eidem ad Polongam Sueco transitum cum exercitu neganti, globo per os vulnerato, Regimentario dignissimo, & victori hostium celeberrimo, Prussia, Livonia, Curlandia, illachrymantur, mortuo.

Quis majora pati vulnera? quis potest
 Sic deflere DUCEM? tristibus Atropon
 Inculcare querelis!

Ut nos Balthidis accolæ!

Quas forti toties pectore Michael
 Multâ clade Gothi, quas bene, Dux probus
 Agris morte refertis,
 Lecto milite texerat.

Quantis

Quantis aggeribus cingere corporum

Vilus Livoniam! mænia Prussiæ

Quanto sanguine lavit,

Dum nos Vandalus impetit.

Quot Sveci tumulis obruerat vias!

Quamvis ipse globo, dum vetat, ictus est,

Pertransire Polongam,

Oris, non scapulæ notâ.

Hoc hoc nos feretro deferimur simul,

In quo summe jaces Dux, & amor Lechi!

Unâ clade perimus.

Tecum spes bona Patriæ.

O! grandes obitus! qui tot amantium

Involvunt lachrymis pectora civium!

Qui tot gaudia secum

Defensi tumulant throni.

Arctois columnen fascibus unicum,

Regni dulce decus, gloria milkum,

Uno concidis ictu!

Parvo marmore clauderis?

Tantum fata dolent posse ferocia,

Et damnant Lachesis jus temerarium;

Sed jam tuta severis

Tardè vapulat ictibus:

M 2

Nos

Nos unâ cadimus! nos patimur simul
 Vitales retrahi, cum Duce, spiritus!

Illi contumulatur

Florens imperium Lechi!

An raptis animæ morte vigoribus

Possset Patritij glôria corporis,

Et spes vivere gentis,

Quæ vita steterat suâ?

An Tartessiaco mersus in æquore

Aût, sol Cimmerijs noctibus obrutus,

Rapto fideris usu,

Lucem redderet, & diem?

Quis se stare, sui parte superstitè,

Vitæ deposito munere, dixerit?

Cùm totos simul artus,

Mors præ occupet improba?

Num sperent gelidis fluctibus allui

Euphratis Syrij, dum caput obruit

Xerxes amnis, utramq;

Ripam scindit, & alvum?

Sed mersas citiùs sol retrahet faces,

Euphrati pluvius reddet aquas liquor,

Quàm nos abq; ministro

Regni vivere fas foret;

Aût

Aût uno rapimur funere, cum Duce,

Aût illum superi restituant solo,

Unâ nempe ruinâ

Orbis grande decus jacet.

Quantos illa dies Sarmatiæ viros!

Quas laurus Patriæ! quæ bona Civica

Subtraxit, tot honorum

Cùm terris rapuit virum!

Quis non in lachrymas diffluat? immemor

Quàm frons blanda sibi, quàm fuerit Duci

Syavis gratia vultûs,

Et quis, cum decuit, rigor?

Quo mentis placito concilium Patrum

Inter barbaricos juvit acinaces,

Quali robore fregit

Regni summa pericula.

Sed quorsum lachrymæ? fata nimis diù

Hærent nostra; Ducem jam Polus occupat,

Illo, quâ, moriente

Nos hic fronte supersumus?

Cum quo dulce fuit vivere, mors bona est.

Hinc, si Parca volet stamina texere,

Si Mars obtrepat ipse,

Invito morimur Polo.

M 3

ODE

O D E XXXII.

Eidem ad Chocimum Turcicas è castris irruptiones reprimentis disciplinae militaris Vigilantissimo Conservatori, Dacia Fatorum audaciam in crepans luget.

Sic nos fata laceffitis?

*Sic fortes animæ, Martia pectora,
Armorumq; duces, brevis*

Semper fama tenet? nil vetus & bonum?

Magnis, invida Numina,

Nunquam stare diù fascibus annuunt;

Et quò spes magis eminent,

In se præcipites Eumenides cient;

Alto culmine gloriæ

Quid sedisse juvat? si graviùs cadit,

Quem jam summus apex habet,

Ac ingens spatium dimovet à solo.

Quò quis fulgurat altiùs

Plus jactura sui luminis afficit.

Magno funere gentium,

Et mundi tenebris occubitus stetit

Solis, quem Deus ætheri,

Stella-

Stellarumq; choro præposuit Ducem:

Nam cùm deficit, omnium

Mærentes oculos evocat Urbium;

Paucis Hesperus occidens,

Depexaq; comæ Gnosias, aut Capra

Altrix sidere lacteo,

Atq; quod vis aliud conspicitur jubar.

Cùm tot funera Dardanæ

Pubis conciderint, non gemit Ilium;

Strato plangitur Hæctori:

Uno tot Phrygiæ robora vulnere,

Debellata videt Paris.

Cùm fontes modicis deficiunt aquis,

Vix hoc æstimat accola;

Cùm septem geminis aruit ostijs

Nilus, spes Phariæ cadunt,

Ac immensa vacant messibus horrea:

Quanto vulnere tangimur!

Arent nostra quibus regna doloribus!

Cùm gentis Lechicæ jubar,

Orbis præsidium, delicias Poli,

Fulmen perpetuum Scythæ,

Fatum triste rapit! qui potuit suis

Immortale trionibus

Accendis-

Accendisse decus, sceptraq; cum Iove
Partiri, superùm Patens.

Qui tot laurigeris fultus adoreis
Hæmo Threijcium Deum,

Mavors ipse, fugat, se satis arduus;
Sed longè melius vagam

Compescit Scythiam, castraq; Bisthonum,
Quàm Mars sciverat Istrius,

Se quando Chocimi cinxerat aggere
Ortus Sarmatiæ gravis,

Sparsis unde Tyram velitibus premit,
Damno non sine civium.

Primus namq; Gethis signa RZEWUSCIUS
Objecit populantibus,

Et retrò pepulit viribus igneis
Infestum Daciæ Scytham.

Non, hîc, signa putes bellica fervere,
Sed divas acies magis;

Sic illo nituit militiæ Duce
Castigata licentia.

Et mores domiti, militis, & manus,
Dacis prætereuntium

Armorum satis est visa modestia,
Quâ bellis iter in Scythas,

Quâ

Quam mos Sarmaticis ire cohortibus,
 Aut hyberna reducere
 Iussu castra Ducis; Dacia carpitur.
 Hic Bellona ferocibus
 Alis, & rigido milite perstrepit,
 Seu Thraces gelidos petat,
 Seu Moschas acies, sive Maotidem.
 Pax est nulla Borystheni:
 Aut nos Aemoniae praelia Tauricae,
 Errantesque domus premunt,
 Aut ser vile genus, plebs Zaporovia;
 At tanto quoties Duce
 Effulserit aquilae, signaque bellica,
 Nullus ruricolae pavor,
 Nullum crimen agit castra coercita,
 Excessusque Satellitum;
 Securae pecudes prata perambulant,
 Et bos impatiens iugi
 Cornu non domito pulvereas movet
 Nubes, aut tumido pede
 Tellurem vacuam spargit in aera,
 Agros laeta Ceres colit,
 Illaesisque calent jugera messibus;
 Et vis nulla pudoribus,

N

Non

Non culpata fides militis audijt.

Hoc quis robore Tauricam ,

Aût Otrym metuat , bellaq; Pontica ?

Non nos Sauromatas feros ,

Non Martem Lybiæ , non pecus Istrium ,

Non nos , ftante RZEWUSCIO ,

Clades Theutonicas , non Senonum faces

Curamus , neq; Balthidem ;

Solamur vacuis funera gaudijs .

Et jam grande RZEWUSCIJ

Se miscet Superis non solitum jubar ;

Qui terras ope bellicâ

Protexit , domino fidere proteget.

O D E XXXIII.

*Eidem ad Zaslaviam 24 millia Tartarorum
cum Muradino Duce profliganti Podolia im-
mortale nomen post fata attribuit.*

IN astra raptum cur querimur Ducem ?

Incomprehensi Regia Numinis

Quâ lucet , & gentes supernæ

Semideum genus innocenti

Iesses

Iesses redemptum Sangvine Principis,
 Quò Sancta tantum Nomina permeant,
 Quò jam triumphales Avorum
 Præierant animæ, Paterq̃?

Quò fulgidarum sidereæ faces
 Cessere Matrum, quò proba pignora,
 Et clara Majorum propago,
 Conspicuis cumulantur astris?

Ipsiq̃ grandis curia luminum
 Relicta, quò, post parta Mæotidis
 Trophæa, Dalmatasq̃ laurus,
 Post domitas Aquilonis alas,

Bis dena Thracum millia, vel truci
 Permissa ferro, compede vel gravi
 Adstricta, dum latè patentes
 Zaslaviæ populatur agros,

Spe Muradinus fretus inutili,
 Opima nostri præda RZEWUSCIJ,
 Quò post perennatura ferta
 Ex Arabum, Scythiæq̃ regnis

Collecta victor cederet, ultimæ
 Ætatis, inquam, jam satur; ac ubi
 Centum coronatus triumphis,
 Fluxa volct posuisse regna.

N 2

Non

Non nos bicornis concava Cynthiae ,

Aût fabulosos Manibus inclytis

Sphaerae meatus, in perennes

Sidereis animabus arces

Aptamus extra limina siderum ,

Supraq; terras ; congenitæ Deo

Mentes beatorum , teneri

Non poterunt statione Phæbes ;

Si tanta divis spiritibus nisi

Sors est , & omnem , credo , RZEWUSCIO

Cum luce sol donaret aulam ,

Ius volucres daret in quadrigas ;

Illi polorum scepra volentibus

Astris, & ipsum Iuppiter æthera

Locaret , excitante pulchram

Orbe, Viro , Proavisq; pompam.

Quocunq; tandem sidus amantibus

Regnis haberi , quod fieri jubar

Vellet , Planetarum modesto

Concilio legeretur ille.

Sed hæc minorum nomina siderum

Sub eminenti quæ pede fulgurant ,

Reactoris immensi , suoq;

Obsequio radiosa scepra

Cogentis

Cogentis, & qui nec folio parem,
 Nec se priorem sustinuit Deum;
 Hic regna fulgentesq; fedes
 Innocuis animabus auget;
 Et quos trecentis luminibus Polus
 Vidit calentes, Martia pectora,
 Ducesq; virtutumq; claris
 Eximium genus attributis,
 Secum beatis admouet ignibus,
 Ac incolendum munere prodigo
 Partitur axem, quò potentes
 Regum animæ subijsse gaudent.
 Hic laureato fidere fulgurat
 Inter suorum ferta micantia
 Vultusq; Majorum, Gradivi
 Splendidior face *FLORIANVS*;
 Multaq; stirpis luce *RZEWUSCIÆ*
 Multo sereni stemmate Sangvinis
 Offusus, amplexum capacem
 Dividit in superos Parentes,
 Aut nota miti pectora pectore
 Inter cohortes sidereas premit;
 Aut quos vetustis jam triumphis
 Anterior sibi junxit ætas,

N 3

Longis-

Longistꝫ fovit gloria sæculis

Ab usꝫ Lecho , Purpureo Patre

Monstrante cognoscit ; polorum

Læta novis calet aula flammis.

Hæc, certa vitæ Magnanimi Ducis ,

Quem nulla lædunt fata , Podolia

Dixisse fertur ; fumat æther

Plus rutilo sibi Cive clarus.

Sed o! Tuorum curaꝫ, famaꝫ

Ingens Nepotum , gloria Sangvinis !

O! sidus æternum , nitensꝫ

Sarmatico Cynosura mundo !

Parata nostris fulmina cladibus

Exæstuanti pectore dimove ,

In Arcton , Australemꝫ Tethym ,

Ambracios scopulos , Rhodumvè:

Et sola fessis otia , miteꝫ

Iubar polorum civibus expedi,

DEO probante postulata ,

Si meruit Tua Gens juvari.

ODE

O D E XXXIV.

*Eidem ad Danaïowicæ 3 millia Turcarum absq̃
nuntio cladis delenti, & septies in varijs parti-
bus Tartaros triumphanti, Mars Volhyniæ ex
armis & signis militaribus aram molitur.*

Quid tristes sonuere tubæ? quid classica belli
 Insveto clangore minantur?
 Funestæ volucres, & lamentabile signum
 Arrestis luctantur in hastis?
 Campos triste premit dejectis vultibus agmen,
 Non bellis, alacriq̃ duello,
 Sed lachrymis magis apta manus, gelidoq̃ dolori,
 Elisijs ea funera pratis
 Excessisse putes; sic mæsto lumine Tròés,
 Sic steterat gravis Hectoris umbra;
 Tercentum Fabij, Vejo superante Senatu,
 Sic lucos petiere quietos:
 Sic coeunt, se seq̃ suis mirantur in umbris
 Et non exarmanitia fata.
 Stant bellatores clypei, rorantibus undis
 Militiæ plorantis onusti.

Et

Et lachrymæ per scuta natant , maculasq; cruenti
 Auxerunt nigra vellera pardi,
 Dum patulis lambunt cataphractos faucibus armos ,
 Nervoso suspensa lacerto ;
 Per galeas it stilla gemens , & ahenea claustra
 Singultu laxantur amaro:
 Attonitas acies sævi pressere dolores ,
 Et luctu squalentia castra:
 Omnis plorat Eques , quem frons non flere severa ,
 Et virtus animosa docebant ;
 Ipse triumphalem Mavors adnixus in hastam ,
 Collatis ex ordine signis ,
 Auricomâ quatiens rugosam casside frontem ,
 Concilio legit arma , Ducesq; ;
 Et queritur ; quæ tanta , viri fiducia letho !
 Sic fatis mea castra patebunt ?
 Sic imbellè genus Parcarum , signa sequetur
 Martia , victurosq; triumphos ?
 Plus potuisse pudet , si nostræ staminæ vitæ
 Fæmineâ sub forfice nutant :
 Nam gladijs assveta manus , quid fusa sororum
 Quid Rhamnusia vellera curet ?
 Cui rigidus sacra fila chalybs , nerviq; potentes
 Sarmatici vel Bisthonis arcus ,

Æternos

Æternos pepigêre dies, & stamina reddunt
Parcarum potiora labore.

Excedit sua jura dolor; cum flere deceret,
Nos morti, superisq; minamur.

Sed norunt cæli gemitus, lachrymasq; Gradivi;
Invito nisi lumine flemus.

Bellaces litui lugentia murmura supplent;
In fletus cruor undat & ignes.

Non solitâ mihi lege venit RZEWUSCIUS Heros;
Nam toto prope sanguine Thracum,

Et victo lugendus Otry, cui cessimus hastam,
Scutum, Threijciaq; sagittas,

Cui Rhodope, Strimonq; meo sub nomine servit,
Sed nostris fuit aptior armis,

Et mihi si coram licuit sudasse, timendus.

Illius agnovère Geloni

Pugnaces animos, & certum vulneris enses,

Cum *Dunaidovieccia* castra

Bisthonijs ter mille viris obsessa cecidit

Subsidio, numeroq; minori;

Cum sylvas, camposq; novis & mænia palmis

Bessarabum, Scythiaq; fugacis,

Implevit, vario reparans certamine bellum;

Passim jactabatur in Hæmo,

O

Quot

Quot laurus, quæ ferta tulit, quibus ensibus Arcton
Et gelidos tremefecit Alanos!

Quos tanta pro laude Duci pendemus honores?
Aut qualis dignabitur ara?

Huc clypeos, huc scuta viri, pharetrasq̃, trabesq̃
Fraxineas, & cornua Bessi,

Thoraces Arabum, cydaresq̃, tubasq̃, jubasq̃
Ingenti cogamus acervo;

Ferte meas Aquilas, pulchrisq̃ coloribus aucta
Signa Ducum, belliq̃ figuris.

Iam frameas, jam pila fero respersa cruore,
Iam sclopos, galeasq̃, spathasq̃;

Et quid quid Marti sacrum fert Caucasus usquam,
Una deponatur in ara.

Pyramidum superet molem, Siculoq̃ sepulchro
Invidiæ, sit machina crescens,

Quam centum Geticis prætexet laurea fertis,
Æterno MICHAELIS honori.

Dixit; & armigeræ simul assensere cohortes;
Porrectum sub sidera culmen,

Ut divos tegetet Manes, vel in aggere tanto,
Ut solium probus occupet Heros.

ODE

O D E XXXV.

Eidem Mobiloviam non educto de vaginis ferro, & Raczkoviam exciso Turcarum præsidio Heroicâ agilitate occupanti, Russia lachrymis adstipulatur.

SI voluptatis fuit anfa quædam,
Gesta dilecti revocare Patris,
Svavè, quàm nobis meminisse, Ductor
Quos tulit æstus!

Quâ manu Dacos, agilesq; Turcas,
Quâ Cosacorum genus inquietum,
Et Scythæ Russos populantis agros
Cornua fregit!

Quàm potens Thraces, Mochiloviamq;
Ense vaginas patiente, solis
Nutibus jussit tolerare magni
Sceptra IOANNIS!

Quo Gelonorum numerosa signa
Impetu fregit, penitusq; cladis
Nuntio presso, dedit arma *Raczkow*
Militis iræ!

O 2

Lenit-

*Lenit amisse mala damna lucis
Prisca pupille species recurrens;
Et vices fratris vaga luna pleno*

Lumine reddit.

*Pensat erepti grave vulnus oris,
Sua vitas crebris iterata verbis,
Ac amor dulcem Pyladem dolenti*

Reddit Oresti.

*Castor alterna radiare luce
Iustus, absentis sibi mite fidus
Fratris affingit, nimioque fratre*

Mulcet amores.

*Sic graves semper iuvat illa luctus
Forma, victuro memoranda sensu,
Quam parentali sibi vis honoris*

Pectore fixit.

*Quas tulit laudes, ubi sedit, & qua
Fronte pollebat, quibus affluebat
Gratijs; multum gemitus relictis*

Lenit amici.

*Tanta si parvis speciebus est fors,
Atque privatae rata cura vitae;
Quos feret luctus Patriae salutis*

Publicus Author?

Ibimus

Ibimus, quâ Mars generosus iuit
 Parte RZEWUSCJ, quibus in Budenses
 Passibus campos celeravit, & quo
 Substitit orbes?

Ibimus, quâ DUX metuendus ense
 Irruit Thraces, profugosq; Parthos,
 Iunxit infecto Serethum cruentâ
 Clade Tibisco.

Quâ capillosos, jugulis inhærens,
 Tartaros victor gladio totondit,
 Atq; dispersam canibus per agros
 Siverat escam.

Daciæ pingves necibus paludes,
 Stagna compulsi sub aquas Alani
 Artubus, crebro Scythicas replevit
 Aggere fylvas.

Ibimus, quâ gens fera Moldavorum
 Cinxit ALBERTI, rapuitq; castra;
 Sed Duci nostro luit insolenti
 Sangvine panas.

Qui Polonorum veteres recenti
 Cæde Dacorum tumulos inultus
 Vindicat, cæsi memoranda lustrat
 Funera Regis.

Ibimus;

Ibimus; sed jam satis attinetur
Luminis mæsti pluviosus humor;
Tempus, ut largis cineres beati

Fletibus undent.

Ille ferali tumulatur urnâ!

Qui Getis claras Lechiæ redemit

Mortibus laurus, & adhuc timendo

Fulgurat astro!

O D E XXXVI.

Eidem ad oppidum Zorawno DUCEM Tartarorum cum exercitu, donec Regiæ copiæ accelerassent, dextro stratagemmate sustinenti, ac tandem obsesso a Turcis Regi subsidia ferenti per ipsa castra Turcarum, liberata Regia Mariestas ferta perennia necit.

Comportet orbis, ut corymbos bellicas,
Sic proba ferta mihi,

Laurusq; præreptas Getæ;

Quibus fidelem grandibus sceptris Virum,

Armigeramq; manum,

Vincire supremus labor.

Quibus

L Y R I C O R V M

III

Quibus timendum Thracibus semper caput,
Emeritusq; cinis,

Pulchrâ coronetur vice.

Hûc, hûc comatas ferte Musæ laureas,

Quas lavat humor equi,

Victrice pulsus unguâ;

Quas fronte vester aureâ Phæbus tulit,

Ardua colla domans

Squammis cataphractæ feræ;

Sed laxiori fronde, quàm cum Delphicas

Victor honoriferis

Intrabat arces plausibus;

Ut Martialis sint capaces cassidis,

Belligeramq; comam,

Ambire possint debite.

Actæa tela, Gnostios arcus humi

Ad monumenta DUCIS

Reponat, & gratam chelym;

Ut solus illis applicet fertis manus,

Quæ sacer implet apex,

Quæ frons Olympi porrigit.

Secuta Phæbum stirps Tonantis inclyta,

Ut solet arma ferens,

Pallas minaci cuspide;

Quæ

Quæ bellicoso dum videt RZEWUSCIO
 Funera magna trahi,
 Recinxit arma luctui.
 Et quas Mycenæ, quas Pelasga classica
 Contribuere Deæ,
 Illi, coronas, devovet.
 Excindit oleas, mite baccarum nemus,
 Nexilibusq; thoris,
 In ferta canorum jugat.
 Mox posthaberi penniger Cyllenius,
 Et sua dona ratus,
 Tondet capillosam Arcadon,
 Cogitq; Daphnen nobiles sylvas dare,
 Quas Tegeæa juga,
 Quas Regna servant Thessala:
 Quâ svevit, imò, gentibus pacem suis,
 Fronde referre, simul
 Illam coâptat laureæ;
 Nec sic quiescit; quid quid Alpheus sacræ
 Nutrit Olympiadi,
 Aut servat Elæo Iovi;
 Vel quas reportat laureas, adhuc puer
 Curriculis, & equo
 Vincit Alexander comis;

Solers

Solers Atlantis colligit passim Nepos,
In diadema novum,

Decusq; crinis Martij.

Nysæa saxa frondibus, Tàygeticos
It spoliare celer

Colles corymbo flexili;

Et quo severas ipse svevit Hercules
Dux redimire comas,

Extorquet apium Græciæ;

Hæc ergo ferta concidens Heros feret,
Accumulata Getis,

Ponti, vel Istri laureis!

Qui Tartarorum signa Marte strenuo
Longius attinuit,

Vim præstolatus Regiam;

Nunc arma sævis imminente prælijs
Objiciens Scythiæ,

Nunc arte ludens bellicâ;

Donec Zorawni Rex adisset oppidum,
Atq; Polonus Eques,

Fastu gravati Thraciæ.

Quamvis iniquam, movit hic fors aleam,
Sarmatiæq; caput,

Cinxit corona ferreâ;

P

Premente

Premente nostros undequàq; milites,
Thrace, Dacoq; simul,

Spes una tunc RZEWSCIVS:

Per castra prorsus qui Getarum, congruam
Auxiliator opem
Regi tulit perterrito.

Illi, quot Arctos nostra laurus educat,
Quot vetus aula Lechi,
Debemus, illi, Sarmatæ:

O D E XXXVII.

Eidem in Valachia Duci Regimentario, ad oppidum Zmurec 5. mill: Turcar: 4. Tartaror: item ad fontem Strahan. innumeram Barbariem profliganti, Valachia funebrales auget triumphos.

Tantane de magno, restat nisi, nomine moles,
Quàm brevis urna capit,
Et parvus involvit cinis?
Sic terris placidi riget inclementia cæli?
Invida fata viris,
Nullo cõdercentur modo?

Quis

Quis tantum licuisse putet mortalibus umbris ?

Sidera magna fagi

Ambire tristi funere ?

Et fecere tamen, nimiam dum luce calentem,

Quo minus omne jubar,

Tulere de vivis Ducem:

Qui tot barbaricis populosas mortibus Urbes,

Ossibus arva replens,

Nestor merebatur cani;

Nam quos in jugulis Scythiae praeciderat annos,

Annumerare sibi

Favore justo debuit.

Qui juga Moldaviae pallente cadavere textit,

Vastaque castra Getae

Centum subegit cladibus;

Zmurcia Tartarico, Turcaque cruore trophae

Millia dena metens,

Mucrone forti tinxerat.

Ac iterum subunda necis dum praelia tentant,

Sanguine Thraca suo

Offundit ad fontem Strahan.

Hic vi succubuit mortis! quae fulmina Parcae?

Quot meruere minas?

Lex ista ni cunctos premat.

P 2

Plangite

Plangite fiderei vultus, pia Regna Polorum,
 Funereasq; faces,
 Accendat æther squallidus!
 Vestrum, nempe, jacet tumulato lumine s; dus;
 Et propè luce poli,
 Quid plus, ademptum est Patriæ.
 Sæpè diem pro sole dedit, dùm funera noctis,
 Cimmeriamq; stygem,
 Ardore mentis sustulit:
 Viximus influxu radiosi sideris omnes;
 Vis pretiosa manûs
 Pectus trahebat Civium.
 Plangite Sarmatici præstantia robora Regni,
 Quæ generosa Ducis
 Virtus trophæis imbuit!
 Hic jacet! Æmonios vobis servire Tyrannos,
 Barbariemq; feram,
 Qui jussit armorum metu;
 Ad Serethi perripit aquas; Tanaimq; bibisset,
 Ni Libitina gradum
 Summæ stitisset indolis.
 An, non emeritos saltim benè flere triumphos?
 Et gemuisse decet?
 Si plus negarunt Numina?

Belligeri

Belligeri-cineres, lachrymâ tingente, vigescunt;

Fusus abundè cruor,

Amat refundi fletibus.

O D E XXXVIII.

*Eidem in oppido Zwaniec hostile præsidium ex-
scindentem; & eadem die 6. mill: Tartarorum
ad internecionem delenti, ad arcem Cameneciam
5. mill: armatæ plebis debellanti; Turcarum,
Moldavorum metuendo Fulmini, Camenecum
Regna in luctum concitat.*

Ille mei columen, fortunaq; maxima castrî!

Quò Duce certa salus,

Rigore fati stringitur?

Ille vagos toties compescens milite Thracas

Mænia nostra propè,

Terrore replens Tauricam;

Sèu cùm præsidio Zwanecia valla tuentem,

Fulminis instar adit,

Et cædit exangvem Getam;

Sèu cùm Barbariem numeroso robore fultam,

Millia fena fere,

Profligat Heros arduus;

Sèu

Seu cùm sædifragæ plebis, nascente tumultu,
 Obvia signa tulit,
 Multo potitus sanguine;
 Urbis ad excidium nostræ, cui porta fugacis
 Plebis aperta metu,
 Jam tunc patebat vindici;
 Ille mori potuit! quem virtus ardua belli
 Militiæq; labor,
 Optavit æternum sibi?
 Plangite defensi Boreali Theutones ense!
 Cæsare clara feat,
 Nectens cupressos Austria!
 Quas Parthus, quas Panno ferox in vincula dextras
 Non trahit, ultrò Duci
 Lugubre pectus verberent.
 Imponant feretro laurus, fractasq; sarissas
 Quæis pepulêre Getas,
 Instante vi RZEWUSCIO;
 Æmonios arcus, Arabes ferat Istria peltas,
 Funera tanta decet
 Ornare signis bellicis;
 Mecum Regna gemant, quæ Carpathus ambit & Alpes;
 Quo viguère throni,
 Ductor jacet par Herculi!

Flete

Flete rigoroso gemitu, qualemq; Gradivus

Ipse dedisse volet,

Nutrita castra laureis!

In Scythiam, Dacosq; comes, Pangæaq; lustra,

Tristibus ora fretis

Offundat Heros Lechicus.

Quo Duce, barbaricas acies, quo fregerat Arcton,

Vindice colla pede

Thressæ premebat Cynthiæ;

Dux, vel si peteret, gelidum transisset Araxem;

Et freta rubra Maris,

Phasinq; miles Colchicum:

Nunc lachrymis exhaustus eat, planctuq; severo

Pectora pulsa sonent,

Extrema belli munera;

Plangite Podoliæ populi, Prutumq; bibentes,

Edomitumvè Tyram,

Cives Rutheni lugeant;

Quos toties Otry, toties exemerat Hæmo,

Nullaq; damna quibus

Inferre passus militem.

Threjicij quoq; flete Duces! quos ille modesto,

Cùm subiêre jugum,

Ufus triumpho, dejicit.

At

At vos Pierides quali lugebitis amne?

Vix Aganippis aqua

Explebit oculi debitum;

Nec fatis est fleuisse; simul discerpite crinem:

Pulvere sparsa coma

Per colla neglectim fluat;

Sidonio de more genas lacerate, gravesq;

Det furibunda manus

Ictus cruento pectori;

Flete virum mæsto volucres Helicone receptæ,

Thressia ploret avis,

Cygni gemant Permessij;

Hænt Cives, & Regna Lechi, rutilæq; Polorum

Immaduère genæ,

Orbis gemit RZEWVSCIO.

ODE XXXIX.

*Eidem ad oppidum Łopuszno ultra sylvam fagorū
Turcas, & Tartaros felici Marte superanti, ad
Soczawiam 7 millia Scytharum fundenti, glorio-
sissimo victori Prosapia Illustrissimæ RZEWU-
SCIORUM Domûs dat gemitus grandes.*

PLus mihi lugendum reliquis; ut sentiat Orbis

Vulnus id esse meum.

Esse

Esse meos gemitus, & tristis munera svadæ,

Quid quid ab inde venit.

Qualicunq; madent socialia regna dolore,

Funus id omne meum.

Lugubres fundunt quævis mihi mænia nimbos,

Lachryma quæq; mea est.

Scilicet insignem cognato sanguine Gentem,

Plus gemuisse juvat.

Hæc Genialis honor jubet esse piacula mortis,

Patritiusq; favor.

Augusto Proavum connexæ fædere mentes,

Hoc meruere decus.

Quis mihi sufficiet fluvius? quæ frigida Balthis

Sat cumulabit aquas?

Quæ par offundet tumulos, cineremq; Sagati

Lachryma justa Ducis?

Mille oculos bustis, & aquosæ flumina Vendæ,

Res mea mille petit.

Aût quod Echioniam sepelivit fluctibus Hellen,

Innatet ora salum;

Aût quod ab Icaro, contraxerat æquora, casu,

Lechica fata fleat.

Nam quæ luctiferis stillant humoribus undæ;

Parva querela mihi.

Q

Vulgares

*Wulgares gemitus lachrymis satiantur amaris ,
 Eggeriturq; dolor;*

*Heròum fati majori munere flendum ,
 Quò magis ipsa gravant.*

*Sed neq; fœcundum portu septemplace Nilum,
 Nec vada Coá petam.*

*Non qui gemmiferos Ganges circumluit Indos ,
 Divite fonte cadat:*

*Et qui de gelidâ Rhodopes nive solvitur imber ;
 Barbarus esset honor,*

*Otrysius , Scythicusq; cruor, quo Dacica fagus,
 Quoq; Crimea palus ,*

*Quo rubet exuvijs Thracum spoliata Lopuszno ,
 Longiùs arma trabens ,*

*Et nitrio nostras affligens igne phalanges ,
 Sed tamen inferior ;*

*Quo cæsis septem Soczavia millibus Ortùs
 Undiq; tincta fuit ;*

*Hic nisi perpetuo RZEWUSCIA funera rivo,
 Sive Propontis aquis ,*

*Aut Thetis affuso jugulorum Caspia tabo
 Turgida flere potest ;*

*Addimus id lachrymis, Siculumq; rependimus æquor :
 Sic nisi justus honor ,*

Sic

Sic merito claros plangemus gurgite Manes.

Stet rubicunda Thetis;

Et rursùs fortem pelago deploret Achillem ,

Vel Simòentis aquis ;

At Larissæis potior radiare triumphis

Dux fuit iste meus ?

Nam Chalybis duri, longè patientior illo ,

Fortiùs arma premit.

Nec Scyro latuit , nec solis notus Achivis ,

Plurima regna domat.

Et Macedo tremefactus Athos , dum Pannonia vincit ,

Dalmaticosq; sinus.

Quò raperis gemiture dolor ? jam fletur ubiq; !

Astra liquantur aquis !

In lachrymis sacra busta natant , tepidifq; nepotum

Amnibus ora madent ;

O ! decus æternum Lechiæ ! palmaribus orbem

Sæpe remensus equis ?

Sic aliquo tandem patieris funere tangi ?

Sic tua dextera vacat ?

Nec centum redimi Getici vis cladibus Ortùs ?

Nec regione Scythæ ?

Sed patiére tamen nostris altaria busti ,

Immaduisse genis.

Q 2

Et

Et genus, & mæstæ suspiria conjugis ægra,
Sentiet usq; cinis.

Decumbit simul alta Domus, tumulumq; relaxat,
Magna ruina Patrum.

Nempè quis aut Heros, aut gens vixisse, superstes
Te moriente volet?

ODE XL.

Eidem ex consilio Buczaczensi ad castra proficiscenti, cum aciem contra Turcam in campis Cameneci instrueret, paralyti tacto, Leopoli mortuo, litigium Mars Morti in foro Themidis Leopoliensis intentat.

Abstine nudo Themis alma ferro;
Consulum nusquam rigeant secures,
Non reus tristis, neq; licitor audax
Sanguine manent.

Rusticas scimus, reticente lege,
Ferias mortis, quibus illa grandes
Cote ferali merit asperata

Falce triumphos.

Scimus

Scimus urbanas , malè nundinantis

Ferias Parcæ, quibus insolutas

Sangvinum merces, pretiumq; vitæ

Tollit avara.

Tu vide Clotho , (dabis id dolori)

Ne quis hâc usquam moriatur horâ;

Integer tanti pateat Ministri

Manibus orbis.

Sic triumphabit ! nec agente quoquam ,

Parca securo pede per cruentos

Jbit umbones, vigilemq; faller

Militis ensem ?

Sic ubi dextrum latus, & sinistrum

Strenuis Ductor generosus armat

Copijs, quæ frons, quis adacta, mandat ,

Agmina claudet;

Qualis adversum petet hasta Thracem ,

Quis feret sanguis violentiores

Impetus, & quo Camenecâ rupes

Marte dometur ;

Sic ubi fortes coiêre turmæ ,

Mille propendent aquilæ minaces

In Getas, morti medios per enses

Îre licebat ,

Vicq;

Vicq; lethali paralyfis, artus
 Atq; bellacem gelidare dextram?
 Quæ tot hostiles animosa semper
 Contudit iras?

Tende victorem, metuende Mavors,
 In feras arcum, calamosq; Parcas,
 Quæ caput belli temerare sævo
 Funere passæ.

Aût rigorosis, sua ne graventur
 Iura balistis, gladioq; vinci;
 Provoces ad jus: Themis utriusq;
 Iudicet ansam.

Helluo vitæ, fera prædo belli, *Mars*
 Hoste majorem, jaculoq; quovis
 Stravit Herdém, nimis ausa multùm
 Parca nocere.

Iure, quo summos mihi Principatus *Fatum*
 Aggredi fas est, spatiosa castra,
 Atq; robustos Ducis imperantis
 Tangimus artus.

Ius in humanas tibi scimus arces, *Mars*
 Et mori viles animas minorum
 Civium, sed non in eos, Deorum
 Quos honor ambit.

Vitreæ,

Vitreæ , quos fert levis aura , vitæ ,
 Pulverum fratres , luteæq; matris
 Subjacent letho , cinis ille parvus ,
 Sêu foret ingens.

Fatum

Igneæ mentis , superoq; Ductor
 Spiritu felix ; quid humi jaceret ?
 Cana , cûi pulvis nisi Martialis ,
 Tempora comit.

Mars

Non ego feci ; priûs obstinatæ
 Febrium vires , fitis ora torrens ,
 Aggredi tandem paralyfis ausa
 Pectoris arcem.

Fatum

Sed tibi jurant , tua cura morbi ,
 Hoc mihi sôlo rea judicaris ,
 Quod simul tantas acies malorum
 Ipsa secuta es.

Mars

Quem sinu mater tenuisse primo
 Fertur , hic semper mihi præda vivit ,
 Hocq; quo vitam , simul haurit infans ,
 Ubere mortem.

Fatum

Credo mortali genitrice natos
 Obrui fato , sed is est creatus
 Siderum Patri , Dominæq; matris
 Sidera fixit.

Mars

Astra

Astra ferali quoties tributo
 Eximunt Divos, mihi nota lex est,
 Et meus semper lapis imperata

Fatum

Quæq; capeffit.

Jure communi Deus astra cessit,
 Quando victores animos adegit
 Pectori magno, specialis an iex

Mars

Deroget illi?

Vivit æternus, cui mens Polorum,
 Et triumphales animi, salusq;
 Occidunt nunquam, cui pulchra famæ
 Sidera lucent.

Fatum

Fer Themis legem, mihi prompta tela,
 Jus sagittarum cohibebit effrons
 Crimen, attracto ferietur arcu

Mars

Hostia Marti.

O D E XLI.

Eidem Armorum Decori maximo, Lessum parentalē Lithuania deponit, eius victorijs accensa.

BOrealis jacet ingens metus hostis;
 Jacet Arcton, tot acervis populatus,
 Geten, Hæmum, dominanti pede calcans
 Rhodopenq;!

In Araxen

In Araxen ruiturus, vel Eoós,
Nisi fatum Ducis æstus tenuisset,
Quod iniquâ nece magnum tumulavit

Domitorem!

Ubi tristes genâ nimbi? querulosæ
Ubi lymphæ? quis ademit pluviorum
Mare mæstum, Notus audax, vel Iapix
Oculorum?

Dolor ingens morienti propè cordi,
Grave vulnus truculento tulit ictu,
Glaciali nive fluxas stitit undas

Lachrymarum!

Ut nec ullos queat umbris dare planctus,
Neq; tingi fluviali vice lumen,
Pius humor miserorum perit omnis

Populorum.

Decus impar foret undis, lachrymæq;
Animosi Ducis artus madidasse,
Thetis æquor nigra fundat, cineresq;

Lavet ipsa.

Sed & orbis lachrymoso juvet imbre,
Ubi nostri tonuerunt Ducis arma,
Ubi bellax minitantis radiavit

Iuba cristæ!

R

Flet

Flet Alani liquefactus humor Hebri ,
 Rhodopææ maduerunt juga brumæ ,
 Ferus Ister vaga magno referavit

Freta luctu.

Eques audax Litavorum calet irâ ,
 Ope belli cumulatus , titulisq̃ ,
 Movet hastas, quatit enses, in Olympi

Furit arces.

Famulanti proba Balthis flet arenâ ,
 Sacra castæ vitra Vendæ , pelagusq̃
 Flet ab Arcto glaciali, gemit Oder

Bugiusq̃.

Fluit in nos lachrymosum simul æquor,
 Quibus æquè Cynosuræ decus ingens ,
 Honor, & lux, favor, & spes vice flentur

Ducis ægrâ.

Age Ductor pie, nostros pete luctus,
 Iovis instar bibe nectar lachrymarum ,
 Quod avitis tibi noster cumulavit

Dolor undis.

ODE

O D E XLII.

Eidem ad Turcarum Imperatorem Legato Magno a Republ: Polon: in causa Tractatus pacis Nereus è Bosphoro Constantinopolim alluente, applaudit.

ORbem Polonæ, pectore Tydeo
 Legatus aulæ, qualis Adrastia
 Portabat in Thebas trophæa,
 Ad Getici populosa Regis
 Cùm ferret Heros castra RZEWUSCIUS,
 Multo Gelonos jam sibi cognitæ
 Horrore famæ, Bactra multis
 Ac Asiam tremefecit astris.
 Effusa denso corpora civium
 Stetere muro; plebs animosior
 Jam tela, jam miratur enses,
 Jam rigidæ proba signa frontis,
 Et læta spectat, quod timuit prius
 Vultus serenum. Bosphoreos sinus
 Tunc Rex aquarum permeabat,
 Concilium domino tridente

R 2

Dicturus

Dicturus undis; qui simul audiit,
 Quis intret Urbem, quem populus gravi
 Et Aula Bizantina cultu,
 Quem Proceres venerentur Ortûs,
 Erectus alto Nereus æquore,
 Ut est comarum in colla fluentium,
 Orisq; vasti, frontis amplæ,
 Et patula spatiosus urnâ,
 Exlex capillis, populæâ caput
 Cinctus corona, squammigeros greges
 Præ se fatigans, turbidoq;
 Navibus insidiatus Euro;
 Cui laxa præstant carbasa porticus,
 Et picta sero puppis eburneos
 Toros & augustale concha;
 Diva Ceres agitata fluctu,
 Puerq; Regi Triptolemus suo,
 Ut & Priapus pomifer assident,
 Nymphæq; rorantes, & Iris
 Hinc variæ propè nant carinæ.
 In vota Princeps undiq; subditos
 Accire fontes, & fluvios jubet,
 Pontumq;, Thyrrenamq; Tethyn,
 Ionios, Siculosq; fluctus,

Et

Et quidquid usquam fluminis, aút freti
Nomen meretur; iussa celer sequi

Còit deorum multitudo,
Æquoreis opulenta regnis.

Quos ille, sceptro mitiùs annuens,
Ut considerent, talibus admonet;

Scirent, quid Euxinum bibenti

Moldaviæ, Scythiæq; portent,

Quid Gaditano, quid Siculo salo

Vicina possint mænia discere,

Quid regna Phasi, quidvè Xanθο,

Quid Rhodano, Tanaiq; pota;

Venisse multâ Martis adoreâ,

Regniq; cinctum flore RZEWUSCIUM,

Venisse, scirent, Sarmatarum,

Et gemini decus orbis ingens;

Hic, ille, Græcis urbibus influit,

Hunc bellicosæ Rex Asiæ colit,

Auroq; gemmarumq; lucro,

Et medio propè pluris Ortu,

Suiq; juris Regibus æstimat;

Hic, ille, navim Sarmaticæ rei

Gubernat aurato rudente.

Consilij, gladijque Typhis

Orator Arctos, promovet igneâ
 Petita Regni mente, stupentibus
 Getis, & arrecto Tyranno,
 Qui toties sua Tauricanis
 Ductor tetendit carbasa cædibus,
 In vorticoso sangvinis æquore;
 Praxis trophæorum perita
 Ionium superat profundum.
 Hoc in natantes Americæ feram
 Urbes & oras; hoc ego littori
 Narrabo Nomen Mexicano,
 Oceanus proba gesta discet:
 Vos in remoti regnaq; castraq;
 Mundi, capacis ferte Ducem sagi,
 Quamcunq; vel torrens, vel æquor
 Tingit aquis, reficitq; terram,
 Docete magni ferte RZEWUSCIJ;
 Canat propinquis Adria Regibus,
 Præceps trecentas obsequenti
 Danubius vehat amne laurus,
 In Martialis jugera Theutonis,
 Hunniq; colles, & Daciæ juga;
 Quà turbulenta Balthis errat,
 Quà tumidos Aquitana Tethis

Egisse

Egisse fluctus gaudet, opes sonent
 RZEWUSCIANÆ, sit bimaris licet
 Corynthus hinc procul, sit ardens
 Erydanus Phæronte lapsō
 Remotus undis, sit Tagus aureā
 Felix arenā; nil oberit, sciant
 Quæ mando, victurasq; laudes,
 Armasq; Threijciasq; palmas,
 Mentisq; doctæ consilium grave,
 Ubiq; clangant; quanta supercili
 Illius effulget voluptas?
 Quis, jubeant ubi bella, terror?
 Ut otiosi nescia, classicis,
 Ferroq; virtus pascitur, ultimo
 Narretur orbi; dixit: omne
 Imperium citò complet æquor,
 Cantatur udo Balthidis accolæ,
 Cantatur Afris civibus, & nimis
 Ustæ Syeni, laurearum
 Atq; Sagi decus acre Ductor.

O D E XLIII.

Ad Fontem Solis Eucharistici pro fine Libri primi.

AD Te nectarei fluminis ostium,
 Æquor mellifluis amnibus enatans,

Ad Te nostra recurrit,

Parvæ gloria sepia.

Ut sphaera nivæ clauderis Hostiæ,

Sic gyraut celericarmina circulo.

Et quocunq; vagentur,

Ad metam properant suam.

Tu dulcem Cytharæ sufficis entheum,

Tu Cæli Digitus lene moves melos,

Miti verbere tangens,

Vatum fatidicam chelyn.

Vix primum subijt pagina limitem,

Musarum trivio, Te lapidem jacid,

Signatura latente,

Chartas & Studium DEO.

LIBER

LIBER SECUNDUS
LYRICORVM
ODE I.

*Ad Regem Regum in Eucharistici Panis
Imperio latentem.*

R Ex ille Regum? Cæsaribus Caput?
Corona Mundi? Gloria Siderum?
Ingens trophæorum lacertus,
In modica jacet arce clausus
Aræ, vel arcti sede Ciborij?
Captivus auro pyxidis aureæ,
Serâq; munitus minori;
Papilio, nive candicantis
Est Sphæra Panis; Quo latet abdita
Vis Summa Cæli, quo Superûm Ducem,
Velata Majestas còercet,
Qui tenui capit orbe Numen.

A

Quem

Quem Regna terræ, quem nequeunt Poli
Arctare fines, qui digito sua

Metitur astra, limitari

Se patitur brevior circum.

Arx est in ara; dat solium Calix,

Et tela mollis, muricis est loco;

In Pane pæan, Doricarum

Ipse sibi vice victimarum

Augusta victis hostibus hostia.

Pro Sole parvâ Lampade, vel face

Contentus unâ, cûi polorum

Siderei famulantur ignes;

Cur ergo tantis Mars legionibus?

Cur tot coactis Regna cohortibus,

Crudele portentum Gradivi,

Sarmatico minitantur Orbi?

Cur in Polonam Barbaries necem

Exasperatis agminibus ruit?

Totiq; formidandus Arcto,

Innumeros Aquilo manûplos

In arma ducit? Taurica Civibus

Exhausta tellus, Bosphorus insolens,

Istriaq;, Propontisq; ripæ

Belligero vacuata vulgo;

Non

Non sic sarissis, quàm numero gravis;

Magisq; Lechi frugibus, & bonis

Infesta turba, quàm Gothorum

Oppositis metuenda telis.

Quid Vandalorum? quid querar Esthonorum

In arma tractas ire Monarchias?

Finnasq; , Norvegasq; vires

Occiduæ fera castra Tethys.

Quæ bella? vel quos Balthicus evehit

In nos furores Nereus? & quibus

It retrò dimotus triumphis,

Scuta ducum, galeasq; volvens?

Quas Panno clades? quas Alemannius

Molitur hostis? sufficit omnibus

In damna, gens attrita Lechi,

Quondam Asiæ, Lybiæq; terror.

Sic quisq; magnis promovet ausibus,

Ferricq; nisu, quod jubet ambitus?

Sic pube stipantur Tyranni,

Ut validas sciat Orbis iras?

DEUS modestâ vite, vel hostiâ

Regnum coercet; nullus eques nitet,

Nullæ Sarissarum Coronæ,

In tenui situantur arâ.

A 2

Huc

Huc fastuosos flectite vertices,
 Huc colla Reges, Marte pedissequo,
 Stipante bellorum catervâ;
 Sceptra simul, galeas, & arcus,
 Clavas, & enses, & diademata
 Usumq; palmæ, scutaq; ponite,
 In Regis æterni trophæum,
 Quem cohibet cerealis aula.
 Qui sceptrâ tristi compede mancipat,
 Cui superbas fert manicas eques,
 Arcusq; confringit Gelonos,
 Ac Arabes premit igne peltas.

ODE II.

*Illustrissimo D. STANISLAO, MATTHÆO
 in Rozdol RZEWUSKI, Palatino Podlachia,
 & Campi Duciori Regni, Maximi Pa-
 rentis, Maximo Hæredi.*

Palatinus Honor.

Pulsavit arcem Lechia Regij
 Honoris, & mox sponte adamantinus

Car-

LYRICORVM

Cardo recedens, Dignitatum
Magnificam patefecit Aram.

Ibi calentûm præmia frontium,
Et Martialis sidera dexteræ,
Palmæq̃, vernantesq̃ laurus,
Armigeris saga nexa Clavis;

Ibi trecentis Curia tænijs,
Rectiq̃ dives Scipio censibus,
Favor Coronarum perennis,
Ac equitum jacet ordo certus.

Aræ, superbis fultus adoreis,
Honor decorâ mole supercubat;
Multûmq̃ desudat capaci
Emeritas redimire frontes,
Ambage ferti; nulla quies Deo,
Hunc purpuratis fascibus applicat,
Illum sigillis, hic Coronam,
Ille Togam capit, aut Tyaram.

Vix ara votis sufficit; & cui
Prius faventem deferat aleam,
Ignorat, oppressus frequenti
Officio popularis æstûs.

Nec forsan incus tot Lypareja
In signa par est, debita malleis

Virtus hebescit, dignitate
Assiduos repetente fasces.

Resperfa belli pulvere Lechia,
Quæ sola præfens vidit, & ambiit

Tuos in hostico labores,

Huc Aquilis citò vecta pergit,

Tardas honorum conqueritur vices:

Quòúsq; tanti stat pretium Viri

Extra Palatinas curules?

Quis melior tua ferre dona?

Quis præmiorum censibus erigi?

Nullus Gradivo, vel capulis honor?

Spes lenta torpet, bellicosas

Cum decuit recreare dextras?

Cæsis, Adraſti munera, Tydeus

Meretur Urbis Regibus, ac jugis

Cruore Thebarum refectis,

Quas valido populatur armo.

Armata virtus, ut sibi bellica

Venire gaudet sæpe pericula,

Sic optat insignes honorum

Militie cumulare dotes.

Noster cruentis non nisi prælijs,

Durosq; natus ferre RZEWUSCIUS

Mar-

Martis labores? sola cassis,
 Aut clypeus, sua vota stringet?

Assurge tandem, dignaꝫ strenuæ

Herôis offer præmia dexteræ;

Me teste sudavit, Gothorum,

Ac Scythiæ benè notus armis.

Adhuc volebat Lechia dicere,

Et quodq; primum sumit honor decus,

Tuos redempturus labores,

Arma, salutiferumq; robur

Invicte Ductor, jam proba Curis

Regni Ministro munera destinat,

Jam jus Palatini Senatûs,

Jam Dominæ Cælestis Clavæ.

Et plura mundi sidera præparat,

Quæ Tu quieto pectore præteris,

Ratus *labori majus esse,*

Quam titulis, trabeisq; pondus.

ODE

ODE III.

*Eidem Imperatori Campestri Exercitûs Regni,
Magno Hostium Terrori.*

Clavæ Ducalis Maiestas.

Ad recuperandos Sarmatiæ limites.

Omen felicissimum.

ME purpuratis fert avium Lechi
Regina pennis, & Superos propè
Enixa conventus Polorum,
Remigio qvatientis alæ,
Incusat audax Lechica sidera
Regesq; stellas, quæ propè Martium
Stetere sidus, & rubenti
Grande solum nimis igne terrent.
Frustranè vobis porrigo fulmina?
Exhausta telis Lemnos, inermis est;
Vix est, quod irato Tonanti
Exhibeam, nisi mite fulmen;
Et nulla terris Laureæ fronduit?
Nullus Polonis æstuat ignibus
Accensus Orbis, his ad OEtam
Propulerim fera bella flammis.

Arant

Arant inulti Sarmaticos agros
 Nostris Geloni Civibus, & graves
 Trahens catenas messor, atro
 Falce Lechi, secat arva Partho.
 Nam quâ Threïssus Sol Ocakovias
 Detexit arces, prataq; littori
 Ostendit Euxino, Polonis
 Nigra Thetis famulata sceptris;
 Vectasq; Russis sæpe celocibus
 Per evagantis vitra Borysthenis,
 Istrumq; bellacem, Tyramq;
 Jonio, Scythicoq; ponto
 Fruges adegit, nobilibus retrò
 Colchi, vel Indi splendida mercibus;
 At cùm catenaret nivales
 Bruma, gelu lubeunte, ripas,
 Gratas Eleusi plaustra trahunt opes;
 Nunc, nunc Gelono censibus improbis
 Servit Tyranno! Bistonésq;
 Barbarico colit ore Lunas.
 Mox Tauricanæ spectra Propontidis
 In Budziacenses colluvie ferà
 Fluxêre campos, & fugaces
 Arcubus impetiêre damas.

B

Fru

Frustranè Lecho sanguine Rossias

Mercatus Urbes, Danubium suo

Adjunxit Orbi, JAZYGESq;

Sarmatiæ sociavit Audax ?

Frustra Polono contudit efferam

Mars Chersonesum milite, quam suæ

Sic decoloravère cædes,

Ut rubei Maris instar iret ?

Frustra cruentis Dacia cladibus,

Et liberali cæde Valachia

Afferta ? jam Pruto superbos.

Et Sereto tolerante Thraces ?

Quid subjugatæ castra Silesiæ ?

Et quos retortus dissecat Odera

Ad usq; Balthim; quid Columnæ

Theutonici Domitoris arrihæ,

Par sudor ipsi Gadibus Herculis ?

Quas in recepto Sarmaticus Chrobri

Erexit Albi ? nùm pigebit

Arma Patrum, similesq; laurus

Sequi Nepotes ? quo Maris Accolæ ?

Quo Balthis omni littore perdita ?

Borussa quid fides Vasalli

Rege novo tumet auspicata ?

Aût

Aût nostra Mavors regna procul vide,
 Aût bellicoso fervida pectora
 Ardore Palmarum recense,
 Exstimulet generosa Regum
 Virtus Polonos; sufficiam mei
 Ignes Tonantis. Mars Aquilæ notans
 Justos dolores, bis querenti
 Insinuat sua jussa verbis.
 Adire terras res mea non feret,
 Sed arma forti cedo RZEWUSCIO;
 Scutumq̃, Mucronemq̃ nostrum,
 Et galeas, & acuta tela
 Thracis Sagittæ, cedo potentiam,
 Et jura Clavæ; me vice, barbaros
 Invadet arcus, & revulsas
 Imperio moderatiori
 Gentes, & Urbes, sub Lechici jugum
 Coget Senatûs, signa Mæoticos
 Ultrà recessus, post Araxen,
 Post Tanáim, liquidumq̃ Tigrim
 Victor movebit; Numina sic jubent,
 Hoc omen astri, quod mihi creditur,
 Urgebo dextras Sarmatarum,
 Ac animos-populi feroces

B 2

Ut

Ut pulchra curent ferta, RZEWUSCIUM
Ducem secuti. Desijt, & vaga

Jam plaustra strident Tartarorum,

Jam trepidum retrò pulsa cornu

Servat Mæotis; Carpathus, Othryis

Saxis, & Albi, Vistula neçtitur;

Et Balthis Euxino recepta,

Sarmatico còalescit Orbi.

Tibi severum reddit acinacem

Clavamq; Martis, Regia mox Avis,

Et Flumen in Phlegram paratum,

In Geticas animare cædes,

Dacosq; contra, Mulciberem jubet.

Quàm fausta nostris Numina Copijs

O! Ductor importas! Tuorum

Quæ meruit proba fama morum!

ODE IV.

*Eidem Victoriosissimi Parentis, Victoriosissimo
Hæredi, in Paterna Arma, & palmas succeden-
ti, ad Lopusnam, accepto lethali propè in bra-
chio vulnere, Tartarorum & Turcarum Victo-
ri, cum Serenissimo IACOBO Cameneci expu-
gnato-*

*gnatori; in Valachia pedestris militiæ M. D.
L. Generalissimo, Oppidi Nemec Vindicatori.*

IN bella Patris, Maxime DUX venis,
 Iræ potentum non minor hostium;
 Nec pro triumphali lacerto,
 Substituis mediocriorem;
 Sed par laborum vis, & in arduas
 Æqualis æstus, Bessarabum, Tibi
 Ruisse cædes; sola Divi
 Anticipat Genitoris ætas,
 Priorq; Campus Bisthonios Duces,
 Prior nivosa prælia Tauricæ
 Umbone frangendi, sed idem
 Ardor in exitium perenne
 Sudare Thracum, castra frequentius,
 Quàm chara Regni quærere limina;
 Non desijisse, rapta fatis,
 Sed potius, bone Ductor, in Te
 Transisse virtus Patria creditur.
 Sic arma tractas, sic Clypeo vales,
 Satur trophæorum, beatâ
 Cùm Genitor fruitur quiete,
 Poliq; cernens è specula Tuos
 In bella nisus, fervida prælia,

Palmasq; Castrenses, dataq;
 Imperium generale Clavæ;
 Se gaudet in Te vivere Filio,
 Ut nil Polonis gentibus, inclyti
 Per fata decessisse Patris,
 Te Domino, videatur, arma
 Tenente Regni. Sic nihil aureo
 Decedit astro Castoris; aureus
 Dum mox latente clariora
 Pro socio dabit astra Pollux.
 Sic Juno fortem surrogat Herculem
 Robusto Atlanti, non quod inertior
 Atlas sit Alcidâ, sed ingens
 Quod meruit sua frons vacare.
 Timendus armis, & senio Leo
 Cedit jugosis saltibus alteri
 Regnum Leoni, mitiori
 Ipte jubâ viget explicatis
 Per antra membris, aut validos pari
 Spectans juvencos robore deijci,
 Aut bella taurorum coïre,
 Et similes sibi laudat iras.
 Quanto Gelonos pectore turbines,
 Et Thracas urges, Ascanius Patri

Con-

Conjunctus Æneæ! calentem
Hostibus evacuas Lopusnam?

Quàmvis cruento non sine vulnere
Hæc palma cessit, dum Tibi livida
Glans ausa plumbi, Martiale,
Littaviæ Legionis ignes

Protunc regenti, lædere brachium.

Cessaret Ajax saucius aggredi
Trojam minacem; læsus ipse
Desereret sua castra Mavors;

Imò vetustis aucta decoribus

Exæstantis gloria pectoris

Amat subinde feriari,

Mox alijs fruitura palmis;

Intensa magnis laudibus indoles,

Cladem per ipsam præcipitat sui

Plerùmquæ, vectigale fatum,

Emeritâ nisi temperetur

Quiete pacis; qui Patriæ bono

Regnisquæ, vivit, non sibi, proprie

Augmenta contemnit salutis,

Commodiùs magis Attavorum

Putans decoris mortibus immori,

Quàm sera vitæ ducere tempora;

Talis

Talis relaxari solutis

Dignus amor, studiumq; curis.

Non semper armis utilis, Hio

Ferox Achilles; Pergama Scyriâ

Evitat aulâ, Matre Tethy

Præcipitem cohibente natum.

Tuo labori nec mora, nec modus;

Non ulla mentem distinet igneam

Objecta ferri difficultas,

Per medios ruis acer hostes,

Perfringis Urbem, fulmineâ manu

Victor Lopusnæ, vulnera nil movent,

Parvâq; Te levante curâ

In Scythicas iterum cohortes

Sub Cameneci mænia bellicas

Extendis alas, Principis intirnis

Comes Poloni, Bisthonesq;

Egregio cohibetis ausu.

Hinc in rebelles, Te DUCE, Littavus

Carrit tumultus Moldaviæ, pedes,

Multoq; prædonum cruore

Fædisfragæ maculantur arces;

Sub nostra denso jura Nemec cadit

Nimbo globorum. Non Tibi debilis

Est

Est cura vitæ, non feroces
 Massagetæ, Valachosq; pendis,
 Intentus armis. O! Patriæ Pater!
 O! magna Lechi lux Hyperionis,
 O! fidus armorum perenne!
 Patritijs Cynosura ceris!
 Sed ecce plantas Lechia tristior
 Tuasprehendens, armaq; postulat,
 Ut Te futuris Barbarorum
 Cladibus, exitioq; serves.

O D E V.

*Eidem ad Turcarum Imperatorem à Republ:
 Polon: Oratori Magno in causa Tractatûs
 pacifici.*

AD Ottomanni fœdera Cæsaris
 Orator, ipsi Mercurio gravis,
 Firmanda cum statu Polono,
 Ex acie propè militari
 Castrisq; tendit, summa RZEWUSCIUS
 Laus præliorum, Moldavicis adhuc
 Calens trophæis, ore multùm
 Pulvercas patiente nubes,

C

Et

Et Altra Cæli; suggere barbiton
 Chelyncq; grandem, quâ Danaos Duces,
 Fortemq; Pelidam, Latinos
 Quâ cecinit generosa Clio
 Plerùmq; Reges; ipse RZEWUSCIJ,
 Apollo miles signa velis sequi,
 Majore fas Regni Ministrum,
 Quàm solito sonuisse plectro;
 A quo Getarum latius imperans
 Pendebat Orbis; Græcia juribus
 Subjecta portæ, cultiori
 Visa sibi ratione fari,
 Ut eloquentis flumina combibit
 Oris, Polonæ cum docuit Rei
 Legatus, insignes triumphos,
 Et quod amicitia perenni
 Studeret Ortus Lechia, si modò
 Certis teneri legibus insolens
 Possit rapina Tartarorum,
 Si veteres retro cedat Ortus
 Ad usq; fines. Quàm fuit id Getæ,
 Parthiq; terris, ac Asiæ procul
 Oraculorum vocis instar!
 Gesta docent, & adepta pacta.

Nil

Nil Tusculanos Lechia Tullios,
Tenente pensat rostra R Z E W U S C I O ;

Nil Curiarum lex Periclis

Fulmen habet, quoties perorat.

Quis dura mulcet; prospera justius

Quis Te coërcet? quis melius foro

Decreta sancit? Magne DUX, Te

Quis potior Themidem beatam,

Intaminatos aut dabit Æacos?

Tuo movetur Sarmata Spiritu,

Seu bella svades, seu Senatam

Consilij animare pergis.

Audite Lechi! plus solum probe

Debet Minervæ, quam patrimonij;

Plus erudita mens honoris,

Quam Patriæ meruere Cere.

Vtcunq; Mater Sanguine nobili

Creata, fetum reddere nobilem

Potest, vel impense parentum,

Vel Domine favor altus aule;

Sed apta Regni consilij manus,

Vel vi Deorum, vel merito nisi

Floret Camenarum labore,

Regiscis adamanda Sceptra.

*Vnâ trecentos si Fabios dies
Mars tollet, unâ restituet Parens
Lucina Romæ; Tulliorum*

Progenies it inexcitata.

*Et quisq; Regum pro lubitu Duces,
Augere belli, sive potentibus*

Ornare ceris; sed nec unum

Imperij valet arte totâ

Creare doctum. Delphica Regio

Exculta laurus munere dignius

Frondet, sed ipsius feraci

Inferitur nisi mente Phæbi.

Tu quot dilectis sensibus affluis,

Tot magna gestas ferta Poloniæ,

Tot aula Byzantina nexus

Et pedicas animi recepit.

Quot ergo cellis inde curulibus

Adauctus ibis? par simul & manu,

Et voce defendisse Sceptra,

Rex, quoties, populusq; iussit.

ODE

ODE VI.

Eidem fervidissimo ad Calissimum hostilis potentiae expugnatori.

Umbra Sarmatica cum descriptione cladis Calissiensis implorat vindicem Illustrissimum Ducem RZEWUSCIUM.

Serus diei, jam face languidâ,
 Urebat axem sol, Lybicas procul
 Prægressus, ad Mauros, arenas,
 Occiduum feriente mundum
 Temone toto, cum Scythico redux
 A Marte, notas miles in areas
 Domûs Paternæ convolaret,
 Sed varijs onerata prædis
 Jumenta fesso pabula corpori,
 Et qui ferebat fractus, herum, vijs,
 Circumtuebatur veredus,
 Vix per humum fluitante cornu.
 Tunc prata miles non procul hinc videns,
 Equos resolvi Bisthone sarcinâ
 Jubet, pharetratum virenti
 Præcipitans latus in cubili.

C3

Illum

Illum recenti vulnere squallida
 Sic umbra coram, quo jaceat loco,
 Monet, sepulchralemq; campum,
 Cornipedum docet ære lædi.

Parumnè sævis ensibus impia
 Nos pressit Arctos? Threijcis rotis,
 Equisq;, vultus semivivos
 Dùm cadimus, laceravit hostis?

Ut nostra turbes, Tu quoq; funera
 Cognatus hospes? sic vigor excidit?
 Sic nullus exsolvet peremptis
 Inferias animabus ensis?

Polluta tellus cædibus improbis
 Nullo expiatur sanguine Barbaro?
 Miscemur Umbrae Sarmatarum,
 Hæmonijs leve funus umbris.

O! quanta Lechi gloria Nominis
 Jacet sub isto cespite, quem premis!
 Quis splendor armorum! decusq;!
 Quot juvenum grave robur alget!

Alget cadaver nobile rusticâ
 Mistum sepulchris lege gregarijs;
 Idemq; nos obtexit agger
 Qui famulos, & equos, & hostes.

Nullâ

Nullâ notatus fronde Ducum cinis
 Assurgit; hastis, & pharetris latus
 Exarmat Istri prædo sævus,
 Non requies datur alta bustis.
 Quanto tumultu diripimur Scythis!
 Non nos mucrones, non clypei tegunt,
 Fortesq; loricae, Sagumq;
 In spolio rapientis hostis.
 Vix nuda mittunt corpora Barbari,
 Soloq; tinctos pulvere, vel suo
 Cruore vultus, & recisis
 Cum manibus digitale servi
 Furantur aurum; viscera, proh! nefas!
 Dissecta palpat sanguineâ manu,
 Scrutatus infames rapinas
 Caermucus, Astrahanæq; fæces,
 Manesq; turbant. Non ego dixerim
 Effusa diris calcibus ilia
 Immanè rumpi! non adaesta
 Per medium jecur ire tela,
 Fixasq; lato vulnere gutturi
 Hastas, & enses, non capulo tenus
 Sedisse ferrum; quos dolores
 Expulerit morientis exti

Arun-

Arundo Daci; patria quis cadat
 In arma miles, moleq; pectoris
 Extingvit oppressum Corallum,
 Morte feri licitatus hostis
 Exangve lethum; quæ manus aëra
 Ultura cædem verberat? & caput
 Est ense demessum; quis ægro
 Irruerit violentus ictu
 In ora labens? quis super incubat
 Sveco? ruinâ Victor adhuc sua.
 Affixus in terram quis hastâ
 Longa trahit moribundus ora?
 Quem grando pronum plumbea deijcit,
 Ructantq; multo pectora sanguine?
 Quem fulmen explosum peremit
 Et miseros laceravit artus?
 Quæcunq; dixi funera, non queror;
 Hæc major est mors, hoc iterum mori
 Me cogit, ut cognata bella
 Ambiguis cecidêre fatis.
 Ut frater, ori fratris, iniquior
 Adegit enssem; per jugulum Patris
 It natus effrons, & tenentem
 Fortè genu secat, usq; dextram.

Ut

Ut serò fratrum cognita corpora,
Cùm morte largâ jam capulus fluit!

Per arma complexi lacertos,
Congenito gemuère luctu.

Quos Mater uno sustinuit sinu,
Jam terra non vult; funera mutuis
Luctantur umbris, nec receptæ
Exanimés querulantur iræ.

Adhuc quiescis? nec Tibi vindicem
Cruenta fratrum lachryma suscitât
In arma mentem? da perenne,
Quisquis es, officium Sepulchri;

Quanquàm benigni sidera Numinis
Cessêre nobis, Vestra RZEWUSCIO

Quòd castra Ductori regenda,
Præstiterint; Dominumq; Clavæ

Jam Thrax adorat, Bessarabes timent;

Hic funerales pectore Martio
Lustrabit umbras, & severo

Inferias dabit ense bustis.

Hic nostra multo vulnera vulnere,

Cædem trecentis cædibus hostium,

Hic ossa pensabit Gelonis

Ossibus, exitioq; Ponti.

D

No-

Novi, quid acrit possit acinace,
 Quanto Virorum robore cingitur,

Qui jussa vix audita Clavæ
 More Noti volitantis implent.

Ipsos per ignes, vidi ego, quas Gothi
 Præ se phalanges, quot pepulit manus,

Hinc, inde clade pingviori
 Exsaturans, tumulisq; campos.

Quâ voce Martem, signaq; bellica
 Pertæsa pugnae, quo stimulo suos

Accendit Herôes, solutas
 Irruerent, ut in hostis alas.

Legem sed ultra, longiùs immoror
 Vocante nostri funeris arbitro;

I, perge, quò tendis, Tuocq;
 Verba Duci refer ista, quæso.

Hæc umbra dixit. Miles equos jubet

Ad fræna duci, certior hoc tegi
 Campo sepultos consodales,
 Et lachrymis rigat arva fufis.

ODE

L Y R I C O R V M 27
O D E VII.

*Eidem ad Varsaviam Gothorum copias in se
audaci conatu sustinenti.*

*Syren, quod est stemma Urbis Varsav: deplorat
Urbis suæ ruinam, & Martiam Vir-
tutem Illustrissimi commendat.*

URbi propinquis amnibus enatans,
Spumosa vasti flumina Vandali
Auctura Syren, turbidarum
 Insolitâ vice lachrymarum,
Sic ingemebat: Quis Superi furor?
Quæ fata tristes præcipitant dies?
 Sic nostra Vobis Urbs pudori?
 Sic veteres sepelire Regum
Amor triumphos? cur mihi credita
Sensu polorum? Numinis optimi
 Cur lege consecrata quondam,
 Varsavij fuit Urbs Senatûs?
Jovi Curetes, vel Corybantica
Sunt Regna curæ; Juno Samon fovet;
Neptunus Ilium; venustæ
 Est Veneri Paphus æstimata.

D2

Tethys

Tethys Jolcon regia diligit,
 Natoꝝ servat Myrmidones suo;
 Et Pallas Argivum tuetur,
 Cui colitur, galeata, Civem.
 Mihi vetustis reddita legibus
 Sedes Poloni splendida Principis,
 Inulta vastatur? pudetꝝ
 Barbaricos temerare fastus?
 Tot clara Regum munera, Martiæ
 Tot signa gentis, laurigeras aves,
 Vulcanus indignatus urit.
 Sarmaticæ monumenta dextræ;
 Quæ, cum superbis fræna Dracōibus,
 Ipsiq; Ponto vincula poneret
 Victor Sigismundus, cruento,
 Magnanimos populata Reges,
 Exarsit ausu. Nil Patrias opes,
 Exhausta nummis mænia, divites
 Censu adeptos, nil minutas
 Virginibus memorabo dotes;
 Nil iussa largis millia luxibus
 Mensæ bibaci, nil epulas gravi
 Servire pompâ, nil petitas
 A Rhodano, Tanaiꝝ merces;

Aur

Aút quas remoto deuehit Armenus
 E subjugatæ limite Patriæ,
 Aút quas Carinis in Gedanum
 Dives Iber Mare sæpe ducit;
 Plus rapta nostris dona Palatijs,
 Magniq; Regis, plus spoliũ qveror
 Aulæ Novævillensis, atq;
 Facta manûs nimis empta carò;
 Aurata Regum Marmora, quæ Rhodus,
 Quæ sola rupes fert Sypileja,
 Vivoq; suscitata gypso
 Prælia pennigeræ cohortis;
 Et quidquid usquàm nobile splenduit,
 Avara lucri surripuit manus;
 Flores Eoi, rariorq;
 Usq; Chinæ, Libiesq; planta,
 Est præda turbæ; quidquid odorifer
 Hymettus ad nos, quot Cyprus, aút Hybla
 Aút Tybur herbas, quot Citrorum
 Hesperio benè comparati
 Horti Priapo; Punica quot tulit
 Carthago Lechæ mala Cupidini,
 Multoq; nutrienda sumptu
 Luxuries miseranda Regum;

D 3

Effre-

Effrenis aufert cuncta licentia!

Sic, sic modesto tot populi neces

Spectabo vultu? tot rapinas?

Nec meriti mihi cura civis?

Num sola Ponto sidere pessimo

Enixa dicar? Calliope Parens

Frustra canetur? nulla nobis

Præter inops, erit ira, vitrum?

Ego Sicanis naufraga Classibus

Portenta movi, diripui rates,

Ducesq̄, fortunasc̄, merſi,

Adriaco, Siculoq̄ fluctu;

Unus mearum Dulichius fuit

Eluſor, artis munere, virium;

Sed nunc & in ceras Ulyſſis

Est medium mihi, flamma Martis.

Quodſi meorum, glandibus est minor

Virtus Vadorum, squammaq̄, plumbeis,

Supplex RZEWUSCIANA Castra

Ut repetat mea damna, poscam.

Me teste, forti prælia spiritu

Tulit Gothorum, fulminibus Svecum,

Dextro, minacem, Marte luſit,

Et rabiem propè ſolus hostis

Cedente Lecho sustinuit, suis
 Confusus armis; hæc mihi laurea
 Plus æstimatur, jam ruentes
 Sorte bonâ stimulante belli,
 Stitisse turmas. Res levis est ferè,
 Magnoq; profus dedecori Duci,
 Fractum maniplis, & fugacem
 Atq; sibi grave pondus ipsi,
 Hostem calenti milite persequi;
 At insequentem viribus integris
 Tentare, grandis palma sanè,
 Actiacis potior trophæis.
Hic ille, nostræ Presidium rei,
Avulsa, quondam, regna, RZEWSCIVS,
Hic damna, majori reponet
Clade Ducum, spolijsq; Victor.

O D E V I I I .

*Eidem gloriosissimo ad Petricoviam Suecorum
 Triumphatori.*

Q Valem potentis culmen Honorij
 In arma Tusco margine diffusa,
 Getenvè, Maurorumvè cædes,
 Ignis agi, Scilicet, more,

Par-

Partisq; vidit, post fera prælia,
 Redire fertis, per jugulum Scythes,
 Ut clara regnorum trophæa,
 Sic propriæ documenta famæ
 Latè afferentem, quem Lybiæ sibi
 Urunt arenæ, quem stimulat Ducum
 Porrecta virtus, æquor ultra
 Adriacum, Sicalasq; fyrtes;
 Qualemvè Medi rex opulentior
 Persæq; Sceptris, optat Achaica
 In bella Ductorem, protervas
 Qui gravibus populetur Urbes
 Victor ruinis, quem metuat pigro
 Ægæa Tethys gurgite fluctuans;
 Quot grana fert agreste pomum,
 Tot Zopyros benè præstolatus:
 Talem Lechorum cladibus obruta
 Vidère dextram Regna RZEWUSCIJ,
 Immite Svecorum feroci
 Ense supercilium domantis,
 Cùm pertinaces milite strenuo
 Fregisset hostes, in Petricoviæ
 Campis reluctantem Gradivum
 Egregio cicurasset ausu.

Sen-

Sensère, quid vis ignea, quid manus
 Ducis valeret? quid Clypeus potens?

Armata scloporum tremendis

Fulminibus, gladioq; præstans

Pubes Gothorum; fusa volatili

Bis fena plumbo millia; vindici

Excisa ferro, pinguiozem

Ruricolis pepigere glebam.

Infecit agros Vandalicus cruor,

'Tempestuosi fluminis in modum,

Rubente Bogajense stagnum,

Et Saravum, Pilicenq; tabo

Abundè tinxit; plurima ferreis

Attinnierunt corpora vinculis,

Lateq; victores superba

Balthis abhinc trepidavit enses.

Quid nostra debent Sceptra RZEWUSCIJS?

Testatur omnis Syradiensium

Ordo Colonorum, frequenti

Lapponis exagitatus irâ.

Qui primus illâ crevit adoreâ,

Victosq; spargi per latebras Gothos

Vidit refrondescentis Umbræ,

Et tumulis satis edocetur;

E

Fer-

Fervore quali Patritium decus,
 Opesq; Regni, quo studio ruit,
 Dux noster extirpare sævum
 Theutonicæ genus Amphitrites.
 Quis ergò Parthos? quis gelidum Scythen?
 Quis arma posthac horreat Aulidos?
 Hæmumvè, Pyrenenq; vastam,
 Incolumi Duce Sarmatarum?
 Certè per ipsas quærere Cyclades,
 Finniq; littus, per juga Cimbrica,
 Ultraq; Thulen, pervicaces
 Certus, opem Patriæ ferendo,
 Hastas & enses; nulla RZEWUSCIUM
 Restinguet æstum temperies freti,
 Vis nulla frænabit laborum,
 Nulla fames, nec ácuta bella.
 Messes, & uvas, largaq; fructuum,
 Rurale munus, præmia colliget,
 Seu mane, seu serò potentem
 Regna canent populosa Clavam.

ODE

O D E I X.

*Eidem, in Ducali Regimine, prout & ubiq;
magnæ Clementiæ Domino.*

Mansveta Regum Nomina, mitius
Hinc in subactos discite limites
Regnare, clementesq; vultus

Ad placidum reparate vultum

Ducis RZEWUSKI, quem proba comitas
Blandum serenis vestit honoribus,

Quem digna spectari venustæ

Effigiat Charis ipsa frontis.

Clemens, ut ajunt, Romuleo fuit
Augustus Orbi, dum sibi quolibet

Licebat in sinu tremendum

Absq; metu posuisse Sceptrum.

Tu plus es illo; nam Tua subdito est

In corde sedes, pectoris intimi

Invadis arcem, possidesq;

Non gremium populare tantum.

Clemens Achilles; qui grave Telephi

Vulnus perosus, jussit eam Duci

Hastam mederi, quæ nocebat,

Par in opem, rigidamq; cladem.

E 2

Achille

Achille major crederis; aspero
 Mens ægra telo saucia luctuum,
 Ictusq; fortunæ ferocis,
 Te quoties sibi postularunt.

Lenis eodem consilio malum
 Quo provocasti; vulnera sic pati
 Gaudebit Heros, dum medentem
 Sæpè manum licet experiri.

Est charus astris Juppiter, aureo
 Frontem sereno semper amans trahi,
 Qui fulmen iratum ministris
 Alitibus dat, ut omnis à se

Rigor recedat, non nisi vindices
 Sumpturus ignes; cumq; tonat, feros
 Minatur ictus, non statim vult,
 Missilibus nocuisse flammis.

Tu, DUX, vel ipso mitior es Jove,
 Quem sola blandi gratia pectoris
 Obarmat, & s'vavis voluptas,
 Ac hilaris bona ruga frontis,
 Non fulmen ardens, non Aquilæ truces;
 Amore turmas, non trepido metu,
 Nutuq; , non vibice sævâ,
 Atq; probæ regis amne s'vadæ.

Scis,

Scis, mite Regnum faustiùs erigi.

Exasperatis raro diù stetit

Fortuna Sceptrorum Ministris;

At quod amor popularis ornat,

Perenne terris Imperium viget.

Ærugo telis est, odium Ducis:

Pestis Coronarum, Corona

Dissidijs animosa vulgi.

Qui sæpe fuso sanguine Civium

Inaugurari Principibus thronis,

Soloq; vult rubere tabo:

Cum trabeis, solijsq; vitâ

Mox exuendus, funus agit suum.

Sanè ferarum, non hominum rigor,

Semper timeri, semper acre

Supplicijs maculare ferrum.

Vngues Leonis, cerva pavens fugit;

Horrendus armis accipiter suis;

Damnatur ira fulminantis

Sæpe aquile, tonitruq; crebrum.

O! quæ Ducalis gratia gloriæ

Amatur in Te! quanta supercilî

Nitet voluptas! quæ severos,

Ex placido fugat ore fasces.

E 3

Ama-

Amamus omnes dulce potentia
 Ferriq; robur, sed simul & metu
 Illos amores temperamus,
 Si patitur timor, atq; verus
 Amor jugari; plus tamen eminent
 Innube sidus frontis, & inclyto
 Plus vincis affectu, timendis
 Quam cohibes Tua castra jussis.

ODE X.

*Eidem felicissimo Bellatori, ut tot cladibus,
 & ruinis hostium, eruatur armis & con-
 silio Illustrissimi, Polonia supplicat.*

Defendit Hector Pergama; Tydeus
 Desudat Argis; Scipio Punicos
 Refregit incurfus; Achilles
 Restituit saga lapsa Græcis.

Polona virtus, quæ semel excidit,
 Nunquam redibit? sub veteri jugo
 Squallere pulchrum? nec feroces
 Est animus cohibere turmas?

Quas longa Septem-bella-Trionibus;
 Quas Sveca Thethys exonerat mari;

Thra-

Thracum, Gelonorum, Dacorum

Colluvies it inulta passim.

Timent Lechææ, murmura Casmuci

Oris, Parentes, & trepidos ijs

Terrent puellarum pudores,

Jam Scythicas simulare doctæ

Voces & ipsæ. Sæpè Sagittifer

Thrax lustrat aulas sævior aspici;

Fugâ juvatur; o! Polonæ

Dedecus, opprobriumq; Genti!

Passim vagatur decolor Astrachan,

Molestus agris, & famulum genus

Cosacus insultat timendo

Sarmatiæ dominantis ensi.

Dant cana tristes agmina lachrymas,

Dum flos suorum cædibus impijs

Cadit Nepotum; dum valentes

In jugulo rubuère nati.

Tot signa belli, tot pereuntium

Stirpes Virorum, tot Procerum manus

Pendent remissæ, nobiles dum

Barbaricis animæ ruinis

Aguntur extra. Quòd magis afficit,

Additq; fatis exitialibus

Imma-

Immane pondus, ultor háud est,
 Qui Lechicas reparare mortes
 Vellet Sùévis; flere juvat nisi,
 Adempta spes est fortior arduæ
 Virtutis; extinctos parentes
 Funereis colit atra flammis
 Bellax juvenus; flent gravidæ suis
 Matres relictæ pignoribus; Patrem
 Flet orbis hæres, atq; nupta
 Post varias inhumata cædes
 Jacere sponsi corpora certior;
 Quò, quis dolorum materiâ fuit
 Majore pressus, cedit illi
 Uberior via lachrymarum.
 Sic ergo nobis lachryma Martios
 Extingvet ignes? ensibus hosticis
 Addemus enses? Theutonesq;
 Mars Aquilas, Aquilis jugabit
 Nostris, vel Arctos Threijciæ jube?
 Nullus Polonis ossibus est honor?
 Hyems inermis pectus ambit;
 Et juvenes gelidi Paternis
 Non excitantur Manibus, impios
 Passi triumphos? Exorere è Lechis

Ajax

Ajax ruinis; frigidosq̄

Impatiens Borealis iræ

Luctus, & iram corrige laureis,

Refunde crudo sanguine Barbari

Cædes, & indecocta Lethi

Vandalico mala pelle letho.

Ajace longè fortior, id nisi,

Præstet potentis Fama RZEWUSCIJ,

Cûi militaris omne virtus

Obsequium proba pollicetur:

Quem nulla belli decipit alea,

Nullus ruinæ distinet impetus,

Quæcunq̄, ferro Martiali

Ad placitum cohibente fata:

Quem tot Lechorum signa Ducum sequi

Parata, Thracen, Caspia Marmora,

Thulenq̄, scrutarentur ipsam,

Si jubeat, minimovè nutu

Audere strictis ensibus imperet.

Scit Hæmus excors, quid Clypeus Ducis

Quid clava possit; quid subacto

Bellipotens Aquilone miles?

Quàm dura Sveco dextra RZEWUSCIJ

Novère Cimbri, quo toties agros

F

Op-

Oppressit, infecutus hostem
Et retudit fera tela, telis.

O D E XI.

*Eidem, cum Illustrissimo STANISLAO inPo-
tok P O T O C K I Excubiarum M. D. L.*

*Præfeto, dignissimam Heroidem suam
elocaret Filiam.*

Quæ fama Regum? quæ popularibus
Exempta curis purpura Principum
Vestris remisit fæderari

Luminibus, jubariq; magno?

Quis non in alti vincula sanguinis
Aspirat ordo? quis titulus Sacer,

Aût quæ curulis mancipari
Officio meliore nolit?

Quæ fulgidorum munera fascium
Servire vitent? estnè R Z E W U S C I U S

Quem præteriret, & Tuorum
Grandis honor, Neo-Sponse, Patrum?

*Accensa magno sidere Nomina
Solem, vel ultra quid radiosius*

*Si jactet Orbis, ex aprico
Mentis agunt, Proavumq; Celo.*

Nec

Nec plus serena lucis inestuat,
 Cùm Thrax Bóotes inxerit aureos
 Currus in Eóo profundo,

Quam pelago generosioris
 Educta præbet gloria sanguinis;
 Qualemq; nunquam purpureâ face

Aurora subministrat Ortum,
 Patrijys sua fama ceris
 Confederato murice sufficit.

Est, est avitis lux proba fascibus;
 Nec sic Planetarum coruscat,
 Ut Procerum numerosa virtus.

Quid debet istis luminibus Polus
 Quæ terra gignit? quàm bonus est dies!
 Quem lux Avorum, quem Gradivi
 Flamma parat, memoresq; palmæ.

POTOCIANI gloria Nominis
 Hoc ardet æstu; sic rutilat Domus,
 Quam clara Majorum propago,
 Perpetuis animavit astris.

Sic Martiali fulgida pulvere
 Frons laurearum sustinet Ilion,
 Et celsa mens RZEWUSCIORUM
 In Patrijs nitet alta curis.

Sed instat ardens connubialibus
 Hymen triumphis; cedit tristitia
 Portenta bellorum; recincto
 Ad Cytharam sedet ense Mavors.
 Æternæ ergo tot Proavum jubar,
 Seris vetustæ gentis adoreis
 Adspiret æther! stent in ævum
 Per trabeas, titulosq; grandes,
 Per castra crebro murice splendidi
 Utrinq; Patres; dulcibus affluat
 In vota Nuptorum procellis,
 Mite animis, thalamisq; Cælum.

O D E XII.

Eidem Gloriosissimo Parenti, Acie Martialem in saltus Hymenales Illustrissima Filia suæ Excubitrice M. D. L. in die Nuptiarum apparanti.

LEcetas ex Asia, Thraceq; laureas
 Pro sertis Eryces, frondeq; myrthea,
 Junctorum Procerum Bellipotentibus
 Musæ frontibus offerant;

Sed

Terrarum Dominus regnaq̄, castraq̄
 Percellit gladius, fama RZEWUSCIÆ
 Gentis terret Athon, terret Othryn simul
 Dextræ Clava POTOCCIÆ.

Quæ non Bisthonijs terra cruoribus
 Pingvis, laurigeras fertilior parit
 Messes tot Clypeis? quis Daciæ latex,
 Aût saltus Scythiæ vacat?

Sed nè prorsùs, amans pacis Hymen, fera
 Inter militiæ signa ferociat,

Dùm plectrum melius gaudia postulant,
 Laurus tangere sat DUCIS:

Quàmvis Hectoream profuit indolem
 Sic laxare jocos, ut memor ardui
 Sit semper gladij; *ruga severior*

Quævis otia temperet.

*Pelides validâ Thessalicam Chelyn
 Cùm pulsare manu vellet, in aspero
 Chironis Getici nixus erat toro:*

Hastam, supposuit lyre.

*Innutrita suis pectora laureis,
 Ægrè dulce melos, sistrâ Laconica,
 Imbellesq̄ jocos, mollia Cypridis
 Aule munera sustinent.*

Aût

Aut si contigerit plausibus inferi,
 Multâ belligeræ laude ferociæ;
 Constans in medijs cantibus, oris est
 Et mentis dominæ rigor.

O D E XIII.

Ad Apes Atticas.

*Ut Illustrissimis STANISLAO in Potok PO-
 TOCKI Excubiarum M. D. L. Præfeto &
 MARIANNÆ RZEWSKA Illustris-
 simi Palat: Podlach: Filia Neosponsis
 mellea sæcula conficerent.*

HYbleæ volucres, dulcia pignora,
 Huc è Thessalicis currite pascuis,
 Et quas Attica Pallas

Ceris, nutrit apes, Ducum.

Hic vos nobilius nectar habebitis,
 Quam, quod sidereo præbet Hebe Jovi,
 Solertiq; feretis

In proboscide Graciæ.

Hic fertis Procerum perpetuis virent,
 Florentesq; ferunt Regna propagines;

Hic

Hic stirps florida Gentis,
 Gratis fragrat odoribus.

Hic vernat rosei purpura sanguinis,
 Pæstanâ postior, vel Sybaritide,
 Florum Regia Mater

Quam nobis, minor, invidet.

Hic intacta nigro lilia funere
 Candor Patritiæ lacteus indolis;

Hic mens nescia falsis

Tingi dotibus, eminent.

Civis, nempè, bonus, Flos Patriæ est; neq̄.

Sic proles Zephyri prospera pullulat,

Vt Maje Genitricis

Floret Mercurius Iovi.

Regum gratus odor, Vir fidei tenax;

Nullo nobilius nectare pascitur,

Quam sudore calentum

Princeps Regia frontium.

Ergo mellifices, posthabitâ Samo,

Matres, huc properis ite volatibus,

Et condite beatis

Sponsis mellea secula.

ODE

O D E XIV.

*Illustrissimo ADAMO in Rozdol' RZEŹU-
SKI Castellano Podlachie, Colonello Cataphra-
tæ Cohortis, S. R. M. magnæ clementiæ
Domino, Fratri Illustrissimi Palatini.*

Q Vis multâ placidam Daphnide laureâ
Vinctus cæsariem, favius os rosâ,
Vernantemq; propinat

Svadam Melpomene Tibi?

Verbis nectar inest, sive ferocium
Demulcet fremitus, bellaq; militum,
Sêu certamen equestre

Blandis sedat amoribus.

Sêu promissa ferat, munificâ manu
Exsolvenda statim, dulcius est nihil
Illo, sive dolores

Soletur miseri statûs.

Nescit multifido ludere Protheo,
Aût mutare fidem rebus in arduis,
Aût miscere serenum

Infestis Aquilonibus.

G

Lætas

Lætas frons eadem, quæ pluvialibus

Res tinctas nebulis excipit, aureo

Multum lucis honestæ

Circumfusa meridie.

Nemo dissimilem conspiciet sibi

Vultum; semper amans quàmlibet infimas

Excepisse querelas,

Quosvis vincere turbines.

Fallaces animi damnat Ethesias;

Nudis, cùm libuit, non nisi pertinax,

Mentitosq; perosis

Fucos, consilijs frui.

Felix, quem tumido gurgite tristium

Huc fraudum laceræ præcipitant rates,

Quo secura reduxit

Promontoria veritas.

Sed quanto populis dulcior est Lechi,

Tanto Barbaricas ille severior

Magnis cladibus Urbes,

Multo stringere funere.

Quo perfusa favi nectare Tymbrico

Plus dulcescit apis, plus nocet acribus,

Pingves melle lacunas

Si quis pulset, aculeis.

Illum

Illum non rigidi Thracis acinaces
 Non livens Gothicae pyxidis, obvium,
 Glans, Parthævè sagittæ
 Nimbus terret iniquior.

Castris assiduus, non nisi publica
 Cùm res excierit, cespite Martio
 Ægrè cedit, & inde
 Vix factâ celerat morâ.

Qvo turbas Asiæ! quo fera prælia,
 Armatus Scythiæ, diruit impetu!
 Quis sit, scire laboras?

Sidus, Melpomene, Ducum.

Hector Sarmaticus; grande RZEWUSCIJ
Augmentum Generis, qvo Duce mille fert
 Bello sanguine partas
 Constantinus adoreas.

Castellana suis purpura fascibus
 Bellacis decorat Podlachiæ Virum,
 Centum servit ADAMO
 Tellus subdita messibus.

ODE XV.

*Illustrissimo MAURITIO in Rozdol RZE-
WUSKI Capiteo Drohoviensi Bellatori
strenuo, sed præmaturè fatis è vita raptò
Fratri Illustrissimi Palatini.*

O! Summis animi dotibus invida!
Atrox, o! quid habes svavius Eumenis!
Quàm crudele minari,
 Illis quos honor evehit.
Nùm per fluctivagi cærula Nerei,
Quâ mundus specie pingitur, omnibus
 Sic errantibus urnis,
 Portus mortis habebitur?
Sed dici meliùs naufragium potest,
Sêu pejor scopulis Acroceráunia
 Rupes, perdita vitæ
 Quò ventis agitur ratis.
Nisæamnè, priùs forfice barbarâ,
Ac rursus pelagi crimine noxiam,
 His, è Virgine Scyllam,
 Parcæ contulerim malis?

Nil

Nil nos remigium flexile brachij,

Nil nos vela juvant Alcibiadea,

Ibit nostra Liburnis,

Quò lethi rapit Africus.

Frustra, nescio quæ, plena spei bidens

De prora jacitur pectoris anchora,

Quam feralis arene

Cum Typhi tumulus premet.

Frustra purpureis vincula funibus

Annorum celeri vis onerariæ

Injecisse furenti,

Mortis ludibrium, Noto.

Quantus terror Othry! quantus Alanicis

Sudor Principibus MAURITIUS fuit!

Et sævæ tamen ictum

Non eluserat Atropos.

Qui tot distribuit vindice dexterâ

Infestis Patriæ funera gentibus,

Hæmum fregerat armis,

Falci succubuit Pugil.

Cujus frons rigidas ferre animosior

Rugas belligeri Martis? aut manus

Stricto promptior ense?

Quod sic est patiens latus?

G3

Jacta-

Jactari vel equis, vel frameâ premi?

Quod pectus jaculis plus patuit Daci?

Quis sic Thracas, & Othrym,

Ut Dux ille represserat?

Sentit robur adhuc, & genus, & manum

Fortem MAURITIJ Bosphorus insolens,

Æternisq; coronat

Manes Thracia laureis.

ODE XVI.

Illustrissimo IOSEPHO in Rozdol RZE-

WUSKI Capiteo Olchowecensi Viro

Martiali, Fratri Illustrissimi Palatini.

JOSEPHUM trepidæ discite Cyclades,

Euxiniq; ferox accola littoris,

JOSEPHUM Mareothis

Tellus, ac Arabes sciant.

Quâ se prona feris unda Propontidos

Apris Sauromatûm, & Taurogetæ gregi

Pigro fonte propinat,

Vastis cincta paludibus.

Con-

Conjurata Tyræ flumina, quæ gravi
 Tempestate tument, quæ Tanais Scythæ
 Eûropæa tributa

A Regnis Asiæ fecat;

Hinc Mars, hinc Clariæ Numina Curia,
 Cynthi molle decus, ferta RZEWUSCIJ

Alternâ vice bellis,

Exertam referant manum.

Est imbelles chelys murmur, ad arduos

Quantumcumq; volet viribus integris,

Excrevisse labores

Bellacis gladij, nequit.

Clangori valido, cedimus id tubæ;

Nos vel mite juvat nectar amabilis

Lingua, tangere molli

Mulcentis Cytharæ modo.

Quis comi facie supplicibus magis

Affulsit miseris? quis sacra largiùs

Auri grandine manat

In delubra, vel indigos?

Claros militiâ, quis potior fuit

Dilexisse Viros? nemo redit pugil

A se muneris expers,

Nemo spe vacuâ venit.

Hos

Hos dives pharetræ bractea, Norico
 Illos ense Chalybs nobilior gravat,
 His aurata supellex,

Illis Thrax equus obtigit.

Cræsi divitias, aut fabulum Midæ
 Tantis contulerim munificæ manûs
 Nimbis, quos propè damno
 Fortunæ cumulat suæ.

JOSEPHUM teneri Pierides chori,
 Intonsi Cytharâ clangite Delij,

JOSEPHUM pia musa
 Plausu perpetuo colet.

O D E XVII.

*Illustrissimo FRANCISCO in Rozdof RZE-
 WUSKI Capitan: Czutcensi Colonell: Exo-
 tica Militiæ S. R. M. Fratri Illustris-
 simi Palatini, Exterorum Regnorum
 diligentissimo Iustratori.*

A Dibo gentes Alpibus obrutas,
 Rhenicq; ripis, & Sequanæ procul
 Aulas inhærentes, & Istrum
 Et Veneti Thetidem profundi;

Urbem

Urbem Latinis Regibus inclytam
 Adibo vates, Imperij caput,
 Sedem trophæorum beatam,
 Quæ famulo dominatur Orbî.
 Da Phæbe currus; ipse volubiles
 Regam viarum subsidio rotas:
 Jugabo temoni calentem
 Gemmiferis Pyrœnta frænis:
 Cesset Bootes; & licet Hespero
 Ignotus astro, Romulei ferè
 Ignarus axîs: sed monebit
 Nos, Italas speculatus oras
 Auditus Urbi, & Regibus Adriæ
 Sessor corusci splendidus essedi
 Pro sole, FRANCISCUS, quis amnis,
 Quæ bijugis via sit tenenda,
 Quid deferendum? fidereis ego
 Urgebo solus præcipitem lupis
 Æthona, nutus ut serenos
 Ad Domini ruat evocantis,
 Cedatq; Phæbum; nec mora. Cracij
 Jugum Vaveli, Carpathias nives
 Calcamus, & super Bohemas
 Evehimur properanter arces.

H

Qua

Quà Panno fætis vitibus accubat,
Et inviorum viscera montium

Excindit irato ligone,
Donec opum pretiosiore

Venâ liquefant: quà jacet Austria
Nutrix potentum Regia Cæsarum;

Et quà Bisurmannis decora
Sidereos ferit usq; vultus

Vienna palmis: quà Venetus Leo
Captivat alti marmora Nerei;

Alpes apertæ, Punicorum

In Latios, ope malleorum:

Et jam Quirinis invehimur jugis.

Te Roma passis obvia brachijs

Exceptit, & dilecta svavi

Officio super ora fluxit.

Mihi jugales ad Tiberim satis

Duxisse Phæbi, quas & edant, rosas

(Aurora sic pavisse fertur)

In vacuis posuisse ripis.

Tu curioso lumine Principes

Metiris aulas; quis terit Appiam,

Quis hospes in forum Quirini

Aureliæ regione pergit?

Quâ

Quà septicollis Curia grandibus
Mundi trophæis, & spolijs tumet?

Quà Cæsar arce post subactum
Patritio perit ense Magnum?

Quà fastuosus dimidiam Nero
Exussit Urbem; quà Capitolium
Defendit anser; quàq; stabat
Dardanijs Domus alta Regis;

Quæ Scipiones, quæ Fabios tulit
Aulæ vetustas; Cocles Horatius
Quo ponte retrò fregit hostem,
Finitimis metuendus armis?

Quæ rostra Romæ Tullius occupat;
Quà parituris jura Quiritibus
In arce Tarpejà modestus
Ægeriâ, Numa, mente scripsit;

Quam primus Afer fregerat Annibal
Mucrone portam; Sarmata quà venit,
Orbis triumphati trophæa
In jugulo populatus Urbis;

Altrix relictum quà lupa Romulum
Ripâ fovebat; quis Phrygium sinus
Excepit Æneam: capaci
Est animus retrò scire sensu.

H 2

Sed

Sed obsoletæ qui meminit rei,
 Vix est repertus Dardanius senex;
 Vix restat ex Anchisis aula
 Semiruti nota parva muri:
 Quæ regna? vel quis? sed mora longior
 Te distineret, singula dum volet
 Lustrare mens assveta luci,
 Et Pyròis negat attineri,
 In astra pronus currere. Surripe
 Te rursus Urbi, Gallica Cynthio
 Feremur ad trophæa curru,
 Quà Rhodanum, Seqvanamq; fortes
 Bibunt Coloni; Belgica quâ viret
 Sertis juvenus, belligeros ciēt
 Quà Narbo, Pyrenæq; Cives,
 In Geticas, Arabesq; pugnas:
 Quâ Rhenus, & quâ flumen Arar suum
 Propinat agris; gens Aquitanico
 Offusa Neptuno, superbis
 Quâ radiat speciosa palmis:
 Quâ Mosa vasto gurgite diffecat
 Gallos feroces à Batavis, vagis
 Quâ ripa Scaldis in Morinos
 Exonerat sua lucra campos.

Spe-

Spectare pulchrum. sed repetit sua
 Argente mundo Cynthus effeda,
 Et Te Polona tædiofis
 Arcto sibi retrò poscit astris.
 Redimus ergo; flectite cernuos
 In plana colles jugera Carpathi,
 Centum trophæa, Martiales
 Omnis honor cadat ante plantas.

O D E XVIII.

*Illustrissimo SEVERINO RZEWUSKI Ca-
 pitaneo Chelm: Lubomlensi Filio Illustrissimi
 Palatini Podlach: dignissimo, protunc adhuc
 Palæstricâ Scholarum Piarum velitatione
 distento, Eximiæ indolis Juveni.*

JOvis minores æs Corybanticum
 Texisse cunas fertur, & arduus
 Clangor tubarum, nè quis Arctos
 Sidereo dominantis Orbi
 Novisset ortus Principis, & manum
 Telis inermem; Nilus originis
 Caput, coronandumq; fontem
 In Phario tumulavit agro,

Septena quàmvis largiùs ostia ,
 Siticulosæ , quà patet , eggerant
 Flumen Canopo , strictiores
 Impatiens tolerare ripas.

Sic , omne quod fors inclyta susulit ,
 Perenne texit principium sui ;
 Detecta vilescunt theatra ,
 Quæ pretio latuère magno.

Cur , ergo , magnas purpureæ Domûs
 Apollo cunas , cur nitidum Tuæ
 Virtutis emetitur ortum ,
 Cùm melius jubar est latentis ?
 Hunc atra nubes funere squallido ,
 Primaq; celet semina gloriæ ,
 Qui sorte prodi se minore
 Et tenui timet apparatu.

Nil est , quod in Te maxima , maximum
 Virtus avito splendida sanguine
 Cervice non adoret altâ ,
 Et superos locet inter ignes ;
 Augustus , Infans ; Pusio grandibus
 Jam par Phlegræis ; imperij capax
 Statim videbaris ; ferenos
 Sol medius Tibi coxit ortus.

Luci-

Lucina magno vix tenerum sinu
 Corpusprehendit, fascia jam togæ
 Implexa, fascibusq; Regni,
 Partitio radiavit ostro.
 Robustiori florida sanguine
 Dum pubet ætas, Lechica nobilem
 Aulæa suspexere mentem;
 Totus erit Tibi vastus orbis
 Famæ theatrum; Regna perennibus
 Implere gestis, spargere Martias
 Ubique palmas, & trecentis
 Sarmatiam cumulare sertis,
 Fervor capacem provocat indolem;
 Rosæ nitebant, Acrisius puer
 Quòcunq; venit; Laurearum
 Quà steteris, Tibi sylva crescet.
 Dum regna vives, non aliud boni
 Exindè disces, quòd dabis, ordinis:
 Te Sceptra virtutis Magistrum,
 Te Latæ colet ara Musæ.
 Mox ipse clarâ deterior Chely
 Phæbus Cytheron subdet, & Ilion;
 Rupes stupebunt Thessalorum
 Æmonio sene doctiorem.

Te

Te credet ardens Mantua Publium,
 Te septicollis Regia Principem
 Svadæ salutabit, suisq;
 Posthabito Cicerone rostris
 Aptabit exnunc: qui Phætonios
 Extinxit ignes, Erydanus, Tuæ
 Flammatur ad momenta famæ,
 Æthereis gravis inde flammis.
 Hispana Calpe Te sciet Herculem,
 Tuisq; mallet cedere laureis
 In pignus, & grandem columnam
 Ni renuant Tua gesta stringi,
 Quisq; Regnis; ibis Iberij
 Trans septa mundi, sed pretium Tago
 Tui relinquetur, videbit
 Gemmiferum meliore Gangem
 Gemmâ beari Memphis opum ferax;
 A Te vetustis Gallia Lilijs
 Exposcet argentum, innocentis,
 Quo radias, ubicunq; vitæ,
 Flos pulcher Arctos. Te sibi Cimbrica
 Trophæa poscent; Te juga Pannonis,
 Te vasta Tethys Battavorum;
 Sed Patrij placeant triones,

Et

Et gens perenni tempore libera.

Quod terra nutrit, quod pelagus lavat,

Favore libertas avorum

Exsuperat pretiosiore.

Quid gemma servis mentibus addidit?

Quid subjugatis aurea Civibus

Prodest supellex? Liberarum

Vna salus, pretiumq; dotum.

Invita Tethys littore clauditur,

Et saepe moto gurgite praelia

Intentat, hec quamvis superbas

Evomit ambitiosa gazas.

O D E XIX.

Illustrissimo VENCESLAO RZEWUSKI

Capitaneo Drohovicensi Filio Illustrissimi Pa-

latini, Scholasticae Palladis Piarum Scho-

larum protunc Tyroni, magna expe-

ctationis Heredi.

O! Flos Patritij, candidior rosâ,

*Claro nobilior murice, sanguinis,

Quo donabere sero?

Quæ Te Regna colent satis?

I

Astris

Astris orte bonis, & Jove fulgido,
 VENCESLAE, novum sidus in Arcticas

Quo splendore curules,
 Olim Purpureus flues!

Primis, quos probitas educat Attica
 Annis, & trabeas, & fera praelia

Jam spirare videris,
 Magnorum soboles Ducum.

Te fortuna suis aptat honoribus,
 Te Mars tergemina signat adorea,

Tu spes optima Genti
 Adscribere RZEWUSCIÆ:

Ingens, ut video, Mercurialium
 Pennarum labor, & materies sacris

Fies magna Camænis,
 Castris, seu caleas foro.

Sed nasci veteri, noveris, è Domo,
 Nil prodesse Patrum, degener arduas

Si vitaverit Heres

Laurus, ac aciem Scythes.

Quid juvit Priami patria desidem
 Ignavi Paridis Regia dexteram,

Qui Ledeja furta

Non pugnas adamaverat?

Fortem

*Fortem Scipiadam Scipio procreat,
Pænorum jugulis clarus, & Africæ;*

*Drusus, prælia Drusi
Patris filius occupet.*

*Bellaces Aquilæ, degeneres Paphi
Oderunt volucres; & Lybicus Leo
Acres ungue Leones*

Taurorum generat metum.

*Dodonæa rudes ferre cucurbitas
Ilex non poterit; nec rosa Punica
Germen vilius herbæ.*

Lappas gignit inutiles.

*Tu forti genitus de Patre, fortia
Tentabis Scythiæ non nisi prælia,
Sertis, plurimaserta,
Addes par Atavis pugil.*

O D E XX.

*Illustrissimo MICHAELI RZEWUSKI Capitaneo
Wyssynensi magnæ spei Filio Illustrissimi Castella-
ni Podlachie. Nihil felicius regno sui pacato.*

A Stræa, cæli pegmata desere,
Quam prava morum vis pepulit solo,
I 2 Stipa-

Stipata virtutum catervis

Rosfiacas citò vise terras ;

Mens innocentis nectare candido

Suffusa vitæ, Te vocat è polis,

Pectusq; spem suprâ modestum,

Atq; probi MICHAELIS æstus.

Videtis? en jam fidereas movet

Astræa vires, quam pietas sequi

Quam mille faustitate junctâ

Accelerant redimire dotes,

In arce recti pectoris inclytam,

Ut MICHAELIS ferre coloniam

Honore possint purpurato,

Unde regant, peragrentq; gentes.

Non sola Regnum mœnia fictili

Recocta saxo, que manus artifex

Longo coarctavit labore,

Constituunt, sociosq; cives;

Sui potestas, Et vigor ardue

Mentis, subacto latius imperat

Victæ voluntatis colono,

Quam Phrygiæ Pylos aucta Trojæ,

Aût Creta centum mœnius affluens,

Amplæve Gades, vel domitrix maris

Iol-

Iolcos, ausa pelle Phryxi
 Æmonios spoliare Reges.

*Perenne Regnum, quod sibi divitis
 In orbe mentis Rex animus locat ;
 Parente virtutum Senatu,
 Cive Sacros obeunte ritus*

Rigore vitæ ; mitior aspici
 Potentiarum curia ; sensuum
 Conforme vulgus præstat ingens
 Officium famulantis aulæ.

At bella, si quæ seditiosior
 Affectus infert, Dux ratio domat,
 Pulchrosq; Bellonæ triumphos
 Edomito grege passionum

Præsentat astris, aut spolium frequens
 Pugnacis iræ sub pede principis
 Deponit æqui, dum sat ipsa est
 Laurigeris opulenta donis.

Hic pax amænis ridet adoreis,
 Hic consepultis lætior Halcyon
 Natat procellarum duellis ;
 Hic animus sibi regnat insons.

Non ille duris frangitur ictibus
 Depræliantis sæpe ferociæ ;

I 3

Non

Non tela formidat, nec enses,
 Nec rigidæ fera monstra Dirces,
 Tectus capaci pectus aheneum
 Umbone recti. Nil animum movet
 De sede regnatricis aulæ,
 Quem chalybi solidoque fato
 Duravit usus. Quisquis agat minax
 Fulmen deorum; quidquid iniquior
 Fortuna, vel Reges minentur,
 Impavido feret ista vultu.
 Pari serenos fronte Favonios,
 Tristemque nimbis excipit Africum,
 Ne dum reniteretur astris
 Ipse suæ gravis incubaret
 Pænæ Tyrannus. Nam *venientibus*
Qui servit auris, & fluidos. finit
Vndare sensus hinc, & inde,
Ambiguus laceratur Euris.
At qui beato pectoris otio
Inclusus, omnes de specula sui
Contemnit inconcussus iras,
In solita sibi pace regnat.
 Non ille sævi vulture tædij,
 Non inquieto pascitur ambitu,

Mæretq; non cessisse longis,
 Quæ studium tenuère, votis.

Non ille Thraces Jafoniâ rate
 Invadit urbes, non quatitur vago
 Errore per scyllas latrantes,
 Jonij Siculivè Ponti
 Propola avarus; sed Dominus sui
 Intrâ modesti limina pectoris
 Cœrcet immortale Regnum,
 Seq; sibi, nihil optat extra,
 In tale Virtus imperium venit,
 Fundatq; seris Sceptra Nepotibus,
 Tuâ recepta mentis arâ,
 Ac animi statione vasti,
 O! pulchra Patrum gloria MICHAEL!
 Tu Regna præter Dardana, faustius
 In Te coronarum tributum
 Victor habes, populiq; census.

ODE

O D E XXI.

*Illustriſſimo Supremi Tribunalis Regni Deputato
Judici JOANNI STANISLAO RZE-
WUSKI Canonico Gbelmenſi, Camenecenſi in
Podolia, Præpoſito Konięcpolienſi, Rowneſi.*

IBis in celſos animoſa colles,
Poſt Hyapnææ, quibus alta Vatum
Laus reſtoreſcit, cava ſaxa rupis,
Mufa triumphans.

Tyridis quæ ſe vagus humor undæ
Volvit, arentis juga Cameneci
Ut ſuo, quem Thrax cruor ampliavit,
Flumine potet.

Quæ coronatus propè ſurgit aſtra
Turribus vertex, grave fulmen hoſti,
Threſſa, naturâ fabricante, tantum
Robur in arma.

Quæ Cathedralis ſpecioſa fulgent
Teſta ſtructuræ, nitet ara Noſtro
Fulta RZE WUSKI, cui laureatis
Fascibus ardet.

Hic

Hic verecundæ decus omne frontis,
 Cælitum vultum, niveosq; mores,
 Atq; facundæ licet intueri

Munera svadæ.

Hic salutare monitus, fidemq;
 Castra regnantem per aperta Daci
 Audies, hic vox tonat è disertô

Ore JOANNIS.

Ibis, annos ubi Creta laurus,
 Jam novo florens Jove, plantat astra,
 Candidos menses lapis in niventi

Lacte propinat.

Non ego Dycten volo, Gnosiosq;
 Fulgidis cives spoliare sertis,
 Virgo quæ princeps Ariadna comi

Vertice jactat.

Non Amalthææ radiofa capræ
 Astra, quæ nutrix Jovis occupavit,
 Non ego cornu Cereale quæram,

Fabula sunt hæc.

Veriùs Nostræ tribuisse Chætmæ
 Tanta contendat mea Musa dona,
 Sufficit Mystes cui pulchra mentis

Serta RZEWUSKI.

K

Opti

Optimæ frugi, teneræq; multùm
 Indolis, quasvis Dominus curules
 In sui cogit famulare semper

Munus honoris.

Qualiter Grajis cecidisse terris
 Juppiter fulvo memoratur imbre,
 Ille felicit rutilante dextræ

Depluit auro.

Hæc ubi spectat, vocat ad Tribunal
 Te suum dulci Petra melle manans
 Judicis lingvæ, fora sive mulcet,
 Sive còercet.

Sparta Lublini vocat eruditus
 Freta sancitis, ubi Deputatus
 Assidet Judex, sua cùm dat amplis
 Jura colonis.

Ibis in culmen Lechici Tyaræ
 Astra portantis gemino bicolle,
 Hic Tibi Cynthus, Tuus hæc Apollo
 Sede quiescet.

ODE

O D E XXII.

Illustrissimo JOANNI in Konięcpole KO-
NIECPOLSKI Palatino Siradiensi; Illustrif-
simæ ELISABETHÆ FEBRONIÆ RZE-
WUSKA, Sororis Illustr: Palatini Podlach:
Purpurato Coniugi, Multorum Senatorum
Palatinæ, & Castellanae Carulis, nec non
Ducum Regni Exercituum Hæredi.

QUæ ferta Patrum? quævè regentium
 Trophæa grandis militiæ Ducum?
 Quæ celsa KONIECPOLSCIORUM
 Gesta chelys fatis elaboret?
 Sêu dum Coronam Principis Ordinis,
 Sêu dum còercent vota Quiritium,
 Ut in Palatino Senatu,
 Sic in Equestribus adjuvandis
 Rebus potentes. Nulla ferè tubæ
 Formido Lechos terruit incolas,
 Nullus Bisurmanni furoris
 Clamor ijt, Scythicævè turbæ,
 Aût ex equino sangvine Concani
 Robustioris; quem validâ manu,

K 2

Ner-

Nervoq; belli ditioꝛe ,
 Non repulit proba vis Avorum ,
 Multoq; Thraces dedocuit jubas
 Polona tabo limina transgredi ,
 Clangente verbenas in ævum
 Podoliæ , Daciæq; regno.
 Quæcunq; Lescus prælia multiplex ,
 Sêu Dux ad Oſſam, sêu tulit ad Rabam ,
 Quæ tot Boleslai Lechæis
 Per titulos, memoresq; palmas
 Scep̄tris legendi, bella sub Alpibus
 Egêre Russis, ac Oderam vagum
 Et Albin ultra, quævê passim
 Fama Jagellonij Gradivi
 Adusq; præſens exhibuit Sago
 Præclara tempus, milite plurimum
 Sudata KONIECPOLSCIANO
 Egregijs viruêre fertis.
 Ut verò bello, sic ope Civica,
 Spectanda gens hæc; consilijs parem
 Fortiq; tutelam lacerto
 Principibus, populisq; præstat.
 Infedit altæ culmina purpuræ ,
 Quæ vel Senatus, vel sibi Regium

LYR I C O R V M

77

Evexit ampliore librâ

Grande ministerium Thronivè.

Tali JOANNES Sagvine fulgidus,
Sertisq; Patrum, mille RZEWUSCIÆ

Adjungit, in Consorte magna,

Serta Domûs sibi, posterisq;

Et ipse Thraci robore Martio

Timendus Othry, barbara dùm gravi

Ferro fatigaret trophæa,

Vandalicosq; Duces, & Arcton

Totam Polonis censibus invidam,

Audace turmas impiger hostium

Stravisse dextrâ, militari

Vi medios secuisse muros,

Rursusq; doctæ mentis acumine

In consulentis munera Curiz

Armatus, obstantes procellas

Diffidij popularis ardens,

Dùm multiformi consilio domat,

Utroq; Cæsar Marte notabilis,

Sêu de Palatina curuli,

Sêu tonet ex Equitum catervis.

ODE

O D E XXIII.

*Illustrissimo CAROLO KRASICKI Comiti,
& Castellano Chelmensi, Illustrissimæ AN-
NÆ RZEWUSKA, Sororis Illustrissimi
Palatini Podlach: Dignissimo Coniugi.*

M Agnorum Comitum maxima fors, Comes,
Te Regni trabes, Te saga postulant.
Martis Threijcij, sed rapuit sibi
Grandi funere fascium,
Augustis Helice splendida civibus,
Chelmensem rutilo fidere Curiam
Incendens, gelidas quæ Tibi Bisthonis
Brumæ subiciet nives:
Quæ Thraces animas, vim Borealium
Armorum Thetio frigore turgidam,
Arcton Vandalicam quæ glacialibus
Par strinxisse pavoribus;
At miti nimium se Tibi murice
Addicit famulam, dum juga destinat
Castellana Tuis fulgida laureis,
Bugi flumina mancipat.

Hic!

Hic! hic! pacificæ Palladis uberes
 Sylvescunt olæ, candida faustitas.
 Et Divina Themis, famaq; Nobilem

Hic nidum volucris locat.

Ludunt in tenero gramine pensiles
 Vulgi deliciæ, Rossia culmina
 Delectant, & agros, otia Civium

Colles Pannoniæ cident.

Dulci regna siti proxima diffluunt,
 Dos insignis ubi Patritiæ Domus,
 Tu virtute gravi figis ubi Tuam

Sedem purpureus Comes.

Quivis vester honor grandibus accubat
 Sceptrorum Superis; pulchrius est forum
 Quo-se-cunq; modis svavibus inserit,

Te, KRASICCIA Gens, Duce.

Quantum de nitidâ laude RZEWUSCIÆ
 Consortis sociat tot titulis jubar?
 Nam famæ veteri spes generat novas

Tot lux juncta decoribus;

Hæc Tu concilias gaudia Patribus,
 Venturisq; Comes Magne, Nepotibus,
 Immunem tumuli ponis opem Domûs

Multâ dives adoreâ.

ODE

O D E XXIV.

Illustrissima OBORSCIORUM Prosapia Pa-
latinis, & Regni Ministerialibus titulis incly-
te, in Illustrissima ANNA RZEWUSKA
Sorore Patrueli, Conforte olim Illustrissimi
ZBIGNEI OBORSKI Capitanei Go-
tembscensis Splendoribus RZEWU-
SCIORUM adunate.

L *Audes avite laudibus asserunt*
Novis, calentem pulvere bellico
Lauruq; Ripheâ Nepotem,
Quem Patrie simulacra fame
Vsère multum. Nitimur in decus
Per ipsa vite saepe pericula
Virtute majorum, probisq;
Luminibus, super, elibratum
Augusta mundi culmina, ne minor
Nos ira Martis degeneres probet.
Svavem Themistocli quietem
Miltiadis bona ferta turbant,

Ur-

*Vrgentq̄ totis viribus in parem
 Exire laudem, prælia prælijs,
 Trophæa tercentum trophæis,
 Ac aquilas aquilis decoro
 Conferre nisu. Æsculus æsculum,
 Vix nata grandem, vincere pertinax,
 Attollit imbecille robur,*

*In similes animosa frondes,
 Optatq̄ cædi fulminibus Iovis
 Se ferre nondum stipite debili
 Matura; sic parvo vigore
 Enceladum juvat emylari,
 Cùm prima Patrum præstitit id manus
 Supplente vires munere glorie,
 Magnasq̄ proritante flammæ
 Ex Atavis, Proavisq̄ dote.*

Cur ergo tantis orta Parentibus
 OBORSCIORUM nomina, maximos
 Non occuparent, ut triumphos,
 Sic animi generosioris
 Perenne sidus? nulla ferè viret,
 Quam non rigarent sanguine Thracio
 Polona laurus, nulla fulget
 Patritij series honoris,

L

Quæ

Quæ non COLUMNÆ laudibus inclytis
Ornata stare. Celsius hinc sibi

Figi videret terminales

Herculeus labor ille Gades,

Quem vasta Calpe, limes Iberiæ,

Quem Maurus alti fregit apex jugi.

Plus nec tubarum Martiale,

Nec Rhodij sonat æs colossi,

Ut fama nostræ Pyramidis truces

Percellit hostes, Odrysij premit

Fastus Planetæ, dum futuros

Signat Avis obeliscus ingens

Ortûs triumphos. Hinc ego faustius

Incido carmen, quod Rhodopeius

Legat Tyrannus, quod Nepotum

Sarmatici colat aula Sceptri.

OBORSCIORUM *sic gravis eminet*

Fortuna Patrum; certa sit omnibus

Vt dignitatum, bellicæq;

Culminibus sua meta palmæ.

Sed plus in altum juncta RZEWUSCIJS

Libratur astris, cui Samo-Thracius

Mavors triumphales acervos

Imperio Ducis aggregabit.

ODE

O D E XXV.

*Augustæ CZERNIEIOWSCIORUM Fam-
 liae, in Caraffis Pontificum diademata, in Zo-
 ardis, Regni Hungariæ Sceptra, in Principibus
 de Bibel Principum Mitras occupanti, quæ de-
 cora cum Avia Illustrissimi Palatini Succa-
 meraride Leopold: perenni R Z E W U-
 SCIORUM gloriæ consecravit.*

Quæ tanta denso se premit agmine
 Tot purpurarum congeries nova?
 Quis tot coronarum tumultus
 Sarmaticam gravè flammat Arcton?
 Jam parva tellus, quam lavat Istula,
 Quam belluoso Balthis obit freto,
 Thrax Ister, Euxinumq; littus,
 Ac Oderæ cui ripa servit;
 Arctatur orbis sideribus; breve
 Quodcunq; regnum, quo tot opum Duces,
 Quo tot reclinarent curules,
 Inferior foret omnis aula;
 RZEWUSCIANÆ sufficit area
 In hæc thronorum culmina, gloriæ;

L 2

Hic

Hic regiarum mole summâ
 Grandis honor, numerusq; certat,
 Latèq; spargit, lumina frontium;
 Hic Vaticanæ ter radiosius
 Æstu repercusso Coronæ
 Pontifices cumulant triumphos,
 Caraffianis nexibus indita,
 Quos in Nepotum munera detulit
 Fortuna CZERNIEJOWSCIORUM,
 Ac Avio Tibi jure cedit,
 Invicte Ductor. Pannonis arduus
 Hic pulchra Mavors sænora censuum
 Præsentat in fertis ZOARDI,
 Illyricosq; sinus, & arces.
 Hic celsa BIBEL gloria Principum
 Decus Mitrarum nobile mancipat;
 Extensa regnorum theatra
 Innumeris cumulantur astris:
 Tum laxa ramis laurea multiplex,
 Quæ Barbarorum nil pavet ictuum
 Immane fulmen, evirenti
 Umbrat opes, titulosq; luco.
 Non tot Coronis regia Pergama
 Fulsêre, magno cum Paris Hæctori

Con-

Conjunctus armis imperarent ,

Et Priamus , Socijꝫ Reges.

Non tot trophæis Doricâ floruit

Bellona , centum jura ferens thronis ;

Hinc rex Achivorum , Pylosꝫ

Hinc Ithacæ , Dolopumꝫ Sceptra ,

Longoꝫ murex constitit ordine ;

RZEWUSCIORUM *Purpurei Patres* ,

Quot jam perennatura Regum

Nomina , Pontificesꝫ laurus ,

Quot Martiali cespite splendor

Fasces recensent ! regia sidera

Dextræ triumphatricis ausu ,

Et meritis decorando fertis.

O D E XXVI.

Inviçtissimis SNO PKOWSCIORUM *Aborigi-*
ginibus in STANISLAO ZOŁKIEWSKI ,
Cancellario & Magno Duce Exercituum Re-
gni, Serenissimis in JOANNE III. *Rege Polo-*
niæ, luminosissimis in JACOBO SOBIESKI ,
Castellano Cracov: & ex illo Genitore, in RA-
DZIEJOWIIS, PRAZMOWIIS, ROZRA-

L3

ZE-

ZEWSCIIS, WODYNSCIIS, DUCIBUS *de Ostrog*, WISNIOWIECCIIS, RADZIWILIIS, SAPIEHIS, LUBOMIRSCIIS, *quibus SNOPKOWSCIÆ, aut Coniuges, aut Parentes fuere, in Abavia Illustrissimi Palatini Podlach:*
RZEWUSCIORUM *gloriæ assertis.*

D*Vx Magne, seu Te purpura multiplex,
Seu clava belli vendicat, ex Avis
In hanc honorum surgis augem
Regibus, Imperijq; fulcris.*

*Nec longa multum Te series Patrum
Ab eminenti murice dimovet,*

*Nepos ter AUGUSTI JOANNIS,
Ex Atavâ numeraris aula.*

SNOPKOWSCIORUM fertilis hanc Tibi,
Fastigiatae cedere gloriae,

*Messum videbatur Manîplus,
Unde seges fluit ampla laudum.*

*Cratere pleno purpureum bibis
Quod KORCZAK, Arctos gloria, suggerit,
Nectar Coronarum, Tuæq;
Rursus Avis cumulationem*

Famæ

Famæ propinas ambrosiam, gravis
 Tutela Regum; quanta Tibi parit
 ZOŁKIEWSCIORUM ferta consors!

Imperium quibus in Polonas
 Bellona Victrix tradidit alites;

Quot celsa nutrit sidera, siderum
 Parens, Lacænis faustiore
 Matribus, Attaliciſq; partu,

SOBIESCIORUM, quæ ſocias faces
 Junxere toti Sarmatiæ Polo,

Datis, in immortale fædus
 Conjugij, nuribus, thoriſq;.

Hinc vellus ardet civibus aureum

Majore Phryxi munere Principis
 Agni, quod æternum Lechæis

Ver aperit, reficitq; Sceptris,

Opima nexûs Spes RADEOVIJ.

Hinc Tauricanis æmula Cynthia

Minatur inconcuſſa Lunis;

Regificis KORYBUTHEORUM

Flammis Parentum non malè fervida;

Jam SAPIEHANAS, Arcitenens ſuis,

Mutat ſagittas, jam capacem

OSTROGIJS parat Arcton æther.

Cen-

Centumq̄ fulgent siderei Duces,
 SNOFKOWSCIANI lumina sangvinis,

Quæ sub Tuarum jura laudum
 Conveniunt, similiq̄ formant

Astro Nepotem, solibus Arcticis,
 Formidoloso Bisthonis ortui

Semper timendum, qui tot æstris
 Patritij stimularis Ostri.

Te nec trifulcis Juppiter ignibus,
 Nec, si quis esset, Centimanus Gyges,

Non ægis asperata monstro
 Acrisioniadæ superbi,

Non Orbe centum pellibus obruto
 Inviçtus Ajax, aut vigor Herculis

Terrebit unquam, dum potenti
 Tot Procerum radiabis æstu.

O D E XXVII.

Gloriosissimis DZIERZKOWIORUM *Hereditibus,* in ULRICO *Senatoriâ* CZECHORUM *purpura,* in DERSLAO *Pocillatore Regni Pol: in Palatino Sandomir: Duce Exercituum,* in LUCA, CHRISTOPHORO, JOANNE, ADA-

ADAMO *Castellanis & Ministris Regni aeterno honore, in STADNICCHIS Palatinâ dignitate, in JAZŁOWIECCIJS, MIELECCIJS, TYSKIEWICIJS Ducali Imperio florentibus, cum Illustrissima ANNA DZIERZKOWNA, Castell: Rospiriens: Capitan: Zydaczowien: Matre Illustrissimi Palatini Podlach: RZEWUSCIORUM splendoribus coniunctis.*

Quæ terra, vel quod, fertilis, est capax
 Novale palmæ, quam recalentium
 Spectata DZIERZKORUM trophæa
 Grandibus asseruere gestis?

Illi nefastos, vindice brachio,
 Quicumq; tandem constiterint dies,
 In fædus armati Polonum,
 Fulmigerâ pepulere dextrâ
 Ipsumq; Solem, si minus aspici
 Vellet cruentis candidus ensibus,
 Docti per obstantes coluros
 Pulverea tumulare nube.

Ipsi, protervâ si gravet alea,
 Immane Marti ferre negotium

M

Ausi,

Ausi, triumphatura sero

Ni cumulet meliore castra.

Herodá virtus, quæ fat in Arcticas

Se tuta cædes, non amat extero

Honore fulciri, nec astris

Flectitur omnibusvè certis;

Lædæa poscit, dum fragili rate

Sulcat profundum, navita fidera;

Hic agmen ex Athlante natum,

Pharrasios ciet ille villos.

Ambit, serenam Juppiter ut regat

In vasta frontem jugera Punicus

Arator, æstu mox valente,

In pluvij Jovis ardet aras.

Sic quisq; noto fidere vult trahi;

At bellicosi vis proba pectoris

Et numen armorum est, & astrum,

Ipsa sibi, nec inane quærit

Juvamen exti; talis in ardua

Summum petentis culmina spiritûs

Fert omne DZIERZKORUM trophæum,

Quos animi vigor aptat armis:

Non ulla belli commoda promovent,

Nosî sæva Thracis cornua Bosphori,

Non

L Y R I C O R V M

91

Non laxa deterret Mæotis ,
Ipsa per ossa , necesq; centum ,
Ruunt in hostes ; vulnere computant
Multâq; lauru , non stationibus ,
Aût messè præterlapsa Regum
Tempora , belligerosq; menses ;
Quàm læta svavi Regna Poloniæ
Hic laude pulcher Flos Procerum replet ?
Quàm pænè quævis aula quærit
DZIERZKOVIJS caluisse tædis ?
Quivis perenni muricè serviunt
Fasces honorum ? Regia Civibus ,
Splendore Magnatum Senatus ,
Arma Viris , Ducibusq; gaudent.
Parente tantâ , Dux bone , nasceris ,
Cujus vetustæ sidera gloriæ ,
Auges Tuarum luminosâ ,
Post Atavos , ope laurearum.

M₂

ODE

O D E XXVIII.

*Illustrissimæ ac bellicosissimæ POTOCCIO-
RUM Genti, Paleologorum Orientis Cesarum,
Regum Poloniae, & Hungariæ, Ducum Vala-
chiæ, Moldaviæ, Procerum Regni fermè
Universorum nexu gloriosissimæ, in AN-
NA POTOCKA Illustrissimi Thesau-
rarij Consorte, RZEWUSCIORUM
splendoribus adunatæ.*

CAntabo fortes Sarmatiæ Duces,
Et quæ Gelonos, quæ Macetas proba
Fixere per campos trophæa,
Quæ Tanais colit, & Tibiscus:
Audite! quos lux deserit ultima,
Quos Phæbus infans æquore, vel solo
Aspexit errantes, ad Austrum,
Quæ medios vaga torret axes
Fax solis alti, sêu glacialibus
Quæ flamma ad Arcton nox Aquilonibus
Abscondit æstivale lumen,
Instabiles toleratis auras.

Quis

Quis campus, aút quæ flumina barbaro
Infecta tabo, certa POTOCCIÆ

Virtutis argumenta non dant?

Quæ Geticâ sanie paludes

Non plus pigrescunt? quod stadium patet,
Aút strictiores Termopyalibus

Fauces cavernis? quas probrosæ

Non cumuli necis obruerunt?

Lustratus Othrys, belligerantibus

Athosq; signis, Teutho decempeda,

Sicamber armatus bipenni,

Ense ferox graviore Panno,

Jam diminuti, fræna POTOCCIJ

Tulêre Martis; Balthis, & Odera

Arfêre bello, militari

Arfit hyems face Caspiana.

Victoriosæ, nam, Jovis alites,

Simulq; nostræ, sub quibus igneos

Exercet ardores Polonus

Semper Eques, peditumq; nimbi,

Bis ferre senos, bellica fulmina,

POTOCCIANI Nominis annuunt

Duces, coronatæq; Regni

Militiæ decus omne signant.

M₃

Hinc

Hinc, quid-quid altâ laude per hosticos
 Egisse campos Lechia dicitur,

Sertis abusq; Boleslai,

PILAVIJS Crucibus peractum est.

Attrita Russo cornua Cæsari,

Ister catenas, ac Hypanis tulit,

Tyræ rebelles, Serethiq;

In jugulis rubuère ripæ.

Euxina Thethys ad sua palluit

Conterminorum funera Civium,

Captiva Mæotis cruento

Ingemuit glaciata fato.

Jussus Poloni limitis æreas

Albis columnas, & regimen pati,

Spiræq; flumen, Prægelæq;

Gentibus adjicitur subactis.

Nec Martiali terminus indoli

Ponetur unquam; nos vocat Adriæ,

Ductore sub POTOCCIANO

Illyrici vocat ira ponti.

ODE

O D E XXIX.

Illustrissima KUNICCIORUM Propagini, *Præ-*
sularibus Infulis, Palatinis Curulibus, Castel-
lanis fascibus, Ministerialibus Regni trabeis,
Splendidissima, BARANOWSCIORUM,
 SWIĘCICCIORUM, KIERDEJORUM,
 BIENIEWSCIORUM, ZAHOROWSCIO-
 RUM, LESZCZYNSCIORUM, DUCUM
 SOŁOMERECCIORUM, ZOŁKIEWSCI-
 O R U M , SOBIESCIORUM, BRZOSTO-
 WSCIORUM *federibus clarissima, in Illustris-*
sima LUDOVICA KUNICKA, *Illustrissimi*
Palatini Podlach: Conforte, RZEWUSCI-
 O R U M *decoribus asserta.*

Sublimè vasti culmina Carpathi
 Ephippiato vincere Pegaso,
 Famæq; prævolantis alâ,
 Est animus, sitis est novarum
 Immensa rerum. Nec mora præpeti
 Feror caballo, quâq; nivalibus
 Depexa ventis, quâ severis
 Est pluvijs benè lota rupes,

Hinc

Hinc inde jacto fulmigeri Jovis
 Dolata telo, porrigit obvias
 Stylo laboranti tabellas,
 Et filicem spatiosiore,

Cui magna Gentis ferta KUNICCLÆ,
 Et præliaris fœnora dexteræ
 Incido, victurasq; laudes;
 Et quid amor, LUDOVICA, mundi,

Quid sidus Arctos nobile conferat;
 Quam pertinaci RHINOCEROS suos
 RZEWUSCIORUM junctus armis
 Jactat Othrym, Rhodopenq; cornu,

Donec triumphet. Non ego marmore
 Iden superbam, vel Sypileias
 Rupes, nec Alcidæ columnas,
 Nec Rhodios spoliabo portus

Æris metallo; non ebur Indiæ,
 Sed nec tenacis postulo corticem
 Cedri, vigore quæ recentis
 Obliterat vetus acta succi.

Fulmen colossos, laurigeræ cedrum
 Sternent bipennes; Carpathus ad gravem
 Tonantis inconcussus ictum
 Teste, palam, mea scripta Cælo

Ser-

Servabit unus. Prælia nil Noti,

Nil pervicaci nimbiger Africus

Furore, nil hic verticofas

Grando nocet jaculata rupes;

Quodsi nivales deciderint strues

Peccante brumâ, Mars propè fulgurat

Avectus Hæmo, notiori

Ut Lechicas animaret Urbes

In bella flammâ, quem juga Carpathi

Cæpère primò; Mars premet ignibus

Nives; & ad KUNICCIANOS

In lachrymas liquidatur æstus,

Quæcunq; pugnat frigore Thrax Hyems;

Instat minaci trux gladio vagis

Cæli capellis, terret Urfas,

Quæ dubium peperêre sudum,

Orion ingens, ne Sacra Carpathæ

Incisa rupi Nomina proluant,

Plerumq; vel guttâ minore

Sysiphios lapides cavante.

Quæ prima sculpam sidera? quod jubar

KUNICCIANI Sangvinis, & Sagi?

Fæcunda gestorum, trementem

Materies premit ipsa dextram.

N

Si

Si purpuratæ mentis adoreas
 Svadæq; palmam, si proba Curia
 Trophæa dicam, laurearum
 Mars avidus sua ferta dicat,

Virosq; belli laudibus excitos,
 Et mille fortis prælia dexteræ;
 Si rursus armorum triumphos
 Aggredior, genus Attavorum

Prægrande Nilus avocatur, & suis
 Sudare ceris, ac opibus jubet.

Duces, Palatinæq; dotes,
 Innumeris cumulantur astris.

Sed ut potentum congerie brevi
 Laudes Virorum prosequar, unicum
 Nomen sat est KUNICCIORUM

In memori posuisse Saxo.

*Sculpisse nostræ Nomen, & inclytos
 Junonis Ortus, Iliadem facit,
 Cui per incisas lituras
 Vena stuet melioris auri.*

ODE

O D E XXX.

*Illustrissimis ZBROZKOVIORUM sideribus
 Senatorio murice, Regni Ministerijs, armorum
 trophæis, abundè florentibus, Magno Confæde-
 ratarum Domorum nexu spectatissimis in Filia
 Illustrissimi ZBROZEK Excubiarum Re-
 gni Præfetti, Consorte Dignissima Illustris-
 simi Castellani Podlach: R Z E W U-
 SCIORUM Fame adscriptis.*

NOvos Lechæis gentibus educat
 ZBROZKOVIORUM gloria luminura
 Lucos corymborum, futuro
 In meritam, quoties calebit
 Umbram Nepoti. Tollite Cynthiæ
 Portenta Sylvæ, Pierium nemus,
 Solisq; lugendas colubris,
 Egelidas Heliconis Umbras
 Arcete Musæ; pulchrior hîc viret
 In Martiales laurea vertices,
 Quàm quæ Dionæo triumpho, &
 Cecropijs fuit aucta fertis,

N 2

Et

Et fronde Phæbi. Bellerophontios
Odit liquores, garrula flumina,

Quam fat Gelonorum frequenti
Alluvie cruor irrigavit;

Quam blandus Auster, quam Zephyri cohors
Pennata leni munere flaminis

Hinc inde perflat, ut vel ipsos
ZBROZKOVIJ tolerare Martis

Edicta ventos noveris, & sequi

Quocunq; belli iussa vocaverint,

Quo miles iret, dum perenne

Ver animant, renovantq; campis.

Quid illa Dirces? quid Nemees juga?

Quid Sylva Dictæ? quid viridis Samos?

Tantum torolos, vel Leones

Vel pecudes aluisse natæ;

Hic aureorum bajula vellerum

Corona fulget, laurea laureis

Connexa, ramorum tenaci

Officio tegit omne Regnum.

Hic liberali clava potens comâ,

Ut Thracis Ortum, sic mala sidera,

Quæ nos ab obliquo intuentur

Orbe, suis meliora terris,

Arcet

Arcet, nec ulli spes volet æstui
 Patere nostras; Scipio vernal hic,
 Ferax honoris Curiarum,
 Vernat Acer radiosa Sceptra.

O! quas curulis Patritiæ nemus
 Affinitatum concipit arbores!
 Qualesq; prætergressa Olympum

Hesperidum potiore fructu
 Præsentat astris fertilis Indoles
 Sylvas Avorum prodiga fascium!

Quanto reflorescentis aulæ,
 Vere nitet, fruiturq; cælo!

Hic palma fracti Bisthonis eminent,
 Per mille cædes, per fera prælia

Quæsitâ Brennorum, hic cruenti
 Luxuriat gravis herba Martis.

Sic, sic Avitæ ferta potentia:
 ZBROZKOVIANÆ præsidio manûs

Pulchrè vigescunt, ut decori
 Sarmatico, populiq; crescant.

ODE XXXI.

Illustrissimis WYHOWSCIORUM Aboriginibus, Palatinis, Castellanis Curulibus, nec non Luceoriensi Insulâ Gloriosissimis in Illustrissima WYHOWSKA Consorte Illustrissimi Capitanei Olchowecensis, RZEWUSCIORUM laudi associatis.

Ad Illustrissimum ALEXANDRUM WYHOWSKI Episcopum Luceoriensem Comitem in Wyhow.

Quis eloquenti labitur alveo
 Per regna Lechi, per juga Littavi,
 Urbesq; Ruthenas, & Arctos
 Edomitas, procul, ense terras
 Emanat amnis? nec patitur brevi
 Ripæ teneri compede, liberos
 Undæ disertioris æstus,
 Sed patulis spatiat agris
 Majore fluctu; jam Superûm Sacra
 Delubra, magnas jam Procerum domos,
 Aulasq; tempestate pulchrâ
 Egregiæ rapit ille laudis.

Inun-

Inundat arces, & fora Lechiæ,

Ad consulentis limina Curie

Ascendit emanante svadâ, &

Purpurei lavat os Senatûs.

Aperta septem non satis ostia

Illi videntur, quæ Phario satis

Fuere Nilo, dum propinat

Cannigenas tibi Memphi lymphas.

Perrumpit Isthmum, si celeres sibi

Moretur undas; littora subruit,

Et saxa, regnantesq; quercus,

In spoliū grave mergit orbis.

At Hebrus Hæmo vertice decidens

Tagusq; certant, qui magis aurea

Reddat tributa, gemmeosq;

Gange vehat patiente census;

Pactolus Hermi jungit opes, suis

Erythra servit iussa corallijs,

Ga'is Hydaspes; at deserto

Ipse sibi satis undat auro,

Oditq; limo divite pollui

Fulgentis Hebri, non amat in rudi

Langvere captivus saburra,

Qui bibulas nisi potat aures.

Opes

Opes avaro lubrica Nereo
 Det Amphitrite; Tu Tagus es mihi,
 Tuæq; tempestas Minervæ
 Nos pretio meliore ditat
 Auguste Præsul. Non ego Pegasi
 Excussa cornu flumina postulo,
 Disertioris quando lingvæ
 Amne mihi potiore manas.
 Offundis aras eloquij freto,
 Civesq; Regni, Palladius vigor,
 Et fons venustatis, Tuarum
 Gemmiferum Mare gratiarum
 Involvit orbem, quo pius enatat
 Honor polorum, quo Patriæ salus,
 Nec saxa, nodososq; truncos,
 Sed studium populare jactat.
 O! quàm profundis sensibus effluis!
 Dum Te curulis fulgida sustulit,
 Dum rostra verborum nitore,
 Et liquidâ ratione fulcis.
 Quàm purpuratis svavius atrijs
 Aurum propinas! dum Clypeos Ducum,
 Palmasq; , laurentesq; fasces
 Patritij vehis amne nexûs.

Quis

Quis tot Tibiscus, vel Simôis tulit
 Parmas Virorum? quot solidæ fluunt
 E fonte spes WYHOWSCIORUM
 Quæ Lechicas aluère laurus?

O D E XXXII.

*Illustri Magnifico Domino MATHIÆ KU-
 NICKI, Venatori terræ Chelm: Cata-
 pbraclæ Cohortis Colonello.*

Quousq; tersæ mentis adorea,
 Et laureati sidera verticis,
 Ortusq; felices triumpho,
 Et toties spoliatus Ister,
 Justis carebunt censibus, & gravi
 Honore Regni? cur trabæ Patrum,
 Et celsa dignitatis auge
 Emeritos cumulare differt
 Belli labores? *Non benè fertiles
 Virtutis aptat gloria surculos,
 Quos non sequentis irrigavit
 Amne Padi pretiosiore.*
*In bellicosus frontibus æstuans
 Sudor, Coronæ fulgure vult premi;*

O

Auro.

*Auroq; fortunæ refundi,
Pulveream jaculante nubes.*

*Quinimò tales semper avarior
Frontis procellas tenia combibit;*

Nec est còercenda hæc honoris
Ambitio, benè dimicantes

Ornare dextras; tædet atrociam

Non præmiatos fulmina vertices
Sufferre belli, ne remota

Spe, pugilum manus obrigescat.

Cruenta quamvis lætus Olympia

Decurret, aut Tros, aut Lybicus pedes,
Cùm nemo non donatus ibit

Ex acie, stadiovè miles

Pro laude nisûs; quisq; labor suo

Amat reponi munere, sed magis

Armata virtus, quæ trecentos

In Clypeos, cuneosq; fertur.

Tutus Paternæ limite gloriæ

Contentus ardor, præmia Principum,

Regniq; non quærit curules,

Nil trabeas, titulosq; pensat.

Quis tangat illos pectoris ardui

Æstus, domandis quos adhibes Getis?

Quis

Quis Martis ignescente ferro

Magnanimos recitaret ausus?

Quantis abundas laudibus hosticos

Emensus agros? quo profugum Scytham,

Quo cordis infracti decore

In medias ruis usq; turmas?

Si tela pulsent pectus aheneum,

Robustiori mente repercutis,

Hæc mox in hostem, seq; lædit,

Non animum, fera turba vastum.

Nec in triumphos est nimius tumor;

Stravisse magnum sat Tibi Pelion;

Nec lucra curas, subjugati

In spoliū cadit ira Thracis.

Tot ergo belli clarus adoreis,

Adhuc curules, Purpureos adhuc

Fasces recusas? largiora

Quæ fugis, experière ferta.

O D E XXXIII.

*Illustri Magnifico Domino NICOLAO KU-
NICKI, Ensifero Terræ Chelmenſis,
Cataphractæ Cohortis Colonello.*

INauguratæ fidere laureæ
Partos honores, ſanguine muricem
Dignare quæſitum ſubire,
Sarmaticæ grave fulmen Arctos.
Pridem tot armis debita præmia,
In protegendæ munere Patriæ;
Pridem triumphali Coronâ
Tergeminos pepigiſſe faſces
Augemq; dignus; cur niſi proſpicias
Campeſtre ſudum? cur in eqvo placet
Palmaris exegiſſe vitæ
Curriculum? Tibi dum curulis
Se jungit omnis, purpura dum ſuo
Ceſſiſſe quævis gaudet Honorio?
Si Medus infringetur arcus,
Ni ſolitum manus apta nervi
Laxet rigorem? quò magis ignea
Ardore Martis vincitur Indoles,

Dum

Dùm nil cataphracto remittit

Ex studio, facibusq; belli?

Nec feriari sustinet uspiam

Petita celsæ subsidio rogæ?

Forfan, ter insignes orexi

Ut titulos Tibi longiore

Et Regna subdas? aut meritis nisi,

Non ominosis spebus, & aleis,

Debere magnas vis curules?

Ipsè Tui bonus Author astri.

Adepta longis fama laboribus

Nullâ malorum vi poterit quati,

At sorte, vel favore parta

Instabili ruit acta fato.

Quassata toto Troja decennio,

Irata Grajùm fulmina non pavet,

Quam trulla Neptuni, Clarosq;

Æthereâ solidavit arte.

At ipse Thebas Tydeüs eruit,

Amphionæe quæ sonitu lyre,

Molliq; surrexère cantu,

Femineis acubus domanda.

Leves myrice, pampinus impotens,

Quovis ab ipsa turbine subruï

*Radice possunt, ast adistæ
 Fulminibus viruere quercus
 In clade fortes, quæ nisi sæculis
 Crevisse norunt; fulgura quæ celer
 Accendit æer, vix coruscâ
 Dispereunt, modo luce factâ.
 Fulmen còdactò sulphure duriùs
 Nubi recoctum, non nisi maxima
 Cadit ruinâ; sic potentes
 Stare diù nequiere fasces,
 Quos longa virtus non satis imbuit;
 Sic parta centum laurus adoreis
 Florebit æternum, feretq;
 Intrepidâ grave fronde telum.
 Et tu mereri Patritios diù
 Mavis honores, quàm levibus Tibi
 Venire donis, & decorâ
 Canitie galeas replere,
 Ut flore possis purpureo frui;
 Sed, cede votis, cede curulibus,
 Quæ Te Senatorum nitenti
 Accelerant sociare circo.*

ODE

O D E XXXIV.

*Eucharisticon, Eucharistico Principi
pro fine II. Libri.*

Supplex flecte genu, collaq; cernua
Demisso viridis palmite Daphnidos,
Notas fronte profundâ
Aras Musa reverbera.

Dùm portum tabulis jam tenet alteris,
Et sudât gemino pagina littore,
Pronâ puppe saluta
Æternæ Cereris Pharon.

Aût quot sunt apices, quot tenues notæ,
Quot signat memores linea margines,
Quot dat charta lituras,
Tot JESUM titulis cole.

Toto Pierij munere carminis,
Et buxi modulis, & sonitu lyræ,
Pennarumq; tributis,
Toto culmine servies.

Augustis niveæ laudibus Hostiæ
Impensura nives candida pagina,

Et

Et lac fave papyri
Plenis eggeret alvèis.

At Tu Musa tuæ sis memor orbitæ,
Et jacta lapidem, quæ vacat, alterum,
Insculptura perenni
Laudes, & Calamos DEO.

LIBER

I

LIBER TERTIUS
LYRICORVM
ODE I.

REX CORDIUM JESUS,
In Eucharistica Pompa
Regnum animorum occupat.

Quid mihi tellus, vel amata Tethys
Ferre, dilecto potuere JESU
Dignius? quid spes gravis? & potentum
Curia Regum?

Omne possedit meus ille Princeps
Atrium cordis, quoties in animas,
Esledo Panis vehitur rotundo,
Pectoris arces.

Obviam supplex ruit aula tota
Sensuum, totis, animam secuti,
Viribus, Cives rationis; & jam
Fracta voluntas:

A

Hinc

Hinc potestates animæ, profundo
 Affluunt cultu, tenuemq; censum
 Ære virtutis, vel amoris auro

Divite, solvunt.

Inde, quas misit DEUS ipse dotes,
 Gratiaè magno còeunt tributo,
 Et quod ex usu sibi forte tanti

Muneris extat.

Ad pedes maniceps cadit appetitus,
 Plebsq; multarum vaga passionum;
 Jussa jam molles tolerare frænos,

Principe JESU.

Hic, ubi sedit medio quieti
 In Throno Cordis, quod amicit undans
 Sangvinis murex, quod honorat almis

Gratia gazis;

Intimis Regem profitetur extis,
 Omnibus stillis, atomisq; laxæ
 Carnis, & pulsu quatiente venas

Subditus ardor.

Parte venarum fluit æquor unâ,
 Alluens blando solium susurro;
 Alterâ, flammæ amor innocenti

Iride flectit.

Side-

Siderum Cæli vice, lampadûmvé,
 Offa torrentes animant medullas,
 Et calet roto, DEUS æstuosi
 Pectoris Orbe.

ODE II.

Aulicos fastus pauper animus triumphat.

Mihi tepentem pauper obit fœcum,
 Frondes Sabeas, aut salices Paphos
 Perosus ignis: nec Gelonam
 Torret avim, Dolopesq; Cervos;
 Non educatas Hæmoniâ nive
 Feras, nec aprum fert Erymanthium
 Venator audax, quem retortis,
 Urat edax meus ignis, extis:
 Non ære multo, vel Seqvanâ nimis
 Obsessus offâ pugnat inermibus
 Aqvis; sed immuni calore,
 Exiguum recreat caminum.
 Pingves Atræi, vel Sybaritidis,
 Regniq; gemmâ Niliaci cibos
 Fastidit infames, colono
 Farre satur, tenuiq; caulç.

A 2

Fabæ

Fabæ minores, aut olus innocens,
 Et quod Paternus nutrit ager, mihi
 Frugalis efus; & tenella

Lanigeræ satis agna Matris:
 Necdumq; Lunam cornibus exhibens
 Frons parva tauri; sat volucris vigil,
 Anserq; Sano, Vistulave,
 Non Tyberi, Rhodanoq; lotus.

Quod si nec illis fas epulis frui;
 Parco domatur sæpius arida

Fames salino, vel refectæ

Parva Ceres famulata mensæ.

Quid turba coctrix? quid tumidæ procax
 Agmen culinæ? naribus invidis

Cibos, & aspectu famente,

Quam Dominus, prius abligurit.

Sat unus, uni vernula ferculo,

Odi ministros: qui parat, hic ferat;

Sit mensa simplex, quæ Phlegræos

Non animet, Cypriosq; vultus;

Raptus Sicanos, aut Phrygias faces,

Joviç questum non det Agenorem:

O! quam beatiore cultu,

Liba, rudis, sua cespes ornat.

Sed

Sed & lacunar non amo fulgidum :

Exile tectum me fovet, aureas

Domos supergressum Neronis,

Et paries nisi nudus alget.

Quid illa gemmis torpida stragula ?

Et igne tortum, sub pedibus novas,

Aurum, tremiscens malleorum,

Et soleæ petulantis iras ?

Quid marmor exul ? gypsea prælia ?

Rodensq; fastum dens ferus Indiæ ?

Quid tot catenatæ superbo

Nereides, fluvijq; sumptu ?

Laudes avitas, & patrimonia

Quæsitæ longo sanguine, distrahunt :

At pauper usus, sæpe magnos

Accumulat moderando census.

Hem ! quanta torvis præda sumus Getis !

Quantos refigit Thrax laquearibus

Nostris triumphos ! & Polono

Bosphoreas inamicit aulas

Superbus auro ! quot Gothicæ rates

Vexere victâ Balthide Patrios

Fastus, & adjecere Svecis

Conjugibus, spoliū Lecharum

Insigne Matrum! Moschus, & Artaces,
 Nos pænè nostris contudit ensibus,
 Ussitq; turpes, conflagrato
 Orbe notas, memoremq; cladem.

O D E III.

*Ad limitatam in Eucharistico Orbe JESU
 Maiestatem.*

ADverte Cælum! Sidera! Sidera!
 Ultrò relictis currite sedibus;
 Agmenq; flammarum minorum
 De superis properate Sphæris;
 Fixæ, tenaces rumpite compedes,
 Jam majus axi pondus, & integer
 Si vos retardet fractus Orbis,
 Ad Dominæ ruat altra plantæ!
 En mota tellus cardine frigido,
 Miratur aras, atq; loquacibus
 A Sole divagante raptis
 Totum atomis treme-fecit Orbem;
 Testata magnum, scilicet, Incolam
 In Arce Templi, posthabitis Deum
 Astris morari, quam secuta
 In similes fluit aura cultus.

Sed

Sed ecce clarâ qui facie, polos,
 Qui luculentis comit Iberium

Solem capillis, ut remotos
 Irradiet Cilices, & Indos;

Hic ipse, parvo fragmine candidi
 Panis coactus, sub niveo latet

Immensus orbe, limitatâ
 Luce DEUS, positosq; Sceptro;

Qui Regna magnis Regibus adjicit;
 Ipsosq; Reges ungit, & inclytâ

Martis Coronâ, Civiumq;
 Laurigeris latus armat hastis;

Hic ipse nullo milite cingitur,
 Aras inermes exhibet, & brevis

Est parma Panis, quæ potentes
 Mille Ducum vice, textit artus.

Si planta vilis, quos habet, exerit
 De flore fructus; parvaq; plurimo

Scintilla convalescit igne,
 Quàm gelidus cinis obtegebat;

Cur flamma Cæli; cur DEUS igneos
 Condit triumphos virgineâ nive?

O! quanta Majestas sub almo
 Pane latet! modicâq; vite!

Hæc

Hæc noster illi vincula fert amor,
Molles catenas injicit hostiæ:

Ne quis coruscantes honores

Ætherei trepidaret oris?

Hæc arte solers condit amor DEUM;

Quis illa solvat vincula? quis mihi

Enodet arcanae latentis

Delicias Cereris, fidemq;?

Nam seu minori gente quis editus,

Seu purpurato vellere nobilis,

Conviva Christi, par uterq;

Angelicâ dape recreatur.

O D E IV.

*Infelix animi Regnum, ubi nec sibi paret,
nec imperat.*

PArere frenis, quos agit ambitus,
Turpesq; luxus, servitium grave:

Cùm nec tot impendi labores

Sufficiant, quot obire poscit

Cupido rerum; seq; suo premit

Desideratæ munere copiæ;

Sic ore vix libante primo,

Mox animum novus ardor urit;

Illoq;

LYRICO RVM

9

Illoq̄ pulso, provocat igneam
Mentem voluptas, lenior arripi,
Ut sic perenne mancipatis

Dissidium nisi crescat annis.

Nunc pelta Spartæ, nunc clypei placent,

Jam parvus Ajax, jam minor Hercules,

Spirante bellacem Gradivum,

Et populos, aciesq̄, mente.

Sed vix severâ Mars face splenduit,

Pacatoris limina Curia

Plus æstimantur; hinc quieti

Est melior rata palma Phæbi,

Umbrasq̄ Cyrrhæ quærimus, & breve

Intemperatis viribus otium;

Nam mens curuli, Patriæq̄

Nata diu nequit attineri

Umbris, vel antris; hinc, iterum, leves

Coquit medullas, aut honor, aut Paphus;

Nunquam quieturo calore,

Dum miseræ fluct aura vitæ:

Quò tanta vergit luxuries sui?

Et fervor exlex? & vaga pectora?

Nec mite mentis purpuratæ

Imperium tolerare possunt?

B

Dum

Dùm laxa voti ferre licentia

Æqui regentis non patitur jugum,

Sed quò, vel effrænis Cupido,

Vel nimij trahit ardor auri,

Nec his tenendus mercibus, evolat,

Suo ruinam pondere corrigit,

Semperq; votorum Tyrannis

Impatiens jecur inflat, urit.

Torquent avaræ sollicitudines

Cor inquietum; torquet amor novus:

Immane tormentum est, quod angit

Instabiles animi calores.

Cæpisse gaudet, quod spatio brevi

Odit, suorum prodigus æstuum;

Hinc rursùs in novos honores

Spes agitur; sed & hanc repellit

Formido mentis, ne quid inertius,

Suoq; tentet non satis efficax

Culmen tumori; sic rebelles

Imperio rationis ausus

Tumultuanti semper ineptiâ

Nutant, nec ipsi ferre jugum sui,

Nec imperare contumaci

Ambitui, vitijsq; possunt.

ODE

O D E V.

Ad CLEMENTEM XI.

*Urbinatensis Collegij Piarum Scholarum
Fundatorem Munificentissimum.*

A Ttolle frontem! sidera vertice
Metire summo! non mihi paupere
Posthac triumphatura censu

Relligio Calasantiana,
Cum liberalis flumine Dexteræ,
Sanctiq; largis imbribus Hesperii,
Suoq; CLEMENTINA Stella
Te cumulat, sociatq; Cælo.

Hic ille Divi mite supercili
Demittit astrum Pauperibus Scholis,
Dignatur aspectu beato,
Et Dominâ super instat alâ.

Hic ille nostris æthereum Caput
Implere curis, sollicito sinu
Non temnit infantile vulgus
Ferre Domûs Calasantianæ!

Quem Sol Eòo, sideris abstinens
Colit profundo, cui capitis minor

Inclinat occasum Boötes,
 Ac humili cadit Orbe flamma
 Sub usq; terras: & quoties suum
 Ascendit axem Phæbus, amabile
 Signum ter augustæ curulis
 Deposito radiorum honore,
 Adorat ingens; Acroceràunia,
 Notamq; magnis laudibus excitat
 Rhodon, Quirinalemq; passim
 Memnonio canit ære famam;
 Hinc in Threïssi se glaciem freti
 Multum minaci fidere projicit,
 Flectiq; dedignata saxa,
 Vindicibus radijs flagellat.
 Invadit Hæmum, Bistonio gravis
 Marti; Latinis quod ferus obstrepat
 Cornu rigoroso triumphis,
 Et famulas jubet ire palmas
 In vota Romæ; sensit Athos DEUM,
 Sensit ruenti vertice Pelion,
 Cædemq; formidans Phlegræam,
 Præsidium sibi Vaticani
 Implorat astri; jam Capitolio
 Septemq; tutus collibus in Jovem;

Dacus

Dacus, capillofusq; Saxo

Et nimum furiosa Balthis,

Semperq; Sceptra his Aquilo minax,

Et juncta Dano portubus Anglia,

Sensere, quid Phæbus minetur,

Atq; suis tremuere Regnis;

Nam Pindus, & qui viscera digerit

Flammis Vesevus, gratus Eryx Deæ,

Alpesq; jam Pænis timendæ,

Joniæ, Siculæq; Scyllæ,

Myrtôa Tethys, & Venetus Leo,

Cilix, & Indus, Nilus, & Æthiops,

Tuis cœrcentur trophæis,

Et Lybiæ seges, & Canopi,

Servit tributo; Te Babylon ferax,

Te Persa, quondam, Medus, & Armenus

Colet profundiore cultu,

Et spolijs onerabit aras;

Canêris Orbi Maximus Arbiter,

Quem præter altæ culmina gloriæ,

Opesq; Regnorum, fidemq;

Sarmaticæ recitabit Arcto

Urbinatensis stirps Calasantij;

Tot ora famæ, tot Tibi Memnones

B;

Datu-

Datura, quot pennis vigebit,
 Quot tenerâ Tibi Pube mundus.

O D E VI.

Ad MARIAM de Gratijs
pro avertenda, & cohibenda Peste,
 Septem Sagittæ Ejaculatoriæ;

SAGITTA PRIMA
pro Regno.

JAm satis diræ necis, atq; ferri
 Grando Lechæos populata Cives,
 Impiis Lethi spatiosa merfit
 Regna procellis.

Terror armorum, faciesq; crudæ
 Militis, nunquàm priùs ante visi,
 Pænè supremo tenuère mæstas
 Funere Matres.

Sylva villosis habitanda Pardis,
 Aut ferox antrum, domus est fugatis,
 Thrace pellito, vel atroce Moscho,
 Sola puellis.

Rura

Rura crudeli peragrata ferro,
 Fertiles flavâ sine messe pagi,
 Absq̃ sæcundis gemit hâud aratus
 Campus aristis.

Carduos pingues, vel inamovendas
 Gignit urticas, vice Punicarum
 Messium, tellus latitante cæcâ
 Rupe Colono.

Sola cristati galeata Martis,
 Et sarissarum seges ampla nutat;
 Solus in castris viret efferati
 Umbo manipli.

Non pecus pleno grege, non mariti
 Candidas Matres comitantur hædi,
 Dum vorax hostis pecudum cruentâ
 Cæde rubescit;

Non sibi balans ovis innocentes
 Educat fætus, neq̃ vacca lactans,
 Justius, si non peperisset, hirtio
 Pasta Gelono.

Jamq̃ diversis agitamur armis,
 Moschici crudas Aquilonis iras,
 Atq̃ Svecorum graviora passi
 Fræna Leonum.

Hic

Hic Quirinales ope fraudulentâ
 Allicit fasces, & iniqua solvi
 Ære Civili jubet aggregatis

Præmia signis.

Ille divisis Equitum vocatus.
 Sensibus, toto ruit axe Septem-
 Prorsus expulsis populis, & omni
 Cive Trionum.

Et quod innatis odijs alebant,
 Censibus nostris reparare bellum,
 Atq; Lechæo male nundinari

Sanguine gaudent.

Obrutæ mærent sine Cive sedes,
 Urbium splendor tepet in favillis,
 Nulla jam ferrum meditantur ultiis

Oppida muris.

Ipsè tantorum propè funeratus
 Mole bellorum, sua fata trudit,
 Ipse dissentit sibi luctuosus

Sarmata damnis.

Major, at Russis, Gothicisq; bellis,
 Ingruit læsi gravis ira Cæli,
 Et supergressas fera tela Martis

Fulminat arcès.

Occu-

Occupat nigris vaga pestis alis
 Arduas urbes, tenuesq; vicos,
 Pallet exangvi tremefacta passim
 Curia morte.

Bubo ferales ululatus umbras,
 Non vacaturis sedet in sepulchris;
 Sed magis tristes inhumata terrent
 Corpora campos.

Deserit bellax sua tecta Lechus,
 In parentales animosus ignes;
 Ipsa Majestas Superum fugatur
 Mortibus attris.

Supplices ergo Tibi Gratiarum
 Mater uremus, vel olente fumo
 Vel flagratura prece, vel Sabæis
 Nubibus aras.

Pruna vel candens, vel acerra pingvis
 Thure fecundo tua munerari,
 Vel verecundis pia Flora perget
 Numina fertis.

Carpathi colles, & avarus Hanno,
 Quidquid argenti cumulant, vel auri,
 In Tuas olim Lyparæa coget
 Flamma coronas.

C

Splen.

Splendidas turre dabit hospitalis
 Leechus, affuso Tibi Cive supplex,
 Gratiae Matrem colet ara sacri

Conscia voti.

Sume langventis modo Virgo curam
 Sarmatae, nostras miserata clades,
 Pelle confusas acies, & ipsos

Pelle Tyrannos.

Cedat in notas vagus Ister oras,
 Et Tuis pridem Draco victus armis;
 Barbarus laxo Scytha, Calmucusq;

Exeat arcu.

Balthis armatas revocet phalanges,
 Jussa Neptuno Patre limitari,
 Tinniat serâ Tibi mancipata

Compede Tethys.

Altra depressis inimica terris
 Blanda componat Tua frons, amorq;
 Si Tibi cessit DEUS impediti

Tela furoris.

Cessit; en fractas Tua fert sagittas
 Dextra, fert ingens spolium sinistra,
 Frangis offensi, Pia Virgo fulmen

Flexile Caeli.

ODE

O D E VII.

SAGITTA SECUNDA

pro Ecclesia.

EXul à templis honor, & sacrarum
 Fama curarum, vacuæq; sedes,
 Improbis cedunt, viduata cultu

Jura, ruinis.

Nullus ambusto color est Tonanti,
 Insolens parvis viret herba tectis,
 Nulla Delubris vigiles adornat

Flamma lucernas.

Frigidæ Divûm sine luce mensæ,
 Cereas ædes apîs exulantis,
 Barbaro passim rapiente torvi

Milite Thracis.

Si profanatis minor ara Sacris
 Mansit, hæc fumo tenui vaporat;
 Quæ volet Divis dare, dat Gelonis

Dona Sacerdos.

Sola dejectis remorata tectis
 Luna, Divinas nisi lustrat aras,
 Sola per noctem famulantur aptis

Sidera flammis.

C 2

Ple-

Plejas hybernis lachrymata nimbis,
 Obruit, quas flet, Superùm ruinas,
 Ac suam crebro jaculatur æther

Fulmine turrim.

O pudor! quantis furiosa Dirce,
 Aut Arabs, aut Phryx, sua fana gemmis
 Ornat, & quali laqueata Cypris

Emicat auro!

Roma Junoni speculum ministrat;
 Linteo tectus, strigiliq; fulvo
 Juppiter sudat, mala fæx Dearum

Langvet in ostro.

Aureum Thraci Rhodopæa Marti
 Regna cervical posuere, quandò
 Jam redit bello, & sanie refectis

Incubat armis.

Numinis veri tumulantur aræ,
 Vix manet quædam morientis ignis
 Atra fuligo, positiq; parvo

Cespite Manes.

Corruunt ædes; cineres Avorum
 A superfusis rapiuntur undis,
 Enatat merfis malè clausa Patrum

Umbra sepulchris.

Si

Si tamen tantæ superest ruinæ
 Una, vel plures Domus alta Divûm,
 Hanc ferus Regni misero tumultu

Prædo fatigat.

Non graves gazæ, nec avara tolli
 Pyxis aurato benè tuta fundo,
 Quidquid hùc Seres, Tyrijvè portant,

Expavet hostem.

Pro dolor! Sancti calices profano
 Usui parent, bibit aut falernum,
 Aut apum nectar ferus è dicata

Pyxide Parthus.

Audet insignes trepidante flammâ
 Tauricus raptor patinas Alanis
 Ferre vaginis, liquidumq; ferro

Mancipat aurum.

Gemma Phænissas, superis adempta,
 Insidet plumas, adamante rapto
 Uritur thorax, vel adacta nigro

Vitta galero.

Nec Palatinis honor est asylius;
 Porticus Sanctæ, pia claustra, favos,
 Jussa recludi, patiuntur hostes,

Spes perit aræ.

C 3

Quò

Quò magis diras, ubi pestis, auras
 Per supernarum jubet evagari
 Arcium sedes, ubi regnat audax

Parca sepulchris.

Quis Tibi dignas cumulabit arrhas?
 Obsequi pronus, quis agente lethum
 Peste, Divinis vigilabit alma

Virgo triumphis?

Si premat Divas Libitina tures,
 Nullus astrorum radiabit ignis,
 Sola Parcarum vitiosa circum

Umbra volabit.

Irruet mæstos, animabus auctis
 Atropos pallens, Supèrum decores,
 Ni tuis, Virgo, jaculeris atra

Fara sagittis.

Tolle mortales, avidasq; lethi
 Forfices Parcæ, Tibi molle stamen
 Reddat Alecto, Tibi clausa Ditis

Serviat aula.

Nos Tibi grates, & amata Cælo
 Publico sumptu dabimus trophæa,
 Atq; Nisæo decorare saxo

Templa volemus.

ODE

O D E VIII.

S A G I T T A T E R T I A

Pro Academijs.

Quæ premit sacram gravis aura Cyrrham
Pallidis lethi vitiata pennis?

Hippocrenæas quis amarus horror
Inficit undas?

Thespias rupes, Aganippidosq;
Stagna, faustarum vice tibiaram,
Dissonis latrans ululatus implet

Luctibus orci.

Error umbrarum novus in Pelasgos
Insolens lucos, ruit orbe magno,
Et salutare Heliconis audax

Increpat umbras.

Tristior quassæ vaga frons corymbi
Nutat, & lætam faciem remittit,
Cum Cytheronem volat atra circum

Palladis ales.

Hic Medusæ sibi murmur undæ
Mæstius garrit, lachrymante rivo
Virgines Lymphæ sibi longa rumpi
Somnia plorant.

Hic

Hic supinatum feriente cornu
 Pegasus freno Lachesis recepit,
 Et super cellas equitavit arces,
 Regnaq; Phæbi.

Cynthius Grajis fidicen Camænis,
 Vix chely raptâ, radijsq; frontis,
 Flebili Musas metui relinquens,
 Fugit in astra.

Nullus in vastis Heliconis antris
 Cantus, & reddens sonat Echo cantum,
 Nullibi cygnus, facilisq; lingvæ,
 Garrula cornix.

Heu! filet Sacri nemus omne Cynthi,
 Phocidos rupes, & amæna lauri
 Sylva ferali jacet incubantis
 Funere Parcæ!

Non minus Divi spatiosa Craci
 Luget insvetis Academus umbris,
 Nobili passim viduata lætæ
 Flore juventæ.

Quas Stagyræi generosa circi
 Fama? quas docti senium Platonis?
 Peste Civiles peragrans Sedes,
 Ibit in aras?

Por-

Porticus doctas nisi rauca tuffis,
 Et Magistrales Cathedras fatigat;
 Mors Athenææ gelido Palæstræ

Pulvere sordet.

Parca victrices tegit umbra frontes
 Laureæ, raro calet Ulpianus
 Curia seruo; jacet obseratæ

Gymnadis ardor.

Ipse miratur medices, Galenus,
 Artibus, crudas, & inobsequentes
 Atropos strages, nihil Æsculapî

Pharmaca posse.

Virgo Divini studiosa Verbi,
 Quod superfusâ, Tibi luce, Sanctum
 Virgines Chartas superante, scribit

Flamen in alvo.

Sic & Infantis Schola prima Verbi,
 Diceris nobis, cui Dux Aquinas,
 Cui studet Scotus, studet æmulanti

CANTIUS æstu.

Te sequi pronæ, Cynosura clemens,
 Invocant Musæ; Tibi Delon altum
 Et verecundæ proba serua frontis

Thuracq; ponunt.

D

Tu

Tu Lechi faustas habita Palæstras,
 Morte, victrici pede, comminutâ,
 Elbreat semper tua per Lechæos.

Gratia fastosa.

Tu mihi dulcem sonitum modestæ
 Tempera buxi; placeamne Musis?
 Mitto scrutari; sed ubiq; mitem

Spiro MARIAM.

O D E IX.

SAGITTA QUARTA.

Pro limitibus Regni.

Quis modus lethi? quis euntis iræ?
 Per coronati juga celsa Craci
 Limes? an nusquam DEUS in relictas;

Prospicit arces?

Omnis, ærumnâ, lachrymisq; victa:
 Urbs in exangvi faciem coruscant:
 Nube palloris moderata, Divas:

Occupat aras:

Crine mærenti legit obsoletum
 Pulverem templi; lateresq; siccos
 Aut humam pronò scopat ore pallens:
 Curia Patrum.

Non

Non Tyri largo toga tineta succo,
 Non Erythræis agitata conchis
 Gemma, cunarum vice, purpuratas
 Vestijt Urbes.

Mygdones cultus, Phrygiasq; pallas,
 Quas acu molli bona duxit Hebe,
 In rudes succos, & amara luctu
 Funera mutant.

Non Hydaspeo saturata censu,
 Aut ab amoto Rubicone vecta,
 Urit insignes Chlamys æmulanti
 Luce lacertos.

Tutus involvit sua fata bombyx;
 Nemo, quem, textis spoliat sepulchris;
 Dum vacant Seres, neq; pinguet aucto
 Viscere murex.

Nauta Tyrreñus gravidas Achæis
 Mercibus classes, dolet atineri
 Anchoris longum, nihil æstimante
 Fœnora luctu.

Nullus afflicto nîmiùm Senatu
 Est honor gazis; teneant Mycenæ,
 Quas vehunt merces; habeat superbos
 Adria census

Hic Viro conjunx viduata mæret,
 Nec volet tantis superesse fatis,
 Aut supercumbit morientis ori

Ipsa mariti.

Hic comam Mater querulosa scindit,
 Prole ferali pereunte tabe,
 Aut sibi curæ, fugit infepultos

Saucia partus.

Vile jam gemmis caput atra comunt
 Vela; non pavor, nec opes Cytheræ,
 Nec catenatis adamante plumis

Crista renidet.

Gemmeis dives lachrymatur undis
 Despici Ganges, freta Gaditanæ:
 Tethyos plorant inamata nantis

Pignora conchæ.

Gallici prodeff minus aura flabri,
 Jam venenato fruitura vento;
 Certa pullosâ cute glis marinus

Funera signat.

Sola lugendis operata sacris,
 Prodit amisso mulier marito;
 Aut puellari lachrymâ Parentum

Ossa vigescunt.

Vir-

Virginum Virgo, satis est malorum,
Et feræ mortis; Tua regna semper,
Quæ laceffuntur, Tua sunt vetusti.

Mænia Lechi.

Mille verbanas, Clypeosq; mille,
Sustines Turris, pharetras, & arcus,
Et Tibi septem supero remiffas

Jure Sagittas.

O! Domus Divûm fabricata puro,
Quod parit Sion, vel Olympus, auro,
Gestias nostris pia limitari

Ædibus Hospes.

Surge, mortales, age, jurgiosa
Atropos leges Acheronte mergi,
Cum mori parcus Tibi fert olentes

Civis acerras.

Surge, felices age, rursus horas,
Sospitem muris revocare turbam,
Grande vectigal Tibi manat aucto

Vistula fluctu.

Serviet multâ Tibi Lechus æde,
Læta devotæ veniet supellex.
Plebis in censum, modo nos avâris

Exime Parois.

D 3

ODE

ODE X.

SAGITTA QUINTA.

Pro Ministris utriusq; Ordinis.

Frangitur longis grave pulla damnis,
Si relaxari nequit à ruina,
Sit licet partis toties triumphis,

Excita virtus.

Biston excussis toties sagittis,
Decapillatâ Merq; fugatur;
Ni relanguentem moderêre nervum,

Frangitur arcus.

Quæ tulit ventos, hyemesq; savas,
Ac obæratos Aquilone nimbos,
Concidit crebro malè verberata

Fulmine quercus.

Sæpius vasto ratis acta Ponto
Mergitur tandem, rapiente nigrâ
Nube Pollucem, nisi quassa siccet

Littore vela.

Abstinent bellis aliquando Thraces;
Antra Gætulus Leo cæde longâ
Respicit Sordens; hebetata condit

Spicula Medus.

Quid

L Y R I C O R U M

31

Quid? sub immensis animus procellis,
Jam fenescenti minor Orbis irā
Non cadet? magnas superante vires

Mole dolorum:

Quid? Musurmanis animosa palmis,
Ad tot hostiles Equitum tumultus
Non ruet, multum tenuata grandi

Lechia fato?

Sternit infractum Paris ense Phthium,
Ipsa quem ferro Thetis asperavit;
Durus Alcides, tamen igne lento

Perditur Oetæ.

Jam novem cæsæ rediēre messes,
Cum gravis belli seges, & rapinæ
Fertili damno viret, in Polonis

Undiq; Regnis.

Excolit fætos Scythicis, Gothicisq;
Falcibus campos, & equis Colonus,
Nostra diffusis humus exterorum

Luxibus undat.

Quo Palatinæ decor altus aulæ,
Pube festivos ineunte plausus?

Quo pharetrata cecidit cohortis

Splendor avitus?

Aurei

Aurei currus, & adempta brumæ
 Nix quadrigarum, phaleræq; solis
 Æmulæ? totis abeunt severo

Ufibus hosti.

Hic, ubi castæ tepuère nuptæ,
 Barbarus turpi jacet hostis armo,
 Qui verecundos thorus egit ignes,

Sudat Alano!

Hicnè Thrax, cæspes tibi Martialis?
 Hic lapis, parvam caput in quietem
 Excipit? talem Rhodopæa portant

Plaustra Gradivum?

Nón viris tutum latus assidente
 Est Heræ, sævus quoties Gelonus
 Accubat; nusquam licet expetitos

Ire per agros.

Quæ potest longam Domus ulla pacem
 Ferre? quis parvum sedet ad salinum
 Tutus? aut serâ cohibere lentos

Falce manîplos?

Terror infecti maculosus oris,
 Murmur Hircanæ tigridis, vel Ursi,
 In salebrosæ cava saxa sylvæ

Vulgus abegit.

Quis

Quis Scytham torvum, furiasq; Moschi
 Non pavet? nullis ubi freta signis,
 Cogitur scisso latitare tristis

Patria Cive.

Sed malum trudunt, mala duriora,
 Quod chalybs atrox nece præterivit;
 Atra lethali sibi pestis agmen

Vendicat urnâ.

More balantis gregis, aut sonoræ,
 Quæ simul clauso perit alveari
 Alitis, toto maculosa pallent

Corpora campo.

Testa, vagitu comitante, mæstæ
 Deterunt Matres, nemora alta quærunt;
 Nec nemus tutum; ruit evaganti

Funere pestis;

Flebilis ripas, fluvioq; nantes
 Insulas poscit, sed & insulari
 Pace submotâ, cadit insoluto

Navita nauulo.

Virgo Castrenses imitata palmas
 Nobili Patrum, Pro-Avumq; famâ
 Nata, sis Lecho Decus, Ordiniq;
 Sidus Equestri.

E

Pel-

Pelle gentiles acies Gradivi,
 Pelle mortalis maculas furoris,
 Regna per, nullis celerare fas sit,
 Te Duce fatis.

Nos ubi Virgo regis; Arctos audax,
 Et pharetrati fera bella Parthi,
 Nil nocent; laxas inimica pestis
 Contrahit alas.

At Lechus multâ prece, victimisq;
 Gestiet sacras cumulare laudes;
 Ædibus nostris Tua præferetur
 Semper Imago.

Hinnulos capræ, vel ovis, salaces,
 Usta taurorum juga non litamus,
 Cor Tibi supplex, & opes Paternæ
 Virgo placebunt.

ODE XI.

SAGITTA SEXTA.

Pro Plebe.

Mercuri, nam tu potis es supernis
 Irreluctantes revocare manes
 Arcibus, notos cane jam silente
 Eripe vultus.

Dum

Dum renitenti freta scindit ære
 Vix capax tantis animabus unus
 Portitor nigræ Stygis, & gravata
 Cymba laborat.

Redde, qui nostras propè testis aures
 Instruat, quanto ruitur tumultu?

Quos Avernalis modo mancipavit
 Regia manes?

Jamq̄ sopitus vigilante virgâ
 Janitor; terras adit obsecuta
 Umbra, quæ Regno, populisq̄ tali
 Voce minatur:

Desinant crudæ fera monstra terræ,
 Et malæ fraudes, & avarus ardor,
 Omne fas ruptum, scelus, & dolosæ
 Crimina mentis:

Dira vicinæ segetis cupido,
 Alteri natis spoliata botris
 Vitis, & nunquam satis invidendi
 Cura peculî:

Quidquid Ægæo, ratis, Apuloq̄
 Avehit Cælo; quod ager Sichæus
 Educat; nostro sitis atra velle

Ferre novali:

E 2

Mel-

Mella quæ sylvæ dat apis Calabræ,
 Aut Hymettæis operosa campis,
 Vellus Argivum, Tyriasq; lanas

Fervor habendi.

Dives armentis vocat hos Agenor,
 Vallis Admeti benè mugit illis,
 Et sibi parvo nisi grex videtur

Ire juvenco.

Impiæ cædes, socijsq; tincti
 Cladibus Manes, & iniqua Fratrum
 Bella, de parvo genialis agri

Limite mota.

Nullus expulso titulus parenti,
 Præter atroces furias, & ictus,
 Et famem duram, datus in scelesto

Sæpe Nepote.

Livor invisus, mala vis fruendi,
 Quæ rigorosas acies cœgit,
 Vel Duces turpi laqueo, vel ipso

Sustulit ense.

Ignis incestus, Paphiæq; flammæ,
 Et maritalis spolium cubilis,
 Aut quod infames simul educarunt

Crimen Erynnæ.

Nul-

Nullus infirmæ decor est senectæ;
 Nulla languentis pietas egeni;
 Pauperes nullo manus ampla mensas
 Munere donat.

Dixit; & rursus properante fato
 In Charonthæâ retrò vecta cymba est;
 Tot viros uno populosq; Parcæ
 Remige fertis!

Iusta nos læsi premit ira Cæli,
 Iusta ferales Libitina taxos
 Plantat, & longo remeantis hostis
 Marte domantur.

Exeat nostris furor omnis aulis,
 Et verecundi redeant pudores,
 Pulsa Lechæas Themis ultrò sedes
 Rursus obibit.

Rursus aurato radiata sole
 Pax, & innubis facies avorum;
 Et triumphales rutilante flammæ
 Arce recurrent.

Ibit attrito cicurata collo
 Sub coruscanti pede gratiosæ
 Virginis, fractis mala pestis ibit
 Viribus Orci.

Illa funestis cita subvenire
 Civibus, gratas ubi sentit ædes;
 Illa fœcundis opulenta fertis
 Sæcula reddet.

O D E XII.

SAGITTA SEPTIMA.

Pro Religione.

NO, quidem Divæ, pia cura, Matris
 Sub lacertosâ satis ejus alâ
 Vivimus tuti, nec acuta Parcæ

Arma timemus.

Novimus, quid sit Dea cæca? quantum
 Irreperculo jaculetur arcu,

Et quibus telis noceat, quis attri

Limes averni?

Mors mihi, vox est, & inane nomen,

Sivè privatæ via parva vitæ,

Quâ datâ liber petit eminentes

Spiritus arces.

Vana Parcarum colus otioso

Ducitur fuso, Siculâ júbente

In suum rapta, sibi forte nere

Stamina mundum.

Nec

Nec coronatis, Tyriæ, Phrygumq;
 Manibus lanæ, vel opes perosis
 Simplicis villi, sed idem est utrisq;

Tonsile filum.

Tænari portas, & avara Ditis
 Regna, Cocytum, Stygiasq; ripas
 Rideo, vel quam Radamanthe pulsas

Litibus urnam.

Tantalus sicco vaga poma trudens
 In fretum mento, Tytiusq; vultur,
 Et Charon raucus, nisi ficta Graijs

Nomina Musis.

Styx, & invisæ pecus omne Lethes,
 Mors Avernali famulata Regi,
 Quam scelus gignit, pede trita Christi

Fræna momordit.

Sola, quæ Divas animabus arces
 Dimovet, mansit, mala mors vocata;
 Quæ nisi vitam meliore vitæ

Fænore mutat.

Ergo ferales metuemus horas?
 Quæ Polo mites animas redonant,
 Funeri multâ face prænitente

Ætheris alti?

Non

Non quòd optatæ sit inanis horror
 Mortis, aut lethum gelidi timemus;
 Sed quòd aſtrorum maculoſa peſtis

Implicat iram.

Parce ſtellati pie Rex Olympi
 Et mori pronum cohibe furorem,
 Peſtis offenſo niſi dente dura

Marmora lædat.

Virgo, quâ noſtræ Duce ſigna vitæ
 Calafantino cumulamus Aſtro,
 Flecte placatos in egena lucis

Agmina cultus.

Nos adhuc ſtamus tibi parva turba,
 More ſurgentis ſine fronde plantæ,
 Nec recollectis ubi languet infans

Viribus amnis.

Si ferâ noſtram temerare falce
 Mors volet meſſem, quod abiret agmen
 Sospes? & quanto colereriſ igne

Pauperis aræ?

Dextra pennatis tibi ſtriſta telis
 Exitum victo minitatur Orco,
 Nata cœu Delos, vel Amazon audax,

Uteriſ armis.

Pri-

Prima Sirene benè jam Zacyntho
 Ac Ulyssææ metuenda ceræ,
 Prima Te nobis Italo colendam
 Transtulit Orbe.

Nam Faventini priùs axe Cæli,
 Peste quassato populo vocata es,
 Et sagittatâ nece, Gratiarum
 Virgo recepta.

Inde Lechæas miserata mortes,
 Hesperas gentes, Latiosq; colles
 Deserens, cani pharetrata Lechi
 Regna revisis.

Nos Tibi primas pia turba curas,
 Nos trophæorum decus immolamus,
 Diceris passim Calasantiani
 Gratia Templi.

Hic venenato nece pestis atræ
 Æger, affuso Tibi civis auro,
 Sistitur, sanos cui Diva soles
 Virgo reducis.

Quæ faves toti pia Mater Orbi,
 Et Tuam serva peto Mariani
 Nominis gentem, Tibi quæ modestis
 Supplicat aris.

F

Lar-

Largior posthac mea penna toto
 Fonte Mularum, Tibi liberales
 Obruct chartas, Tibi fundet amnes

Pagina laudum.

Te mihi læto canet ore Phæbus,
 Te vigil Lunæ foret igne lampas,
 Immori magno sine labe Natæ

Dicar honori.

ODE XIII.

GRATIARUM MARIÆ.

Ad sagittas argenteas è Scholis oblatas.

Carmen Votivum.

Regina, densis cinctæ phalangibus,
 Quas armat æther, quas Thetis & solum?

Hinc clangor admugit tubarum,

Hinc equitum, peditumq; raucæ

Quid grande voces, tristeq; murmurant?

Enses, & arcus, tela, Erymanthides

Surgunt in Ornos, fulgurantis

Celsa ferit nitor astra ferri?

Latèpatentes occupat areas

Vis magna belli; quid sibi tanta vult

Seges

Seges Gradivi? nùm Tonantem
Centimani Gygis arma pulsant?

Tu nempe robur, Tu popularibus
Adaucta signis prælia conferes,
Tu Virgo castrorum Trophæa
Ac aciem dabis ordinatam.

Tibi cruento Phyllirius pugil
Potus veneno, quas super æthera
Evexit è Lerna Sagittas,
Jam pretij melioris offert;
Dictæa Princeps cum pharetra gravi,
Feris timendum, Thracibus abstinens
Diana cornu, Gnosiosq;
Mille simul Tibi flectit arcus.

Sêu Bactra, sêu nos terreat insolens
Multùm timendi Massagetæ manus;
Auriga quondam, jam Tyrannus,
Sêu rigido populetur igne

Terras Bôotes; sêu Borealibus
Inflatus armis, classeq; Balthica
Prædo coronarum perennis,
Sarmaticum premat ense mundum;

Quicumq; demum barbarus irruat
Arcton Polonam, debilis ad Tua

Labetur arma, vix beatam
 Obijcies aciem MARIA;
 Quæ, dum minacem dextera Numinis
 Tetendit arcum, sævaq; spicula
 Direxit in caput nocentûm,
 Armigerâ prece restitisti.
 Ut ergo Præses Mercurialium
 Sis hinc laborum, nostraq; cælico
 Lycæa defendas favore,
 Cum calamis simul immolamus
 Lèves Sagittas, quæ vel Apollinis,
 Vel Sarmatarum pondus amabile
 Latus tuentur, prosperoq;
 Sæpè Duces, Arabesq; turmas
 Ictu laceffunt; sic Tibi Martios
 In apparatus tela volucra
 Litamus, aternæ voventes
 Militiæ pia signa Cæli.

ODE

O D E XIV.

A D C L E M E N T E M XI.

P. T. O. M.

Regia eius magnificentia Tybri comparatur.

INDUCIS Urbi Maxime Pontifex,
 Extra torosas non solitum Tybrim
 Ripas vagari, dum profuso
 Munificæ ruis amne dextræ,
 Et æmulanti flumine divitis
 Gazzæ, per agros, per juga Dauniæ,
 Per tecta Divorum, Larescq;
 In superos populumq; manas.
 Sed Tu potenti latius ostio
 Fluctuq; major defluis aureo;
 Miratur Apenninus ingens,
 Unde novus spatiosiore
 Amnis profundo, quàm Tybris æstuat?
 Illiq; rupes grandibus ostijs
 Laxat, recepturus ruentem;
 Illi humiles jubet ire colles;
 Ni clausa spernas viscera montium,
 Captumq; ditem turpiter inferis

F 3

Ser-

Servire lucris, & sepultos
In tenebris latitare census

Damnes fluentis munere gratiæ,

Quæ per nitentes volvitur areas

Aulæ-Quirinalis, sitimq̃

Tantalei fugat ore vulgi:

Inundat aras, Templaq̃ gemmeis

Indi procellis, ne sibi ditior

Ganges, Erythræumq̃ littus,

Quam superæ videantur arces:

Affurgit intra mania Romuli,

Pecuniosi viribus alvei,

Littusq̃ Tyrrhenum relaxat

Diluvio melioris auri.

Sic sic beatis nummifluæ manûs,

Gentem Latinam fluctibus obruis,

Gemmaq̃ tempestate clarâ

Hesperios saturas penates.

Sic nostra toto Maxime Pontifex,

Lycæa sacre Tybri opulentia

Offundis, ut Tibi Sicanis

Vorticibus minor Hippocrene

Adaucta crescat, quæ rutilas Hebri

Non sic arenas, non pretium fluens,

Curat

Curat vadorum, quàm quod alta,

Grande Tuum vehit amne nomen.

Et jam coruscòs Erydanus Tibi

Inflectit amnes, ut sociabili

In astra diffundatur æstu

Sidereis cumulatus undis;

Ni præter ignes ætheris & Padi

Adulta Romæ jam Tibi sidera

Accendat orbis, quæ Latino

Hesperiaë vice lucis ardent:

Et ipse servit flumine subdito

Commistus astris Erydanus Tibi,

Tuisq; stellis, ille quàmvis

Obruerit Phaetontis ignes.

O D E X V.

Ad COR JESU.

COR JESU teneris ignibus æstuans

Rupit contigui vincula pectoris,

Æternamq; salutem

Pleno prodidit ostio.

Non hoc Assyriæ credite lanceæ

Vulnus, quæ ~~re~~cum dissecuit latus,

Non sunt crimina dextræ,

Portam fregit amor sibi.

Affi-

Affixit nimis viscera luctibus,
 Concussit validis pectora pulsibus,
 Ut solvisset Asylum

Per prærupta ruentibus.

En quantis Cor amans laxat hiatibus!

Ut toto miseris hauriat advenas

Fundo cordis aperti,

Extra tela Proserpinæ!

Ut secum superis inferat arcibus,

Pignus dulce animæ, quod scelus impotens

De stellante beatæ

Arcet limite Patriæ.

Effundit rapidi fluminis in modum

Angusti rubecos sanguinis alveos,

Ut raptas Stygis amne

Astris inveheret rates.

Et ne, quæ medijs gutta meatibus

Hæsisset, moriens, flectit amor caput,

Ut vidisset an omnis

Effluxit lateri liquor.

O! quis sollicitum Cor superet DEI?

Quis JESUM paribus vincat amoribus

Ut si flagret ut Æthna,

Uraturq; Vesuvio.

Quo

Quo desiderio fervet atrocibus

Configi jaculis, ut reparet meæ

Vulnus flebile vitæ

Æterno medicamine?

O! cor quo Tyriæ murice purpuræ,

Gemmarumq; piâ grandine Te mihi

Supplex obteget ara?

Dives Regia vestiet?

Ut tanti pretium sanguinis innocens

Murex restituat, vel niveum jubar

Gemmæ, suavè refundat

Guttarum pelagus Tibi?

Sed nec Sidonij velleris ambitu,

Nec quovis tumidæ munere Regiæ

Placatur, nisi tristem

Impendas lachrymam Deo.

O D E XVI.

PANEGYRIS LYRICA

CLEMENTI XI.

P. T. O. M.

In arma Gentilitia Montium.

Regnare Montes credimus; ut Tuo
In septicolli Culmine, Regiam

Firmavit orbis, & ter auctum
 Imposuit Diadema Monti.
 Mox Oëta sacris manibus Herculis
 Stipatus, alto se minuit jugo,
 Umbrâq; compressit jacentes
 Thessaliæ, Macetumq; terras;
 Secum lacerti grandis at astringer
 Maurus, minores præcipitat Deos,
 Jovemq; Saturnumq; vinctum
 Ad Dominas jacit usq; plantas.
 Superba secum culmina deijcit
 Olympus, & quod sideribus caput
 Invexit, huc fert, quem sequetur
 Pugil, Olympiacæq; palmæ.
 Submittit Hæmus Bistone nobiles
 Cum Marte laurus, & nemus inclytum
 Sternit corymborum, Latinis
 Quæ reparent nova ferta sceptris.
 Parnassus audax collibus & Deo,
 Extra jugosæ limina Phocidos
 Molitur ire, Vaticanis
 Associans Heliconæ clivis.
 Ut pressit amnem, Flumina Tybrio,
 Et Hippocrenen miscuit æquori,

Movit

Movit Camænas, Cynthiumq̃

E gemina recitare rupe

Alternæ Romæ classica; quod Deæ

Parere molles, ipseq̃ Delius,

Ultrò soluturi tributum;

Pontifices cecinere plausus.

Pulchro venustæ fænore gloriæ

Apollo

Regnes Deorum Maxime Maxime,

CLEMENS, Coronarum vetusti

Exuperans monumenta sceptri.

Alto beati culmine Nominis

Musa

Affurge Regum Maxime Maxime,

CLEMENS, Tyararum per ævum

Septuplici memorande Regno.

Unus Latinis fascibus emines,

Apollo

Quem Regna Patrem, quem Superi sibi

Legere Tutorem, Tuusq̃

Quem populus petit esse Regem.

Solus trecentis major Honoribus,

Musa

Vel ore mundi, vel placito Dei,

Vocaris in caput Polorum,

Purpurei vel amore circi.

Vices superni Numinis exhibes,

Apollo

Sêu danda terris gaudia, sêu grave

Fulmen cœercendo furori,

Sed leuius Tua flamma plectit.

Sedem Tonantis non minor occupas,

Musa

Sêu blanda spiras otia, sêu rubens

Manus trifulco punit igne,

Mite tamen nisi fulmen urges.

Tu Fata Regum, Tu populi necem,

Apollo

Vitamq; sacro pectore sustines;

Sortesq;, fortunâq; toti

Distribuit Tua dextra mundo.

Tu vota terræ sufficis, & pias

Musa

Imples curules, emerito Duce,

Fasces, Galeratumq; culmen

Sidereis aciebus ornas.

Quidquid sereno fulgurat æthere,

Apollo

Quidquid secundis riserit aleis,

Manabit à Te, reddis orbi

Lætitiâs, hilaremq; vultum.

Quidquid remotis scripseris Urbibus,

Musa

Quidquid propinquo dixeris accolæ,

Pontiâq;, Terrarumq; Regnis,

Pulchra salus fluit hinc in orbem.

Compesce cantum Cynthie, Virginum

Respiret ardor; maxima gloria,

Uno

Uno recenseri triumpho

Non poterit; sed ut acriores

In tanta vires classica colliges ,

Mentemq; plenam Musa receperit ;

Rursus ter Augustum Parentem

Perpetuo geminate plectro.

O D E XVII.

Quies inquieta ambitio.

Componat ingens Carpathium mare,

Et pertinacem fervere Nereum,

Ipsamq; Tethyn belluosam

In modico prius amne claudat

Leni timendam sæpe silentio;

Qui fluctuosis ambitionibus

Limen , quiescentesq; ripas

Regnivago jacet in calore.

Prius tumentis mobilis in freto

Nascente Delos stabit Apolline ,

Ne tanta Latonæ propago

Ambiguus agitur undis ,

Jam cerra fundi; Taurifero prius

Coget receptos Dux Ithacæ leves

In utre ventorum furores,
 Hippotadâ minùs id probante ;
 Et ipsa Phæbe currere debilis
 Menses avaris non rapiet rotis ,
 Motusq; sphærarum perennes
 Obriguo priùs axe stabunt ;
 Quàm curiosi labilis ingenij
 Libido certæ limine gloriæ
 Arctetur , & constante rerum
 Continuet sua vota fundor
 Quàm magna parvis ambitio fibris
 Sedebit, auri, & sanguinis abstinens ;
 Quæ dum coarctari videtur,
 Sollicito magis igne fervet.
 Quem Pella Regem non capit, aut Athos
 Umbriâ nivali Lemnon inambulans ,
 Illum nec Eos , nec Canopus ,
 Frænat, Achæmeniæq; gazæ ;
 Sic orbe victo , vincitur ambitu ,
 Servitq; votis post juga Persiæ ,
 Nunquam reperturus capacem
 Tot solijs animo quietem.
 Sed & minores imperio viri
 Semper vaganti p. ctore fluctuant,

Nun

Nunc æquor Ægæum, brevesq;
 Cycladas, Ioniumq; marmor
 Placet Sicano remige frangere,
 Longos avaris classibus, aut rati,
 Fulgente Phryxæi rapinâ
 Velleris, indigitare portus;
 Rursus protervum Castora dicimus,
 Infame crebris naufragijs mare;
 Mollis Sagunthini voluptas
 Ridet agri, segetesq; Mauræ;
 Sed sæpe mendax displicuit Ceres,
 Aut mersa largis imbribus, aut siti
 Adulta plus torrentis astri,
 Aut gelidâ populata brumâ,
 Nec vasta plenis horrea messibus,
 Nec jacta grato fænore semina
 Reddens laboranti Colono
 In viridi morietur herba.
 Hinc læta Diète, vel Sybaris vocat;
 Venale ridet mercibus atrium,
 Damnante rusticos pudores,
 Urbe viris, opibusq; clara;
 Nec hic avaræ flamma libidinis
 Quiescit; & quò plus habet, invido

Plus

Plus ardet igne, vix domanda
Attalico Lybicoq; censu.

ODE XVIII.

Virtus in adversis erectior.

Mors assvetâ periculis
Infra se rigidos despicit impetus;
Frontem cladibus erigit,
Et gaudet, quoties integra cæditur.
 Palmæ præmia vulnerum:
Quæ nunquam caluit, quomodo laureæ
 Est frons, ut stybij capax?
Sudores recreat pulvis Olympicus,
 Et pingves oleo toros,
Quos Athleta feris contudit ictibus.
 Molles frigida sarculos
Euri flabra necant; at validas pyrus
 Non franget gravis Æolus.
Sic magnes chalybis pabula diligit;
 Virtus est bona prælijs.
Nam cum dura manu fata repercutit,
 Pulchris crescit adoreis;
Insultant scopulis æquora, non nocent,

Et

Et quæ Nereus æstuans
 Non fregit , placidis Acroceraunia
 Lambit rursus aquis mare.
 In scyllas Siculæ marmora Tethyos
 Impingunt , sed inaniter ;
 Iras non metuunt saxea pectora ;
 Daphnen fulmina lauream
 Terrent , non feriunt ; pulchrius eviret ,
 Quæ fluxit fragor igneus.
 Altorum tetigit culmina montium
 Nimbis Juppiter impiger,
 Sed jactus resilit sæpius in Jovem
 Ignis , rupe superstite.
 Nec tristes Hyadæ , nec niger Africanus ,
 Phæbum , nec Notus obruet ;
 Nam quàmvis pluviam nube reconditur ,
 Noctem fidere verberat.
 Sic pulsata malis pectora , nobili
 Effulgent sibi laureâ ;
 Sêu fatum quatiat , sêu rabies fera
 Armorum , nihil æstimes ;
 Si sortem rapuit , mænia diffidit , ,
 Fortis mens manet integra.
Libertas animi maxima , turbidos

H

Casus,

*Casus posse pati, & malum;
Vires quisq; suas, cum tolerat, probat.*

O D E XIX

P A N E G Y R I S L Y R I C A.

C L E M E N T I

P. T. O. M.

Eius Regia Clementia.

Resume laudes, & sonitum lyrae,
Grandes triumphos Cynthie suscita;

Si Musa tantarum capax est

Et tenuis lyra laurearum.

Sed plus, vel æquis viribus aggredi,

Imparq; carmen dicere præcipit

Serena CLEMENTIS venustas,

Et Domine nota blanda frontis.

CLEMENS, aperti gratia pectoris,

Innube fidus, Gentis amor Turæ,

Cui Nomen in mansveta traxit

Ora Charis, placidosq; mores.

CLEMENS, serenis vultibus Ausonem

Musa

Dignatus orbem, pacetq; cordeq;

Cui Nomen, & Fortuna clemens,

In similes vocat astra laudes.

Apollo

Quoscunq; finxit Roma vetus sibi

Apollo

Regnare miti fidere Principes,

Dicentur immanes Tyranni,

Sceptra quibus Tua comparantur.

Quidcunq; fausti concipit Hesperus,

Musa

Jovemq; nobis si Capitolium

Præsentet, ad Tuos amores,

Est rigidus, nimiaq; flammæ.

Augustus alter; sed senio probus

Apollo

Rex iste fulget, sanguine civium

In flore sordet; Tu per omne

Conspiceris bonus esse Regnum.

Non hic amatos Ægeriæ Numas

Musa

Pio colemus munere, Te penes;

Vincis, quid aut sanctum Latinis,

Aut placidum, memoratur aris.

Nullum cruentis civibus Actium,

Nullâ coêrces imperium nece;

Apollo

Tuâq; detrimenta vitæ

Post populi proba vota ponis.

Nullus charybdes sanguis inebriat,

Musa

Rarusq; licitor fascibus inclytas

Cruentat Urbes, dum nec unam

Civis amas cecidisse stillam.

H 2

O! quâma

O! quàm benignis floret honoribus
Volente divo Dàunia Principe!

Apollo

Quando pererrant undequaq;
Ænotriæ grege Faustitates.

Quàm grata terræ ridet amœnitas,
Lætoq; vulgus solvitur otio,

Musa

Salusq;, candorq;, & jocofus
Aufonijs lepos, undat agris!

Reges in ipsos jus Tibi tradidit
Fortuna mundi; non tamen exeris

Apollo

Vires ter insignis Tiaræ,
Aut tumido teris arma fastu.

Regum coronas, aurea frontium
Donas remotis præmia gentibus,

Musa

Tamen nec ostendis potentes,
Nec toleras animi triumphos.

Quæ surgit orbiglória? quod decus
Evecta eíngit tempora Regium?

Apollo

Quod non ad augustas jaceret,
Officio meliore plantas.

Quis splendor Urbes permeat, aut novis
Arrisit astris? quin simul à Tua

Musa

Non manet in nos sanctitate,
Unde salus fluit, atq; vita.

Nos

LYRICORVM

61

Nos parva, Princeps, cura Tibi sumus;
Nec fortè magnis Regibus expedit,
Imbelle misceri tributum,

Apollo

Quod tenues cecinère Musæ.

Sed si minores sol atomos trahit,
Qui Regna lustrat, sideribus præest;
Jam ferta Phæbi, subditasq;
Respicies Pius Author aras.

Musæ

Subsiste rursus Phæbe! recentibus
Opus trophæis, publica spes vocat,
Causæq; sceptrorum beatas
Pontificis petière curas.

O D E XX

Septem ancipites Gladij

Seu Septem dolorosi cordis funera

B. M. VIRGINIS DOLOROSÆ.

GLADIVS PRIMVS

*IESUS per iugulos puerorum quesitus, Fugâ in
Ægyptum servatur.*

Sic Palæstinas, pia Virgo Matres,
Dulce regnantis Genus Isaaci,
Et nurus sanctas, & amica Cælo
Deseris arva?

Sic Idumææ Tibi Regna terræ,
 Et triumphales Solymæ corymbi,
 Et rosæ Cades, Libaniq; Cedrus

Non satis apta?

Cinnami frondes, et odora sylva
 Balsami, myrrhæ graciles manipuli,
 Et propinquorum Cilicum virentes

Non sat aristæ?

Svave Phænicûm thymiama, vile est?
 Et Sabæarum segetum tributa,
 Nazareth tellus, & avita Judæ

Viluit ora?

Non satis perflat Nabathæus Auster
 Virgines hortos? Nasamonis aura
 Blandiùs spirat, Phariæq; septem

Flumina ripæ?

In Canopæas celer ibis arces?
 Horridas rupes, Lybicosq; villos,
 Et Lænarum nihil expavesces

Murmur acerbum?

Sæva Getulæ magis antra tigris,
 Et pharetrati nigra spectra Mauri,
 Quam coronatæ speciosa Sion

Suspicias ora?

Non

Non quod Hæbrææ Tibi displicerent
Serta telluris, sed iniqua sævi
Cogit Herodis rabies, Paternis

Cedere Regnis.

Impiæ cædes, puerile lethum,
Et quod infantes juguli dederunt,
Triste lamentum, Tibi causa charam

Linquere Juden.

Sêu, quod exangves tolerare truncos,
Mite cor cæsæ nequisset Urbis,
Sêu, quod infanti nimium timebas

Mater IESU.

Quis dolor pectus Tibi molle pressit,
Que Parens ictu pia sæpe quassa es?
Cum per iratos peteretur enses:

Regia proles?

Quilibet parvis, datus ense diro,

Filijs Sion, tua verberavit:

Ictus, Atræis inamantiore:

Pectora luctu;

Dum per immensos jugulos tenellus

Quæritur IESUS, sanieq; multâ,

Iessæ multo saturantur urbes:

Sangvine Regni.

Ergo

Ergo Judæi fuge luctuosa,
 Lympha Jordanis; potiore fluctu
 Nilus Ægypti Tibi mancipatis

Serviet undis.

Torridi cives, pluvixq; parca
 Memphis, effuso cupit irrigari
 Rore justorum, cupit æstuantem

Tingere cancrum.

Sêu velis, Nubes gravidata Cælo,
 Sêu perennantùm Mare gratiarum,
 Sive Fons dici, steriles arenas

Vise Syennes.

Africæ messes, Cererem novellam,
 Et beatorum fore crediderunt
 Dulce frumentum, subijtq; panis

Munera IESUS.

His Pharos lampas trepidante flammâ
 Annuit votis, Dominoq; mundi
 Cedit, & rupes, & aperta magni

Littora Nili.

Sic Palæstinæ vice, militari
 Æthiops arcu Tibi serviet gens;
 Servient Mauri, pharetris JESU

Serviet Afer.

ODE

O D E XXI.

G L A D I U S S E C U N D U S.

*Planctus MARIÆ JESUM per triduum
quarentis.*

COr mihi tristes tutudêre pulsus,
Et repentinæ caluère flammæ,
Mens quid advertit? vel inauspicatos
Pectora luctus?

Aût quis ex nostra perit Urbe Princeps,
Aût quid ingratum meditantur astra;
Non enim frustra mihi cor frequenti
Cæditur ictu.

Estnè dilectus propè tecta JESUS?
An Domo traxit socialis illum
Turba vicini Laris, & quid ægri
Contigit ipsi?

Hei mihi! nusquam mea cura, nusquam
Lumen apparet! foris, intus, omne
Limen excussi, nec habere possum
Nobile pignus.

Aût novâ rursus mihi cæde raptus
Regis Hebræi; nihil in Canopum

J

Juvit

Juvit & Pænos fuga, nil, amatus

Perditur Infans.

Aût Numantinæ petiére Matres
Barbarum, qui nos sequeretur, ut, cùm
Nil minùs dulci Puero timemus,

Tollat IESUM.

Nam puellares memini choreæ,
Sæpè jucundos cecinêre vultus,
Et poposcerunt sibi nostra Pænæ

Fædera Matres.

Sed Pelusinus furor improbaret
Prole mærentem spoliare Matrem;
Effet & testis Pbariæ vel unus,

Prædo rapinæ.

Imò jam mallet Nasamone furto
Filiùm tolli, quia sic rediret,
Et meo rursus repararet ampla,

Gaudia cordi.

Sed leo forsan, vel avara tigris,
Aût Lycaon spem rapuit Parentum,
Nec sinu nostro poterit tepere

Amplius infans.

Falsus afflictam timor iste mentem
Conficit, si trux lupa, si læna

Filio

Filio pasta est, superesset undans

Sanguine vestis.

Sic cruentatam chlamydem pudici

Offerunt Ioseph, timidæ Racheli

Impij fratres, ut ab ungue sævo

Crederet ictum.

An? quod infelix timeo, vaganti

Accidit Nato, tumultenta nostri

Ripa Cedronis rapuit tenellum

Flumine corpus;

Ibo, crudeles vel aquas lacessam,

Vel retrò pulsum miserante fluctu

Corpus exangvis moriente Mater

Pectore stringam.

Sed Cedron parvâ modo manat undâ;

In cavernosæ juga fortè sylvæ

Urfa, vel tigris tulit educandum

Ubere crudo?

Quis mihi thædas Cereris Sicanae?

Aût quis accendet face Trinacræâ

Iesseos colles, & inhospitalem

Fulmine sylvam?

Ibo, frondosas penetrabo rupes,

Swave dilecti per aprica saxa

J 2

Filij

Filij pignus, miserâ per Urbes

Voce requiram.

Hei mihi! surdæ siluêre cautes,
Nec repercussos dedit aura fletus,
Omne conspirat nemus ingementis

Vulnera Matris.

Nate! si vivis, quis amor Parentum?

Quis Tibi sensus? pateris severo

Me premi luctu? liceat vocatæ

Cedere morti.

Vive Divinæ generosa Prolis

Mater! en JESUS Solymæa templa

Erudit, doctø movet Israelem

Ore Senatum.

O D E XXII.

GLADIUS TERTIUS
Affectus MARIÆ commorientis CHRISTO
in occurſu ad Montem Calvarie.

Ille flos vultûs, jubar illud oris?
Et rosas miscens gena pulchra lacti,
Nil suæ formæ tenet, & cruento

Mergitur imbre?

Sub

Sub catenata trabe lassâ cervix,
 Quæ mihi sedem dedit osculorum,
 Frons rigorosis perarata spinis,

Nidus amorum.

Ah! quis exangves tenet humor artus?
 Quis vigor labi faciles, moriçq̃,
 Sustinet vires feriente mæstas

Ense medullas?

Jamçq̃ languentes oculos, & omne
 Lumen obscurat tenebrosa nubes,
 Ultimæ venis periêre misto

Frigore flammæ.

Et manus, & mens cecidêre victæ,
 Hæret infirmum titubante gressu
 Corpus, & solam moribunda quærunt

Membra ruinam.

Distrahit sævo dolor ungue molles
 Pectoris fibras, animamçq̃ tristem,
 Intrat abjectæ trabis, & probrosi

Somma latronis.

Corruo totis miseranda moles
 Artubus, diræ priùs ipsa morti
 Pabulum, quàm lux mea fastuosæ

Præda Sionis.

J 3

Qui

Quis juvat vitam, fera quæ Tyrannis
 Non sinit justo perijsse letho?
 Viva crudeles ego Mater ictus

Cernere possum?

Torva lictorum nihil ora terrent?

Et scelus nudum radiantis ensis?

Cruda spectabo patientioris

Vulnera nati?

Jam sat afflicto facies recepta est

Corde, jam durâ cruce fracta labor,

Mutuo nostri perimuntur ictu

Pectoris æstus.

Et meos IESUS patitur dolores,

Et re percussis ego lædor armis,

Nostra conspirant simul, & vicissim

Corda necantur.

Aût mori pronam Superi juvate;

Aût manûplares ego sola turmas

Involo, sævis perimenda telis,

Sospite IESU.

Barbarus quod si mea colla vitet

Miles, averfos rapiam mucrones,

Et sub hac mamma loco, quam beatus

Suxit alumnus.

Pila,

Pila, quæ munit Cyclopæa cuspis,
Lanceas in me gladiosq; vertam,
Fortior tantas ego ferre clades;

Debilis ille.

Molle cor duro mihi calle ductum,
Jam potest crudam tolerare mortem,
Et manus longis animata damnis

Sufficit ensi.

Si capillosum generosa Judith
Plectit insuetis Holophernen armis,
Cur mihi stricto minus esset audax

Dextera ferro?

Illa bellaces poterat pavere
Hostium cristas; ego quid timebo?
Me manus solam feriet; quis inde

Amovet horror?

Ah! minæ Matrum minus efficaces!
Arma distringam? mihi vix superstes;
Tota nec vox est; perit ejulanti

Halitus ore.

ODE

O D E XXIII.

GLADIUS QUARTUS.
Deliquium MARIÆ, cum Crucifigeretur
 JESUS.

HUc Idumææ properate Matres!
 Virginum castæ properate magni
 Pectoris turbæ, precor excitato

Currite passu.

An pari sævos libet æmulari
 Corde lictores? pepulitq; totâ
 Urbe mansveti titulos honoris

Ara Tyrannis?

Filiæ Sion, pia stirps Rachelis,
 Vos decet saltem miserante duci
 Spiritu; duri rigeant severâ

Fronte mariti.

Obsecro mites celerate Nuptæ,
 Balsami thecas,, et odora lucra
 Ferte ramorum; pietasnè vobis

Victa furore?

An quod Hircanis, Lybicisq; tantum
 Matribus servit; mihi sustinetis

Barbaræ

Babaræ dici? quod in Isaaco

Sanguine crimen?

Sit ferus conjunx Solymæ; Parentes

Nesciant ullâ feritate pasci;

Ite, per dulces animas & ipsa

Viscera quæso.

Quæ dolorosæ dabitur Mariæ,

Quis scit? an verso retumentis Euri

Impetu, vobis, ea non petetis

Munera ferri?

Sunt piæ vobis bona cura natæ,

Sunt Patrum sanguis pueri; quis augur

Quòd pari fato, vel iniquiore

Non cruce cedent?

Quid moror? sanctæ properate Matres,

Per fidem charam, superosq; cælos

Per genus vestrum, rogo, corruentem

Flete MARIAM.

Quid juvat fieri? revocate dulcem

Balsami succis animam, vel undis;

Quæ solent ægris reparare pulsus,

Corda serenant.

Sêu vaporosis animata nardis;

Sêu vigorosis medicata flammis,

K

Lympha,

Lympha, quam lebes coquit, aut olenti
Stillat acerrâ.

Sive, quæ fractis pretiosa gemmis
Langvidos virtus retrò ducit ignes,
Sive quas fumi, vel adusta causant
Cinnama vires;

Ocyûs lapsæ cumulate Matri,
Dum vigor, parvus licet, hæret extis,
Debili motu moribunda quando
Vena laborat.

Pectus immanis dolor occupavit,
Cor fatigatum mala vis subegit,
Et brevis vitæ nisi spes medenti
Arte tenetur.

Cessit exangvi calor omnis ore,
Et gelu, tristi vice, complet artus;
Vix moraturos nota parva sensus
Prodidit ictu.

Heû! quid exambit pietas nefanda;
Hoc enim solo gravis est **MARIÆ**
Noster affectus, quod abire lætam,
Frenat ab astris.

Vita, nam, pejor nece, nuncupanda est,
Possè dilecti Cruce tensa IESU

Membra

Membra, clavorum scelus intueri

Atq; Tyrannos.

Posse, quod tangi radio nequibat

Solis, augustum sine veste corpus,

Ire spectatum; morere o! dolorum

Gloria Mater.

O D E XXIV.

GLADIUS QUINTUS.

Ad latus IESU lanceâ transfixum exanimis

MARIA.

NEc mori fas est, neq; vita cordi,

Scindit alterno dolor ense pectus,

Cûi prius cedat? dubioq; sensus

Fluctuat æstu.

Mors mihi tristes cruciantis iræ

Sopit ærumnas, nec amara reddit

Ora, nec mersos oculos videre

Sanguine Nati.

Estque consultura bene sauciato

Pectori, dum quæ tegit atra nubes

Noctis, affligunt minùs, & sepulta

Cura quiescit

K 2

Sed

Sed quis exangves morientis artus

Filij, tandem sinus obtinebit?

Quo caput langvens gremio supremos

Tollet honores?

Mater occumbam? meus ille quantas

Nescio pœnas amor, & furorem,

Quas Palæstini tolerabit ultra

Judicis iras?

Et licet sævos ego non Tyrannos,

Non cataphractas cohibebo dextras,

Quis meum funus sepeliret? & quæ

Lachryma fleret?

Imò præsentem levat id dolores,

Quod vel offusis oculis ferendum

Adjuvent lethum; magis angit absens

Pectora luctus.

Plus timet, qui plus amat; & nocentes

Credit augeri cuneos malorum,

Cùm simul non est; geminata torquent

Damna remotos.

Nolo mortalis tegat umbra nostrum

Lumen, extremos ut adire casus

Cum meo possim gemebunda Mater,

Ferret; Nato.

Si pedes

Si pedes langvent, gelidusq; pallor
 Robur exhaurit, nequeunt levare
 Membra de terra, tamen assidere

Saucia possum.

Et velut turtur, vel alauda sævum
 Fronde vicina, vel agro tremiscens
 Aspicit milvum, secat ut recurvo

Pignora rostro :

Aùt palabundos ubi cerva mærens
 Proxima forsan, videt è caverna
 Hinnulos, duro tigris aùt Leænæ

Ungve necari.

Sic modò rubro coma tincta Christi
 Coccino, nostros oculos tenebit,
 Nunc acetoso malè pota cernam

Labra veneno.

Nunc madens vultus, modò frons cruenta,
 Sangvinis largo gena picta nimbo,
 Nunc ab infami trabe stabit ante

Pendula cervix.

Heû! quid infelix video, perivi!
 Cur supervivo? mea cur morata est
 Vita, crudelis latus impetitum

Hasta peregit.

K :

Dixeram

Dixeram, lenit gemitus, malumq̄,
 Visa præsentī facie Tyrannis,
 Nunc mori malle; cado nunc eodem
 Vulnere læsa.

Heû! quid expectem laceranda Mater;
 Non satis vel crux, vel acuta lethi
 Hasta lugendum jecur, ac acerba
 Viscera rupit.

Mitte singultus moritura Virgo,
 Te Genitricem DEUS esse Verbi
 Iussit, an nescis? benè ferre magnos
 Disce dolores.

O D E XXV.

GLADIUS SEXTUS
Cum luctu totius orbis MARIA in sinum
recipit exangue CORPUS IESV.

HEi mihi! magno morientis orbis
 Vincor affectu gemebunda Mater,
 Atra nox mundum rapit, & fugata
 Sidera lugent.

Phæbus auratam faciem cruento
 Induit peplo, radiosq̄ frontis
 Erubescenti sepelivit Eos
 Æquore mersa.

Cæde manantes ego spectro plagas?

Sol recusavit, pluviamq; nube

Condedit vultus, & amicit atro

Funere sphaeras;

Mugit inclusum regione tota

Fulmen, iratos coquit orbis ignes,

Et procellosis onerata mærent

Nubila nimbis.

Attremittit tellus penetrata nostris

Luctibus, tristes maduere campi;

Excute dignæ impatiens Idumæ

Terra dehiscit.

Mollius cerâ liquet omne saxum;

Intimis rupes genuere venis;

Magna vis luctus replet excavatas

Undiq; petras.

Hinc Erythræi freta rubra ponti,

Bis rubent aucto minio cruoris;

Indè Iordanis tumidas relaxat

Planctibus undas.

Audijit nostros gemitus Eleusis,

Barbarus quàmvis, tamen ingemiscit

Afer, & septem stupuere nigri

Littora Nili.

Tale

Tale quid mæstum timet ominari
 Vulgus Ægypti, cui dulce Nomen,
 Et pij mores, fatis exulantis

Cognita IESU.

Mox ubi vidit Pharon occidisse,
 Dirui montes, cava saxa scindi,
 Ultimam serò didicit beati

Hospitis horam.

Ivit is terror per aprica mundi
 Regna, dilecti gemuère cygni,
 Attici cives, & Areopagus

Funera sensit.

Et tibi causa est pie Dyonisi,
 Quod Nazarenæ sociaris aulæ,
 Cùm vides solem retro compulisse

Arcton, equosq̃.

Nilus & Ganges, Syrus, ac Orontes;
 Quiq̃ Judæam fluit, Aulidemq̃
 Inter, Euripus, gemit, & Sophorum

Increpat ædes.

Ergo gentilis jugâ dura terræ
 Sentiant nostri grave funus astri,
 Et Palæstinos ea nil abhorrent

Fata furores?

Nun

Nunc licet gratâ perijsse morte,
 Cùm meos totus ruit ad dolores
 Orbis, & justas lachrymas perempto
 Fundit alumno.

Huc trucidati date membra IESU
 In sinus nostros, ego luctuosus
 Diluam nimbis, pretiosa dextrâ
 Vulnera tergam.

State funestæ super ora, state
 Lachrymæ tristes, cohibete rivos,
 Ut latus fractum, lacerata spectem
 Membra parumper.

Aût vado grandi potius madentis
 Alveos totos oculi replete,
 Ne tot ærumnas videam, meo me
 Mergite fluctu.

O D E XXVI.

GLADIVS SEPTIMUS.
Ad Sepulturam JESV Cor MARIÆ ex-
tremo ictu confectum.

L

Redditum

REdditum charis pia Mater ulnis
 Ocyüs Natum fer in impetrata
 Saxa , quid cessas ? age , dulce pignus

Conde sepulchro.

Ne furor Judæ nova tela cudat ,
 Aut sacrum funus Tibi tollat excors ,
 Ac in exangves simul omne virus

Exerat artus.

Differ immanes gemitus parumper ,
 Lachrymæ ne mox pietas scelestos
 Evocet motus , & iniqua rursus

Concitet arma.

Iussa supremi Patris esse nescis ?
 Qui subarrhatum miseratus orbem
 Vinculis Orci , dedit immolandum

Hostibus Agnum ?

Ut quod infami coluber veneno
 Polluit vitæ decus innocentis ,
 Ille profuso repararet almæ

Sanguine carnis.

Hoc tibi præsci cecinere Vates ,
 Unus amissam populi salutem
 Quod redempturus sit , inauguratæ

Munere vitæ

Hoc

Hoc coronati petière Patres,
Inter obscuri monumenta limbi,
Qui tuo lucem nisi debuerunt,

Astraq; Nato.

Hoc tibi IESUS, quoties dolebas,
Sæpe dicebat; monuitq; mortis,
Credidit nostras Tibi sæpe MATER

Ille ruinas.

Dixit, ut lapsi volet orbis usum
Proprio nobis reparare letho,
Et redonandis, animam Polorum

Tradere Regnis.

Nec tibi longum manet ille funus,
Quem thronus cæli, Patriumq; sceptrum,
Poscit Hæredem, cui dimovetur

Limen Olympi.

Flebis? an sacros cita condis artus?
Et brevi luctu premis insepultas
Cordis ærumnas, ubi fida Matrum

Agmina stipant?

Nil juvant nostri monitus, precesq;
Manat injussis oculus procellis;
Tota singultu quatiuntur ægræ

Pectora Matris.

L 2

Nescit

Nescit adstantum proba turba Patrum,
 Cui prius fidam det opem, manumque;
 Deferant Christum? vel acerba frenent

Fata, **MARIÆ?**

Incubat membris; queriturque tantæ
 Possesse **MATREM** superesse morti;
 Et simul condi sua poscit uno

Membra sepulchro.

Detine luctus! rapit umbra noctis,
 Et vias, & quæ monumenta Christo
 Digna quærantur; sine, corpus apto

Marmore claudi.

Flere tu noli, nimioque planctu
 Nil habens plangi, precor abstineto;
 Sed tuos fletus, mihi luctuosas

Cede procellas.

Illud, o! **MATER** mihi vulnus infer;
 Illud afflictæ pluviale flumen
 Cede pupillæ, tenerosque cordis

Cede dolores.

An tuo luctu mihi culpa flere?
 Nec cor exustum vacuis amorum
 Ignibus par est gemuisse sancti

Funera Nati?

Ergo

Ergo cum planctu mihi cede MATER
 Cor tuum, nostrum vetus amoveto,
 Illud intensis, Tibi quod dolorum

Fluctibus undat:

Illud extremo quod adest agoni,
 Quod fuit tactum truculentiore
 Cæde licitorum; liceat pari me

Vulnere tangi.

Flebo, maternos ut amariore
 Sentiat IESUS lachrymâ dolores,
 Et mihi tandem, miseræq; sorti

Compatiatur.

O D E XXVII.

E V C H A R I S T I C O N

Latenti in Eucharistia DEO

Pro fine tertij Libri.

Ternâ fronde Sacræ victimet Hostiæ,
 Et ter laurigero vertice verberet
 Triq; Numinis aras
 Ter versus pelago Liber.

L 3

Hac

Hac de Vite leuet Pieriam sitim
Hoc de Pane famem Mæoniam domet;
Istis viribus uti

Fas in quæcūq; pericula.
Augustæ Cereri sudet olympia,
Et dulces recitet tibia Laureas,
Fundat sepia passim
Syaves ambrosias Jovis.

LIBER IV.

LYRICORVM ODE I.

REGI IMMORTALI

*In SSma Eucharistia regnanti
Homagium Orbis.*

REX immensus adest; Numen adest poli
Divinæ Cereris sub nive candida
Ingens depositum; pro popularibus
Sceptris excubitor novus.

Huc de Patritijs currite sedibus
Gentes indomitæ; Martia pectora,
Civiles cunci; quosq; modestior
Plebis dissociat status.

A

Huc

Hùc Augusta soli Lumina Principes,
 Quos immite sagum, quos toga protegit,
 Quos intacta Themis, currite; Purpuræ
 Grandi concilio ruant!

Et quæ virgineis turba pudoribus,
 Et quæ nobilibus floret adoleis,
 Castorum juvenum gloria, simplici
 Regem pectore concinant.

Sêu tectum meritâ canitie caput,
 Sêu frons cæsariem pectere fulgidam,
 Cincinnosq; studens, hùc paribus sua
 Fleat colla laboribus.

At vos ætheræ sidera Regiæ,
 Quæ sphæras agiles, quæ rutilas faces;
 Impletis Superùm, reddite Principi
 Vectigalia luminum.

Sol Tartessiaco lôtus in æquore
 Mundâ luce Sacram basiet Hostiam,
 Aut flexis radijs in genuum vicem,
 Toto sidere defluat.

Phæbe deposito mitior aspici
 Cornu, nec facie pallida debili,
 Sed pleno nitidæ lampadis ambiat
 Plantas ore volubiles

Stellantes

LYRICORVM

3

Stellantes populi, fulgida mœnia,
Et plebs magna facum, quæ vocat Hesperus,
Aût quæ Bosphorei Curia Sideris,
Pronis ignibus accidunt.

Hic fons Sidereæ lucis apertior,
Quo Cæli radiant, quo meliùs dies,
Et sol fulgidiùs, puniceis suum
Flammis recreat æthera.

Advertit medijs de stationibus
Aversata polum, currere lumina,
Et cogit validas terra simul trahi
Cum radicibus arbores.

Hinc sylvæ celerant, nudaq; culmina
Saxorum retegunt, aût abies gravis,
Aût umbrosa Cedrus, laurus & ambiens
Magni tempora Pugilis.

Montes inde ruunt; pigritiem suam
Damnantes; supero cernua Principi
Gaudent cum socijs saltibus, & feris
Dejecisse cacumina.

Nec labi facilis Pontus inertior,
Longè littoreos destituit toros,
Ut sacras famulo gurgite, vel pijs
Aras fontibus alluat.

A 2

O Iesu

O IESU! cupidis quisquis amoribus
 Te stringit, Dominum se vocet omnium;
 In Te Regna, polos, & populos habet,
 Terram possidet & mare.

O D E II.

AD CLEMENTEM. XI.

P. O. M.

Divine CLEMENS? jam toties Tua,
 Te Musa flexo poplite Principem
 Adorat orbis, sæculares
 Cui geminâ vice cõdis ædes,
 Utramq; censu Regibus æmulo;
 Augusta Sacræ Roma stupet manûs,
 Miratur Urbinas, theatra
 In Laribus Calasantianis.
Hic hic beati nomen adeptus est,
Instar Deorum, qui pluvio manûs
Exundat auro, subditasq;
Muneribus levat Author Arces.
 An ista stringi limite Tybrius?
 Canisq; credas Alpibus, & Pado?
 An hæc coérceri vetustis
 Eximio Rubicone fertis? Latè

L Y R I C O R V M

Latè fluentem Civis ad Istulam
 Cantabo Magnæ præmia Dexteræ,
 Divisus in gentes viritim
 Attonitas dabit Orbis aures.
 Non sola famæ tuta Semiramis
 Persas superbis excipit arcibus,
 Muroq; sublimi coronat
 Purpureos Babylonis ortus,
 Tumetve bustis Curia Regijs,
 Quæ subjugato fixit in aère
 Regina mærens; non coruscis
 Pyramidum redimita saxis
 Est sola Memphis; non Rhodius Gigas
 Æris disertis, molis & aureæ
 Splendore solus fulgurabit,
 Nec bimaris Dea Thrax Corynthis;
 Par liberali dextera munere
 Æquare Troúm regia Pergama,
 Urbemq; , quam conjux Sichæi
 In Lybicus situavit agris.
 Par in Quirinos est tibi gloria
 Ivisse muros, ni prior hoc opus
 Expleffet ille, quem ferarum
 Mars aluit, sibi lacte Regem.

Quis non minor Te? quem Tua dignitas
Non præterivit? major es omnibus

Terræ Monarhis, unde nunquam
Inferius Tua dextra quidquam

Præsentat Orbi; sat Calasantijs

Famæ Lycæis, quod Tua nuncupes;

Miraculorum summa mundi,

Hoc, populis referentur, ipso.

Tantasnè laudes, donaq; tot Tua,

In nos tot auri muneribus graves

Meis inornatas relinquam

Ire manûs, pretiumq; Musis?

Impunè nunquam cederet id mihi

Urgente Cælo; nam DEUS omnibus,

Plus semper ingratae Camænxæ

Criminibus, scelus odit atrox,

Multatq; pænis: Carmine Martio

Legêris Arctos, Maxime Principum,

Pontoq; Thyrrænxæq; Tethy,

Ionijs, Siculifq; Regnis;

Te Bactra noscent, Medus, & Artaces,

Te parva Thule, Te Batavus, rei

Spem Calasantinæ, decusq;

Pierixæ memorabit aulæ.

ODE

O D E III.

Ad Eundem.

Quem cani mundo, cui subjugatâ
Tibiâ velles placuisse Clio,

Ille Divorum caput, ac virorum:

Gloria, Princeps !!

Non in argutis Heliconis umbris,

Aût Hyanthææ statione rupis,

Sed super Regum, Capitolijq;

Vertice regnat.

Arce Tarpejà, prout ergo, celsus

Est minor Pindus, minor est Cytheron,

Sic Tibi CLEMENS, speciosiore

Laudè canendus.

Quas prius magno tribuisse fertur:

Roma dum crevit populis, Tonanti.

Victimas, & quot trabeata Sacras.

Curia Laurus;

Quot Quirinali, radiosâ Pallas,

Lucis & lucri tulit ex honore,

Seu ferox hastâ Dea, seu virenti

Mitis Olivâ.

Sanguinis

Sanguinis Mavors avidus cruenta
 Sacra quot tinxit; solidum biformis
 Ostium Iani quoties adegit,
 Atq; reclusit.

Quidquid Alpinis inimica cervis
 Hic acerrarum sibi vidit uri
 Virgo, quæ Parthi ratione fortem
 Attrahit arcum;

Isidis census, pretiosa fratrum
 Dona, quos Lædæ pueros vocamus,
 Ennias tigres, vetus & Quirino
 Si quid habetur:

In Vaticani populare Regis
 Confluat munus, vice qui Tonantis
 Imperat terris, superoq; clarus
 Fulget honore.

Romuli tractas in Hetrusca palmas
 Arva regnorum domitore ferro,
 Et Numæ leges, & honesta Divi
 Iura Catonis;

Grande Brutorum decus, ac potentes
 Consulum fascēs, animosa Drusi
 Serta, Marcellos, Fabiosq; celsâ
 Mente triumphas.

Unus

Unus humanæ Pater, atq; custos
 Gentis, armorum moderator unus,
 Omnibus præstas, superasq; CLEMENS
 Laude triumphos.

Crescit ingenti Tua mole virtus;
 Ut myricarum premit alta quercus
 Debiles sylvas, mare cœu minores
 Occupat annes.

Ut genis Phæbes numerosa cedit
 Flamma stellarum, Tua purpurati
 Sic ferè soles penes Astra parvo
 Lumine splendent.

Tu meam, quæso, mihi luce tantâ
 Barbiton condi; simul hoc dedisti,
 Musa stellatum rutilante curru
 Sulcat Olympum.

O D E IV.

Ad Eundem

O! molles animæ Castalides, novum
 Est nobis pelagus sangvinis inclyti,
 Sudorumq; Mæander
 Tentandus rate Cynthiâ.

B

Sed

Sed nec docta manus findere marmora,

Nec pennæ levius remigium capax,

Tanti vasta profundi

Evitare pericula.

Malus præcipiti, quem movet aspera

Censorum facies, cæditur Africo,

Nec frons innuba Daphnes,

Par est Hippotadæ minis.

Antennas fragiles Pindus alit nisi;

Funes debilitat Juppiter imbribus;

Vix in carbasa crescet

Musæ nobile flammæum:

Quamvis Pierijs eruta montibus,

Sylvæ pulcher honos, quercus, iners tamen;

Tali Musa carinâ

Ibis per Siculum mare!

At spes Pontifici, Principis, & Patris

Ablactata throno, spirat opem bonam,

Maturatq; ruentes

Hæc ad vota Favonios.

Malum, grande Pedum; pontica lintea,

Regum mite decus, Purpura sufficit;

Antennas potiores,

Torques Patritiæ ferent.

In remos

L Y R I C O R V M

In remos gladij, quos Tibi, quos Tuo
CLEMENS, imperio mundus uterq; dat,
Aptabuntur in augem,
Laudum classis, ut enatet.

Tu Musæ tenues, Ionio falo
Conatus adhibes, dum Tua Sidera,
Ledæis meliore
Stellis luce movent ratim.

Cur ægras Hyades, imperiosius
Sceptrum cærulei cur ego Nerei,
His dum dirigo astris,
Tutus navita deprecor?

Argo belligeræ filia Doridos,
Audax Jasonio nomine per freta,
Per Scylleia fæxa
Vellus detulit aureum:

Magni cymba minor Cæsaris, integram,
Nil sævis pelagi territa belluis,
Fortunam capit, illo
Sat munita sibi Duce.

CLEMENTINA mihi faustiùs arduam
Signant Astra viam; concidit Africus,
Nubes effugit atra,
Hæc dum Sidera fulserint.

Sic, sic in Tyberim, vastaq; littora
 Hetruscæ Thetidis, sic ego defluam,
 Auctus merce libelli
 CLEMENS ante Tuos pedes.

O D E V.

*Septem Sidera Ecclesiæ
 Septem Festivitates B. M. V.
 IMMACULATA CONCEPTIO:*

TYrrhenum modicâ quis trabe Nerèum
 Tentet, nec pelagus, monstra nec æstimans?
 Nec Ledæa sciens sidera? quod nocet?

Quod classes jubar adjuvat?

Cûi spes remigij tardior, & manus
 Non assveta salo; langvida carbasa
 Appulso scopulis certius offerunt

Fractæ naufragium ratis:

Tali jactor ego nauta periculo,
 Dum non Æmonix vellera Colchidis,
 Sed vellus Gedeon, per tumidos stygis
 Jason vindico gurgites.

Non

Non Ætide tamen, non sanie ferâ,
 Aut succo viridi perfruar, ut domem
 Tauros ignipedes, rustica quos Adæ
 Nobis improperant juga.

Serpentem Dominis calcibus obteret,
 Frustra lethifero pectore turgidum,
 Et morsus gelidos innocuo pede
 Vincet. Maxima Virginitate.

Sanè Virginei Purpura sanguinis,
 Auratum superat vellus, & inclytam
 Ostri dote Tyron; *pallet honor Ducum*
Ad mentis decus innocens.

Lanæ nempè nives decolor inficit
 Cæni stilla cadens, inficiunt Noti
 Undantes pluvijs; at niveum jubar
 MARIÆ maculâ caret.

Excusus propero lanigerum pede
 Campus, pulvereis nubibus obruit
 Villosas pecudes; hîc ea nil humus;
 Nil hîc pulvis Adæ nocet.

Nil puræ, luteo de Patre, VIRGINIS
 Illimes animi, vitæq; combibit;
 Nam quasvis atomos terrigenæ Patris
 Iam Sol justitiæ tulit.

At quæ Sidonijs mercibus est gravis,
 Quæ Medi spolijs, quæ Marathoniâ
 Palmâ dives erit purpura, vestiat
 Incunabula Virginis.

Servet byssus acu picta Phrygum brevi,
 Infantile latus; sed nihil asperet
 Auri Dalmatici, vel Garamantidis
 Gemmæ strata rigor gravis.

Augusto capiti, Perfa Semiramis
 Cervical Pharium, munere diviti
 Aptet; si Babylon luxibus ebria
 Hic est obsequij capax.

Plantas purpureis fascia nexibus,
 Sed ne quid nimum durius, alliget,
 Quas lambat famulis Cynthia cornibus,
 Quas sol Syrmate protegat.

At nos vulgus iners Pierides Deæ,
 Nullos inserimus, tot popularibus
 Votis, Mæonij carminis ambitus?
 Et Phæbus silet, & chelys?

Vel Musæ gerulas, si liceat, manus
 Infanti dabit, vel modulo levi
 Vagitus teneros, molleq; Virginis
 Cor mulcebitis inclytæ.

C

Alterno

Alternò Cytharæ munere Delius
Aures Sidereas Principis increpet ;
Arguto sonitu difficiles movens

Somnos, otia bellula.

Dormit, purpureis condita fascijs
Infans Diva ; sine! quisquis Iberio
Emersus pelago nubila concitas

Apollo

Auster junctus Iapigi.

Sopivit vigiles Gratia palpebras ,
Altrix turba , sile! vix tenui sono

Muse

Mussent irrigui , qui propius meant ,
Humores Aganippidos.

Ne fulmen rigidum detonet , aut focus

Apollo

Auditis Lyparæ verberet ictibus ;

Blandis aura fluat risibus , & polum

Urat flamma serenior.

Ne stridat tremulis cardo reductibus ,

Muse

Allisæq; fores ; ne vaga virginum ,

Aut Pubis remeent agmina ; sanctius

Lustret tecta silentium.

Nullus terror eat , raucaq; murmura

Apollo

Mavortis Getici ; stent aquilæ Jovis ,

Et solis liceat lenè fluentibus

Arridere Favonijs.

Ales

LYRICORVM

Ales nullus ovet, rostraq; garrula
Threiffæ volucris, turbaq; Cygnea
Altum conticeant, Alcyones nisi
Dilectæ Thetidi meent.

19
Musa

O mites oculi! sic, jubar aureum
Cum Sol imbriferis nubibus obtegit,
Mærent arva soli: vos ubi palpebræ
Clauserant, moritur dies!

Apollo

O! dulces oculi! jam satis invidus
Vos somnus tenuit, cernite febiles
Vultus Pietidum; vos ubi fidera
Spectatis, melius nitent.

Musa

O D E VII.

ARA DEI

*Per Præsentationem suam facta
In Templo Hierosolymæ M A R I A.*

MARIAM repetit lux Solymæia,
MARIAM socij ducite conjuges,
MARIAM superis, tempus ut ad sacra,
Præsentetis honoribus!

Sed vix Tempula subit, jam melior coli
Nobis ara DEI surgit; & æmulis

C 2

Splen-

Splendorem Solymæ subjugat ignibus;
 Aras vincit, & hostias.

Hùc Gentes Syriæ, Regna Canopica,
 Devoti Cilices, pingvibus ad tholos
 Taurorum jugulis currite, Regia
 Fumet sanguine porticus.

Aût qui laurigeris bruta bipennibus
 Fanorum solitas cæditis hostias,
 Aût cultris saniem fundere quos decet,
 Immani pecorum nece.

Imò sangvineas hinc procul hostias,
 Ac armenta suis reddite pascuis;
 Quæ morti jugulum fregit, atrocibus
 Odit cædibus infici.

Forfan Templivagas ara beatior
 Nubes thuris amat? det Nabathèiæ
 Plebs censum Cereris, Panchaicis calens
 Carbo flagret odoribus;

Quas Eòâ suis, quasq; Sabæa fert
 Tellus svaveolens Civibus arbores,
 Accendant subitis Virgineam rogis
 Aram, munere nobili.

Sed fumos Arabes, thurea nubila,
 Innubes animæ, mensq; serenior

Damnat

Damnat, quæ niveis fulget honoribus,
Fucos, & maculas fugit.

Ergò, cum nec olens thus Tibi sufficit,
Nec cæsæ pecudes, Ara DEI potens
Aurum suscipies; muneribus bene

Jam placaberis aureis?

Rupes Pannonicæ viscera detegant,
Et totis opibus, merceq; seruiant,
Venis divitibus Virgineos pedes

Ac altaria mancipient.

Cognatis gemini fluctibus accidant
Lydorum fluvij; quasq; vehunt opes
Et limi pretium, Jesseiæ vehant

Plenogurgite Virgini.

Aurum gleba parit vilis, & abdita,
Vel limus luteus: nil habet ex humo
Felix Ara DEI; divitijs sibi

Multum nobilis & DEO.

Gemmæ lacte suo pulchrius emicant:
Gemmas Virgineis ire nitoribus
In collum Dominæ; vel niveas manus

Admittet placitum poli.

Spumet gemmigenis littus Erythrium
Conchis, quas Pharius retibus invidis

C 3

Piscatur

Piscatur populus; quas vagus expuit

Pontus Gangis, ament capi.

Et conchas maculat filia nequior,

Spumâ nata maris; quid mihi gemmeus

Candor, si Veneri connatat improbæ?

Gemmas Ara DEI fugit.

Saltem Gens Zephyri, plebs redolens Hyblæ,

Ennæi soboles veris, erunt Tuæ

Araë, mite decus; jam jubeas Tibi

Sterni fertaq; , prataq;.

Hùc plenis calathis Naiades citæ,

Seû nardos graciles, seû thyma Corsicum,

Molles ferte rosas, florilegis mea

Vittis ara renideat.

Tempe succifero Thessala germine

Aût quæ Phasiacas pronior allui

Ripas herba colit, dulcia misceant

Cultis agmina floribus.

Quæ gazas repulit, gemmea munera,

Herbis Virgineos hæc aperit sinus,

Flos campi Solymis, seû rosa Mystica

Dici passa canentibus.

Vos Cyrrhæ segetem, Pierides meæ

Permessiq; rosas neçtite Virgini,

Quæ

Quæ jam Jesseicis Ara DEI stetit
Præsentata Parentibus.

O D E VIII.

Annuntiatio B. M. V:

Paranymphus Angelus

Ad Augustam Cali Reginam DEI Matrem.

R Egali Proavûm sangvine splendida,
Regum Mater erit; sceptraq; subdita
Et centum populos Imperio premet
Regnatrix nova siderum.

En grandes thalamos Aulicus Angelus
Poscit pro Superis; lumina confluunt
In ærinale decus, fulgurat arrhabo

In mensis Pharanympicus.

Audis Anna Parens? in socias faces
Divam cella vocant Numina Virginem,
Sublimesq; thronos, Regius ad Tua
Desert limina Nuntius.

Aulam purpureis censibus instrue,
Externâ paries luce superbiat
Persi, vel Phrygij muricis, ac ebur
Captivet laquearia.

Mensam

Mensam texta Tuæ munera Filiaë,
 Quæ gemmante manu regificis acus
 Oppressit titulis, moleq; Principum,
 Castis luxibus obtegant.

Aût quod, (forte fui præscia Nominis)
 Non falsi monitu nevit Esaiæ,
 Mammis Isaciæ Matris ali DEUM,
 Et se pinxit acu suâ.

Urat gemma thoros; quos Alyaticum
 Incendisse jubar gaudet, & Hermijs
 Gazis irradiat; quos animat sacris
 Flammis aurifaber pudor.

Limen servet onyx; cardo adamantinus
 Compactus Lybicus de tabulis nisi
 Sustentare fores ambiat, æmulo
 Reddant tecta Polos die.

Audis Anna Parens? Rex Superûm Nepos
 Pleno flore thori, Virgineo piæ
 Matris, summa parit quod tibi gaudia,
 Ablactabitur ubere?

In Dotem quis ager? quæ Tibi prædia?
 Urbes, aût Populi? quod satis est solum?
 Regnorum Dominam mille sequi greges
 Debent, mille bouum juga

Phænices

Phænices tumidos, Ifciam Silon,
 Et terras Chanaan, si dederis? parum;
 Illi Thraces arent, Indus, & Æthiops
 Maturas segetes legant.

Et rursus Gabijs, aut Curibus juga
 Avertens Fabius, bobus agrestium
 Imponat, Dominæ, qui sua jugera
 Veientesq; terant agros.

Ganges gemmifluo serviat æquore,
 Regina niveis mercibus adjuvans
 Mundum, Virgineis Anna paratior
 Quem consignet honoribus.

Audis Anna Parens? Sponsus erit Tibi,
 Cui sol est solium; Luna decus pedum,
 Eos quem rubeo sidere circumit,
 Ac ortus pedicas trahit:

MARIAM quis apex? quæ benè Purpura
 Insignit? quis honor verticis aureus?
 Ardentesq; comæ fulgure gemmeo,
 Aut caris adamantibus?
 Quæ pectus geminâ, quæ nive candidum
 Armillæ decorant? quod pretium manus?
 Quod sidus digiti? quæ Samij nitet
 Dives sphaera Polycratis?

D

Jam

Jam tandem placidi Nuntius ætheris
Cælo fulsa subit Virginis atria,

Et spem fidereæ quam tulit, accipit
Matris Sionæ domûs.

Hic cum de veteri stirpe sit Abrahæ,
Stellaram populos, & quod arenifer
Pontus Regna colit, tot Genitæ Parens:

In dotem numerat suæ:

Frustra Virgo Potens, improperas Tibi
Ancillare jugum, purpureo sinu

Emollita Patrum; Te Dominam Poli:

Dicunt subdita sidera:

Tu Regum Genitrix, nataq; Regibus,
Nunc & magna DEI Mater; id Attavis

Addis dulce decus, quòd populis ibi,
Hic Cælo Genus affluit.

O D E IX.

Purificatio B. M. V.

Quam culpam redimi turtureo petit
Gens censu Solymæ? plumanè sic levis,
Ut qualvis atomos illa levissimæ

Evitat maculæ Parens?

Co

Cor diro citius felle columbeum
 Turgebit, vel apis sæviet impotens,
 Quam Virgo minimi pura mali, levem
 Culpæ ferre potest notam.

Turtur continuis luctibus incubat,
 Cum deflet socium tristior alitem,
 Quid MARIA gemat? quæ gemitus Adæ,
 Quæ nescit lachrymas Evæ?

Illum perpetuis fas ululatibus
 Immugire sibi, quem scelus arguit,
 Torquet culpa frequens; hic nec imagini est,
 Aut umbræ sceleris locus.

In puro calidus sæpe meridie
 Sol languet; gelidæ mundities nivis
 Nondum læsa Noto, Virgineas adhuc
 Est immunda penes nives.

Qui per saxa latex, per juga limpidas
 Multum purgat aquas, & lapidum in toris
 Fæces exonerat; turpis ad integram est
 Hinc memq; decentiam.

Flammæ, quæ scrupulos excoquit aureos,
 Mollis sæpe vapor connatat, & famem
 Ignis pascit; at hic Virgineis nihil
 Est commune pudoribus.

D 2

Tunc,

Et cur quæris aves? Quid Tibi? quid precor

Est cum turturibus? se nisi rostrulis

Deplumare avidis, ut spolio suo

Christi cor tepeat, velint.

An desiderijs Virgo Puerpera

Alas terrigenis sufficis, ut graves

Elibrent animos, sub cava Cynthiæ,

Sphærarumq; habitacula?

O! seû nostra juves commoda, seû Tuos

Felix Virgo sinus; non opus est tamen

Ut culpam redimas: Solyma quid petis?

Deplumaberis hostibus.

Præludit volucris, nec stabili diu

Sorti nempè tuæ, par leve turturum;

Dirus Purpuream Mulciber excoquet

Sion, pabula Gentibus.

O D E X.

Visitatio B. M. V.

IN Montes abiit, se Duce, se auspice

Amplexura pias Elisabeth Nurus,

Cognatamq; domum, Virgo fidelibus

Præmunita pudoribus.

D 3

Pronos

Pronos præcipitant culmina vertices ;

Insigniq; petrae lætitiâ fluunt ;

Currentis Dominæ mollibus excipit

Mons vestigia rupibus.

At quocunq; stetit pes niveus loco ,

Hauferunt avidis , hinc humus osculis ,

Hinc cedens liquidâ caute silex , pios

Gressus Virginis advenæ.

Lambit temperies grata Favonij

Plantas , atq; genas ; Bisthonium procul

Exclusura gregem , tristia nubila ,

Crudeles animas Scythûm :

Attollunt levibus brachia brachijs ,

Mansuetiq; suo remigio vehunt

Corpus Virgineum , non ut in æquore ,

Venti , carbasa distrahunt.

Tellus læta premi , floribus obvijs ,

Herbarumq; novo munere cespitem

In circum redimit , quâ venit inclyto ,

Et quâ præterijt pede.

Vix sphaeræ retinent cernua Sidera ,

Commigrare volent obsequijs poli ;

Currum sol , & equos , Hesperio procul

Declinavit ab æthere.

Si campos

Si campos hilari lumine respicis,
 Quævis herba volet, quodlibet arbutum
 Incurrisse oculos; seque suis premunt
 Connitendo tumultibus.

Iam pratum meliùs gramine tonsili,
 Iam plenæ segetes fertiliùs suis
 Arrident cumulis, pulchriùs arborum
 Nutant pendula germina.

Affulsit Superis vultus ubi tuus,
 Spectari cupidæ se tremulis faces
 Confudère genis, sidera fulgido
 Certarunt vaga lumine.

Æstivam rigidis Arcadius Leo
 Multâ luce jubam, pexuit ungvibus,
 Donavit segetum, quas regit obsidem,
 Reginæ Cererem suæ.

Ignes, Sidereæ Virginis ad sacros
 Defluxère pedes, ut steriles priùs
 Fæcundo valeant lumine, cum gravat
 Numen Virgineos sinus.

Forfan montivagæ carmine fistulæ
 Custodes ovium pingvia pascua
 Mulcebant; tacitum cum subito stetit
 Curvavitq; genu pecus.

Hinc

Hinc passis aries cornibus accidit,
 Hinc plebs lanigeris matribus accuba
 Balatu placido; rustica tibia

Urbano sonitu calet.

Sentis Elifabeth? Pusio subsilit,
 Conturbatq; novis viscera gaudijs,
 Tardis improperans mensibus, & dies
 Lentâ luce sibi trahi.

Erumpet gremio, ni ruit obviam
 Dilectæ Nurui, ni teneris procul
 Vultus Sidereos Virginis osculis,
 Ac amplexibus occupes.

O D E XI.

ASSUMPTIO B. M. V.

IBis Sidereis vecta jugalibus
 In dilecta Tuæ limina Curiaë,
 Cùm Te Rex Superùm, cùm rutilæ faces
 Reginam sibi postulant.
 Sed Regnis oritur litigium grave,
 Ac incensa novis Phlegra furoribus
 Pro Te bella geret; terra tenacibus
 Ulnis comprimet æthera.

Nos,

Nos , nos , cura minor, quo Tibi pectore

Inter Tænariæ castra Proserpinæ

Linquemur medij? quis clypeus teget?

Quæ nos suppetiæ manent?

Cùm Tu spes miseris unica Civibus

Ac ancile potens astra subiveris?

Regnantemq; feres proxima Filium,

Junges pectora pectori.

Orbis siste minas! desine prælia

Moliri superis! blandior est polus,

Et desiderijs pronius obsequi

Cælum, supplice Virgine.

Felix causa animæ, cujus ager bonas

Præfens illa vices, molleq; cor suæ

Inclinabit humo, telaq; fulminum

Componet placidâ manu.

Ergo perge Parens maxima siderum,

Terræ semper amans, & populi memor,

Mater perge DEI! Te vocat excubans

Veri Regia Numinis.

Aût grandes aquilas, aût Cybeleios

Ad currum facili lege ligabimus

Lucorum Dominos; aût det amicus

Si quid terra jugum mihi.

E

Lactentes

Lactentes animas, fræna Caystria,
Iunonis bijuges centoculas aves,
Et si quid Danais educat amnibus

Falso Leda tepens Iove.

Sed non illa feras, non volucres sibi
Aptari patitur, fortior in DEUM,
Quam vis librat ab hinc, & teneris calens
Nati pectus amoribus.

Quæ Te pompa vehet? quis Tibi sufficit
Rhedæ magnus honor, maxima Principum!
Nam nec nube levi, nec tumidis bene
Ferri vis Aquilonibus?

En jam mille ruunt aligeræ manus;
Hi sternunt pedibus collæ volucra,
Illi mite latus molliter adjuvant,
Fervente officio Poli.

It Regina super culmina montium,
Cui flectunt humili se juga vertice,
Alæ remigio concomites aves
Urgent mollia brachia.

Iam partes gelidi contigit ætheris,
Quas obsedit hyems, & rigor imbrium,
Grando nata recens, diraq; fulmina,
Et plebs lubrica nubium.

Diffluxere

Diffuxère nives; algida nubila,
 Rupes Threjiçias, Caspia littora
 Quærunt, & quod erat fulmen adhuc ferox,
 Virgo contudit inclyta.

Exarsit nitidis lætiùs ignibus
 Flammæ sphæra calens, atq; perennibus
 Irritata rogis, in decus & graves
 Pompas Hospitis exteræ.

Iam tunc perpetuo se vovet adjacens
 Phæbe mancipio; cornua, regios
 Amplexura pedes, in spoliùm piæ,
 Et laudem Dominæ cadunt.

Sol succincta tegit murice brachia;
 Sed vix ipse capax tangere Virgines
 Artus, vix aliquâ parte sui bene
 Tantis servit honoribus.

Sertum Gnoffiados Jupiter obtulit
 In crinale decus; sed quid id aureæ
 Mentis? tota fluant cum Jove fidera
 Ornatura Caput Sacrum.

Sic Regina Pòli, sic Tibi subditi
 Ignes officio currere fervido
 Jussi, dum properas ad superos, Tuis
 Regnatura Trionibus.

ODE XII.

*Author Podolinij ad Carpathij montis radices
subsistens, considerat:
Extra se nihil suum esse.*

EXcedo terris; non ego candido
Vatis Sabini vestiar alite,
Spe certus insultare Regnis,
Et bijuges superare colles;
Sarbievianis non ego nubibus,
Ut seffor audax, evehar ad Deos,
Vix tutus, in sedes Tonantis
Semiferis equitare ventis;
Ferocientem non ego Pegasum,
Memor ruinæ Bellerophon, peto;
Non æstuosos solis axes
Icariâ propè portor alâ;
Est, est severi jam patientior
Calcaris, alas qui Superûm Domos
Ascendat, immensosq; mecum
Prætereat populos, afellus.
Odi volatus; segnior est mihi
Tenendus ardor; calcar edat latus,

Duræq;

LYRICORVM

37

Duræq; vibices, feraq;
Cura mihi macilenta carnis;

Hoc tutus ibo seffor in arduas
Virtutis arces; hoc volucres petam
Vectore nubes; hic beata,
Hic socius feret astra mecum.

Et Numen ipsum. nunquid inutiles
Sectabor auras præpete Pegaso?
Nunquid favorum contumaces
Alitibus sequar usq; ventos?

Et tardus olim fregit Olynthias
Portas asellus, Regnaq; Persico
Onustus auro. si bubulcus
Astra tenet? juba si leonis?

Cur non asellus sidera permeet?
Moramur? & me jam meus evchit
Per saxa, pendentesc; rupes
Carpathij super antra montis.

Ipsaq; nubes portitor affilit.
Tendebat ultra; sed mihi devium
Arrisit antrum, quo remissos
Colligerem rationis æstus.

Salve meorum Regia sensuum!
Umbraeq; tristes, nigraq; porticus!

Salve

Salvete rivi confodales,

Et patiens gemuisse rupes.

Hoc, post fugaces temporis orbitas,

Me quæro regno; cætera Prothei,

Quis quis vel augmentat, vel optat,

Possideat bona fluxa mundi.

In me reflexis tendo meatibus;

Sed parva mentis semita, nec satis

Inter virescentes tumultus

Et salices mihi nota culpæ.

Quot fæta largis Daunia messibus,

Quot vasta surgant horrea Lydij

Vulgo Tyranni? quot carinis

Afra Ceres vehit in Latinas

Frumenta ripas? quæ melior Dijs;

Quæ terra bellis aptior, & fretum?

Quid Troja possit? quid Mycenæ?

Annibali quis ademit arma?

Percontor; & me non benè defero,

Regnumq; mentis; quis vitij modus?

Quæ cura servandi pudoris?

Quot studium melioris ævi?

Quis bella crudi sanguinis, & feros

Componat ignes? vela superbix

Quis

Quis inflet Eurus, quis remittat ?

Nulla meam movet ansa mentem.

Quid præter unum me, mihi competit ?

Non aula dives, non ager, aut greges,

Non nos amicus hinc sequetur

In tumulum ; *brevis urna Regnum est.*

OD E XIII.

Serò ad pericula, post pericula instruimur.

ET ferro & Clypeis juvat
Præmunire latus, cum fera barbari
Tentanda est acies Getæ:

Non tunc arma dari velle sibi, grave
Cum tergo jaculum sedet,

Et densis premimur viribus, aut equis;
Mens jam fracta periculis,

Non pugnas alias, bellaq; cogitat,
Et quæ tela resumeret,

Adversis iterum mota furoribus,
Sed lento gemitu perit,

Nullâ spe meritæ concita laureæ.
At quæ de specula sui,

Observat

Observat, quis eat, quo numero nocet]

Hostis, fataq; quid sonent,

Quo ferro capulum, quo clypeo premat

Instantes clypeos retro?

Nunquam barbarico proteritur pede;

Non lædunt animum mala,

Quæ cautum feriunt; imò ruentibus

Insultare periculis

Gaudet, qui validæ certior est manûs;

Quis ceromate lubrico

Non unctus, rigidæ prælia gymnadis

Luctator Terapnæus

Intrat? nec facili vincitur impetu?

Victrix frons datur Herculis

Illi, tincta cutis quem satis asperat.

Seris viribus utimur,

Cum nos difficilis contudit alea,

Et cervicibus incubat

Fractis grande malum, nec finit erigi.

Frustra littora respicit

Oblivus soliti navita carbasi;

Cum nudas celer Africanus

Antennas lacerat, sceptraq; Nerei

Puppim lubrica distrahunt.

Nec

Nec fraterna iuvant sidera , nec Venus ,
 Langvet remigibus manus,
 Indignata jugo se ratis excutit.
 Sic est , æquore turbido
 Fatorum rapimur : mens tumidis opum
 Tempestatibus æstuat ,
 Nec remus tamen est , nec bona lintea ,
 Ignavo vehimur metu,
 Propellente ratem ludibrio Noti.

O D E XIV.

AD DIVAM CEREREM

*Ut Regnantem latenter in Orbe Panis Eucharistici
 Principem fertis coronet
 JESUM CHRISTUM.*

PRinceps Triticeo se locat in Throno ,
 Vestitus proprij murice sanguinis,
 Divos obtegit artus
 Byssus candidior nive;
 Aut in Pampineo navigat æquore ,
 Sub velis niveis , nubeq; candida ;
 Remex ipse , Ratisq; ,
 Et Dux , & Pharos est sibi.

F

Huc

Hùc Regina Ceres, consociabili
 Adscito viridùm fœdere Najadum,
 Quas vel detinet Enna,
 Vel florum Zephyrus Pater,
 Hùc molles violas, hùc tulipas age,
 Pæstanamq; rosam, Punica Lilia,
 Quidquid dives odorum
 Cœnucopia sufficit,
 Pignus jam Sicula, traditur hùc tibi,
 Raptâ nobilius, cui face plurimâ
 Accendas nemus omne,
 Æternæ lustra Typhœos;
 Rex in Pane latens, & DEUS in tuo
 Servari gremio diligit; o Ceres!
 Centum sume Coronas,
 Primi muricis es capax.
 De culmis segetes, floribus & citris,
 Commixtæ celerant, flava decemplices
 Census fundit arista;
 Messēs jugera conferunt.
 Miratur vacuos frugibus aureis
 Agros Triptolemus, messēq; detegi;
 Pingves currere glebas,
 Duci pingvia jugera.

Vernæ de calathis effugiunt rosæ,
 Nympharum medias destituunt manus,
 Orbos floribus hortos,

Tempe Thessala jam stupent;

Tu, postquam steterint, hinc segetes tuæ,
 Hinc horti spolium, felige, qui caput
 Flores aptius ornent,

Quæ messes latus ambient.

Tum felix apium, quâ Nemeen tegit,
 Frontem, fronde tegat, sêu breve lilium;

Ad plantas rosa supplex,

Herbarumq; genus cadat.

Sed prono segetes vertice, Triticum
 Princeps, ac aliæ ruris opes, colant,

Omnis culmus adoret,

Et respublica messium:

Quod Regem meruit fidereum probe
 Abscondisse sinu, quod teneros DEO

De se sufficit artus,

Ipsum transmeat in DEUM.

O! cur Triticeum non mihi contulit
 Cor Lucina potens? cur ego non molor

In massam? lachrymarum

Undis non ego diluor?

Cur non assiduis excoquor ignibus?

Sic tanti Superis, officij capax

Pulchro redderet usu,

Et dissolverer. in DEUM.

ODE XV.

P A N E G Y R I S.

CLEMENTI XI.

P. T. O. M.

In Serenissimum sidus

Quæ tanta scissi seditio Poli
Confæderatis æstuat ignibus?

Quis motus astrorum repente

Ambiguâ statione fervet?

Tumultuantis more licentiæ

Accensa cælo sidera fluctuant;

Sedesq; permutant, thronosq; ,

It dubio Jovis aula sensu?

Rursusnè grandi Porphyrius situ ,

Et gens jugosis horrida brachijs

Assurgit in Regnum Tonantis?

Et regerit nova Phlegra bellum?

Nil

LYRICORVM

45

Nil mundus horum cogitat , ægidem
 Pallas cruentam projicit , & suos
 Arcus Apollo , sola cælum
 Lætities face lambit amplâ.
 Cessit paterno Juppiter æthere ,
 Ultròq; surgens , stat solium penes ;
 Vacat curulis ; digniorem
 Sideribus positura Regem.
 Phæbus calenti desilit effedo ,
 Pronoq; sphæras lumine verberans ;
 Invitat ad Regnum Polorum ,
 Et medio locat axe currum.
 Nudata Pallas casside , Martium
 Inerme fidus , blandius emicant ;
 Gemmante detectus galero
 Mercurius ferit astra fronte.
 Quæ pompa surgit ? quis novus æthera
 Invadit hospes ? cûi famulantibus
 Flammis Triones obsecuti ,
 Ad Dominas cecidère plantas ?
 Tibi calefcunt Numina , Te pius
 Invitat æther , quâ melius poli
 Vis parte collocare divam
 Imperij Solijq; sedem ;

F 3

Tuo

Tuo ministrant Sidera Sideri,
 Suoq; cedent, si jubeas, loco;
 Quocunq; malis axe sisti,
 Et famulis radiare terris;
 Sed opto, grandis quæ rota Cynthij est,
 Sidus recumbat purpureum Tibi,
 Ut inde nostros mitiori
 Luce queat recreare colles.
 Gravis severo fulmine Juppiter;
 Exæstuanti Mars rigidus face;
 Et stella Saturni timendo
 Sæpe supercilio minatur.
 Phæbus serenos aptior in dies
 Tibi nitenti, Maxime Pontifex,
 Ardebit ore, subditasq;
 Officio rutilantis astri
 Mulcebit oras, si propè sit Tuum
 Ianube Sidus; si niteas pari
 Cum sole majestate, nostris
 Perpetuùm memorandus aris.
 Has ergo causas, hinc video, poli
 Fluxisse motus, ut tibi debitos
 Se donet in census, Tuisq;
 Sideribus sua cedat astra.

O D E XVI.

*In Rosam SZEMBEKIAM**Florum & animorum Reginam**Celsissimo Principi, & Archi-Episcopo**Gnesnensi STANISLAO SZEMBEK.*

ET Regna florent, & solijs præest
 Flos Purpurarum, quando leves thoros
 Regina prætergressa Florum,
 Principibus Rosa vestra mitris
 Infedit altum; nec sua Punicis
 Vult Regna stringi sepibus, aut brevi
 Umbone Pæsti, cûi superbo
 Sarmatici viruêre clivi
 Regum triumpho; cûi vice Cypridis
 Dæ, vel ipsum præter Adonidem,
 Amariore subditorum
 Flos Equitum, famulæq; pubis
 Decore servit; nempe suus Rosis
 Perenne murex Imperium notat,
 Pulchri Coronarum nitores,
 In Rosæis viguêre sertis;

Et

Et ipsa Princeps Infula cernuo
Bicolle, tantis ambit honoribus

Florere Regnatricis aræ,
SZEMBEKIIS animosa Ceris.

Exeste sævi frigora Caucaſi,

Scythæꝫ venti, bellaꝫ Caspia,

Et quidquid indignum Polonis
Mars Aquilo minitatur astris,

Aduſꝫ seros exulet Artaces;

Hic namꝫ, blandis flabit Etheſijs,

Et solus in Regno Rosarum

Vel Zephyrus, vel amatus hortis

Semper tenebit jura Favonius,

Ut pulchra vernæ gloria Principis

In ferta sæcundetur orbis,

In solidum decus Infularum.

Hanc irrigabunt pro pluvialibus

Cæli Capellis, SZEMBECIÆ Capræ,

Florebit æternum Tyaris,

Et Lechico Rosa purpurata

Florebit Orbi; cum popularibus

Evectus ulnis, Judice Principe

Probatuſ, & Septemtrione

Auſonijs recitatuſ Aſtris,

Gneſneſe

Gnefnense Regnum, Gloria Principum,
SZEMBECIANI Murice sanguinis

Adauctus intras, æviterno

In similes simul Abnepotes

Iacturus olim semina gloriæ,

Fæcundiori quæ Tibi laureâ

Repullulabunt in Coronas,

Et Patrijs in avita surgent

Trophæa Sceptris. Jam Tibi Sarmata,

Jam fæderati prælia Littavi,

Mavorſq; Roxolanus, Ister,

Perpetuos viret in triumphos

Messëmſq; laudis. Debet amoribus

Tuis, vetusto reddita limiti

Captiva libertas, potentùm

Barbarico pede pressa Regum.

Quis credat olim? Finno bibit vagum

Impunè Sanum; Sveca Borysthene

Potata cassis, Tauricusq;

Istuleos eques hausit amnes.

Sed qua Polonas colluvie mali

Invasit urbes, hâc retrò barbaros

Rejectus hostis in Triones

Consilij melioris armo.

G

Æther

Æther calefcens muneribus Tuis,
 Inclinat ipfum è fideribus DEUM,
 Qui tanta fragrantis Miniftri
 Dona fuis inodorat aiftris,
 Iuffitq; magnos Principe purpura
 Tibi lacertos, iuffit & inclyto
 Ambire nexu Tæniarum,
 Emeritam DEUS ipfe, frontem.
 Affenfit illis Roma favoribus;
 Votumq; Divæ par dedit indoli,
 Quâ teste, fi virtus probetur,
 Sidereos propè surgit ignes,
 Intratq; cælum; non tamen & Pij
 Damnabis aras, vota; Cynthij,
 Qui pronus inflexo bicolle
 Præfuleas cadit ante plantas,
 Et aiftra frontis dejicit, & fuam
 In jura laurum SZEMBECIÆ Rosæ
 Addicit, hæredesq; toto
 Sponte Rosas Helicone fcribit.

ODE

O D E XVII.

Opes, & honores mendicitas sequitur.

O ! quàm lubrica gloria !
 Cujus præcipiti trudemur impetu ;
 Ut nos in glaciem mali
 Allisos, graviùs deprimat ; & sui
 Fatis incineret vitri.
 Quò plus evehimur , plus cadimus retrò
 Nostrâ mole graves thronis.
 Ut plures oculi summa pericula
 Spectent, surgimus altiùs ;
 Fortunæ volucris ludibrium breve.
 Quis sic censibus affluit ?
 Aut quem conspicuo sustulit effedo
 Aulæ spes Berecynthiæ ?
 Ut non mox gemitus , & miseræ vices ,
 Longis combibat auribus ,
 Dicaturq; suo Rex asinus Phrygi ?
 Fulgur , quod micat , occidit ;
 Tempestas pelagi , dissidio brevi
 Lenes pellit Ethesias.

G 2

Fæcundam

Fæcundam Cæcerem promptior insequi

Exhaustâ macie fames ;

Grandes divitias pauperies premit

Vicino nimum gradu.

Felix principium funere lugubri

Infamat malus exitus .

Et qui tergeminis fulget honoribus,

Gras angusta mapalia,

Aût pastoritias, squallidus incola,

Quærit cum lachrymis casus.

Vix duri lapidis , vix teneri caput

Compos cespitis extitit,

Et vilis lacero culcitra linteo

Sopivit vaga lumina,

Cûi cygni spoliûm , plumaq; Theutonis

Nondum mollia stragula,

Byssorum cumuli , non satis arserant.

Imponit validis jugum

Bobus ; vel rigidis urget equos flagris ,

Terram vomere subjugat ,

Et fessos iterum pascit in arbutis

Aût cantu recreat boves,

Cum vellunt avidis gramina dentibus ,

Qui jus imperij dedit,

Frænavit

Frænavit veterum colla Qviridium.

O quàm tristia munera!

Quæ longis lachrymis, morteq; vaneunt.

Quò Pompeia dignitas?

Gentes Æmathiæ? sceptraq; Thessalæ

Vastis urbibus imperans,

Immensisq; fretis Rex, sine frigida

Ignotâ premitur fame;

Sejanus populi præda; quid aureis

Juvit curribus invehî?

Si corpus rapidæ diripiunt manus,

Ac in mille cadavera

Discerpunt avidis ungvibus Aufones.

Lydæ Gloria Regiæ,

Infami Arfacidum splenduit in rogo.

Sic omnis nitor aureus

Post se pauperiem provocat invidam.

Corrasas Alyattici

Fatum divitias tollit avarius.

ODE

O D E XVIII.

Ad Cor ardentissimum
SSmæ Matris M A R I Æ

O! Cor cæruleo lympidius vitro;
 Cæli sidereis blandius æstibus!
 Regum dignius auro!
 Gemmarumq; nitoribus.

O! quæ flamma Tuis candet amoribus!
 Incensura Polos, & superum faces,
 Exiliq; favillâ
 Confundens Hyperionem.

Hinc sol signifero mutuât ætheri
 Lucem conspicuam, Lunaq; pallida
 Immortale beati

Cordis participat jubar;
 Hinc ignis rutili sphæra superbior,
 Haustorum tumuit munere luminum;
 Hinc incendia regnis

Incautus Phaeton tulit.

O! si vel minimam pectoris ignei
 Scintillam raperem! non ego vulturem,

Thracum saxa, timerem,
 Proles jam nova Japeti

Non

Non sic ætiferi fax fera Sirij
 Torret, cùm gravidis jugera messibus,
 Ardentiq; recoctos

Urit terrigenas siti.

Quàm castis MARIÆ cor flagrat ignibus,
 Flammantiq; foco viscera permeat,

In JESUM calor omnis,

Ac incendia convolant.

Has, auspex superi Flaminis Arbitr
 Flammas Virgineo pectore colligit,

Totiusq; beatis

Cæli defluit æstibus.

Cùm Te sidereo commonet alite,
 O! Virgo roseis tincta pudoribus,

Æterni fore Verbi

Matrem jam superis parem;

Exarsit teneris molle cor ignibus,

Victuroq; flagrat fomite siderum,

Maternis aliturum

Tantum pignus amoribus.

O! quo Virgineas, dic age, cor pium,

Aras thure Tibi vis recalescere?

Eos fumet odora?

An fragrans Arabum seges?

An

An centum jugulis victima pingvior .
 Offundet calidâ cæde Sacrarium ?

Sed cor mite cruoris ,
 Odit cædibus infici.

Ceras ambrosiæ mellificis feres ,
 Et lumen tremulæ lampadis innocens ,
 Hâc donaberis arrhâ,
 Carbonumq; vaporibus.

O D E XIX.

A D M U S A M

*Quòd audeat ultra sonitum lyra magna N.
 mina & gesta canere.*

A Udesnè tantis Musa laboribus ,
 Audes Deorum luminibus parem
 Miscere pompam ? splendidosq;
 Atra suis temerabit umbris
 Impunè fasces sepia ? plectitur
 Vis parva jacto fulmine , quæ Jovem
 Regnis, & armentis colendum ,
 Vix humili colit arcta farre.

Tu

Tu vilioris munere sepia
 Assveta fummis nomina laudibus,
 Crebriq; jam pertæsa voti,
 Imparibus revocabis undis?

Et fonte parvo? scilicet: *altius*
Quàm quemq; sortis conditio locat,
Conamur eniti; pudetq;,
Si modico tenuemur ausa.

Affurgit extrà limina Vandalus
 Ripæ minoris, nec patitur brevi
 Urnâ cõarctari vadorum,
 Sed tumido mare pulsat amne;

Gaudet pyrorum stipite pampinus,
 Ulmiq; vastis frondibus erigi,
 Serpunt inaspectæ colono
 In stadijs trivijsq; lappæ.

Et parvus olim fulmigeræ Jovis
 Opem ministræ Trochilus ambijt,
 Evectus alarum favore,
 Quò proprijs timet ire pennis.

Sic nostra Magno lumine Numinum
Opressa pondus Musa recolligit;
Sic penna vilis à potenti
In pretium sibi surgit auro.

H

Sic

Sic plus honoris, quam dedit, accipit:

Intenta Sacris Pallas honoribus,

Et fama: major paginarum.

Magnificis fluit à tropheis:

O D E . X X .

Instabile fortunæ Ingenium:

Affingat fragili vitro,
Vires Oebalij marmoris, & grave:
Pondus rupis Odrysiæ,

Aût plumas volucres repere plumbeis,

Affvescat pedibus solo,

Fortunæ nimia qui retinet manu,

Sisti, difficiles rotas.

Non hic proficeret Myrtilus, axibus:

Fractis Hyppodamæ nocens,

Si victam teneat, lubrica strenuos.

Amplexus Pelopis, fugit.

Et cum te lepidis risibus occupat,

Fatum tradit acerbius;

Aût rursus tetrico basia vultui

Offert, quæ necesse corrigit,

Quæstu perpetuo lætitiâ brevem

Vendens, & lachrymis jocos;

Cum

Cùm blandis oculi fulgurat ignibus,
 Arridetq; serenor,
 Præluit miseris improba luctibus,
 Arroditq; labrum minax.
 Et quâ poma manu porrigit aurea,
 Hâc ferrum rotat insolens,
 Compensans querulo munera funere,
 Nullis certa favoribus,
 Nam vel Trinacrium de figulo Ducem,
 Vel de Rege lutum facit.
 Findet non solitis jugera sarculis,
 Quæ ferro domuit prius;
 Rursus cornigerum qui pepulit gregem,
 Regnorum vehitur jugo:
Sic nunquam stabili fors vacat otio;
 Et quem non movet hæc Dea,
 Affixumq; suæ mentis honoribus
 Pectus Regia munera
 Non torquent, nec opes, nec decus aureum,
 Ridet sortis ineptias;
 Immotus, Macedo si ruat, aut Arabs.

O D E XXI.

*Victima Coronata Celsissimus POMIAN, ad Aras
Salutis publicæ, Minervæ, & Gradivi immolatus
Celsissimi & Reverendissimi CASIMIRI LEB-
BINSKI EPISCOPI Cracov: DUCIS SE-
VERIÆ.*

Ara Salutis publicæ

Incido marmor grande perennibus
Gestis notandum, quod super hostias
Ter mille, regnorum sacerdos
Instituit Tibi gratitudo.
Non hic cruentâ cæde bidentium,
Non sumptuosæ sanguine victimæ
Litatur; id vulgi macellis
Et rudibus nisi servit
Ignava tabo Numina fordeant,
Quæ mugienti de pecudum grege
Vix separari, contrahiç,
In Tyrios voluêre Tauros.
Hic ipse sacris colla securibus
Submittat igni Juppiter abstinens;
Nivalis Hæmi, Tauricæç
Hic domiaus, jaculoç certa

Sors

Soror Gradivi; quidquid Erix colit,
 Samosq̄, duram sentiat asciam,
 Dum fracta jam cervix perempta
 Hæreseos truculenta nutat.

At nostra laurus Principibus mitria
 Annexa, lætis frontibus induet
 Aram Coronarum capacem,
 LUBIENIÆ pia ferta frontis.

*Cruoris expers dextera gratius,
 Quam que jugosas pasta per ilices,
 Armenta suffocat, beatiss
 Cælitibus manus immolabit.*

O D E XXII.

ARA MINERVÆ

GErmen Idæi, proba saxa, collis,
 Sypilum marmor, lapis Esquilini
 Verticis, quidquid tenet obsoletis
 Roma Columnis;
 Quidquid in fastus Jovis, atq̄ docta
 Palladis vexit mare Caspianum,
 Quidquid Ægyptus colit, in perennem
 Crescit acervum.

Littus Hetruscum Tiberina laxet
 Ora, quæ nostræ monumenta famæ
 Fluctibus lambant, ubi laureatam

Ponimus aram.

Instar undarum, fluit erudito
 Amne sermonis, liquidosq; sensus
 Lingva facundi Ducis æstuoso

Sufficit orbi.

Obruit terras valido profundæ
 Nereo svadæ, vaga consulentis
 Gratix Tethys, per aprica Regum

Fluctuat ora.

It per immensos populare campos
 Auribus vulgi pelagus receptum,
 Summa Regnorum juga, bellicasq;

Potat arenas.

Svavior, dulcis vice manat Hyblæ,
 Unda doctrinæ, reficitq; sacros
 Cælites; largis in amæna currens

Templa fluentis.

Unde vicinas premet ara ripas
 Crine flaventi Tiberis, aut deserto
 Tullius noster Tiberina pulsat,

Ostia fluctu.

Docta

Docta victuro fluet in colosso,
 Quam Quirinalis bibat Urbs frequenter
 Fama LUBIENJ, memor insepultæ
 Principis aulæ.

O D E XXIII.

A R A T R O P H Æ O R U M

A Ram non solitis excitat artifex:
 Trullis Calliope, quas domitor freti
 Neptunus, Phrygijs manibus intulit,
 Cum res cingeret Ilij.
 Quas Phæbus, superum juribus obsequens
 Urbi Dardaniæ, post habitâ chely
 Impendit, valido Laomedontia
 Stringens, aggere Pergama.
 Sed nunc LUBIENIJS, dedita plausibus,
 Illas Musa capit; currite sidera!
 Ignis, astrifero vertice quos tenet
 Atlas, currite fulgidi.
 Respiret Lybicus, sub vacuo senex
 Cælo, dum vigiles cedere senserit
 E cervice faces, lucida corpora,
 Erecto melior jugo.

Laxo

Laxo crine nitens lucifer aureus ,
 Et sol , & niveæ cornua Cynthiæ ,
 Intertexta polis Gnoffiados comæ

Cedant ferta LUBIENIO.

Quidquid purpureo fluxit ab ubere
 Junonis Dominæ , lactea pignora ,
 Quidquid stelligeris Erydanus vadis

Astrorum tolerat capax;

Clarus Mænalij portitor effedi,
 Arctos bina suis promptior axibus,
 Fratres Tyndaridæ , quidquid alit favens

Æther, desuper affluat.

Sed tristes lachrymis Pleiádum genæ
 Orionq; minax, Olenium pecus ,
 Et quæcunq; faces sunt rigidæ , sacris

Secernantur ab ignibus.

De tot sideribus LUBIENIO Duci
 Assurgat cumulus faustior ignium ,
 Præsentetq; polo , quanta sit inclyti

Virtus , famaq; Principis.

Certant astra pari lumine cum Jove
 Mentis fidereæ ; certat honor Mitræ ,
 Incorrupta pij gratia pectoris

Confundit rutilum jubar.

Accendet

Accendet niveos ipse sibi dies,
 Si Phæbus renuat; vos tamen aureum
 Illi conspicuis sidera cinctibus,
 Illustrate meridiem.

O D E XXIV.

*Illustrissimis BOGUSLAO LUBINSKI Ge-
 nerali Exercitus Germanici & MATHIÆ
 Syradiensis Thesaurario, Fratribus Celsissimi Prin-
 cipis, Episcopi Cracov.*

ARA GRADIVI.

Non hæc Olenij prælia Tydæi,
 Aut pelles rigidas fulmineæ suis,
 Non fert Ara, Leonis
 Horrorem Theumæsi.

Cadmæos cineres, bellaq; respuit
 Scissi Mulciberis, qui geminos Duces
 Uno langvine natos,
 Uno non patitur rogo.

Sphyngris præda triplex, aut miser OEdipus,
 Lernæ monstra, sacris ignibus abstinent,
 Quos hæc Ara Gradivi
 Sertis Principibus parat.

J

Raptus

Raptus Annibalis, mensa capacibus
Cannarum modijs gemma Quiritium,

Et quidquid dat iniqua
Belli causa, sit hinc procul.

Solos illa Duces sustinet, integer
Quos accendit amor Regis Olympici,

Quos spes Patria palmæ
Pulchris urit honoribus.

Huc post edomitæ bella Propontidis,
Attonsa gelidi cæsarie Gothi,

Eluctabitur acri
BOGUSLAUS acinaces.

Illum mille faces Martis, & Istrij
Arcus, frugiferæ ferta Podoliæ,

Illum læta sequentur
Defensæ freta Balthidos.

O! quot Barbarici jam metuunt Duces!

Quanto purpureus Vistula sanguine
Undat, quando pedestres,

Exercet Patriæ manus!

Quæ sentit Boreas ire pericula,

Optaretq; suis cauti bus indui,
Cùm LUBIENIUS instat

Turmis rursus equestribus.

Quâ

Quali sorte nitet! sed Patriæ rel
Felix consilijs, plus modo prospicit

Inter docta MATHIAS

Theaurarius otia.

Illi Syradius cedit eques suos

Cum nummis animos; fulget honor Domûs;

Largis horrea donis

Felix replet Eleûsia.

Quidquid LUBIENIÆ celsa Propaginis

Sertorum meruit Gloria, Martiam

Comportatur in Aram,

Æternum Lechiæ decus.

O D E XXV.

In Gentilitios Montes SSmi D. N. P. T. O.

C L E M E N T I S XI.

P Atritij Montes ad sidera culmina tollunt;

Gloria cedat Athos;

Cedat Apollineæ Parnassus cura catervæ

Pegaseusq; latex.

Pontificis Juga celsa throni meliore fluento,

- Obsequijsq; nitent.

J 2

Belle-

Bellerophontæo potior fuit æquæ Tybris,
Eloquijq; fretum.

Hûc ab Hyantæis Musæ celerate cavernis,
Fonteq; inertis equi.

Nempè Cytheronem Colles CLEMENTIS adæquant,
Quos Tiberina Thetis

Lambit, & immensis tenues premit amnibus ortus,
Admodulantis aquæ.

Hûc ego Phryxæo radiantes vellere reges
Insequar usq; gregum.

Hic ego, non quali luit Melibæus avenâ,
Maxima gesta canam.

Nec pudet, Augusti Vates, & opilio dicar
Quòd simul esse mei.

Non etenim simili reliquis cum montibus umbrâ,
Arboribusq; virent;

Non hâc Purpurei colles, quâ mole vigere
Cætera faxa solent;

Non prout Hybla tepet vernis animosior herbis,
Hic decus ardet idem.

Sunt alij flores, quos regia purpura præbet,
Et trabeatus honor:

Herbaq;, quam victrix peperit verbena, jugoso
Insidet una globo.

Si

LYRICORVM

69

Si quod inest clivis, ut inest nemus, aurea mundo
Non nisi poma dabit.

Aût in ferta comas, aût frondes regibus aptat
In rata scepra suis.

Sola fere Zephyris sylvam circumameat aura,
Bruma fugatur iners.

Solus honor veris Nabathæo fulgurat auro,
Terrea messis abest.

Hæc Juga digna, reor, lotas in sanguine Christi
Pascere semper oves.

His ego felices horas in collibus, omni
Tempore lætus agam.

O D E XXVI.

E U C H A R I S T I C O N

Præsenti in Eucharistia DEO.

CLio flecte genu; sat pede libero
Lusisti, Procerum iussa per areas,
Bellorumq; maniplôs,
Magnis ire periculis.

JESUS, meta tibi; quidquid olympico
Portas curriculo, quidquid ab ardua
Vectas Martis arenâ,
Uni fer spolium DEO.

Sed jam Pegaseas non mihi plus aquas
Permessumve bibes, ex humeris lyram,

Frontis ferta repones

Ad plantas Cereris sacrae.

Non hos vena Duces, ebria sanguine

Agni purpurei, visceribus chelys

Non his tinniet aucta,

Dat nervos Cytharæ DEUS,

Nunc impone modum, frenaq; barbitō,

Impensura tuam Panis Olympici

Sertis atq; trophæis

Flexo poplite Tibiam.

EPO-

E P O D O N
L I B E R V N V S

De cultura Panis, & Vitis Eucharisticæ.

AD

Incolam Panis Eucharistici JESUM.

O D E I.

Rusticas laudes, Venusina pulset,
Atq; balantem grege; Mula, vallem,
Et canum morsus, & acuta mæstia
Cornua Sylvis.

Me nec emunctæ pecudes, nec auceps
Cura, nec fontis liquor occupabit,
Allium nolo, viridesq; succos

Nolo veneni.

Agnus

Agnus armatae mihi frontis expers

Pascitur sacra, sine labe, lauru;

Et Ceres casto redimita Divi

Munere Panis.

Fertiles illi coluisse glebas,

Et virescentes ego dicar olim,

Mollibus laudes pepulisse fistris,

Rusticus author.

Non minor Sanctae mihi cura Vitis,

Quae fatigatae sitibunda Musae

Ora demulcet, superatq; prisci

Nectar Olympi.

Perfa dilectam platanum, superbis

Induat Xerxes phaleris, & auro;

Juppiter factam tueatur acri

Fulmine Quercum.

Jaetet Hetrufcas lyra Statiana

Laudibus Thermas; alius Leonem

Caesaris, setas alius minacis

Laudet Echini.

Me coronatae Cereris manipulus,

Sacra me vitis melioris Uvae

Recreat, totis ego sudo magna

Viribus Aræ.

SS. Cereri

*SS. Cereri Eucharisticae
Sicula Ceres se victimat.*

O D E II.

IAm me Sicanœ, nolo, Matres aureis
Deam vocate messibus;
Non coronatus Afer orbe spiceo,
Agri resectis fætibus,
Lætas ad aram virginum Numantidum
Ducat choreas, & jocos;
Nostræq̃, laxo flava ferta fænore,
Eleusis, aptet alteri.
Cedo, mearum quidquid est opum mihi,
In Pane Regnanti DEO.
Et me perenni regijs homagio
Effundo plantis victimam.
Illi subacti pendulo collo boves
Trahant sequacem vomerem;
Seu sicca findet arva sudor rusticus,
Totoq̃ se glebam premet;
Seu retrò notos langvido jugo lares
Petent monente vespere:

K

III

Illi modestâ nube balantes greges
 Densum movebunt pulverem;
 Sêu pingviori pascuorum de freto
 Iussi redibunt hinnuli,
 Domumq; pleno convolabunt ubere
 Matres onustæ vellere;
 Sêu de reclusis diffluent ovilibus:
 In arva saltu præpete;
 Illi comatos asperatis demetet
 Massylus agros falcibus;
 Multâq; messe, Triticôq; Punico
 Impleta solvet horrea:
 Illi Priapus aggravatos stipites
 Pendente pomorum jugo,
 Ulmusq; supplex, conjuges vites, rubris
 Inflectet ad nutum botris.
 Ego jugosæ torridas Æthnæ faces,
 Ennæa præta defero;
 Spartana quidquid, educato Principe
 Mihi tenetur Regia;
 Quidquid Canopus detumente flumine,
 Præsento Panis Incolæ,
 Meoq; Regi, quem nivosa vestijt
 Chlamys tegentis Hostiæ.

Laudes

Laudes Principis Tritici

O D E III.

O! Mite granum, Daunio natum solo,
Genusq; sacrum Tritici!

Te gleba pingvis, te juvat sulcus tener,
Crebroq; cultus vomere;

Effundis uno sæpe partu divitem
Sylvam virentis Enniæ,

Lautisq; culmis semen effrondet Tuum,
Alente fontis ubere.

Sed nulla frontem, vel caput severior
Palea catenavit Tibi;

Cristata spicam ferta circumvinciunt
Miti coronarum vice:

Non spina terret, ut minax est hordeum,
Plumas avenæ non amas;

Sed subrubenti dum calet messis comâ,
Nutas adusto vertice.

Marita turtur, vel vagis perdix timens
Pullis, aluntur te benè.

Præpes coturnix, & palumbes garrulus,
Svaves alaudarum chori;

K 2

At

At Thressa pellex; passer infamis, procul

Fictis aguntur brachijs:

Implente multis àërem terroribus,

Manu coloni pauperis,

Ne prædo passer, ex aristis pendulus,

Fruges opimas ebibat.

Siticulosa, mox, ubi canicula,

Granis adussit purpuram,

Venit, gravato falce tersâ brachio,

Quam cote rursus asperat,

Ut cæde leni terga messor occupet,

Ne nimbus è spicis fluat.

Tunc in maniplos alligat, ruralibus

Messum reponens areis.

Quæ clara Lesbo barbitos? quæ Thracij

Cantata sylvis Orphei?

Aût Mantuano verberata pollice

Chelys per agros Dauniæ?

Quæ Musa digno concinet metro? quibus

Sertis comatur Triticum?

Frequentat aulas; & superbis Principes

Mensas adornat ferculis;

Sêu curiosâ Pistor arte, tostiles

Furno recondit machinas;

Sèu coëta Panis Martij libamina ,

Auro relucet divite;

In omne munus commodatur Regium

Pingvi farinâ Triticum.

Sed quid tumentes , improbo luxu Duces ?

Quid sceptrâ quæro Regia?

En ipse casto commoratur Tritici

Deus receptus in sinu ;

In Pane regnat , candidisq; fascibus ,

Thronoq; gaudet Tritici.

Hùc , hùc , Eleusis , Punicos census age ;

Compelle messes jugerum ;

Crinita quidquid educat culmis humus ,

Regi còacerva novo ,

Quem Christus , inquam , Purpurâ donat suâ ,

Spicæ coronant circinis ;

Abhinc colonis imperabit frugibus ,

Princeps Agrorum Triticum.

Descendat unum civis in campum viros ,

Et plebs aristarum gravis ;

Culmi , subacta deserant novalia ,

Curvetur ad thronum seges.

Siligo bellax , ac in hybernas nives

Armata duro cortice ;

Setis, & asperâ ferocius eute

Deponat iras hordeum.

Hinc stent avenæ mitiores; hinc Scythiis

Ceres præustis vultibus;

Arabs oryzum, serviens linum colo,

Ab usq; Memphi convolet:

Et tota demum messium Respublica

Fasces adorent Tritici.

Tu Musa fronti Delphicas recingito

Frondes, corymbum flexilem;

Et nocte magno digna ferta Cynthio,

Prætexta spicis mollibus.

Io! triumphet Rex Aristarum novus,

Regnet perenne Triticum.

Laudes Regine Vitis

O D E IV.

Regina Vitis; quo beatas culmine

Egisse radices voles?

Amnosus Ida, discrepante gurgite

Simeontis, & Xanthi, placet?

Ut, quam præustis sol botris coquet sitim,

Vicinus humor temperet?

Sed

Sed hic Dearum litibus famosior,

Quas movit in malo Paris;

Ergo nitentis ex Olympi vertice

Spectabis urbes subditas?

Ubi, per annum, scriptor intactos Noto

Redux characteres legit?

Sed hic superbo prostitutus est Jove,

Et sordet hostijs boum.

Cybelus, athletæ fastuoso pulvere,

Matri Deorum serviens,

Est dignus almīs fronduisse vitibus,

Dignus racemis obtegi?

Et hic profanis cæderetur ascijs,

In ferta vitis Attica;

Certè Lyæi forsan arident Tibi

Rupes Cytheronis sacræ?

Quas sylva vestit pampinorum cultior,

Suusq; sol uvas fovet,

Et Rex abortu patrium gravans femur,

Ulmo maritat diviti?

Num bina Phæbi, Liberiq; te manus

Dignam coronis excolet?

Exeste potis ebrij colles Dijs!

Hæc nostra Vitis innocens;

Nunquid

Nunquid petulcæ carperent Edonides,
Thyrsis eam bacchantibus?

Aût sub modesta vite plebs lymphatica
Cubarst in triëteride?

Non illa Dircen, non agros Lernejos,
Amat, nec infamem DEUM;

Et quidquid aris fabulosæ Græciæ,
Quidquid celebratur jugis,

Odit, beatis educanda collibus
Vitis, superno muneri.

Hispana Calpe, vel sinus Tartessici,
Alpes Pyrenææ placent;

Aût Gallicanis fæta terra lilijs,
Et ripa pingvis Sequanæ:

Placet Sicambri garrulus Rheni thorus,
Siticulosi Pannonos.

Falerna septa Massicæ vindemiæ,
Aût Exquilini vertices:

Quæcunq; demùm sceptrâ norunt, Iessidis
Bibuntq; Vitis sangvinem;

Illis moratur, Regios illis botros
Augusta Vitis educat.

O! si liceret, omnibus fastigijs,
Servire tantæ Principi!

Si noster

Si noster omnes occuparet Pannonum
 Colles verecundus labor!
 Ego maritis alligarem frondibus,
 Ego rigarem pampinos,
 Tristemq; sylvam perfidorum cæderem
 Doctâ, stolonum, forfice.

De agro Tritici excolendo.

O D E V.

Felix agellus, qui beatâ Tritici
 Umbrâ còercet Sirium;
 Tantæq; prolis, Cælicorum munerum,
 Dicit Parens merebitur?
 Illius, opto, nobiles glebas ego
 Sudore longo vertere.
 Jubar priusquam riserit Thàumantium,
 Rosq; pascendis equis
 Aurora Phæbo deferet; famelicos
 In prata deducam boves,
 Ut rore largo Cynthiæ natantia,
 Vellant avari gramina,
 Mistoq; succo pascuorum roscidis
 Herbis, famem citò edoment.

L

Hinc

Hinc, ut calentes sol quadrigas aureo
 Iugabit Arctos effedo,
 Urgebo pastos ad suum boves jugum,
 Lunare cornu deprimens;
 Notæq; quemvis applicabo semitæ,
 Cervice consuetâ sequi.
 Parvis aratrum, rusticâ manu rotis
 Aptabo, juncto vomere,
 Fundumq; saerum, nobilem votis humum,
 Multo domabo sarculo.
 Tunc si vel asper invium sulcum lapis,
 Vel spina crudelis gravet,
 Radice totâ germen infelix traham,
 Lapidés acervabo procul.
 Sic, usq; plenum Cynthus meridiem
 Accendat axe torrido;
 Sic, usq; sero commoretur Hespero,
 Glebas heriles excolam.
 Fœcunda Nili, quis mihi det flumina?
 Pamescat Ægyptus licet,
 Ut nostra mergat arva lambenti salo,
 Fœcundet undis jugera.
 Hunc dives Hebrus, hunc Iberus alluat;
 Padus corusco gurgite,

Gangesk;

Gangesq; lactet gemmeis aquis agrum,
 Fluant ab altris æquora;
 Et solus Avster spirat, ac ethesiæ,
 Aquilo recedat ad Scythas.
 O! dulce terris, dulce Numini solum!
 Quod pignus aris educas,
 Et dona condis Tritici; quod propriam
 Cedit DEO substantiam!

Cor hominis contriti, ager beatus
 PANIS EUCHARISTICI.

O D E VI.

O Terra sancta! seu venis de Libano,
 Seu Te Damascus obtulit,
 Quæ prima nobis ponis incunabula,
 Tuosq; de limo sumus.
 Non Tu trahentis sauciaberis jugi
 Cornu bisulco, non equis,
 Non dente scinderis fero, non carptili
 Rudis coloni pectine;
 Tamen benignis eviresces messibus,
 Luce tumebis spiceo;

L 2

Undabis

Undabis amplis frugibus; pingvedine
Soli refundes germina.

Te nempe bobus Cultor exercet novis,
Sedens a fello corporis.

Agramq; solus, & jugum præstat sibi,
Bos, & colonus est sibi;

Et falx & oeca, vomer, & rastrum sibi,
Seges, manipulus, omnia.

Hædum pluentem, seu puellares genas
Flentium cachinnat Plejadum,

Notumq; nimbis efficacem respuit,
Felix procella lachrymæ;

Hoc rore fundam pectoris deliniet,
Phæbea triumphans roscidam;

Et vitrearum more scaturiginum,
Fletus tepentes garrient;

Hoc imbre, cordis pullulantes furculos
Rigabit, & vitim sacram.

Postquam rebellem subjugarit spiritum,
Et coget astris obsequi;

Domabit agrum, duriore barbari
Setâ cameli saucius;

Franget severis pertinax catenulis
Latus, vel addet compedes,

Præceptis

Præceps ruenti, quò velit ferociæ;
 Sulcabit, & tergum flagris.
 Spinæ, & omne carduorum subruet -
 Nemus, stolones improbos;
 Tunc grande semen, Regis æterni manus
 Jactabit, & cælestibus
 Offundet undis, ut perenne germinet
 In corde pignus gratiæ.
 O Terra felix! pectorum lugentium,
 Quæ tanta mentis germina,
 Vitim cruentam, atq; Frumentum DEI
 Plantas in agro cordium.

*Beatus Agricola Adam,
 Terram Pani Eucharistico excolit.*

O D E VII.

TAndem ligone fracta colla montium,
 Novamq; glebam subjuga;
 Fatalis arbor non satis Tibi sapit
 Adam, nec umbrosæ Domus;
 Domanda tellus, in suæq; viscera
 Scyris Matris non pudet.

L 3

Ut apta

Ut apta tanto dona gignat Filio ,

Agnoscat hæredem suum ,

Quem non ligavit fascijs, non ubere

Lactavit, agris educet.

Futura nempe rusticæ prolis mala,

Adam tyrannum jugerum ,

Suasq; cædes terra mater sentijt ;

Et uber illi non dedit.

J, scinde glebas ; arva finde sarculo ,

Colonus Orbis, & Pater ;

Illi laboras, & colis terram DEO,

Qui tollet hoc a Te jugum.

Et quam dolosus angvis expuit luem,

Mali propinans toxicum ,

Pensabit ille, digniore sanguinis

Vitam redonans munere.

Illi virentes hinc aristæ fluctuent ,

Et flava procumbat Ceres ;

Undet trecentis messibus Nazarij

Seges beata Tritici.

In Orbe Panis purpurâ tectus suâ

Regnum coronavit novum.

In vite, vitam ; sanguinisq; Massicum

Propinat uvæ nobilis.

Adam

Adam triumphæ! cujus is contagia
 Pestis nefandæ sustulit;
 Simulq; panis clausus albo cortice
 Tuos labores consecrat.
 Affunde pronam falce messem ferreâ,
 Et coge frugum vertices,
 Iube maniplos mole curvari suâ,
 Frugisq; magnæ Principem,
 Totis adora subjugatæ collibus
 Telluris, & boum jugis,
 In pane, quando, mitius tentorium,
 Sedemq; figit regiam;
 Quot grana fruges, pingviorq; quot feret
 Plenas aristas hinc humus,
 Quot sunt arenæ littori, quot herbidæ
 Comæ, tot offer victimas.

S. VENCESLAUS BOHEMIÆ REX.

SERENISSIMUS MESSOR,

Ipse in usum Eucharisticum, Triticum messuit.

O D E VIII

Illæne falci rusticæ parent manus?
Quas mucro pressu bellicus?

Et

Et quæ subactis dant Bohemis vincula ,

Ligant manipulos Tritici ?

Quas Martialis asperat cassis genas ,

Sudore manant simplici ?

O ! Sancte MESSOR , quis subire tot mala ?

Quis rusticari Te jubet ?

An purpuratæ serviunt mentes Polo ,

Deiq; maniceps est thronus ?

Hoc præstisti, cum Mitratum verticem

Sub falce flectis asperâ ,

Divoq; messem colligis DUX Principi ,

Qui Panis infedit thronum.

Si tu tot armis , urbibus tot Cechijs,

Tot viribus REX imperans ,

Manus severâ falce messor occupas ,

Calesq; flammis Sirij ,

Quæ nos manebunt rusticorum munia ,

Quod nos tributum solvimus ?

Admitte nostras lachrymas, argentea

Supplere tandem flumina ,

Quæ tardiores adjuvent undis molas ,

Volvantq; tritico rotas.

Lugere profus , & tepentes lachrymas

Miscere torrenti libet ,

Ut

Ut cum medulla farris inclyti, suo
 Regi cibusq; serviet,
 Hæc unda massam, lachrymarum molliat,
 Aptetq; donis Hostiæ.
 Tunc & calentem pectus ardens offeret
 Furnum, vel Æthnam cor dabit,
 Ut nostra possint immolari munera,
 Et decoquantur lachrymæ,

DIADEMA EUCHARISTICUM.

Seu

*Alphonsus Aragoniæ Rex
 Pane Azymo coronatus.*

O D E IX.

Sic est, Corona Regiarum frontium!
 Sertum coronarum DEVS.
 Ius est in omne Principum caput Polo;
 Reddant Triumphales comæ,
 Virente fronde laurearum nobiles
 Illi tributum gloriæ;
 Aurumq; regnans, quod revincit tempora,
 Et gemma vittarum jubar,

M

Submittat

*Submittat uni se, decusq; Regium,
In Pane presenti DEO.*

Alphonsus illo, vim ferente cassidis,
Caput coronarum capax,

In omne cinxit hostium periculum,
Vittâ revinctus azymâ;

Sic non capillos tantum, at auream simul
Mentem coronavit DEO.

*Sit prima cura Cæsarum, sit Principum,
Se consecrare Numini;*

*Cujus tuentur jus throni vicarium;
Opesq; missas desuper;*

Nec ulla dona plebis abjectæ, neq;
Calcere cives ambient;

Nam quod coronat, Numen, illorum caput,
Tales meretur victimas.

Regnabis Atlas; non Sicanis Urbibus
Tantum, vel Afro, vel Tibri,

Sed Orbis Hæres, possidebis ultimos
Indos, & Artacen ferum,

Cervice Numen, cælitûmve sustines,
Qui regna nunquam flexili.

Nec vana, Phlegræ Marte, signa perditâ,
Jovem tueris Gnosium,

Sed

Sed hunc tremiscunt, quem Jovis palatia,
Vigilq; stellarum cohors.

Alphonse perge! fertiles Aragoni
Tuo redonabis dies!

Dum Rex sub azymâ coléris Tæniâ,
Arcebis è regno famem.

Promoconda Panis Eucharistici.

S. B A R B A R A

O D E X.

ITer secundo moliemur alite
Vitæ soluti farcinâ;
Quod meta nulla, terminusvè præpedit,
Nec signat Appius lapis;
In astra ducit, nec tenetur limite
Quocunq; sphærarum tamen.
Sed cùm, Tribunal ante nos deduxerit,
Vix innocenti flexile,
Hinc, concitatâ devehet fortis rotâ,
Vitæ, vel æternæ neci.
O! ergo panem provide Virgo sacrum,
Hâc defatigandis viâ:

M 2

Cui

Cui Sancta Cereris creditur undæ penus;
 Quæ pascis ora languida,
 Et sæpe dulce ferculum petentibus
 Manu, reportas propriâ,
 Aut obsequentis effedo Favonij,
 Lingvæ famenti devehis.
 Sed plus minister Te sacerdos auspice
 Noctu diuq; præstitit.
 O Promoconda Panis in terra DEI!
 O spes viatorum bona!
 Quàm sæpè crudo sustines in vulnere
 Non expiatos halitus!
 Et fixa trunco membra, cælitum doces
 Adire cum pæna Lares;
 Aut colla fune luctuoso pendula,
 Magnis relaxas viribus,
 Aut ipsa servas guttur illæsum reis,
 Donec sacerdos advolet.
 Nos dura lethi dum ciebunt marmora,
 Falx sæva mortis impetet,
 Cùm lingua torrido calebit sirio,
 DEUM vocare nesciet;
 Audi gementes, ac iniquam cælico
 Famem cõerce ferculo.

Mensa

E P O D O N
M E N S A R E G I A
Eucharistico Ferculo instructa.

93

O D E XI.

Mensam terrigenæ DEI,
Bonis olympææ Domûs,
Vivo sanguine Numinis,
Et Carne Divina gravem,
Quam byssi vice, candida
Ceres aristarum dea,
Vicis Cæcuba quam tegit,
Fauftâ redordiar chely.
Lymphæ fons Aganippidos,
Et tortus Eurippi liquor,
Et si Cynthia culmina
Quid, præter, undarum fœvent,
Cedant in silices cavas
Sui Cytheronis retrò;
Nobis gemmea lachryma
Offundet argutum melos:
Largis fletibus hic opus,
Humana cristallus natet,
Ne de Principe Cælitum
Viti, cor illotum bibat;

M 3

Undâ

Undâ Virgine luminum

Labes coërcetur Stygis ,

Et noxæ color æthiops

Adinstar albescit nivis.

Hinc , hinc Lynceus exulet ,

Quondam coronatus face

Centenâ caput arduum

Junonis armentarius ;

Cæcâ plûs agitur fide

In hoc beatorum cibo ,

Sub Panis nive cùm latet

Uvæq; sub velo DEÛS.

Artaxerxis incitor

Sit longa quantumvis manus ,

Et quæ sceptrâ prehenderat ,

Inops capeffit hîc nihil ;

Sic cùm tangitur hostia

Persona palpari nequit ,

Et solæ species nisi ,

Non quod sub illis est , patet.

Mento poma natantia

Adhucq; sectetur fretum ,

Si gustu Pelopèjus .

Certare præsumat- senex.

Omnis

Omnis fallitur hîc sapor,
Licet triumphetur fames,
Et cùm subdita qualitas
Gustatur, esse nos alit.
Nec quas cæsarie vagâ
Texit rigorosus Phrygum
Dux, aures asini, Midas,
Ad ista reclino sacra,
Quæ vix Angelicæ queunt
Intrare mentes; ast homo
Fidis auribus innocens
Dum credit, immunis capit.
Ipsis tanta triclinia
Cernuntur, inquam, quos fides
Umbris exoculat suis;
Soluti levandi jus famem
Fortis Scævola possidet,
Ex hac supernæ vis dape;
Et qui dat vacuas poli
Aures Magistro, quæ jubet.
Tantum, nil ego Cælites,
Nil astra thesaurum penes,
Spes nil Pygmalionias,
Nil curo Pactoli lutum;

Summo

Summo sidera cum DEO

Feruntur in terras simul,
Sphæram divitis hostiæ,

Qui Pane tectus occupat.
Panis regnat ab æthere,

Augusta Majestas DEI;
Thesauri sapientiæ

In hoc reconduntur globo,
Quo florens animæ vigor,

Quo sancta vestitur Caro,
Divi Flaminis ignibus

In Matris ardescens sinu.
Isto, summa scientiæ

Et plenitudo gentium,
Isto, maxima circulo

Tenetur omnis spes throni;
Cælestis bona gratiæ

Virtutis immensum decus,
Cœu Regum diademate,

Ambitur orbe candido,
Quas Antonius ebibit

Cratere non magno satis,
Sed regni pretio graves

Nili relapsuras opes ;

Si guttam

Si guttam Lybico mari ,
 Phæbo rogam, si comparem ,
 Hoc præstat Cleopatria
 Inauris ad Christi dapem.
 Vidit Roma superbius
 Nil inter auratos cibos,
 Luxu merfa Vitellij,
 Quàm fulsit in mensis Ceres ;
 Sed si Thermopylis velim
 Arctare Thmolen, ac Athon ,
 Cæli censibus obrutas
 Æquabo mensas Regijs.
 Quantis fragrat odoribus
 Peruncta Galbæ porticus !
 Qui Phœnicia ballama
 Gemmante thecâ mancipat ;
 Sed Cræsos Curijs prius ,
 Jrum redonabo Midæ,
 Quàm Regum solijs , sacri
 Opes & auxilium poli.
 Nostræ allusit Eléusia
 Heri potentis de Salem,
 Victori Thario Duci
 Panis coronatâ manu

N

Oblatus

Oblatus, simul & calix,
 Vitis beatæ symbolum.

Quid? Rex Salemius soli
 Fert dona, se donat DEUS.

Panes propositi Sion
 Multet vetustatis notâ,
 Excludat procul Israel
 Usq; in Syenen & Pharon;
 Implet sancta Ceres vicem,
 Imò quid illis plus potest,
 In qua munera Cælitum,
 Deiq; Majestas viget.

Thesbites volet igneus
 Errare semper advena,
 Si talem cinerum doli
 Sibi placentiam conderent.

Sed, quid sub imagine
 Quâ nostra velatur Ceres?

Ara pignus amabile
 Latebat illa sub dape;
 Agnus victima Paschatos
 Summæ canebatur notæ.

Cûi nec grex Athamantius,
 Præiret auro velleris;

Nam

Nam de compede ferrea-
 Exsolvit, immanis Pharos,
 Gentes Isaciæ Domûs,
 Ducturus in colles Sion.
 Nostro victus uterq; dat
 Palmam minoris gloriæ;
 Sêu quæ stirps Tharidæ colit,
 Sêu grex inauratæ cutis,
 Qui jam sangvine Regio
 Adæ triumphavit malum,
 Jam conceptibus aureis
 Se monstrat authorem DEUM.

Tempestas nova siderum,
 Nil manna ferre par potest,
 Quod cum guttura plurium
 Farcivit, extinxit simul.

Hâc quisquis dape fit satur,
 Vitam perennantem trahit,

Nec Parcâ, nec onus grave
 Timet ferocis Tænari.

Arcæ depositum grave
 Leges, supernâ quas manu
 Moyses viderat imprimi,
 Et virga florens Aaron,

In nostræ Cereris sinu,
 Quam velat immensum chaos,
 Et quicumq; dari potest
 In orbe thesaurus, latent.
 Hic lex, quam digitus Patris
 Descripsit æterni, viget,
 Verbo sua sat unico,
 Alvus tabellarum est vice.
 Hic flos virgineus nitet,
 Arente Cyprorum rosâ,
 Qui jam germina virginum,
 Jam ferta virtutum parit.
 Tellus quidquid amara fert;
 Herbas nocentes Thraciæ;
 Sævæ toxica Colchidis,
 Virusq; Lernæum ferox,
 Angves congere Gorgonum;
 Virtute majori procul,
 Quem ros cælicus imbuit,
 Flos, hanc refrænabit luem.
 Ut claram faciem penes
 Phæbi coruscantis perit
 Quodvis sidereum jubar,
 Flammâ minori se tenens;

Sic

Sic quidquid vetus extulit
 Figura, noctes Atticas,
 Umbras Cymmerij poli
 Incurrit hunc penes cibum.
 O! si cernere vis foret,
 Quos Angelorum jam chori
 Magnis plausibus exhibent
 Cultus in altari sito;
 Quantis nisibus explicant
 Alas verecundi Cherub,
 Tecturi Cererem sacram
 Sub qua cœnatur DEO,
 O! si stringere pertinax
 Auderet ignitos Patrum
 Affectus mea pagina,
 Quibus flagraverunt modis!
 Quo cor molle Vesuvio
 Candebat inquam, quot pyras
 Incendit sitiens amor,
 Hâc dum tenerentur dape:
 Quales Hippon, & Africa?
 Carthago quales jam proba
 Æstus Præfulis ignei
 Vidit, redonatos sacro

Maternæ lachrymæ lytro,
 Dum totus arderet siti
 Mystes ambrosiæ poli,
 Grandi laboraret fame.

Quali Sol Aquinaticus
 Aras serenavit face,
 Sêu conceptibus arduis,
 Fervore sêu magno calens,
 Tecti sub nivibus DEI,
 Quas præbet Eleûsis parens.

Certè patria Flumina
 Non edomarent hunc focum.

Ut lampas Mareôtica
 Pectus Damasceni fluit,
 Dum miratur in Hostia
 Brevi tot Authorem tegi
 Sceptrorum, quibus integra
 Est terra stringendis minor,
 Quæ vastum mare non capit,
 Nec ullus angustat lapis.

Quali spes Abulæ potens
 Et fama non vilis Tagi
 Fulsit mente Theressia
 Refecta carne Numinis!

Quo

Quo laus nobilis Africae !

(Ortus Alexander dedit

Urbi, quos dedit urbs sibi)

Virgo liquata est spiritu ?

Quantis Nerius æstibus

Nulla coercendis freto,

Extra mentis opem suæ

Raptus flagrabat non semel ?

Dum, cœu Marmaricus leo-

Prædâ potitus de feris,

Sumpta sidereâ dape

Lambebat os suum.

Quot noster Sczepanovius

Caput Tyaratum Craci

Flammabatur amoribus

Litans in altari DEO ?

Qui dissectus acinace

Diræ Boleslai manûs,

Amplexus medios mori

Inter volebat Numinis.

Quid Lojola ? quid affectæ

Sancti ? Stanislaus tener

Civis Kostka Poloniæ,

Hoc Pane cœlesti satur ?

Quid

Quid Princeps Aloysius
Virtute florens & togâ?

Quid centum reliqui, pijs
Exæstuantés ignibus?

Misceri Calasantijs
Quæ non triumphis mens volet?

Qui raptatur in aëra
Manente sub plantis humo;

Cêu dum sol atomos leves
Ad se vigorosus trahit,

Sic cæli volet inveni
Tectis reducturus DEUM.

Symplegas prius ardua
Ponti procellas in Padum,

Aût Hebrî laticem, suâ
De sede præcedens, trahet;

Et Rex Arfacides prius
Quot poma granis Punica

Turgent, tot Zopyros feret,
Belli lacertosos Duces;

Audax ensis Orionis
Prius reluctantes sibi

Unâ congerie facces
Lucere coget, & loco;

Quam

Quàm noster calamus rudis
 Svavi tot incensas sacri
 Mentis fomite ferculi,
 Arctare par ibit metro.
 O! quàm frigida pectorum
 Hyems! in Hæmi rupibus,
 Aut dirà Rhodopes nive
 Nutrita concreto gelu!
 Quam non solveret igneus
 Niventis Hostiæ globus,
 Que non in tepidos statim
 Abiret imbres lachrymæ.
 Scis, hoc, cujus amore fit?
 Quod orbe tam parvo DEUS
 Panis stringitur, & meri?
 Quod esse Divinum subest
 Signis Triticæ dapis
 Vitisq; castæ? quæ, simul
 Mystes verba recensuit,
 Miscetur in totum DEO?
 Nec jam vel Cererem voces
 Terræ propagatam sinu,
 Nec musti quid lachij,
 Quod uva gemmescens parit.

O

Sed

Sed Christum specie meri
 Farrisq; crede conditum,
 Virtus cœlica quam benè
 Et absq; subjeâo fovet.
 Quod plus; Pallas acu potens
 Manusvè textrices Phrygum
 Alternâ vice sæviant,
 Pungantq; Divinas dapes,
 Nec sentire potest, neq;
 Pati cruenta quid caro,
 Quæ cœli propriâ nitens
 Virtute, corrumpi nequit.
 Æthnæ faucibus igneis,
 Tauro Perilli noxio
 Uratur, procul omnibus
 Immunis à pœnis erit;
 Nullo vulnere saucia
 Dentis maligni, sumitur,
 Et dum fregeris Hostiam,
 Hanc semper infraetam scias.
 O! nos faxea pectora!
 Immite de Pyrrha genus,
 Si non Icarix modo
 Cerae liquefcemus statim;

Si

Si non in cineres fluet
 Phœnix cor accensum DEO,
 Quod vectus nive candidâ
 Sanctæ subintrabit dapis.
 Hâc dum fas refici mihi,
 Nolo coronati Jovis
 Stellanti niteam comâ,
 Adonis aut novus rosam
 Floræ Cypridis induam;
 Ajacis herbam non amo,
 Christo pascar ubi meo,
 Commuter in Christum, satis.

O D E XII.

*Illustrissimo FLORIANO MICHAELI RZE-
 WUSKI Thesaurario Curia Regni maximo Eu-
 charistici Principis cultori, qui praelium nunquã
 inijt, nisi prius Eucharistiã munitus.*

THraciâ quisquis studet eminere,
 (Quam ferox Cynthus parit aut Cytheron,
 Laureâ, non vi Dolopum, nec Afro
 Dimicet ense.

O 2

Non

Non Achillæâ cute fretus anceps
 Æquor hostilis subeat Gradivi,
 Quem Thetis Mater tenus usq; talo
 In styge tinxit.

Non Oillæi Ducis orbe septem
 Bobus induto, cui Dardanorum
 In decus palmæ viruere Regum,
 Pectus obarmet.

Omnibus telis potiore famâ
 Nititur, celso quod ab axe manat,
 Numinis Sancti cereale scutum,
 Hostia Princeps.

Illa, quam præceps vibrat Hector, hasta
 Sæpe fallentem retrò pulsa Grajum
 Transvolans, ipsas per inane vastum
 Verberat auras.

Ille, quo cæli vaga terret astra,
 Durus Orion, sine laude mucro,
 Fertilis palmæ, toties resumptnm
 Perdidit ictum.

Non laus stipes bene sat ferocem
 Munit Alcidas, licet in trecentis
 Cædibus, nunquam minor hoste fulsit;
 Vincitur Oeta.

Non

Non minax ægis spolio Medusæ,
 Aurei Patris nec honora tela,
 Perseum fortem sibi nigra supra
 Funera librant.

At cûi sacrum tegit alma pectus
 Parma Divinæ Cereris, nec orcum,
 Nec trucem Maurum, nec acuta Martis
 Fulmina pensat:

Corruunt firmæ sine vindicatis
 Civibus turres, animosa Regum
 Signa langvescunt in iniquioris
 Pulvere belli.

Quàmlibet grandis dabit hostis ira
 Regibus pœnas, ubi Pane tectus
 Excubat vindex generosiori
 Pro Duce belli.

Tale munimen sibi FLORIANUS
 Noster in quævis proba bella quærit,
 Numinis tutus metuenda victor
 Prælia frangit.

Quippè sêu Thraces, fera sêu Dacorum
 Castra bellaci quaterentur ausu,
 Sêu fugat vulgus Scythiæ severo
 Marte secutus;

Non

Non prius densas acie cohortes
 Movit adversâ , licet Ister audax
 Arma jactaret propè , quàm beatâ
 Fortior escâ;

Aut per infestam glacialis Arctos
 Si sagittarum minùs id procellam
 Debitum solvi licuit, propinquis
 Accidit aris;

Ut facer, quando litat incruentas
 Victimas Mystes pretij perennis,
 Pronus in terram, nive consulptum
 Numen adoret.

Sic in armatas, grave fulmen, instar,
 Se jacit turmas, ferit, instat, urget,
 De salutari recreante mensa
 Viribus auctis.

Sic in hostiles ruat omnis enses
 Ductor armorum, cù ferta signat
 Piusili præsens DEUS in Corona,
 Quem notat æther.

XVIII. 2. 54